

Nr. 13 – 2009
Side 1965 – 2171

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 13 - 2009
Utgitt 14. januar 2010

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2009	
Des. 4. Lov nr. 111 om lønnsnemndbehandling av arbeidstvisten i Norsk Luftambulans i forbindelse med tariffoppgjøret 2009.....	1965
Des. 11. Lov nr. 112 om endr. i folketrygdloven mv. (tilpasninger i folketrygdens regelverk som følge av pensjonsreformen).....	1965
Des. 11. Lov nr. 113 om endr. i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter	1968
Des. 11. Lov nr. 114 om endr. i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse.....	1968
Des. 11. Lov nr. 115 om endr. i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter	1968
Des. 11. Lov nr. 116 om endr. i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver	1968
Des. 11. Lov nr. 117 om endr. i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiedomsskatt til kommunane	1968
Des. 11. Lov nr. 118 om endr. i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v.	1970
Des. 11. Lov nr. 119 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)	1970
Des. 11. Lov nr. 120 om endr. i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond	1971
Des. 11. Lov nr. 121 om endr. i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)	1972
Des. 11. Lov nr. 122 om endr. i lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven)	1972
Des. 11. Lov nr. 123 om endr. i lov 26. mars 1999 nr. 114 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).....	1973
Des. 11. Lov nr. 124 om endr. i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)	1974
Des. 11. Lov nr. 125 om endr. i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).....	1975
Des. 11. Lov nr. 126 om endr. i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)	1975
Des. 11. Lov nr. 127 om endr. i lov 6. mars 2009 nr. 11 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering mv. (hvitvaskingsloven).....	1976
Des. 11. Lov nr. 128 om endr. i lov 19. juni 2009 nr. 49 om endringer i ligningsloven mv. (tilleggsskatt)	1976
Des. 11. Lov nr. 129 om endr. i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)...	1977
Des. 11. Lov nr. 130 om endr. i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (retting av inkurie)	1978
Des. 18. Lov nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen	1978
Des. 18. Lov nr. 132 om endr. i utlendingsloven	1984
Des. 18. Lov nr. 133 om endr. i folketrygdloven mv. (oppheving av reglene om inntektsprøving for 69-åringer mv.)	1986
Des. 18. Lov nr. 134 om endr. i lov om Statens Pensjonskasse, lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. og lov om pensjonsordning for sykepleiere (tidsbegrenset unntak fra avkortingsregler).....	1987
Des. 18. Lov nr. 135 om endr. i lov om Statens pensjonsfond.....	1988
Des. 18. Lov nr. 136 om endr. i akvakulturloven.....	1989
Des. 18. Lov nr. 137 om endr. i folketrygdloven og helseregisterloven m.m. (innføring av automatisk frikortordning og etablering av nødvendige registre m.m.)	1989
Des. 18. Lov nr. 138 om endr. i legemiddeloven	1991
Des. 18. Lov nr. 139 om endr. i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (unntak frå patentvernet for utprøvingar av legemiddel)	1992
Nov. 27. Videref. av særreglene for Bulgaria og Romania, jf. utlendingsloven 1988 § 58a (Nr. 1413).....	1998
Des. 4. Delvis ikrafts. av lov 8. mai 2009 nr. 23 om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering) (Nr. 1442).....	2027
Des. 4. Endr. i delvis ikraftsetting av lov 17. juni 2005 nr. 101 om eiedomsregistrering (matrikkellova) (Nr. 1453).....	2041
Des. 4. Ikrafttr. av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann (Nr. 1456)	2042
Des. 4. Deleg. av myndighet til Fiskeri- og kystdepartementet etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 2 annet ledd og § 64 annet ledd (Nr. 1457)	2042

Des.	4.	Fastsettelse av offisiell sjøkartmyndighet, jf. lov 17. april 2009 nr. 19 § 11 (Nr. 1458).....	2042
Des.	4.	Deleg. av myndighet til Kystverket etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann (Nr. 1459).....	2043
Des.	11.	Ikrafts. av lov 19. juni 2009 nr. 70 om endringer i helsepersonelloven m.m. (oppfølging av born som pårørende) (Nr. 1501)	2087
Des.	11.	Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov 11. desember 2009 nr. 120 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond del II (Nr. 1510).....	2095
Des.	15.	Endr. i vedtak om delegering av myndighet til Skattedirektoratet til å fastsette retningslinjer til utfylling og gjennomføring av dokumentasjonsplikten etter ligningsloven § 4–12 nr. 2 og nr. 5 (Nr. 1522)	2100
Des.	15.	Deleg. av Finansdepartementets myndighet etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) til Skattedirektoratet (Nr. 1523).....	2100
Aug.	20.	Deleg. av kompetanse til Vegdirektoratet etter vegtrafikkloven § 43a (Nr. 1530)	2105
Des.	18.	Endr. i ikrafttredelse av lov 24. april 2009 nr. 22 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) (Nr. 1581)	2166
Des.	18.	Endr. i departementstrukturen fra 1. januar 2010 (Nr. 1582).....	2166
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2009 nr. 137 om endringer i folketrygdloven og helseregisterloven m.m. (innføring av automatisk frikortordning og etablering av nødvendige registre m.m.) (Nr. 1583).....	2170
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen (Nr. 1584)	2170

Kunngjøring av stortingsvedtak

2009

Des.	4.	Endr. i Stortingets forretningsorden (Nr. 1452)	2041
Nov.	27.	Stortingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2010 (Stortingets skattevedtak) (Nr. 1493)	2060
Nov.	27.	Stortingsvedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterterminen 2010 (Nr. 1494).....	2062
Nov.	27.	Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2010 (Nr. 1495).....	2063
Nov.	27.	Stortingsvedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterterminen 2010 (Nr. 1496).....	2065
Nov.	27.	Stortingsvedtak om merverdiavgift for budsjetterterminen 2010 (kap. 5521 post 70) (Nr. 1497).....	2066
Nov.	27.	Stortingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2010 (Nr. 1498)	2066
Nov.	27.	Stortingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterterminen 2010 (Nr. 1499).....	2067
Nov.	27.	Stortingsvedtak om toll for budsjetterterminen 2010 (kap. 5511 post 70 og 71) (Nr. 1500)	2086

Forskrifter

2009

Nov.	20.	Forskrift om sertifisering av flygere og krav til flygetreningsorganisasjoner for fly og helikopter (JAR-FCL-forskriften) (Nr. 1407)	1993
Nov.	26.	Forskrift om produksjonstilskudd til dagsaviser (Nr. 1409)	1993
Nov.	27.	Forskrift om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften) (Nr. 1414)	1999
Nov.	26.	Midlert. forskrift om tillegg til forskrift 15. desember 2005 nr. 1651 om eksamen og studierett ved Høgskolen i Telemark (Nr. 1431).....	2014
Des.	1.	Forskrift om fritak fra plikt til å levere næringsoppgave (Nr. 1434).....	2015
Des.	2.	Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) (Nr. 1437).....	2016
Des.	3.	Forskrift om universell utforming av motorvogn i løyvepliktig transport mv. (Nr. 1438).....	2023
Nov.	19.	Regler for valg av Kirkeråd i 2010 (Nr. 1444).....	2028
Nov.	27.	Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften) (Nr. 1445).....	2030
Des.	1.	Forskrift om stopp i trålgruppens fiske etter sild sør for 62° N (Nr. 1446).....	2037
Des.	2.	Midl. forskrift om tillegg til forskrift 17. juni 2009 nr. 946 om studier og eksamen ved Høgskolen i Akershus (Nr. 1447)	2038
Des.	3.	Forskrift om tiltak som krever tillatelse fra Kystverket (Nr. 1449)	2040
Des.	4.	Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere (Nr. 1460)...	2043

Des.	4.	Forskrift om overgangsbestemmelser til lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. (Nr. 1461)	2043
Des.	7.	Forskrift om regulering av fiske etter blålange (Nr. 1462)	2043
Nov.	30.	Forskrift om farleder (Nr. 1477)	2045
Des.	7.	Forskrift om unntak fra pålegg om elektronisk kommunikasjon ved innsending av erklæringer og uttalelser til Arbeids- og velferdsetaten (NAV) (Nr. 1480)	2048
Des.	8.	Forskrift om transport av farlig last om bord på norske skip (Nr. 1481)	2048
Des.	9.	Midl. forskrift om havneavgifter som ledd i en overgangsordning (Nr. 1488)	2057
Des.	10.	Forskrift om plikt til å levere oppgave over omsetning av råfisk (Nr. 1490)	2058
Des.	11.	Forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2010 (Nr. 1506)	2089
Des.	11.	Forskrift om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) (Nr. 1507)	2090
Des.	11.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2010 (Nr. 1508)	2094
Des.	14.	Forskrift om rentesats etter folketrygdloven § 22–17 første ledd (Nr. 1513)	2096
Des.	14.	Forskrift om fangst av ål i 2010 (Nr. 1515)	2097
Sept.	17.	Forskrift om eksamen ved Universitetet i Stavanger (Nr. 1531)	2105
Des.	7.	Forskrift om et felles koordinert overvåkningsprogram for rester av plantevernmidler i næringsmidler og for (Nr. 1533)	2114
Des.	13.	Forskrift om ytterligere krav til transport, omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse (Nr. 1537)	2116
Des.	15.	Forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) (Nr. 1540)	2119
Des.	15.	Forskrift om regulering av fisket etter vassild i Norges økonomiske sone i 2010 (Nr. 1542) .	2147
Des.	15.	Forskrift om lossing, lasting, lagring og transport innen kommunens sjøområde og havner innenfor samme område av farlige stoffer og varer (Nr. 1543)	2148
Des.	15.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 (Nr. 1544)	2155
Des.	15.	Forskrift om ankomst- og avgangsmeldinger og om adgang til fartøy, anlegg og innretninger (Nr. 1545)	2156
Des.	15.	Forskrift om fartsbegrensninger i sjø, elv og innsjø (Nr. 1546)	2157
Des.	15.	Forskrift om kommunale forskrifter om orden i og bruk av farvann og havner (Nr. 1547)	2158
Des.	15.	Forskrift om overgangsregler for behandling av søknader ved ikrafttredelse av ny lov om havner og farvann (Nr. 1548)	2159
Des.	15.	Forskrift om anvendelse av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann for elver og innsjøer som ikke er farbare med fartøy fra sjøen (Nr. 1549)	2159
Des.	16.	Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2010 (Nr. 1554)	2161
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter øyepål i 2010 (Nr. 1558)	2164

Endringsforskrifter

2009

Nov.	24.	Endr. i forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester (Nr. 1408)	1993
Nov.	26.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1410)	1996
Nov.	27.	Endr. i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler (Nr. 1411)	1997
Nov.	27.	Endr. i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene som identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) (Nr. 1412)	1998
Nov.	27.	Endr. i forskrift om hindring av spredning av fremmede organismer via ballastvann og sedimenter fra skip (ballastvannforskriften) (Nr. 1415)	2010
Nov.	30.	Endr. i forskrift om unntak fra medlemskap i folketrygden for person som er omfattet av eller mottar ytelser etter utenlandsk trygdellovgivning mv og vedkommendes familiemedlemmer (Nr. 1416)	2010
Nov.	30.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av muslinger fra Peru (Nr. 1417)	2011
Okt.	27.	Endr. i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbejdede jordbruksvarer (Nr. 1427)	2011
Nov.	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2009 (Nr. 1429)	2013
Nov.	26.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2009 (Nr. 1430)	2014
Nov.	27.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1432)	2015
Des.	1.	Endr. i forskrift om midler til bygdeutvikling (Nr. 1435)	2016

Des.	1. Endr. i forskrift om leveringsfrist for selvangivelse på papir og forskrift om forhåndsutfylt selvangivelse (Nr. 1436).....	2016
Des.	3. Endr. i forskrift til forsikringsloven (livsforsikring mv.) (Nr. 1439)	2025
Des.	3. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 (Nr. 1440).....	2026
Des.	3. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1441).....	2026
Des.	3. Endr. i forskrift om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) (Nr. 1448).....	2038
Des.	3. Endr. i forskrift om særskilte tiltak i enkelte områder for akvakulturrelatert virksomhet (Nr. 1450).....	2040
Des.	4. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1451).....	2040
Des.	4. Endr. i forskrift om personellsikkerhet (Nr. 1454).....	2041
Des.	4. Endr. i forskrift om bingo (Nr. 1455).....	2042
Nov.	27. Endr. i en rekke forskrifter som følge av ikrafttredelse av lov om endringer i forvaltningslovgivningen mv. (gjennomføring av forvaltningsreformen) (Nr. 1476).....	2044
Des.	4. Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 1478).....	2046
Des.	7. Endr. i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 1479).....	2047
Des.	8. Endr. i forskrift om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS-74) (Nr. 1482)	2053
Des.	8. Endr. i forskrift om råvareprisutjevning for bearbeidede jordbruksvarer (Nr. 1483).....	2054
Des.	8. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (fireårskrav for familieetablering) (Nr. 1484)	2055
Des.	9. Endr. i forskrift om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv. (EASA-forskriften) (Nr. 1485)	2056
Des.	9. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1486).....	2057
Des.	9. Endr. i forskrift om slakterier og tilvirkingsanlegg for akvakulturdyr (Nr. 1487)	2057
Des.	9. Endr. i forskrift om fylkesmannens adgang til å ilegge kommuner mulkt ved oversittelse av fristene i barnevernloven § 6–9 (Nr. 1489)	2058
Des.	11. Endr. i forskrift om klagenemnd for offentlige anskaffelser (Nr. 1491)	2059
Des.	11. Endr. i forskrift om postforkynning (Nr. 1492)	2059
Nov.	20. Endr. i forskrift om nærmere bestemmelser om tillatte vekter og dimensjoner for offentlig veg (Nr. 1502).....	2087
Nov.	27. Endr. i forskrift om eksamen ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (Nr. 1503)	2088
Des.	2. Endr. i forskrift om pasientjournal (Nr. 1504).....	2088
Des.	11. Endr. i forskrift om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd (Nr. 1511).....	2095
Des.	14. Endr. i forskrift om differensiering av forvaltningsgodtgjørelsen for verdipapirfondsandeler (Nr. 1512).....	2096
Des.	14. Endr. i forskrift om refusjon av utgifter for tilsyn med sikkerhet, arbeidsmiljø og ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (Nr. 1514).....	2096
Sept.	24. Endr. i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Norges idrettshøgskole (Nr. 1516).....	2098
Des.	9. Endr. i forskrift om offentlige trafikkskilt, vegoppmerking, trafikklyssignaler og anvisninger (skiltforskriften) (Nr. 1517).....	2098
Des.	11. Endr. i forskrift om lov om barneverntjenesters anvendelse på Svalbard (Nr. 1518)	2098
Des.	14. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1519).....	2099
Des.	15. Endr. i forskrift om oppgaveplikt for kontrollerte transaksjoner og mellomværender (Nr. 1520).....	2099
Des.	15. Endr. i forskrift om dokumentasjon av prisfastsettelsen ved kontrollerte transaksjoner og overføringer (Nr. 1521).....	2099
Des.	15. Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1524).....	2100
Des.	15. Endr. i forskrift om engangsavgift på motorvogner (Nr. 1525)	2103
Des.	15. Endr. i forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge (Nr. 1526)	2104
Des.	15. Endr. i forskrift om omregistreringsavgift (Nr. 1527).....	2104
Des.	15. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1528).....	2104
Des.	15. Endr. i forskrift om endring i forskrift om folkeregistrering (Nr. 1529).....	2105

Des.	2.	Endr. i forskrift om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen (Nr. 1532)	2114
Des.	10.	Endr. i forskrift om gebyrregulativ for sentral godkjenning av foretak for ansvarsrett etter plan- og bygningsloven (Nr. 1534)	2114
Des.	10.	Endr. i forskrift om vern av sårbare habitater i internasjonalt farvann (Nr. 1535)	2114
Des.	11.	Endr. i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister (Nr. 1536)	2115
Des.	14.	Endr. i forskrift om fôrvarer (Nr. 1538)	1538
Des.	14.	Endr. i forskrift om kart, stedfestet informasjon, arealformål og kommunalt planregister (kart- og planforskriften) (Nr. 1539)	2118
Des.	15.	Endr. i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m., forskrift om krav til opplæring, prøve og kompetanse for utrykningskjøring (utrykningsforskriften) og forskrift om kjøretøyverksteder (Nr. 1541)	2146
Des.	15.	Endr. i forskrift om skips navn, kjenningssignal og hjemsted mv. (Nr. 1550)	2159
Des.	15.	Endr. i midlertidig forskrift om irakere som tidligere har hatt midlertidig og begrenset arbeidstillatelse i Norge (Nr. 1551)	2160
Des.	16.	Endr. i forskrift om vederlag for opphold i institusjon m.v. (Nr. 1552)	2160
Des.	16.	Endr. i forskrift til lov om sosiale tjenester m.v. (Nr. 1553)	2161
Des.	16.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 (Nr. 1555)	2163
Des.	16.	Endr. i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) (Nr. 1556)	2163
Des.	16.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 1557)	2164
Des.	18.	Endr. i forskrift i medhold av oreigningslova § 29 (Nr. 1580)	2165

Diverse

2009

Nov.	20.	Vedtak om status som vitenskapelig høyskole og nytt navn for Høgskolen i Molde (Nr. 1428)	2013
Nov.	27.	Vedtak om nytt navn på Statens forurensningstilsyn (Nr. 1433)	2015
Juli	10.	Instruks om ordning med etableringsstipend og tildeling av deltakeradganger (Nr. 1443)	2027
Des.	11.	Stadfestelse av forskrift 27. april 2006 nr. 449 om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) ny § 8–2a (Nr. 1505)	2089
Des.	11.	Opph. av delegering av myndighet til Produkt- og elektrisitetstilsynet etter produktkontrollloven (Nr. 1509)	2095

Rettelser

Nr. 17/2003 s. 2795	(i forskrift 12. desember 2003 nr. 1533 om endring i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter)	2170
Nr. 11/2009 s. 1796	(i forskrift 1. oktober 2009 nr. 1253 om endring i forskrift 3. september 2001 nr. 1100 om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften))	2171
Nr. 11/2009 s. 1805, 1806	(i forskrift 13. oktober 2009 nr. 1265 om særskilte beskyttelsestiltak ved import fra India av krepsdyr fra akvakulturanlegg til konsum eller fôr)	2171

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 14. januar 2010

Nr. 13 – 2009

4. des. Lov nr. 111 2009

Lov om lønnsnemndbehandling av arbeidstvisten i Norsk Luftambulansse i forbindelse med tariffoppgjøret 2009

Prop.3 L (2009–2010), Innst.29 L (2009–2010), Lovvedtak 1 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 17. november og 1. desember 2009. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

§ 1. Tvisten mellom Norsk Flygerforbund på den ene side og NHO Luftfart på den annen side i forbindelse med tariffoppgjøret 2009 vedrørende overenskomst for Norsk Luftambulansse skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

Reglene i lov 19. desember 1952 nr. 7 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.

§ 2. Det er forbudt å iverksette eller opprettholde arbeidsstans eller blokade for å løse tvisten.

§ 3. Loven trer i kraft straks.

Loven opphører å gjelde når Rikslønnsnemnda har avsagt kjennelse i tvisten.

11. des. Lov nr. 112 2009

Lov om endringer i folketrygdloven mv. (tilpasninger i folketrygdens regelverk som følge av pensjonsreformen)

Prop.15 L (2009–2010) jf. Ot.prp.nr.106 (2008–2009), Innst.33 L (2009–2010), Lovvedtak 2 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 17. november og 1. desember 2009. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 2 Lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 3–7 skal lyde:

§ 3–7. Trygdetid for ytelser til gjenlevende ektefelle

Når grunnpensjonen til en gjenlevende ektefelle skal fastsettes ut fra den avdødes trygdetid, se §§ 12–15, 17–7 og 19–16, skal trygdetiden fastsettes som om den avdøde på dødsfallstidspunktet hadde fått rett til uførepensjon, dersom han eller hun var under 67 år. Var den avdøde uførepensjonist, benyttes den fastsatte trygdetiden. Dersom avdødes framtidige trygdetid var fastsatt etter § 3–6 tredje ledd, skal trygdetiden fastsettes på nytt. Opptjeningstiden regnes da fram til dødsfallstidspunktet.

Dersom den avdøde var 67 år eller eldre, skal trygdetiden fastsettes som om den avdøde på dødsfallstidspunktet hadde fått rett til alderspensjon. Trygdetid på grunnlag av opptjente pensjonspoeng tas med, se § 3–5 tredje ledd.

§ 3–20 tredje ledd skal lyde:

Et medlem som blir ufør i en periode da vedkommende etter § 3–16 skal godskrives pensjonspoeng på grunn av omsorg for små barn, får medregnet et framtidig poengtall på minst tre og et halvt for hvert år til og med det året det yngste barnet fyller fem år.

§ 3–23 skal lyde:

§ 3–23. Beregning av tilleggspensjon til gjenlevende ektefelle

Til en gjenlevende ektefelle med rett til pensjon eller overgangsstønad etter kapittel 17 ytes tilleggspensjon med 55 prosent av den avdødes tilleggspensjon fastsatt etter følgende regler:

- a) Dersom den avdøde var under 67 år, fastsettes tilleggspensjonen lik den ugraderte tilleggspensjonen som den avdøde ville fått om han eller hun på dødsfallstidspunktet hadde fått rett til uførepensjon, eller den ugraderte tilleggspensjonen som den avdøde mottok som ufør på dødsfallstidspunktet. Dersom den avdødes trygdetid blir fastsatt på nytt etter § 3–7 første ledd tredje og fjerde punktum, skal også tilleggspensjonen fastsettes på nytt dersom det er til fordel for den gjenlevende. Ved omregningen regnes dødsfallstidspunktet som et nytt uføretidspunkt.
- b) Dersom den avdøde var 67 år eller eldre, fastsettes tilleggspensjonen på grunnlag av opptjening til og med kalenderåret før dødsfallet.

Tilleggspensjonen til en uførepensjonist som også fyller vilkårene for rett til pensjon i § 17–3, § 17–4 og enten § 17–5 eller § 17–10, utgjør det største av følgende beløp:

- a) pensjonistens egen tilleggspensjon
- b) 55 prosent av summen av pensjonistens egen tilleggspensjon og den avdødes tilleggspensjon beregnet etter første ledd.

Tilleggspensjonen til en alderspensjonist som også fyller vilkårene for rett til pensjon i § 17–3, § 17–4 og enten § 17–5 eller § 17–10, beregnes på grunnlag av det gunstigste alternativet nedenfor og utmåles deretter etter reglene i kapittel 19:

- a) pensjonistens egen tilleggspensjon beregnet etter §§ 3–8 til 3–16
- b) 55 prosent av summen av pensjonistens egen tilleggspensjon etter bokstav a og den avdødes tilleggspensjon beregnet etter første ledd.

§ 3–24 skal lyde:

§ 3–24. Ektefelletillegg

Til en person som mottar uførepensjon og som forsørger ektefelle, ytes det ektefelletillegg med 50 prosent av grunnpensjonen uten ventetillegg. Grunnpensjonen uten reduksjon for uføregrad og inntekt legges til grunn. Dersom ektefellen ikke har fylt 60 år, ytes det ektefelletillegg bare dersom det ikke kan ventes at ektefellen skaffer seg arbeidsinntekt på grunn av omsorg for barn eller pleie av pensjonisten, eller av andre årsaker.

Til en person som har fylt 67 år og mottar hel alderspensjon etter kapittel 19, ytes det ektefelletillegg tilsvarende 25 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, se § 19–8. Dersom grunnpensjonen er redusert på grunn av manglende trygdetid, reduseres tillegget tilsvarende.

Det ytes ikke ektefelletillegg hvis ektefellen

- a) har inntekt, inkludert kapitalinntekt, større enn grunnbeløpet,
- b) mottar uførepensjon,
- c) mottar foreløpig uførepensjon,
- d) har rett til hel alderspensjon, eller
- e) mottar avtalefestet pensjon som det godskrives pensjonspoeng for, se § 3–19 sjette ledd.

Ektefelletillegget reduseres på grunn av inntekt etter bestemmelsene i § 3–26.

§ 3–25 skal lyde:

§ 3–25. Barnetillegg

Til en person som mottar uførepensjon eller tidsbegrenset uførestønad ytes det et barnetillegg for hvert barn vedkommende forsørger. Barnetillegget utgjør 40 prosent av grunnbeløpet.

Til en person som har fylt 67 år og mottar hel alderspensjon etter kapittel 19, ytes det et barnetillegg for hvert barn vedkommende forsørger. Barnetillegget utgjør 20 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, se § 19–8.

Dersom grunnpensjonen er redusert på grunn av manglende trygdetid, reduseres tilleggene tilsvarende.

Når et barn blir forsørget av flere pensjonister i fellesskap, ytes tillegget til den som får høyest tillegg. Dersom forsørgerne ikke bor sammen, ytes tillegget alltid til den som har den daglige omsorgen for barnet.

Barnetillegg for fosterbarn (se barnevernloven § 4–22) ytes dersom pensjonisten har forsørget barnet i de siste to årene før krav om tillegg blir satt fram. Hvis særlige forhold gjør det rimelig, kan Arbeids- og velferdsdirektoratet fravike dette vilkåret.

Det ytes ikke barnetillegg hvis barnet har inntekt, inkludert kapitalinntekt, som er større enn grunnbeløpet.

Barnetillegget reduseres på grunn av inntekt etter bestemmelsene i § 3–26.

§ 3–26 femte og sjette ledd skal lyde:

Fribeløpet som er nevnt i første ledd, fastsettes for personer med uførepensjon eller tidsbegrenset uførestønad etter følgende alternativer:

- a) Dersom pensjonisten har rett til ektefelletillegg, men ikke barnetillegg, skal fribeløpet svare til et beløp lik 3,3366 ganger grunnbeløpet.

- b) Dersom pensjonisten har rett til barnetillegg for barn som bor sammen med begge foreldrene, skal fribeløpet svare til fribeløpet etter bokstav a tillagt 40 prosent av grunnbeløpet for hvert barn. Dette fribeløpet gjelder også for et eventuelt ektefelletillegg.
- c) Dersom pensjonisten har rett til barnetillegg for barn som ikke bor sammen med begge foreldrene, skal fribeløpet for det første barnet svare til et beløp lik 2,6433 ganger grunnbeløpet. Fribeøpet økes med 40 prosent av grunnbeløpet for hvert barn mer enn ett.

Fribeøpet som er nevnt i første ledd, fastsettes for personer med alderspensjon etter følgende alternativer:

- a) Dersom pensjonisten har rett til ektefelletillegg, men ikke barnetillegg, skal fribeøpet svare til et beløp lik 1,6683 ganger minste pensjonsnivå med høy sats, se § 19–8.
- b) Dersom pensjonisten har rett til barnetillegg for barn som bor sammen med begge foreldrene, skal fribeøpet svare til fribeøpet etter bokstav d tillagt 20 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, se § 19–8, for hvert barn. Dette fribeøpet gjelder også for et eventuelt ektefelletillegg.
- c) Dersom pensjonisten har rett til barnetillegg for barn som ikke bor sammen med begge foreldrene, skal fribeøpet for det første barnet svare til et beløp lik 1,3217 ganger minste pensjonsnivå med høy sats, se § 19–8. Fribeøpet økes med 20 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, se § 19–8, for hvert barn mer enn ett.

Gjeldende sjette og sjuende ledd blir nye sjuende og åttende ledd.

§ 3–28 første og andre ledd skal lyde:

Reduserte ytelser som nevnt i § 3–27 med unntak av alderspensjon skal under opphold i institusjon utgjøre 25 prosent av grunnbeløpet pluss 10 prosent av tilleggspensjonen. Ytelsen skal likevel utgjøre minst 45 prosent av grunnbeløpet.

Redusert alderspensjon skal under opphold i institusjon utgjøre 12,5 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, jf. § 19–8, pluss 10 prosent av tilleggspensjonen. Ytelsen skal likevel utgjøre minst 22,5 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, jf. § 19–8.

Gjeldende andre til sjette ledd blir nye tredje til sjuende ledd.

§ 12–2 fjerde ledd andre punktum skal lyde:

Med «ytelse på grunnlag av tidligere opptjening» menes en ytelse beregnet etter reglene for alderspensjon i kapittel 3 på grunnlag av poengår og perioder som medlem av folketrygden fram til uførheten inntrådte.

§ 17–3 sjuende ledd andre punktum skal lyde:

Med «ytelse på grunnlag av tidligere opptjening» menes en ytelse beregnet etter reglene for alderspensjon i kapittel 3 på grunnlag av poengår og perioder som medlem av folketrygden fram til uførheten inntrådte.

§ 17–11 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) når vedkommende fyller 67 år eller mottar alderspensjon,

§ 17–12 tredje ledd skal lyde:

Pensjon etter denne paragrafen beregnes på grunnlag av den uførepensjon eller alderspensjon beregnet etter kapittel 3 som den avdøde ville ha hatt som yrkesskadd, se §§ 3–30, 12–18 og 19–20.

§ 18–2 sjuende ledd andre punktum skal lyde:

Med «ytelse på grunnlag av tidligere opptjening» menes en ytelse beregnet etter reglene for alderspensjon i kapittel 3 på grunnlag av poengår og perioder som medlem av folketrygden fram til uførheten inntrådte.

§ 22–13 fjerde ledd skal lyde:

Det gjelder følgende unntak fra bestemmelsen i tredje ledd:

- a) Barnepensjon etter kapittel 18 og menerstatning etter § 13–17 gis for opptil tre år før den måneden da kravet ble satt fram.
- b) Overgangsstønad til enslig mor gis for tidsrommet før fødselen dersom kravet blir satt fram innen tre måneder etter barnets fødsel, se § 15–6 andre ledd.
- c) Alderspensjon etter kapitlene 19 og 20 gis tidligst fra og med måneden etter den måneden da kravet ble satt fram.

II

I lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon) gjøres i avsnitt I følgende endringer i endringene i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd:

I endringen av § 19–8 skal nytt sjette ledd lyde:

Det fastsettes en særskilt sats for personer som fyller vilkårene for rett til ektefelletillegg for forsørget ektefelle over 60 år.

Nåværende sjette til åttende ledd blir sjuende til niende ledd.

Etter endringen av § 19–15 tilføyes følgende endring:

§ 19–16 skal lyde:

§ 19–16. Alderspensjon til gjenlevende ektefelle

Alderspensjon til en gjenlevende ektefelle som fyller vilkårene for rett til pensjon i §§ 17–3 og 17–4 og i enten § 17–5 eller § 17–10, fastsettes etter bestemmelsene i paragrafen her. Bestemmelsene i paragrafen her gjelder både for den som fikk rett til pensjon som gjenlevende før han eller hun har tatt ut alderspensjon, og for den som får denne retten senere.

Grunnpensjonen etter § 19–5 beregnes på grunnlag av den avdødes trygdetid dersom den er lenger enn den gjenlevendes trygdetid, se §§ 3–2 og 3–7.

Tilleggs pensjonen etter § 19–5 beregnes etter bestemmelsene i § 3–23 tredje ledd.

Dersom den gjenlevende mottok alderspensjon på dødsfallstidspunktet, skal grunnpensjon og tilleggspensjon omregnes.

Dersom pensjonisten gifter seg igjen, skal det ytes alderspensjon på grunnlag av vedkommendes egen opptjening.

Ved vurdering av om vilkåret i § 19–11 første ledd er oppfylt, medregnes kun alderspensjon på grunnlag av vedkommendes egen opptjening.

Departementet gir forskrifter om pensjonsberegning etter denne paragrafen.

I endringen av § 20–20 skal nytt fjerde ledd lyde:

Garantitillegget endres ikke som følge av endringer i sivilstand eller pensjonsopptjening etter fylte 67 år.

Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

III

Endringene i avsnitt I trer i kraft 1. januar 2011, med unntak av endringen i § 3–20 som trer i kraft 1. januar 2010 og gjøres gjeldende for tilfeller hvor uførepensjon innvilges med virkningstidspunkt fra og med 1. januar 2010.

Endringene i avsnitt II trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 113 2009

Lov om endring i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 3 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter.

I

I lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Ved urettmessig bruk av merket olje og avgiftsfri biodiesel ilegges registrert eier av kjøretøyet en avgift som beregnes etter nærmere regler fastsatt av departementet. Ved gjentakelse kan departementet bestemme at det skal ilegges dobbel avgift. Når det av grunner knyttet til fastsettelsen vil virke særlig urimelig å fastholde hele kravet, kan departementet overfor en eller flere av dem som er ansvarlige for avgiften, nedsette eller frafalle kravet.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2010.

11. des. Lov nr. 114 2009

Lov om endring i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 4 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse.

I

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endring:

§ 44 åttende ledd skal lyde:

Et beløp som blir krevd tilbake etter sjette eller sjuende ledd, kan enten dekkes ved trekk i fremtidige ytelser eller inndrives etter bestemmelsene i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven). Slikt trekk avbryter foreldelsesfristen etter lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. Det kan kreves renter etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 115 2009

Lov om endring i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 5 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter.

I

I lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Den som har plikt til å gi opplysninger etter denne lov, skal opptre aktsomt og lojalt. Han skal bidra til at hans avgiftsplikt i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Han skal gjøre avgiftsmyndighetene oppmerksom på feil ved avgiftsberegningen.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 116 2009

Lov om endringer i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 6 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver.

I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endringer:

§ 4 tredje ledd første punktum skal lyde:

Frittatt for avgiftsplikt er rett til pensjon som tilkommer en arving på grunn av avdødes tjenestestilling eller individuell pensjonsavtale for så vidt den tilfredsstiller kravene i lov 15. desember 2006 nr. 81 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt Overgangsregel ved oppheving av skatteloven § 6–47 første ledd bokstav c og lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning kapittel 5, og ytelsen ikke er garantert å komme til utbetaling.

§ 4 tredje ledd fjerde og femte punktum oppheves.

§ 25 nytt tiende ledd skal lyde:

Alle parter som plikter å gi melding eller opplysninger etter denne paragrafen, skal opptre aktsomt og lojalt. Partene skal bidra til at avgiftsgrunnlaget i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Partene skal også gjøre avgiftsmyndigheten oppmerksom på feil ved avgiftsberegningen.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 4 gjelder likevel fra 1. januar 2010.

11. des. Lov nr. 117 2009

Lov om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiedomsskatt til kommunane

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 7 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane.

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

Til kommunen vert rekna sjøområde ut til grunnlinjene.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2010.

III

Ved ikrafttredelse av endringen under I gjelder følgende overgangsregler:

Overgangsreglar til eieendomsskattelova § 3 andre ledd

(1) Ved utskriving av eieendomsskatt for skatteåret 2010 på anlegg og installasjonar i sjøområdet skal skatten på slike objekt vere skriven ut innan utgangen av juni 2010.

(2) Kommunar som for skatteåret 2009 skreiv ut eieendomsskatt på anlegg og installasjonar i sjøområdet utanfor grunnlinjene, kan gjere dette også for skatteåra 2010 og 2011. Ved slik utskriving skal eieendomsskattegrunnlaget i dette området for skatteåret 2010 vere lik to tredjedelar av skattegrunnlaget for skatteåret 2009, og skattegrunnlaget for skatteåret 2011 skal vere lik ein tredjedel av skattegrunnlaget for skatteåret 2009. Skattesatsen ved slik avtrappa utskriving kan ikkje vere høgare enn den som blei nytta i det same området for skatteåret 2009.

11. des. Lov nr. 118 2009

Lov om endring i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster

m.v.

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 8 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. gjøres følgende endring:

§ 6 nr. 3 skal lyde:

3. Søksmål.

Søksmål om skatt fastsatt etter nr. 1 reises mot staten. Statens partsstilling utøves av Oljeskattekontoret. Ligningsloven § 11–1 nr. 3 annet og tredje punktum gjelder tilsvarende. Slikt søksmål kan bare reises mot avgjørelse i klagesak etter nr. 1 bokstav c. Frist for søksmål er 6 måneder fra det tidspunkt klagen er avgjort. Klagenemnda kan i særlige tilfeller gjøre vedtak om at det likevel kan reises søksmål mot avgjørelse i Oljeskattenemnda etter nr. 1 bokstav a.

Søksmål kan uten hinder av bestemmelsen i første ledd reises dersom klagen ikke er avgjort innen ett år etter utløpet av klagefristen.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 119 2009

Lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 9 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–13 nr. 2 bokstav b skal lyde:

- b. til offentlig myndighet for bruk i forbindelse med håndheving av lovgivningen om arbeidsmiljø, obligatorisk tjenestepensjon, regnskapsplikt og regnskapsførere, revisjonsvesen eller aksjeselskaper, eller som reviderer offentlig virksomhet, samt til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet til bruk for tilsynsformål,

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Alminnelig opplysningsplikt.

Den som har plikt til å gi opplysninger etter dette kapittel, skal opptre aktsomt og lojalt. Han skal bidra til at hans skatteplikt i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Han skal også gjøre vedkommende myndighet oppmerksom på feil ved ligningen og skatteoppgjøret.

§ 4–12 nr. 6 skal lyde:

6. Stat, fylkeskommune og kommune regnes ikke som innretning etter denne paragraf. Selskaper og innretninger har likevel oppgave- og dokumentasjonsplikt etter nr. 1–4 foran for transaksjoner og mellomværender med en fylkeskommune eller en kommune som, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer selskapet eller innretningen med minst 50 prosent.

Gjeldende nr. 6 blir ny nr. 7.

§ 6–10 B oppheves.

§ 9–6 nr. 3 bokstav a skal lyde:

- a. to år etter inntektsåret når han ikke har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, eller ikke har unnlatt å gjøre ligningsmyndighetene oppmerksom på feil ved ligningen og skatteoppgjøret som han er eller burde vært klar over,

§ 11–1 nr. 4 skal lyde:

4. Søksmål fra en skattepliktig til prøving av en ligningsavgjørelse må reises innen 6 måneder regnet fra utleggingen av skattemålisten er kunngjort eller fra melding om vedtak i endringssak ble sendt skattyteren. Når den skattepliktige har levert forhåndsfylt selvangivelse og får tilsendt skatteoppgjør i juni, er søksmålsfristen 6 måneder fra det ferdige skatteoppgjøret ble kunngjort eller vedtak i endringssak ble sendt skattyteren. Når endringssak er gjennomført etter § 3–11 nr. 4, jf. § 8–3 nr. 5, regnes søksmålsfristen fra nytt skatteoppgjør ble sendt skattyteren. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16–12 til 16–14. Etter utløpet av denne fristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17–1 nr. 5 i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Oppgaveplikten som følger av § 4–12 nr. 6 annet punktum, jf. § 4–12 nr. 1, skal ha virkning fra og med inntektsåret 2009. Dokumentasjonsplikten som følger av § 4–12 nr. 6 annet punktum, jf.

§ 4–12 nr. 2, skal ha virkning fra og med inntektsåret 2010.

11. des. Lov nr. 120 2009

Lov om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 10 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond.

I

I lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond gjøres følgende endringer:

§ 1–2 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. *verdipapirfond*: selvstendig formuesmasse oppstått ved kapitalinnskudd fra en ubestemt krets av personer mot utstedelse av andeler i fondet og som for det vesentlige består av finansielle instrumenter og/eller innskudd i henhold til § 4–5 sjette ledd. Andelseierne hefter ikke overfor kreditorene for fondets forpliktelser. Andelseierne plikter ikke å gjøre ytterligere innskudd i fondet eller i tilfelle i fondets konkursbo.

§ 1–2 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. *spesialfond*: verdipapirfond som er betegnet spesialfond i stadfestede vedtekter.

Nåværende første ledd nr. 2 til 7 blir nr. 3 til ny nr. 8.

II

Endringsloven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

11. des. Lov nr. 121 2009**Lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)**

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 11 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–15 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a. pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold og engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet og engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning.

§ 23–2 niende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift av godtgjørelse for arbeid i utlandet og på norsk kontinentalsokkel og i norsk territorialfarvann, når arbeidet er utført av en utenlandsk arbeidstaker som ikke er medlem i trygden. Det skal heller ikke betales arbeidsgiveravgift av godtgjørelse for religiøst, humanitært eller filantropisk arbeid utført av person utstasjonert i utlandet av misjonsselskap, menighet eller humanitær organisasjon, når oppholdet i utlandet varer i minst to år. Departementet kan i forskrift avgrense avgiftsfritaket etter andre punktum og gi regler til utfylling og gjennomføring av det.

§ 23–3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

- a. pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold og engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og støtte etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg.

§ 24–3 fjerde ledd skal lyde:

Den som har plikt til å gi opplysninger etter dette kapittel, skal opptre aktsomt og lojalt. Arbeidsgiver skal bidra til at hans avgiftsplikt i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Arbeidsgiver skal også gjøre skatteoppkreveren oppmerksom på feil ved avgiftsberegningen eller oppgjøret for arbeidsgiveravgiften.

Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 23–2 niende ledd trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2009. Endringen av §§ 3–15 annet ledd bokstav a og 23–3 annet ledd nr. 1 bokstav a trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2010.

11. des. Lov nr. 122 2009**Lov om endring i lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven)**

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 12 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven).

I

I lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) gjøres følgende endring:

§ 6–2 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Revisor skal sende kopi av begrunnelse som nevnt i § 5–2 fjerde ledd nr. 5 som gjelder krav om bekreftelser etter ligningsloven, til skattekontoret.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 123 2009**Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 114 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)**

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 13 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 8–17 første ledd bokstav a og b skal lyde:

- a) det fremsettes krav om skattlegging etter alminnelige regler, eller
- b) vilkårene etter §§ 8–11 til 8–13 brytes.

II

§ 2–14 femte ledd annet og tredje punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder for barn som har fått engangserstatning for tap av forsørger etter reglene i skadeserstatningsloven kapittel 3. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reglene i første og annet punktum.

§ 9–12 annet ledd bokstav c oppheves.

III

§ 4–10 skal lyde:

§ 4–10. Fast eiendom, herunder andel i boligselskap

(1) Verdien av fast eiendom kan settes lavere enn omsetningsverdien. Verdien av primærbolig og fritidsbolig skal settes ned etter krav fra skattyter dersom den overstiger 30 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi. Verdien av annen bolig (sekundærbolig) og næringseiendom skal settes ned etter krav fra skattyter dersom den overstiger 60 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi.

(2) Verdien av boligeiendom settes til produktet av boligens areal og en kvadratmetersats. Kvadratmetersatsen settes til en prosentandel av beregnet omsetningsverdi per kvadratmeter, hvor det tas hensyn til boligtype, byggeår, areal og geografisk beliggenhet. Prosentandelen er 25 for primærbolig og 40 for sekundærbolig. Kvadratmetersatsene fastsettes årlig av Skattedirektoratet på grunnlag av beregninger fra Statistisk sentralbyrå.

(3) Verdsetting av boenhet i boligselskap som omfattes av § 7–3, følger reglene i første og annet ledd. Øvrig verdi av andel i slikt selskap settes til andelshavers andel av boligselskapets netto formue utenom boenhetene. Innskudd fra andelshaverne kommer ikke til fradrag ved beregningen av boligselskapets formue.

(4) Verdien av næringseiendom kan fastsettes på grunnlag av en beregnet utleieverdi. Verdsetting etter første punktum kan foretas ved bruk av differensierte kvadratmetersatser.

(5) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

§ 6–19 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Fradrag kan enten gis med inntil 3 660 kroner eller med inntil to promille av samlet utbetalt lønn.

§ 6–20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 3 660 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

§ 12–2 bokstav d skal lyde:

- d) engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet og engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning.

§ 17–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Ved anvendelsen av første og annet ledd skal alminnelig inntekt tillegges en og en halv prosent av skattyters og ektefelles eller samboers nettoformue ved statsskatteliggingen, utover 200 000 kroner. Bolig brukt som egen primærbolig holdes utenfor ved beregningen av nettoformue.

IV

§ 2–35 annet ledd bokstav b første og annet punktum skal lyde:

- b) § 10–70 gis tilsvarende anvendelse for personer som tar opphold på Svalbard og anses bosatt der. Svalbard likestilles med stat innenfor EØS ved anvendelsen av § 10–70.

V

Ny § 6–51 skal lyde:

§ 6–51. Betaling via bank som vilkår for fradragsrett

(1) Fradrag gis bare for kostnader etter dette kapittel når betaling skjer via bank eller foretak med rett til å drive betalingsformidling, med mindre betalingen samlet utgjør mindre enn 10 000 kroner. Flere betalinger som gjelder samme leveranse, tjeneste, kontrakt eller lignende skal vurderes som én betaling ved anvendelse av beløpsgrensen i forrige punktum. Ved løpende eller periodiske ytelser skal flere betalinger ses samlet for kostnader som kommer til fradrag samme år. Når det ikke foreligger rett til fradrag på grunn av betalingsmåten skal beløpet det ikke gis fradrag for, ikke inngå i en eiendels skattemessige avskrivningsgrunnlag, eller i dens skattemessige inngangsverdi ved senere realisasjon.

(2) Er det ved ligningen gitt fradrag for en kostnad, men fradragsrett for kostnaden likevel ikke foreligger som følge av denne bestemmelsen, skal tidligere fradragsført beløp tas til inntekt det år betalingen skjer.

(3) Når sterke samfunnsmessige hensyn gjør det nødvendig, kan departementet bestemme at første ledd ikke kommer til anvendelse.

(4) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, herunder nærmere bestemmelser om at andre betalingsmåter skal likestilles med betaling via bank, gjøre unntak fra kravet om betaling via bank i særlige tilfeller, anvendelse av beløpsgrensen og om krav til dokumentasjon.

VI

§ 8–15 tredje ledd fjerde punktum skal lyde:

Dette ledd gjelder tilsvarende for gevinster og tap ved realisasjon av finansiell kontrakt der innehaveren har rett (opsjon) til å kjøpe eller selge valuta, samt finansiell kontrakt om å kjøpe, selge eller bytte valuta (terminkontrakt), men slik at ved beregningen skal eiendelenes verdi fastsettes til verdien ved inntektsårets avslutning.

VII

§ 7–3 femte ledd bokstav d oppheves.

Nåværende § 7–3 femte ledd bokstav e blir bokstav d.

VIII

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2009.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Endringen under IV trer i kraft straks med virkning fra 13. oktober 2009.

Endringen under V trer i kraft fra 1. januar 2011.

Endringen under VI trer i kraft straks med virkning for finansielle kontrakter som inngås fra 1. januar 2010.

Endringene under VII trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.

IX

Ved ikrafttredelse av endringene i § 4–10 gjelder følgende overgangsregler:

Overgangsregel A:

For inntektsåret 2010 skal ligningsverdien av boligeiendom og bunnfradraget for inntektsåret 2009 legges til grunn for fastsetting av forskuddstrekket og forskuddsskatten etter skattebetalingsloven §§ 5–2 og 6–3. Dette gjelder likevel ikke ved endring av forskuddstrekk eller forskuddsskatt i løpet av inntektsåret dersom skattyter kan sannsynliggjøre en økning i ligningsverdi av boligeiendom.

Overgangsregel B:

Skattedirektoratet kan i løpet av inntektsåret 2010 innhente opplysninger fra boligeiere og boligselskap om boligtype, eierforhold, adresse, byggeår og areal.

X

Ved ikrafttredelse av endringene under VII gjelder følgende overgangsregel:

Departementet kan gi regler i forskrift om skattemessig oppgjør av summerte, ikke fordelte inntekter og kostnader for tidligere inntektsår.

11. des. Lov nr. 124 2009**Lov om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)**

Prop. 1 L (2009–2010), Innst. 4 L (2009–2010), Lovvedtak 14 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–7 skal lyde:

§ 4–7. Tilleggsforskudd

Forskudd på skatt kan innbetales med høyere beløp enn det som er utskrevet når det utskrevne forskudd må antas å bli utilstrekkelig til dekning av den skatt som vil bli fastsatt ved ligningen. Slik innbetaling kan foretas også etter utløpet av inntektsåret, men ikke senere enn 31. mai i ligningsåret.

§ 16–41 skal lyde:

§ 16–41. Ansvar for bruker av motorkjøretøy

Den som ved urettmessig bruk av merket mineralolje og avgiftsfri biodiesel har disposisjonsrett over motorkjøretøy, er ansvarlig for avgift ved slik bruk, jf. lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter § 4, når han har fordel av den urettmessige bruken.

Ny § 16–50 og ny deloverskrift skal lyde:

*Ansvar for inntektsskatt, trygdeavgift og merverdiavgift***§ 16–50. Ansvar for inntektsskatt, trygdeavgift og merverdiavgift for privat oppdragsgiver**

(1) Den som kjøper tjenester, eller varer sammen med tjenester, kan gjøres medansvarlig for inntektsskatt, trygdeavgift og merverdiavgift som den næringsdrivende har unndratt, dersom vederlaget overstiger 10 000 kroner og ikke er betalt via bank eller annet foretak med rett til å drive betalingsformidling.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om avgrensning, utfylling og gjennomføring av bestemmelsen i første ledd, herunder fastsette bestemmelser om beregningen av ansvarskravet.

§ 19–2 skal lyde:

Departementet kan gi overgangsbestemmelser, herunder gi overgangsbestemmelser knyttet til endringer i reglene om tilleggsskatt.

II

Endringene av § 4–7 og § 19–2 trer i kraft straks. Endringen av § 16–41 trer i kraft med virkning fra 1. januar 2010. Endringen av § 16–50 trer i kraft med virkning fra 1. januar 2011.

11. des. Lov nr. 125 2009**Lov om endring i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)**

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 15 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

X. Overgangsregler. Ved ikrafttredelse av endringene under V §§ 8–14, 8–15 og 8–17 gjelder følgende overgangsregler:

Tiende ledd nytt femte og sjette punktum skal lyde:

Selskapet anses trådt ut av ordningen fra og med det inntektsåret da vilkårene i dette ledd brytes. Skatteloven § 8–17 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 126 2009**Lov om endringer i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)**

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 16 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven).

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endringer:

§ 11–1 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) utføres til slik bruk mv. utenfor tollområdet som angitt i § 11–2 første ledd bokstav b og § 11–2 annet ledd.

§ 11–5 oppheves.

§ 12–1 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) til offentlig myndighet for bruk i forbindelse med håndheving av lovgivningen om inn- og utførsel av varer, regnskapsplikt og regnskapsførere, revisjonsvesen, valutaregulering eller aksjeselskaper, eller som reviderer offentlig virksomhet, samt til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet til bruk for tilsynsformål,

Ny § 12–1a skal lyde:

§ 12–1a. *Opplysningsplikt om egne forhold*

Den som har plikt til å gi opplysninger etter denne loven, skal opptre aktsomt og lojalt. Han skal bidra til at spørsmål om tollskyld i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Han skal gjøre tollmyndighetene oppmerksom på feil ved tollekspedisjonen.

Ny § 16–15 skal lyde:

§ 16–15. *Overtredelsesgebyr ved manglende deklarerer av betalingsmidler*

(1) Ved brudd på deklareringsplikten for kontanter og andre betalingsmidler gitt i eller med hjemmel i denne lov, kan tollmyndighetene fastsette et gebyr på inntil 30 prosent av betalingsmiddelets pålydende.

(2) Tollmyndighetene kan tilbakeholde udeklarte betalingsmidler til sikring av gebyr som kan ilegges etter første ledd.

(3) Gebyret tilfaller statskassen.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om innholdet i ordningen, herunder utmålingen av gebyret og om hvem som skal ha avgjørelsesmyndighet etter første og annet ledd.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Opphevelsen av § 11–5 trer likevel i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

11. des. Lov nr. 127 2009

Lov om endring i lov 6. mars 2009 nr. 11 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering mv. (hvitvaskingsloven)

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 17 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 6. mars 2009 nr. 11 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering mv. (hvitvaskingsloven).

I

I lov 6. mars 2009 nr. 11 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering mv. (hvitvaskingsloven) gjøres følgende endring:

§ 30 nytt annet ledd skal lyde:

Opplysninger som Økokrim mottar etter bestemmelsene i denne lov, kan Økokrim gi videre til skatteetaten og toll- og avgiftsetaten til bruk i deres arbeid med skatt, avgift og toll.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 128 2009

Lov om endring i lov 19. juni 2009 nr. 49 om endringer i ligningsloven mv. (tilleggsskatt)

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 18 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endring i følgende lov:

Lov 19. juni 2009 nr. 49 om endringer i ligningsloven mv. (tilleggsskatt).

I

I lov 19. juni 2009 nr. 49 om endringer i ligningsloven mv. (tilleggsskatt) gjøres følgende endring:

§ 10–4 fjerde ledd bokstav c skal lyde:

- c) ligningsmyndighetene har tatt opp forholdet, men skattyter sannsynliggjør at inntekten uansett ville blitt inntektsført eller kostnaden unnlatt fradragsført i senere inntektsår.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

11. des. Lov nr. 129 2009**Lov om endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)**

Prop.1 L (2009–2010), Innst.4 L (2009–2010), Lovvedtak 19 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2009. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6–30 fjerde ledd skal lyde:

- (4) Omsetning av nærmere bestemte varer til bruk på fartøy dersom varene er til bruk utenfor merverdiavgiftsområdet, men hvor levering skjer i merverdiavgiftsområdet, er fritatt for merverdiavgift.

Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

Ny § 8–8 skal lyde:

§ 8–8. Betaling via bank som vilkår for fradrag for inngående avgift

- (1) Fradrag for inngående avgift av varer og tjenester gis bare når betaling skjer via bank eller foretak med rett til å drive betalingsformidling, med mindre betalingen samlet utgjør mindre enn 10 000 kroner. Flere betalinger som gjelder samme vareleveranse, tjeneste, kontrakt eller lignende, skal vurderes som én betaling ved anvendelse av beløpsgrensen i forrige punktum. Ved løpende eller periodiske ytelser skal flere betalinger ses samlet for kostnader som kommer til fradrag samme år.

- (2) Er et beløp fradragsført i en termin før betaling har funnet sted og betaling senere skjer slik at fradragsrett ikke foreligger etter denne paragraf, skal tidligere fradragsført beløp tilbakeføres i den termin betalingen skjer.

- (3) Når sterke samfunnsmessige hensyn gjør det nødvendig, kan departementet bestemme at første ledd ikke kommer til anvendelse.

- (4) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, herunder nærmere bestemmelser om at andre betalingsmåter skal likestilles med betaling via bank, gjøre unntak fra kravet om betaling via bank i særlige tilfeller, anvendelse av beløpsgrensen og om krav til dokumentasjon.

§ 10–5 oppheves.

§ 13–2 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) til offentlig myndighet for bruk i forbindelse med håndheving av lovgivningen om arbeidsmiljø, obligatorisk tjenestepensjon, regnskapsplikt og regnskapsførere, revisjonsvesen, valutaregulering eller aksjeselskaper, eller som reviderer offentlig virksomhet, samt til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet til bruk for tilsynsformål,

§ 13–3 annet ledd skal lyde:

- (2) Den som ved innførsel av varer er ansvarlig for merverdiavgiften etter § 11–2, skal tollbehandle varene etter reglene i tolloven. Tolloven § 12– 1, § 12–1a, §§ 12–10 til 12–12 og § 16–10 gjelder tilsvarende.

§ 14–1 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Bestemmelsen i § 15–1 åttende ledd gjelder tilsvarende ved registrering.

§ 15–1 åttende ledd skal lyde:

- (8) Den som har plikt til å gi opplysninger etter dette kapittel, skal opptre aktsomt og lojalt. Den avgiftspliktige skal bidra til at avgiftsplikten i rett tid blir klarlagt og oppfylt, og også gjøre avgiftsmyndighetene oppmerksom på feil ved avgiftsberegningen.

Nåværende åttende ledd blir nytt niende ledd.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 8–8 gjelder likevel fra 1. januar 2011.

11. des. Lov nr. 130 2009

Lov om endringer i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (retting av inkurie).

Prop.32 L (2009–2010), Innst.38 L (2009–2010), Lovvedtak 20 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 27. november og 1. desember 2009. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (retting av inkurie).

I

I lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene skal § 4a–4 lyde:

§ 4a–4. (Meldingsplikt og godkjenning)

I forskrifter etter § 4a–1 annet ledd kan det gis nærmere bestemmelser om meldingsplikt til kommunestyret for den som planlegger eller iverksetter virksomhet som etter sin art kan ha innvirkning på helsen, eller endring i slik virksomhet.

I forskriftene kan det videre fastsettes at virksomheter som det etter første ledd kan kreves melding om, skal være godkjent av kommunestyret. Nærmere bestemmelser om slik godkjenning kan gis i forskriftene, herunder om saksbehandlingsregler til utfylling av tjenesteloven. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. I forskriftene kan bestemmes at fylkesmannen gir godkjenning dersom slik virksomhet berører flere kommuner. Berører virksomheten flere fylker, kan det bestemmes at departementet gir godkjenning. Det kan videre gis bestemmelser om klageordning i tilfelle hvor fylkesmannen eller departementet gir godkjenning. I forskriftene kan det bestemmes at Mattilsynet gir godkjenning av drikkevann og vannforsyningsanlegg, og regler om klage over slike vedtak.

Kommunestyret kan ved godkjenning sette vilkår for å ivareta hensynet til folks helse, jfr. § 1–2 og § 4a–1.

I forskriftene kan det fastsettes en ordning hvor virksomheter underlagt krav om melding eller godkjenning etter første eller annet ledd, i tillegg skal fremlegge for kommunestyret en vurdering fra et akkreditert inspeksjonsorgan. Slik vurdering kan kreves innhentet ved nærmere bestemte tidsintervaller. Omkostninger forbundet med vurdering fra akkreditert inspeksjonsorgan betales av den ansvarlige for virksomheten.

Dersom nødvendig godkjenning fra kommunestyret eller vurdering fra akkreditert inspeksjonsorgan ikke foreligger, eller vilkår ikke oppfylles, kan kommunestyret kreve virksomheten stanset. Stansning kan bare kreves dersom ulempene stansningen vil medføre, står i rimelig forhold til den helsefare som unngås. Stansning kan om nødvendig gjennomføres med bistand fra politiet.

II

Loven trer i kraft 28. desember 2009.

18. des. Lov nr. 131 2009

Lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen

Prop.13 L (2009–2010) jf. Ot.prp.nr.103 (2008–2009), Innst.87 L (2009–2010), Lovvedtak 26 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 8. og 15. desember 2009. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).
- 2 Lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven).
- 3 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 4 Lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven).
- 5 Lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen (arbeids- og velferdsforvaltningsloven).

Kapittel 1 Lovens formål og virkeområde

§ 1. Lovens formål

Formålet med loven er å bedre levekårene for vanskeligstilte, bidra til sosial og økonomisk trygghet, herunder at den enkelte får mulighet til å leve og bo selvstendig, og fremme overgang til arbeid, sosial inkludering og aktiv deltakelse i samfunnet.

Loven skal bidra til at utsatte barn og unge og deres familier får et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Loven skal bidra til likeverd og likestilling og forebygge sosiale problemer.

§ 2. Lovens virkeområde

Loven bestemmelser om tjenester gjelder for alle som oppholder seg i riket. Kongen kan gi forskrifter som begrenser anvendelsen av loven på personer som ikke er norske statsborgere, eller som ikke har bopel i riket. Kongen kan også gi forskrifter om anvendelse av loven på personer som oppholder seg i utlandet, men som har tilknytning til riket.

Kongen kan gi forskrifter om lovens anvendelse på Svalbard.

Kapittel 2 Ansvar etter loven

§ 3. Kommunens ansvar

Kommunen er ansvarlig for å utføre oppgavene etter denne loven som ikke er lagt til et statlig organ, og å yte tjenester etter loven til alle som oppholder seg i kommunen.

For den som oppholder seg i institusjon eller bolig med heldøgns omsorgstjenester, skal tjenestene likevel ytes av den kommunen som var oppholdskommune forut for inntaket i institusjon eller bolig med heldøgns omsorgstjenester. Dette gjelder også tjenester før utskriving i forbindelse med utskriving og etablering.

Etter utskrivingen skal de sosiale tjenestene ytes av den kommunen der vedkommende tar opphold. Tar vedkommende opphold i den kommunen som institusjonen eller boligen ligger i, kan utgiftene kreves refundert av oppholdskommunen forut for inntaket.

Kommunens myndighet etter denne loven kan etter reglene i kommuneloven delegeres til et interkommunalt organ eller en annen kommune.

§ 4. Krav til forsvarlighet

Tjenester som ytes etter denne loven skal være forsvarlige.

§ 5. Internkontroll

Kommunen skal føre internkontroll for å sikre at virksomhet og tjenester etter kapittel 4 er i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift. Kommunen må kunne gjøre rede for hvordan den oppfyller denne plikten.

Departementet kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om pliktens innhold.

§ 6. Opplæring av kommunens personell

Kommunen har ansvaret for nødvendig opplæring av kommunens personell i arbeids- og velferdsforvaltningen. Kongen kan gi forskrifter om opplæringen.

§ 7. Kommunens økonomiske ansvar

Den enkelte kommune skal sørge for nødvendige bevilgninger for å yte tjenester som kommunen har ansvaret for etter denne loven.

Kostnadene ved tjenester som nevnt i første ledd skal dekkes av den kommunen som etter § 3 er ansvarlig for å yte tjenesten. Bare etter regelen i § 3 tredje ledd kan det kreves at disse kostnadene skal dekkes av andre.

§ 8. Statens ansvar og myndighet

Departementet skal

- a) følge med at loven og forskriftene og andre bestemmelser som gjelder for tjenester etter denne loven, blir anvendt riktig og på en måte som fremmer lovens formål på en god og hensiktsmessig måte,
- b) sørge for at erfaringene med loven blir vurdert, og at det blir gjennomført nødvendige endringer i regelverket,
- c) gi de retningslinjene og instruksene som er nødvendige for å nå det målet som er nevnt i bokstav a,
- d) arbeide for at det blir satt i gang forskning som kan få betydning for løsningen av oppgaver etter loven,
- e) sørge for at det finnes et forsvarlig tilbud for utdanning av personale, og at de som skal anvende loven ellers, får forsvarlig veiledning,
- f) sørge for at det blir utarbeidet informasjonsmateriell som sosialtjenesten kan bruke, jf. § 12.

Departementet kan kreve at kommunale organer som hører under denne loven, uten hinder av taushetsplikten gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at departementet kan utføre sine oppgaver etter første ledd.

Statlig tilsyn med lovligheten av kommunens virksomhet utøves etter nærmere regler i §§ 9 og 10.

§ 9. Fylkesmannens tilsynsvirksomhet

Fylkesmannen skal føre tilsyn med at kommunen oppfyller sine plikter etter kapittel 4 og § 16 første ledd.

Reglene i kommuneloven kapittel 10A gjelder for tilsyn etter første ledd.

Departementet kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om fylkesmannens tilsyn.

§ 10. Statens helsetilsyns tilsynsvirksomhet

Statens helsetilsyn har det overordnede faglige tilsynet med kommunens virksomhet i arbeids- og velferdsforvaltningen.

§ 11. Tilskudd fra staten

Staten skal yte årlig rammetilskudd til delvis dekning av kommunens utgifter. Tilskuddene fordeles gjennom inntektssystemet for kommunene etter regler fastsatt av Kongen.

Kapittel 3 Generelle oppgaver

§ 12. Informasjon og generell forebyggende virksomhet

Kommunen skal gjøre seg kjent med innbyggernes levekår, vie spesiell oppmerksomhet til trekk ved utviklingen som kan skape eller opprettholde sosiale problemer, og søke å finne tiltak som kan forebygge slike problemer.

Kommunen skal søke å legge forholdene til rette for å utvikle og styrke sosialt fellesskap og solidaritet i nærmiljøet.

Kommunen skal spre kunnskap om sosiale forhold og tjenester i kommunen.

§ 13. Samarbeid med andre deler av forvaltningen

Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen skal medvirke til at sosiale hensyn blir ivarettatt av andre offentlige organer som har betydning for at formålet med loven blir oppnådd.

Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen skal samarbeide med andre sektorer og forvaltningsnivåer når dette kan bidra til å løse oppgavene som den er pålagt etter denne loven. Som ledd i disse oppgavene skal kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen gi uttalelser og råd og delta i den kommunale og fylkeskommunale planleggingsvirksomheten og i de samarbeidsorganene som blir opprettet.

Blir det påvist mangler ved de tjenester som andre deler av forvaltningen skal yte til personer med et særlig hjelpebehov, skal kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen om nødvendig ta opp saken med rette vedkommende. Er det uklarhet eller uenighet om hvor ansvaret ligger, skal kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen søke å klargjøre forholdet.

§ 14. Samarbeid med frivillige organisasjoner

Kommunen bør samarbeide med brukergruppenes organisasjoner og med frivillige organisasjoner som arbeider med de samme oppgavene som kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen.

§ 15. Boliger til vanskeligstilte

Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen skal medvirke til å skaffe boliger til vanskeligstilte personer som ikke selv kan ivareta sine interesser på boligmarkedet.

§ 16. Beredskapsplan, hjelpeplikt og gjensidig bistand

Kommunen plikter å utarbeide en beredskapsplan for kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen i samsvar med lov om helsemessig og sosial beredskap. Sosialberedskapsplanen skal samordnes med kommunens øvrige beredskapsplaner.

Kommunen skal gi nødvendig hjelp under ulykker eller andre akutte situasjoner.

Dersom forholdene tilsier det, skal kommunen yte bistand til andre kommuner ved ulykker og andre akutte situasjoner. Anmodning om bistand fremmes av den kommunen som har bistandsbehovet.

Den kommunen som mottar bistand etter tredje ledd, skal yte kommunen som bidrar med hjelp, kompensasjon for utgiftene, med mindre noe annet er avtalt.

Kapittel 4 Individuelle tjenester

§ 17. Opplysning, råd og veiledning

Kommunen skal gi opplysning, råd og veiledning som kan bidra til å løse eller forebygge sosiale problemer. Kan kommunen ikke selv gi slik hjelp, skal den så vidt mulig sørge for at andre gjør det.

§ 18. Stønad til livsopphold

De som ikke kan sørge for sitt livsopphold gjennom arbeid eller ved å gjøre gjeldende økonomiske rettigheter, har krav på økonomisk stønad.

Stønadens bør ta sikte på å gjøre vedkommende selvhjulpn.

Departementet kan gi veiledende retningslinjer om stønadsnivået.

§ 19. Stønad i særlige tilfeller

Kommunen kan i særlige tilfeller, selv om vilkårene i § 18 ikke er tilstede, yte økonomisk hjelp til personer som trenger det for å kunne overvinne eller tilpasse seg en vanskelig livssituasjon.

§ 20. Bruk av vilkår

Det kan settes vilkår for tildeling av økonomisk stønad, herunder at mottakeren i stønadsperioden skal utføre passende arbeidsoppgaver i bostedskommunen, se også § 21 tredje ledd og § 25.

Vilkårene må ha nær sammenheng med vedtaket. De må ikke være uforholdsmessig byrdefulle for stønadsmottaker eller begrense hans eller hennes handle- eller valgfrihet på en urimelig måte. Vilkårene må heller ikke være i strid med andre bestemmelser i loven her eller andre lover.

§ 21. Stønadsformer

Økonomisk stønad gis som bidrag, lån, garanti for lån, eller varer og tjenester.

Økonomisk stønad i form av lån bør vurderes i forhold til om stønadsmottakeren vil bli i stand til å tilbakebetale lånet.

Er stønaden gitt som lån eller garanti for lån, skal vedtaket inneholde bestemmelser om lånevilkårene.

Hvis det på grunn av særlige forhold må antas at stønadsmottakeren ikke vil bruke stønaden i samsvar med vilkår som er fastsatt etter § 20, kan det vedtas at stønaden helt eller delvis skal gis i form av varer og tjenester.

§ 22. Utbetaling av stønad

Når det ikke er truffet vedtak som nevnt i § 21 fjerde ledd, skal stønaden utbetales til den som har søkt om stønad. Dersom stønaden skal komme flere til gode, kan det bestemmes at den skal deles mellom dem.

§ 23. Følgen av at det er gitt uriktige opplysninger

Har noen fått utbetalt stønad fordi vedkommende, eller noen som har handlet på vedkommendes vegne, forsettlig eller grovt uaktsomt har gitt uriktige opplysninger eller har fortiet opplysninger, kan det vedtas at bidraget skal betales tilbake, eller at en avtale om lån eller garanti for lån skal falle bort.

§ 24. Inndrivelse av lån og andre former for dekning

Krav på tilbakebetaling av lån er tvangsgrunnlag for utlegg. Det samme er krav som er oppstått fordi kommunen har innfridd et garantiansvar og tilbakebetalingskrav som bygger på § 23.

§ 25. Refusjon i underholdsbidrag

Stønad som blir gitt i påvente av at søkeren får avgjort krav om underholdsbidrag, kan gis på vilkår av at retten til underholdsbidrag skal overtas av kommunen. Kommunen kan la kravet om underholdsbidrag inndrive etter de reglene som ellers gjelder for slike krav. Det samme gjelder stønad som blir gitt fordi underholdsbidraget ikke betales.

Folketrygdens refusjonsrett etter lov av 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott § 10 og etter folketrygdloven § 15–10 har fortrinnsrett overfor kommunens refusjonsrett etter første ledd.

§ 26. Refusjon i ytelser fra folketrygden m.m.

Dersom en mottaker av økonomisk stønad med tilbakevirkning får innvilget ytelser etter lov om folketrygd eller lovene om krigspensjonering 13. desember 1946 nr. 21 og 22, kan kommunen kreve hel eller delvis refusjon i det beløpet som skal etterbetales, til dekning av sine utlegg til samme formål og for samme tidsrom. Er stønadsmottakeren gift, kan det kreves refusjon etter regelen i første punktum også hos ektefellen så fremt stønaden er kommet ektefellen til gode.

§ 27. Midlertidig botilbud

Kommunen er forpliktet til å finne midlertidig botilbud for dem som ikke klarer det selv.

§ 28. Rett til individuell plan

Den som har behov for langvarige og koordinerte tjenester, har rett til å få utarbeidet individuell plan. Planen skal utformes i samarbeid med tjenestemottakeren, jf. § 42.

Kommunen skal samarbeide med andre tjenesteytere om planen for å bidra til et helhetlig tilbud for den det gjelder.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvem rettigheten gjelder for, og om planens innhold.

§ 29. Kvalifiseringsprogram

Kvalifiseringsprogram gjelder for personer i yrkesaktiv alder med vesentlig nedsatt arbeids- og inntektsevne og ingen eller begrensede ytelser til livsopphold etter folketrygdloven eller arbeidsmarkedsloven.

Rett til kvalifiseringsprogram forutsetter at

- a) søkeren har gjennomgått en arbeidsevnevurdering,
- b) tett og koordinert bistand gjennom deltakelse i programmet vurderes som hensiktsmessig og nødvendig for å styrke vedkommendes mulighet for deltakelse i arbeidslivet, og
- c) arbeids- og velferdsforvaltningen kan tilby et tilpasset program.

For den tiden en person deltar i et kvalifiseringsprogram, har vedkommende rett til kvalifiseringsstønad etter bestemmelsene i § 35.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om retten til kvalifiseringsprogram og om bruken av arbeidsevnevurderinger, herunder faglig innhold og metode.

§ 30. Kvalifiseringsprogrammets innhold

Programmet skal inneholde arbeidsrettede tiltak og arbeidssøking og kan inneholde andre tiltak som kan være med på å støtte opp under og forberede overgang til arbeid.

Med andre tiltak menes opplæringsstiltak, motivasjonstrening, mestringstrening og lignende. Det kan settes av tid til helsehjelp, opptrening, egenaktivitet mv.

Innholdet i programmet skal tilpasses den enkeltes behov og forutsetninger.

Programmet skal være helårig og på full tid.

Programmet skal angi et hensiktsmessig starttidspunkt basert på en individuell vurdering.

Ved gjennomført eller avbrutt program skal det utstedes et deltakerbevis.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om programmets innhold.

§ 31. Iverksetting av programmet

Kommunen skal tilrettelegge og iverksette kvalifiseringsprogram for person som omfattes av bestemmelsene i §§ 29 og 30 fra det tidspunktet kvalifiseringsprogrammet angir, men senest innen seks måneder etter at søknad om deltakelse har kommet inn.

§ 32. Programmets varighet

Programmet kan gis for en periode på inntil ett år og kan etter en ny vurdering forlenges med inntil ett år. Programmet kan etter en særskilt vurdering forlenges utover to år. Godkjent permisjon kommer i tillegg.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere retningslinjer for varighetsvurderingen.

§ 33. Individuell plan for deltakere i kvalifiseringsprogram

Deltakere i kvalifiseringsprogram har rett til individuell plan. Planen skal utformes i samarbeid med deltakeren, jf. § 42. Kommunens ansvar etter § 28 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 34. Stans av kvalifiseringsprogrammet på grunn av den enkeltes forhold

Kommunen kan stanse programmet for den enkelte dersom det er saklig begrunnet i den enkeltes forhold, herunder når deltakeren har tilbud om høvelig arbeid.

§ 35. Kvalifiseringsstønad

For den tiden en person deltar i kvalifiseringsprogram, har vedkommende rett til kvalifiseringsstønad.

Kvalifiseringsstønaden skal på årsbasis være lik to ganger folketrygdens grunnbeløp. Deltaker under 25 år mottar 2/3 stønad.

Antall stønadsdager hvert år settes til 260, slik at stønaden per dag utgjør 1/260 av stønaden på årsbasis.

Til den som forsørger barn, ytes et barnetillegg. Departementet gir forskrifter om barnetillegg, herunder om tilleggets størrelse mv.

§ 36. Fravær og permisjon fra kvalifiseringsprogrammet

Ved fravær som ikke skyldes sykdom eller andre tvingende velferdsgrunner, og som det ikke er gitt tillatelse til, reduseres stønaden tilsvarende, jf. § 35.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om fravær og permisjon.

§ 37. Samordning mellom kvalifiseringsstønad og arbeidsinntekt mv.

I den utstrekning en deltaker i kvalifiseringsprogram har inntektsgivende arbeid, reduseres stønaden inkludert barnetillegg tilsvarende, beregnet i forhold til antall timer i inntektsgivende arbeid.

Inntil 50 prosent stilling kan kombineres med fortsatt deltakelse i kvalifiseringsprogrammet. Summen av inntektsgivende arbeid og andre aktiviteter innenfor programmet skal minst utgjøre full tid, jf. § 30.

Stønaden reduseres ikke på grunn av mottatte barnebidrag.

§ 38. Samordning mellom kvalifiseringsstønad og andre offentlige ytelser

Kvalifiseringsstønaden reduseres i den utstrekning vedkommende har rett til dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger, eller foreldrepenger.

Dersom en deltaker i kvalifiseringsprogram deltar i tiltak som utløser stønad til livsopphold etter arbeidsmarkedsloven, tilfaller stønaden kommunen.

Dersom en mottaker av kvalifiseringsstønad får etterbetalt ytelser som nevnt i første ledd, kan kommunen kreve hel eller delvis refusjon i det beløpet som skal etterbetales, til dekning av sine utlegg til samme formål og for samme tidsrom.

§ 39. Utbetaling av kvalifiseringsstønad

Utbetaling av kvalifiseringsstønad skjer etterskuddsvis på grunnlag av registrert frammøte. Kommunen beslutter hvordan og til hvilke tidspunkter utbetaling skal skje.

§ 40. Trekk i framtidige utbetalinger m.m.

Dersom en person har fått utbetalt høyere kvalifiseringsstønad enn det vedkommende har krav på, kan det overskytende trekkes i framtidig stønad.

Dersom det er gitt uriktige opplysninger gjelder § 23 tilsvarende for kvalifiseringsstønad.

Kapittel 5 Saksbehandlingen**§ 41. Anvendelse av forvaltningsloven**

Forvaltningsloven gjelder med de særregler som er fastsatt i loven her.

Avgjørelser om tildeling av sosiale tjenester skal regnes som enkeltvedtak.

§ 42. Plikt til å rådføre seg med tjenestemottaker

Tjenestetilbudet skal så langt som mulig utformes i samarbeid med tjenestemottaker. Det skal legges stor vekt på hva vedkommende mener.

§ 43. Innhenting av opplysninger

Opplysninger skal så langt som mulig innhentes i samarbeid med tjenestemottaker eller slik at vedkommende har kjennskap til innhentingene.

I saker som gjelder tjenester etter denne loven, kan kommunen kreve opplysninger fra andre offentlige organer. Like med offentlige organer regnes organisasjoner og private som utfører oppgaver for stat, fylkeskommune eller kommune. Har tjenestemottaker ikke samtykket i at opplysningene blir innhentet, skal spørsmålet om opplysningene kan gis uten hinder av taushetsplikt, avgjøres etter de taushetsbestemmelser som gjelder for avgiverorganet.

§ 44. Taushetsplikt

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for kommunen etter denne loven, har taushetsplikt etter forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Overtredelse straffes etter straffeloven § 121.

Taushetsplikten gjelder også fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted. Opplysning om en tjenestemottakers oppholdssted kan likevel gis når det er klart at det ikke vil skade tilliten til kommunen.

Opplysninger til andre forvaltningsorganer, jf. forvaltningsloven § 13 b nr. 5 og 6, kan bare gis når dette er nødvendig for å fremme kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningens oppgaver, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

Dersom et barns interesser tilsier det, kan fylkesmannen eller departementet bestemme at opplysninger skal være undergitt taushetsplikt, selv om foreldrene har samtykket i at de gjøres kjent.

§ 45. Opplysningsplikt til barnevernstjenesten

Personell som arbeider innenfor rammen av denne loven skal i sitt arbeid være oppmerksom på forhold som kan føre til tiltak fra barnevernstjenestens side.

Uten hinder av taushetsplikt skal personellet av eget tiltak gi opplysninger til barnevernstjenesten, når det er grunn til å tro at et barn blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt, jf. lov om barneverntjenester §§ 4–10 til 4–12, eller når et barn har vist vedvarende alvorlige adferdsvansker, jf. samme lov § 4–24. Organene som er ansvarlige for gjennomføringen av lov om barneverntjenester, kan også pålegge personellet å gi slike opplysninger.

§ 46. Folkevalgt organs sammensetning i enkeltsaker

Dersom et folkevalgt organ etter kommunestyrets beslutning skal behandle saker vedrørende enkeltpersoner etter denne lov, skal organet ha tre til fem medlemmer.

§ 47. Klage over kommunens vedtak

Enkeltvedtak som kommunen har truffet etter denne loven, kan påklages til fylkesmannen.

§ 48. Fylkesmannens kompetanse i klagesaker

Fylkesmannen kan prøve alle sider av vedtaket. Når det gjelder prøvingen av det frie skjønn, kan fylkesmannen likevel bare endre vedtaket når skjønnets er åpenbart urimelig.

Dersom et vedtak som gir klageren medhold, ikke kan settes i verk straks, kan fylkesmannen bestemme at det straks skal settes i verk midlertidige tiltak som skal dekke et øyeblikkelig behov.

§ 49. Avgjørelse av tvister

Oppstår det tvist mellom kommuner om ansvar etter § 3, kan kommunene kreve at fylkesmannen avgjør tvisten. Departementet kan gi nærmere regler om behandlingsmåten.

Kapittel 6 Ikrafttredelse, overgangsbestemmelser og endringer i andre lover**§ 50. Lovens ikrafttredelse**

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lovens bestemmelser om kvalifiseringsprogram og kvalifiseringsstønad gjelder for den enkelte kommunen fra det tidspunktet det er inngått avtale mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunen etter arbeids- og velferdsforvaltningsloven §§ 13 og 14, og felles lokalt kontor er etablert. Fra 1. januar 2010 gjelder bestemmelsene for alle landets kommuner.

§ 51. Overgangsbestemmelser

Kongen kan gi forskrifter om lovens anvendelse for vedtak som er truffet etter lover som blir opphevet ved denne loven, og om saker som er under behandling etter disse lovene.

§ 52. Endringer i andre lover

Med virkning fra lovens ikrafttredelse gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. oppheves § 4–5, kapittel 5 og kapittel 5A.

2. I lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 1 første punktum skal lyde:

Formålet med loven er å legge til rette for en effektiv arbeids- og velferdsforvaltning, tilpasset den enkeltes og arbeidslivets behov og basert på en helhetlig og samordnet anvendelse av arbeidsmarkedsloven, folketrygdloven, lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen og andre lover som forvaltes av arbeids- og velferdsforvaltningen.

§ 13 andre ledd første punktum skal lyde:

Kontoret skal ivareta oppgaver for etaten og kommunens oppgaver etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

§ 16 første ledd skal lyde:

Taushetsplikt etter denne loven eller etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen er ikke til hinder for at opplysninger er tilgjengelig for andre ansatte innen kontoret i den utstrekning som trengs for en hensiktsmessig arbeids- og arkivordning, blant annet til bruk ved veiledning i andre saker.

3. I lov 2. juli 1999 nr. 62¹ om pasientrettigheter skal § 8–2 første ledd lyde:

Staten skal sørge for at det er et pasient- og brukerombud i hvert fylke. Pasient- og brukerombudets arbeidsområde omfatter statlige spesialisthelsetjenester og kommunale helse- og sosialtjenester. Med kommunale helse- og sosialtjenester menes i dette kapitlet helsetjenester etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene, med unntak av lovens kapittel 4a, og sosialtjenester etter lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v.

¹ Skal vel være lov 2 juli 1999 nr. 63.

4. I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning skal § 6–2 nr. 1 bokstav b lyde:

- b) pensjon, introduksjonsstønad etter introduksjonsloven, kvalifiseringsstønad etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen, føderåd i jord- og skogbruk, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, underholdsbidrag, fødselspenger, omsorgspenger ved adopsjon, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger o.l. ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren,

5. I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 4–6 første ledd annet punktum femte strekpunkt skal lyde:

ulønnet arbeid som pålegges etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen,

§ 14–13 første ledd bokstav g skal lyde:

- g) deltar på heltid i kvalifiseringsprogram etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen,

§ 13–11 andre ledd skal lyde:

Medlemmer som er pålagt å utføre arbeidsoppgaver etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 20, er yrkesskadedekket under slikt arbeid.

§ 22–6 første ledd første punktum skal lyde:

Dersom en person ikke er i stand til å disponere ytelsen selv på grunn av sinnslidelse, psykisk utviklingshemning, alvorlig mental svekkelse, hjerneskade, eller misbruk av berusende eller bedøvende midler, kan ytelsen utbetales til en annen person eller til et Nav-kontor.

§ 23–2 femte ledd annet punktum skal lyde:

Det skal heller ikke betales arbeidsgiveravgift av introduksjonsstønad etter introduksjonsloven eller kvalifiseringsstønad etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

§ 23–3 andre ledd nr. 2 bokstav f skal lyde:

- f) kvalifiseringsstønad etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

18. des. Lov nr. 132 2009

Lov om endringer i utlendingsloven

Prop.30 (2009–2010), Innst.76 (2009–2010), Lovvedtak 33 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 11. og 15. desember 2009. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgende lov:

Lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven).

I

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

§ 15 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Det skal også påses at det ikke foreligger annet grunnlag for bortvisning, jf. §§ 17 og 121.

§ 73 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Vernet mot utsendelse er heller ikke til hinder for at det treffes vedtak om utvisning etter §§ 122 eller 123 når grunnleggende nasjonale interesser tilsier det.

Gjeldende tredje punktum blir fjerde punktum.

§ 81 første ledd første punktum skal lyde:

I saker etter §§ 28 og 73, samt i saker om bortvisning, utvisning, tilbakekall av gitt tillatelse eller tilbakekall av oppholdsdokument, jf. § 120 annet ledd, skal utlendingsmyndighetene sørge for at utlendingen får mulighet til å fremlegge sine synspunkter på et språk utlendingen kan kommunisere forsvarlig på.

§ 82 første punktum skal lyde:

I saker om bortvisning, utvisning, tilbakekall av gitt tillatelse eller tilbakekall av oppholdsdokumenter, jf. § 120, og når en utlending påberoper seg å være flyktning, skal politiet gi veiledning om at utlendingen har rett til fullmektig, jf. forvaltningsloven § 12, og rettshjelp, jf. § 92, samt rett til å sette seg i kontakt med sitt lands representasjon, en representant for FNs høykommissær for flyktninger og en norsk flyktningorganisasjon.

§ 84 annet ledd første punktum skal lyde:

Offentlige myndigheter skal etter anmodning gi utlendingsmyndighetene opplysninger om referansepersonen i en sak om oppholdstillatelse etter kapittel 6 eller om oppholdsrett etter kapittel 13 i loven her har mottatt økonomisk stønad etter sosialtjenesteloven det siste året før opplysningene avgis.

§ 90 første ledd skal lyde:

Vedtak om bortvisning eller utvisning av en utlending som ikke har oppholdstillatelse eller oppholdsrett etter kapittel 13, eller en nordisk borger som ikke har hatt opphold i riket i mer enn tre måneder, kan iverksettes straks.

§ 92 første ledd første punktum skal lyde:

I saker om bortvisning, utvisning, tilbakekall av tillatelse eller tilbakekall av oppholdsdokument, jf. § 120 har utlendingen rett til fritt rettsråd uten behovsprøving.

§ 108 første ledd og annet ledd bokstav a skal lyde:

Med bot straffes den som forsettlig eller uaktsomt unnlater å oppfylle plikten etter § 117 første ledd eller § 118 første ledd.

Med bot eller med fengsel inntil seks måneder eller med begge deler straffes den som:

- a) forsettlig eller uaktsomt overtrer de bestemmelsene som er angitt i det følgende, eller forbud, påbud eller vilkår gitt i medhold av disse bestemmelsene:

§ 7 første ledd

§ 8 første ledd

§ 9 første og fjerde ledd

§ 14 første og annet ledd

§ 16 første og tredje ledd

§ 19 første og annet ledd

§ 20 tredje ledd

§ 21 første ledd

§ 27 første ledd, jf. fjerde ledd

§ 55 første og annet ledd

§ 71 annet ledd

§ 83 første og annet ledd

§ 90 sjette ledd

§ 93 første ledd annet punktum

§ 105 første ledd

§ 124 første ledd

§ 108 første, annet, tredje, fjerde, femte og sjette ledd blir nytt annet, tredje, fjerde, femte, sjette og syvende ledd

§ 108 syvende ledd blir nytt åttende ledd og skal lyde:

Forsøk på overtredelse av innreiseforbudet i § 71 annet ledd og § 124 første ledd er straffbart.

§ 108 åttende og niende ledd blir nytt niende og tiende ledd.

Overskriften til kapittel 13 skal lyde:

Kapittel 13. Særlige regler for utlendinger som omfattes av Avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS-avtalen) og Konvensjon om opprettelse av Det europeiske Frihandelsforbund (EFTA-konvensjonen)

I § 120 skal overskriften lyde:

Tilbakekall av oppholdsdokumenter mv.

§ 120 nytt tredje til syvende ledd skal lyde:

Registreringsbevis og oppholdskort kan tilbakekalles når registreringen av andre grunner anses ugyldig. For beslutningen om tilbakekall etter dette leddet gjelder forvaltningsloven § 35 så langt det passer.

Oppholdsdokumenter som nevnt i annet ledd, skal tilbakekalles når oppholdsretten bortfaller som nevnt i §§ 115 første ledd fjerde punktum og 116 første ledd femte punktum.

Oppholdskort skal tilbakekalles hvis en utlending som ikke er EØS-borger, får oppholdstillatelse etter lovens kapittel 3, 4, 6 eller 7. Dette gjelder ikke når utlendingen er familiemedlem til en EØS-borger.

Oppholdskort kan nektes utstedt etter bestemmelsene i §§ 118 og 119 dersom referansepersonen, jf. § 39, på forespørsel ikke samtykker i at søkeren gis opphold, eller dersom det er sannsynlig at ekteskapet er inngått mot en av partenes vilje eller med det hovedformål å skaffe søkeren lovlig opphold i riket.

Bestemmelsene i § 85 gjelder tilsvarende for saker etter dette kapitlet.

Tredje og fjerde ledd blir nytt åttende og niende ledd.

§ 121 annet til fjerde ledd skal lyde:

Sak om bortvisning etter første ledd bokstav a og c må reises ved innreise eller senest innen sju dager. Dersom sak om bortvisning ikke er reist innen sju dager, kan en utlending som ikke har oppholdsrett etter dette kapitlet, bortvises etter vedtak fra Utlendingsdirektoratet etter reglene i første ledd bokstav c.

Sak som skal avgjøres av Utlendingsdirektoratet, forberedes av politiet.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser i forskrift, herunder om at bortvisning etter første ledd kan treffes av politiet.

I § 122 skal overskriften lyde:

Utvvisning av hensyn til offentlig orden eller sikkerhet.

§ 124 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Sak som skal avgjøres av Utlendingsdirektoratet, forberedes av politiet.

II

Loven trer i kraft når Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 133 2009

Lov om endringer i folketrygdloven mv. (oppheving av reglene om inntektsprøving for 69-åringer mv.)

Prop.54 L (2009–2010), Innst.88 L (2009–2010), Lovvedtak 27 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 8. og 15. desember 2009. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 2 Lov 26. oktober 2007 nr. 97 om endringer i sosialtjenesteloven og i enkelte andre lover.
- 3 Lov 19. desember 2008 nr. 106 om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 8–12 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Til et medlem mellom 67 og 70 år som mottar alderspensjon, ytes sykepenger i 60 sykepengedager, se § 8–51.

§ 8–33 tredje ledd skal lyde:

Feriepengene utgjør 10,2 prosent av de sykepengene som gir rett til feriepenge. For arbeidstakere som har fylt 59 år i opptjeningsåret, forhøyes prosentsatsen til 12,5.

§ 8–51 skal lyde:

§ 8–51. Medlem med alderspensjon

Det ytes ikke sykepenger til et medlem som mottar alderspensjon etter kapittel 19. Til et medlem mellom 67 og 70 år som mottar alderspensjon, ytes det likevel sykepenger etter bestemmelsene i kapitlet her dersom inntektsgrunnlaget overstiger to ganger grunnbeløpet.

Når trygden yter sykepenger, fastsettes sykepengesgrunnlaget ut fra den arbeidsinntekten som medlemmet har i tillegg til pensjonen.

Sykepenger fra trygden ytes i opptil 60 sykepengedager.

§ 9–6 femte ledd første punktum skal lyde:

Selv om den ene av foreldrene er alene om den daglige omsorgen, kan stønadsdagene fordeles mellom foreldrene i forhold til omfanget av avtalt samvær.

§ 15–7 første ledd skal lyde:

Årlig overgangsstønnad utgjør to ganger grunnbeløpet.

§ 19–4 andre og tredje ledd oppheves.

§ 19–6 andre, tredje og fjerde ledd oppheves.

§ 21–4 c femte ledd skal lyde:

Reglene om bevisfritak i tvisteloven §§ 22–8 og 22–9 gjelder tilsvarende ved anvendelsen av bestemmelsene i § 21–4 og § 21–4 a første ledd.

§ 21–12 nytt femte og sjette ledd skal lyde:

Fristen for klage og anke er seks uker, også i saker som nevnt i fjerde ledd.

Et vedtak etter folketrygdloven kan ikke bringes inn for de alminnelige domstolene før mulighetene til å klage og anke er nyttet fullt ut.

II

I lov 26. oktober 2007 nr. 97 om endringer i sosialtjenesteloven og i enkelte andre lover skal punkt IV¹ nytt tredje punktum lyde:

Uavhengig av annet punktum gjelder kapitlet for alle kommuner fra 1. januar 2010.

Nåværende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

¹ SKal vel være punkt VI.

III

I lov 19. desember 2008 nr. 106 om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner) avsnitt I skal andre ledd i endringen av folketrygdloven § 11–16 lyde:

Minste årlige ytelse er to ganger grunnbeløpet.

IV

Ikrafttredelse

Endringene i folketrygdloven §§ 9–6, 21–4 c og 21–12 trer i kraft straks. Endringene i folketrygdloven § 15–7 og i lov 19. desember 2008 nr. 106 om endringer i folketrygdloven mv. § 11–16 trer i kraft 1. mai 2010. De øvrige endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Lov nr. 134 2009

Lov om endringer i lov om Statens Pensjonskasse, lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. og lov om pensjonsordning for sykepleiere (tidsbegrenset unntak fra avkortingsregler)

Prop.34 L (2009–2010), Innst.79 L (2009–2010), Lovvedtak 30 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 11. og 15. desember 2009. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse.
- 2 Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.
- 3 Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere.

I

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse skal § 26 nytt sjette ledd lyde:

Løpende alderspensjon faller likevel ikke bort eller reduseres etter tredje ledd ved beordret tjeneste i forbindelse med influensa A (H1N1), jf. lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 1–3 bokstav a til c. Frivillig tjeneste i offentlig helsetjeneste som er nødvendig for å møte et ekstraordinært personellbehov i forbindelse med influensa A (H1N1), likestilles med beordret tjeneste.

II

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. skal § 7 nr. 1 nytt femte og sjette punktum lyde:

Løpende alderspensjon faller likevel ikke bort eller reduseres ved beordret tjeneste i forbindelse med influensa A (H1N1), jf. lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 1–3 bokstav a til c. Frivillig tjeneste i offentlig helsetjeneste som er nødvendig for å møte et ekstraordinært personellbehov i forbindelse med influensa A (H1N1), likestilles med beordret tjeneste.

III

I lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere skal § 11 tredje ledd nytt andre og tredje punktum lyde:

Dette gjelder likevel ikke ved beordret tjeneste i forbindelse med influensa A (H1N1), jf. lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 1–3 bokstav a til c. Frivillig tjeneste i offentlig helsetjeneste som er nødvendig for å møte et ekstraordinært personellbehov i forbindelse med influensa A (H1N1), likestilles med beordret tjeneste.

IV

Ikraftsetting og opphevelse

Loven her trer i kraft straks, med virkning fra og med 1. oktober 2009. Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 26 nytt sjette ledd, lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 7 nr. 1 nytt femte og sjette punktum og lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere § 11 tredje ledd nytt andre og tredje punktum opphører å gjelde 1. juli 2010.

18. des. Lov nr. 135 2009

Lov om endringer i lov om Statens pensjonsfond

Prop.25 L (2009–2010), Innst.70 L (2009–2010), Lovvedtak 28 (2009–2010). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 8. og 15. desember 2009. Fremja av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgende lov:

Lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond

I

I lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond blir det gjort følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Statens pensjonsfond forvaltes av Finansdepartementet. Fondet består av Statens pensjonsfond utland (SPU) og Statens pensjonsfond Norge (SPN).

Statens pensjonsfond utland plasseres som innskudd på konto i Norges Bank. Motverdien forvaltes etter nærmere regler fastsatt av departementet, jf. § 7.

Statens pensjonsfond Norge plasseres som et kapitalinnskudd i Folketrygdfondet. Motverdien forvaltes etter nærmere regler fastsatt av departementet, jf. § 7.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Inntekter i Statens pensjonsfond utland er netto kontantstrømmen fra petroleumsvirksomheten som blir overført fra statsbudsjettet, netto finanstransaksjoner knyttet til petroleumsvirksomheten og avkastningen fra fondets plasseringer.

Netto kontantstrømmen fra petroleumsvirksomheten utgjør bruttoinntektene i tredje ledd fratrukket utgiftene i fjerde ledd.

Følgende bruttoinntekter inngår i kontantstrømmen fra petroleumsvirksomheten:

1. de samlede skatte- og avgiftsinntekter som innkreves ifølge lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. og lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet
2. avgifter som innkreves etter lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen
3. avgiftsinntekter ved utslipp av NO_x i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen
4. driftsinntekter og andre inntekter fra statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten
5. statlige inntekter på nettooverskuddsavtaler i enkelte utvinningstillatelser

6. utbytte fra Statoil ASA
 7. overføringer fra Petroleumsforsikringsfondet
 8. statens inntekter i forbindelse med fjerning eller annen disponering av innretninger på kontinentalsokkelen
 9. inntekter fra salg av andeler som ledd i Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten.
- Følgende utgifter skal trekkes fra bruttoinntektene i tredje ledd:

1. direkte investeringer i statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten
2. driftsutgifter og andre direkte utgifter i statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten
3. statens utgifter til Petroleumsforsikringsfondet
4. statens utgifter i forbindelse med fjerning eller annen disponering av innretninger på kontinentalsokkelen
5. kjøp av andeler som ledd i Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten.

Netto finanstransaksjoner knyttet til petroleumsvirksomheten utgjør summen av brutto inntekter ved statlig salg av aksjer i Statoil ASA, fratrullet statlig kjøp av aksjer i Statoil ASA definert som markedsprisen staten betaler for aksjene og fratrullet statlig kapitalinnskudd i Statoil ASA og selskap som ivaretar statens interesser i petroleumsvirksomheten, samt finanstransaksjoner knyttet til selskaper i petroleumsvirksomheten hvor staten har eierinteresser.

§ 4 skal lyde:

Inntekter i Statens pensjonsfond Norge er avkastningen av de forvaltede midlene.

§ 8 andre ledd blir oppheva.

II

Lova tek til å gjelde straks.

18. des. Lov nr. 136 2009

Lov om endring i akvakulturloven

Prop.18 L (2009–2010), Innst.91 L (2009–2010), Lovvedtak 29 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 15. desember 2009. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endring i følgende lov:

Lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur skal § 7 annet ledd lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om vederlag for utvidelse av gjeldende tillatelse.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Loven gjelder fra 1. januar 2010.

18. des. Lov nr. 137 2009

Lov om endringer i folketrygdloven og helseregisterloven m.m. (innføring av automatisk frikortordning og etablering av nødvendige registre m.m.)

Prop.20 L (2009–2010), Innst.90 L (2009–2010), Lovvedtak 24 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 8. og 15. desember 2009. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 2 Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m.
- 3 Lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 5–3 første ledd skal lyde:

Stortinget fastsetter et egenandelstak 1, som er det høyeste samlede beløp et medlem skal betale i godkjente egenandeler i løpet av et kalenderår for følgende helsetjenester:

- a) legehjelp
- b) psykologhjelp
- c) viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr
- d) reiseutgifter, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 5–5 nr. 4

- e) radiologisk undersøkelse og behandling
- f) laboratorieprøver
- g) helsehjelp som utføres poliklinisk

§ 21–11a tredje ledd skal lyde:

Arbeids- og velferdsforvaltningsloven §§ 6 og 7 første, tredje og femte ledd gjelder tilsvarende for Helsedirektoratet ved behandling av saker etter kapittel 5. Arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 7 fjerde ledd gjelder tilsvarende for utlevering av opplysninger fra Helsedirektoratet til offentlige myndigheter i saker etter kapittel 5.

§ 21–11a nytt fjerde ledd skal lyde:

Helsedirektoratet, eller det organ Helsedirektoratet bestemmer, har rett til å innhente og lagre opplysning om et medlem er minstepensjonist fra Arbeids- og velferdsetaten. Arbeids- og velferdsetaten plikter å gi ut opplysning om et medlem er minstepensjonist til Helsedirektoratet uten hinder av taushetsplikt.

Nåværende fjerde, femte og sjette ledd blir henholdsvis femte, sjette og sjuende ledd.

§ 21–11a nytt femte ledd skal lyde:

Helseregisterloven får ikke anvendelse på behandling av personopplysninger i tilknytning til ytelser etter kapittel 5 med mindre annet framgår av helseregisterloven.

§ 22–13 første ledd skal lyde:

For å få en ytelse etter denne loven må den som har rett til ytelsen, sette fram krav. Departementet kan i forskrift bestemme at frikort kan utleveres uten at det er satt fram krav. Det samme gjelder refusjon av betalte egenandeler for personer med fritak eller refusjon av betalte egenandeler ut over egenandelstaket.

§ 22–19 nytt andre ledd skal lyde:

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for ytelser etter § 5–3 første ledd (egenandelstak 1).

II

I lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger gjøres følgende endringer:

Ny § 6 c skal lyde:

§ 6 c. *Registre for saksbehandling og administrering*

Kongen i Statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om etablering av registre og behandling av helseopplysninger til følgende formål:

1. saksbehandling for å avgjøre om det kan treffes vedtak om frikort og refusjon av betalte egenandeler, jf. pasientrettighetsloven § 2–6, spesialisthelsetjenesteloven § 5–5 og folketrygdloven kapittel 5
2. administrering og samordning av transport til undersøkelse eller behandling i kommune- og spesialisthelsetjenesten, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a første ledd nr. 6.

Forskriften etter første ledd skal angi hvilke opplysninger som kan behandles i registeret og gi nærmere regler om databehandlingsansvaret for opplysningene, herunder om plassering av ansvar. Forskriften kan inneholde bestemmelser om tilgang til opplysningene, tilgangskontroll mv.

Helseopplysningene kan behandles uten hensyn til samtykke fra den registrerte. Dette gjelder ikke opplysninger om diagnose eller sykdom. Den registrerte kan reservere seg mot at opplysninger om betalte egenandeler automatisk registreres i registeret som etableres i medhold av første ledd nr. 1 og mot utlevering av opplysninger om den registrerte skal betale egenandel.

§ 9 skal lyde:

§ 9. *Særlig om innsamling av helseopplysninger til sentrale, regionale og lokale helseregistre, meldingsplikt m.v.*

Virksomheter og helsepersonell som tilbyr eller yter tjenester i henhold til apotekloven, kommunehelsetjenesteloven, sosialtjenesteloven, smittevernloven, spesialisthelsetjenesteloven eller tannhelsetjenesteloven, plikter å utlevere eller overføre opplysninger som bestemt i forskrifter etter §§ 6 c, 7 og 8 samt etter paragrafen her.

Kongen kan gi forskrifter om innsamling av helseopplysninger etter §§ 6 c, 7 og 8, herunder bestemmelser om hvem som skal gi og motta opplysningene og om frister, formkrav og meldingsskjemaer. Den som mottar opplysningene, skal varsle avsenderen av opplysningene dersom opplysningene er mangelfulle.

§ 12 skal lyde:

§ 12. *Sammenstilling av opplysninger*

Helseopplysninger i behandlingsrettet helseregister kan sammenstilles med opplysninger om samme pasient i annet behandlingsrettet helseregister, i den grad helseopplysningene kan utleveres etter helsepersonelloven §§ 25, 26 og 45.

Helseopplysninger som behandles i registre som nevnt i § 6 c kan sammenstilles med hverandre i samsvar med formålene med registrene.

Helseopplysninger innsamlet etter § 9, kan sammenstilles etter nærmere bestemmelser fastsatt i forskrift etter § 7 og 8.

Helseopplysninger som behandles etter første, andre og tredje ledd kan sammenstilles med folkeregisteropplysninger om den registrerte.

Ut over det som følger av denne paragraf, kan helseopplysninger bare sammenstilles når dette er tillatt etter personopplysningsloven §§ 9 og 33.

§ 15 nytt fjerde og femte ledd skal lyde:

Taushetsplikt er likevel ikke til hinder for utlevering av opplysninger om en pasient skal betale egenandel til helsepersonell eller andre som gir helsehjelp til pasienten eller yter andre tjenester til pasienten som folketrygden er stønadspliktig for. Taushetsplikt er heller ikke til hinder for utlevering av slike opplysninger til helseforetakene i forbindelse med oppgjør for syketransport.

Opplysninger om en pasients navn, transportbehov og om pasienten skal betale egenandel og eventuelt beløpet kan gis til transportør i forbindelse med transport som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a første ledd nr. 6.

§ 22 andre ledd skal lyde:

Når helseopplysninger behandles etter §§ 5, 6c, 7 og 8, har den registrerte på forespørsel i tillegg til informasjon som nevnt i § 21 første ledd, rett til å få opplyst

1. hvilke helseopplysninger om den registrerte som behandles, og
2. sikkerhetstiltakene ved behandlingen av helseopplysningene så langt innsyn ikke svekker sikkerheten.

III

I lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven)

§ 6–1 andre ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Opplysning om en pasients navn, transportbehov og om pasienten skal betale egenandel og eventuelt beløpet kan gis til transportør i forbindelse med transport etter § 2–1a første ledd nr. 6.

IV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

18. des. Lov nr. 138 2009

Lov om endringer i legemiddeloven

Prop.26 L. (2009–2010), Innst.49 L. (2009–2010), Lovvedtak 23 (2009–2010). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 8. og 15. desember 2009. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15p (direktiv 2004/28/EF) og nr. 15q (direktiv 2004/27/EF). Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgende lov:

Lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven).

I

I lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. gjøres følgende endringer:

§ 7 oppheves.

§ 8 skal lyde:

Følgende legemidler må ha markedsføringstillatelse før de kan omsettes:

- a) Legemidler til mennesker og dyr, som er fremstilt industrielt eller ved bruk av en industriell prosess.
- b) Premiks til medisineret fôr.

Departementet kan i forskrifter gi nærmere regler om hvilke legemidler som skal ha markedsføringstillatelse før de kan omsettes.

Markedsføringstillatelse gis på grunnlag av en vurdering av preparatets kvalitet, sikkerhet og effekt.

Før markedsføringstillatelse gis, skal preparatets navn, reseptstatus, preparatomtale, merking, pakning, pakningsvedlegg og annet utstyr være godkjent.

Ved klage over avslag på søknad om markedsføringstillatelse kan bare lovmessigheten prøves.

Departementet kan i forskrifter gi nærmere regler for godkjenningen av de enkelte ledd i markedsføringstillatelsen.

§ 9 skal lyde:

Markedsføringstillatelse for et legemiddel gjelder for et tidsrom av fem år og kan fornyes. En markedsføringstillatelse som er fornyet på grunnlag av søknad innsendt etter 1. juli 2006, har ubegrenset gyldighet. Søknad om fornyet markedsføringstillatelse må foreligge minst seks måneder før markedsføringstillatelsens utløp. Midlertidig markedsføringstillatelse kan gis for kortere tid.

Når særlige grunner foreligger, kan markedsføringstillatelsen gjøres betinget av at preparatet bare skal være til bruk for visse sykehus eller forskrives av visse spesialister.

Departementet kan kalle markedsføringstillatelsen tilbake dersom:

- a) Preparatet ikke lenger anses å fylle kravene til kvalitet, sikkerhet eller effekt.
- b) Spesialpreparatet ikke har den angitte kvalitative og kvantitative sammensetning.
- c) De bestemmelser som gjelder for legemidler ikke overholdes.

§ 10 skal lyde:

Kongen gir nærmere forskrifter om vilkår for markedsføringstillatelse, omsetning og kontroll av legemidler som nevnt i § 8 første ledd.

Kongen kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra kravene i § 8.

I forskriftene kan fastsettes avgifter for å dekke utgifter ved søknad om markedsføringstillatelse, kontroll og undersøkelser mv. av legemidler samt utgifter ved søknad om omklassifisering etter § 2 annet ledd.

§ 19 annet ledd annet punktum skal lyde:

I forskriften kan det bl.a gis regler om tilbakekalling av markedsføringstillatelsen ved brudd på reklamebestemmelsene og inntas forbud mot visse former for reklame.

§ 25 a nytt fjerde og femte ledd skal lyde:

Ved søknad om lisens i henhold til forskrifter gitt i medhold av paragrafen her, skal det fremlegges politiattest for søker og ansvarlig medarbeider. Er søkeren en juridisk person, gjelder kravet om politiattest for virksomhetens daglige leder. Attesten skal være en uttømmende politiattest begrenset til overtredelser av narkotikalovgivningen.

Det kan kreves gebyr for utstedelse av lisens eller for registrering i henhold til forskrifter gitt i medhold av paragrafen her. Størrelsen på gebyret fastsettes av departementet.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

18. des. Lov nr. 139 2009

Lov om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (unntak frå patentvernet for utprøvingar av legemiddel)

Prop.27 L (2009–2010), Innst.50 L (2009–2010), Lovvedtak 25 (2009–2010). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 8. og 15. desember 2009. Fremja av Justis- og politidepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15p (direktiv 2004/28/EF) og nr. 15q (direktiv 2004/27/EF). Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Endringer i følgjande lov:

Lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter.

I

I lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter blir det gjort desse endringane:

Tittelen på lova skal lyde:

Lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (patentloven)

§ 3 tredje ledd nr. 4 og ny nr. 5 skal lyde:

4. Tilberedning på apotek av et legemiddel etter resept i enkelttilfelle eller forføyning over et legemiddel tilberedt på denne måte.
5. Utprøvinger, forsøk og lignende av et patentert legemiddel som er nødvendige for å oppnå markedsføringstillatelse for et legemiddel i en stat som er tilsluttet avtale 15. april 1994 om opprettelse av Verdens handelsorganisasjon (WTO-avtalen).

II

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

20. nov. Nr. 1407 2009**Forskrift om sertifisering av flygere og krav til flygetreningsorganisasjoner for fly og helikopter (JAR-FCL-forskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Luftfartstilsynet 20. november 2009 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–1, § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

§ 1. Formål

Forskriften gjennomfører felleseuropeiske bestemmelser som skal sikre størst mulig grad av internasjonal anerkjennelse av sertifikater og godkjenninger for treningsorganisasjoner utstedt av norsk myndighet.

§ 2. Krav til flygere og flygetreningsorganisasjoner

JAR-FCL 1 amendment 7 seksjon 1, datert 1. desember 2006, og JAR-FCL 2 amendment 6 seksjon 1, datert 1. februar 2007 gjelder som norsk rett og er inntatt som vedlegg til forskriften.

§ 3. Utstedelse m.m. av sertifikat, rettigheter og godkjenning av treningsorganisasjoner

Kravene i forskriften skal være oppfylt før JAR-FCL sertifikat og tilhørende rettigheter kan utstedes, gjenutstedes, forlenges eller utvides.

Det samme gjelder for godkjenning og fornyelse av godkjenning og tillatelse til å drive utdanning av kandidater til ovennevnte sertifikater, bevis og rettigheter.

For behandling av søknader etter første ledd og annet ledd betales gebyr etter gebyrforskriftens satser.

§ 4. Tilbakekall av rettigheter

Luftfartstilsynet kan suspendere eller tilbakekalle rettigheter utstedt i henhold til denne forskriften. I slike tilfeller kan Luftfartstilsynet kreve at de dokumenter som bekrefter rettighetene innleveres.

§ 5. Klage

For vedtak truffet i forbindelse med avleggelse av prøve følger klagebehandlingen av forskrift om generelle bestemmelser om utstedelse av luftfartssertifikater (BSL C 1–1a). For andre vedtak gjelder forvaltningsloven.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tid oppheves forskrift 1. februar 2005 nr. 90 om gjennomføring av JAR-FCL 1 amendment 3 (BSL JAR-FCL 1), med vedlegg og forskrift 1. februar 2005 nr. 91 om gjennomføring av JAR-FCL 2 amendment 3 (BSL JAR-FCL), med vedlegg.

BSL JAR-FCL 1. Seksjon 1

For å lese vedlegget se her:

BSL JAR-FCL 2. Seksjon 1

For å lese vedlegget se her:

24. nov. Nr. 1408 2009**Forskrift om endring i forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester**

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og handelsdepartementet 24. november 2009 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 31 tredje ledd. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

I

I forskrift 19. desember 2007 nr. 1655 om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester gjøres følgende endring:

§ 11 første ledd første punktum skal lyde:

For NAs saksbehandlere og bedømmere er det en fast pris på kr 1 050,–.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

26. nov. Nr. 1409 2009**Forskrift om produksjonstilskudd til dagsaviser**

Hjemmel: Fastsett av Kultur- og kirkedepartementet 26. november 2009 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

§ 1. Formål

Denne forskriften gir regler for fordeling av produksjonstilskudd til dagsaviser over Kultur- og kirkedepartementets budsjett Kap. 335, Post 71 «Produksjonstilskudd».

Produksjonstilskuddet skal tilgodese økonomisk vanskeligstilte aviser og aviser med små opplag.

§ 2. Definisjoner

Med *aleneavis* menes i denne forskriften avis som kommer ut på et utgiversted uten konkurrerende aviser.

Med *nr. 1-avis* menes i denne forskriften avis som kommer ut på et utgiversted med to eller flere konkurrerende aviser og har det største opplaget på stedet.

Med *nr. 2-avis* menes i denne forskriften avis som kommer ut på et utgiversted med to eller flere konkurrerende aviser og ikke har det største opplaget på stedet.

Med *bydelsaviser* menes i denne forskriften aviser som utgis innenfor en bykommune og som redaksjonelt har sin dekning konsentrert til en begrenset del av denne.

Med *utgiversted* menes i denne forskriften den kommune der avisen utkommer. En avis som flytter sin hovedredaksjon fra en kommune til en annen, vil ikke uten videre få endret sin status etter denne forskriften.

§ 3. Generelle krav

Tilskudd etter denne forskriften gis bare til aviser som

1. inneholder nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner,
2. har en ansvarlig redaktør med status som svarer til bestemmelsene i Redaktørplakaten,
3. tar reell betaling for abonnement, løssalg og annonser etter en offentlig tilgjengelig prisliste,
4. ikke sender ut gratiseksemplarer ut over det som tillates etter retningslinjer fastsatt av Medietilsynet,
5. selger minst halvparten av sitt godkjente netto opplag gjennom abonnement og
6. i gjennomsnitt ikke har hatt mer enn 50 prosent annonser av det totale volum i siste kalenderår.

Vilkårene ovenfor må ha vært oppfylt i minst ett kalenderår før tilskudd ytes.

§ 4. Krav til opplag, utgivelseshyppighet og konkurranseposisjon

Tilskudd etter denne forskriften gis bare til

1. nr. 1- og aleneaviser som utkommer regelmessig med minst en utgave i uken, har et nettoopplag på mellom 1000 og 6000 og selger minst halvparten av opplaget i eget fylke,
2. bydelsaviser som utkommer regelmessig med minst en utgave i uken og har et nettoopplag på mellom 1000 og 80 000,
3. nr. 2-aviser som
 - a) enten utkommer regelmessig med minst tre utgaver i uken med et nettoopplag på mellom 2000 og 80 000,
 - b) utkommer regelmessig med minst to utgaver i uken med et nettoopplag på mellom 2000 og 80 000 og selger minst halvparten av opplaget i eget fylke eller
 - c) utkommer regelmessig med minst en utgave i uken med et opplag på mellom 1000 og 80 000 og selger minst halvparten av opplaget i eget fylke.

Aviser som utkommer to ganger ukentlig må ha minst 96 utgaver per år. Aviser som utkommer én gang i uken må ha minst 48 utgaver per år.

§ 5. Krav til organisering, drift og bruk av tilskuddsmidler

Tilskudd etter denne forskriften gis bare til avis som er organisert som aksjeselskap. Aviser der offentlige institusjoner eller myndigheter har reell styringsrett, økonomisk ansvar eller innehar mer enn 49 prosent av eierandelene, er ikke tilskuddsberettiget. Driver selskapet utover avisdriften tilleggsvirksomhet som utgjør mer enn 1/3 av selskapets omsetning, må tilleggsvirksomheten organiseres i eget aksjeselskap.

Tilskuddsmidlene skal benyttes til utgivelse av den avis det søkes tilskudd for.

Det gis ikke tilskudd hvis avisens årsoverskudd etter skatt i henhold til aksjeloven eksklusiv tilskudd etter denne forskriften utgjør mer enn to millioner kroner siste regnskapsår, eller mer enn seks millioner kroner i løpet av de siste tre regnskapsår.

Det gis ikke tilskudd til aviser som har betalt utbytte til aksjonærene i tilskuddsåret. For aviser som inngår i konserndannelser, skal konsernbidrag regnes som utbytte. Aviser i konsernforhold kan betale sin del av morselskapets driftskostnader, begrenset oppad til 1 prosent av avisens driftsinntekter eksklusiv tilskudd etter denne forskriften. Medietilsynet har anledning til å be om nærmere dokumentasjon av hvordan administrasjonsavgiften er framkommet.

Avis som etter aksjeloven § 1–3 eller allmennaksjeloven § 1–3 er del av et konsern, skal på forespørsel fra Medietilsynet gi en spesifikasjon over alle vesentlige transaksjoner med andre selskaper i konsernet. Avisens forretningsmessige leder, styreformann og eksterne revisor skal samtidig avgi en bekreftelse på at ingen transaksjoner mellom avisen og dennes mor- og søsterselskaper har avveket fra markedsvilkår til skade for tilskuddsmottakeren. Tilsvarende gjelder der morselskapet ikke er organisert som aksjeselskap.

Aviser som mister retten til tilskudd etter denne paragraf første ledd går ut av tilskuddsordningen uten overgangstilskudd etter § 12. Aviser som mister retten til tilskudd etter fjerde eller femte ledd i denne paragrafen, går

ut av tilskuddordningen uten overgangstilskudd etter § 12 og utelukkes fra tilskuddsordningen for en periode på tre år.

§ 6. Opplagsfastsettelse mv.

Foregående års kontrollerte gjennomsnittlige nettoopplag legges til grunn ved bedømmelsen av om det skal ytes produksjonstilskudd. Opplagsfastsettelsen foregår etter retningslinjer fastsatt av Medietilsynet.

§ 7. Beregning av tilskudd

Nr. 1-, aleneaviser og bydelsaviser

1. får et fast tilskudd hvis de utkommer med én utgave per uke,
2. får et fast tilskudd for hver utgave utover ukentlig utgivelse,
3. får tilskudd etter dobbelt sats dersom de er lokalaviser utgitt i Nordland, Troms eller Finnmark fylker,
4. kan i tillegg få et ekstra tilskudd dersom de har opplag mellom 1000 og 4000.

Nr. 2-aviser

1. får tilskudd beregnet ut fra nettoopplag multiplisert med utgivelseshyppighet og en sats for storbyaviser (Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger) og en lavere sats for øvrige nr. 2-aviser,
2. får tilskudd etter første ledd hvis de kommer ut med én utgave per uke. Det samme gjelder aviser med høyere utgivelseshyppighet dersom de har mellom 1000 og 2000 i nettoopplag.
3. kan få et ekstra tilskudd for de første 20 000 eksemplarene av nettoopplaget dersom avisen er en riksspredd meningsbærende avis og kommer ut i Oslo eller Bergen.
4. får ikke mindre enn maksimaltilskudd etter første ledd nr. 2 dersom nr. 1-avisen har et nettoopplag på over 6000 eksemplarer og minst fem utgaver per uke,
5. får maksimaltilskudd etter første ledd nr. 2 dersom nr. 1-avisen har opplag over 6000 og færre enn fem utgaver per uke,
6. får ikke tilskudd for den delen av opplaget som overstiger 60 000 eksemplarer.

På utgiversteder med flere enn én avis, hvor alle avisene har opplag mellom 2000 og 6000 og minst to ukentlige utgaver, får alle avisene maksimaltilskudd etter første ledd nr. 2.

Nyetablerte aviser får det første året i tilskuddsordningen et ekstra tilskudd som tilsvarer minimumsbeløpet etter første ledd nr. 1. Aviser i Nordland, Troms og Finnmark omfattes ikke av denne bestemmelsen.

§ 8. Redaksjonelt samarbeid

To eller flere aviser som har mer enn 50 prosent av det redaksjonelle stoffet felles

1. skal regnes som én avis dersom de ikke har forskjellige ansvarlige redaktører med status som svarer til bestemmelsene i Redaktørplakaten og i noen grad framtrer som selvstendige aviser. Medietilsynet avgjør tvilstilfeller.
2. kan bare ytes tilskudd for alle utgaver dersom hver av avisene har oppfylt vilkårene i første ledd i minst ett kalenderår og i noen grad har framtrådt som selvstendige aviser.

§ 9. Avkortningsordninger

Nr. 2-aviser med opplag på 10 000 eller mer, får sitt tilskudd redusert dersom avisens opplag utgjør 45 prosent eller mer av opplaget til nr. 1-avisen. Tilskuddet reduseres med 2,25 prosent for hvert prosentpoeng avisens opplag overstiger 45 prosent av nr. 1-avisens opplag.

Tilskuddet per netto opplagseksemplar til en avis skal ikke overstige avisens gjennomsnittlige abonnementspris året før tilskudd ytes.

§ 10. Kompensasjon

Aviser som var tilskuddsberettiget i 2002 mottar kompensasjon for inntektstap som følge av endrede retningslinjer for statlig annonsering av ledige stillinger.

Kompensasjonen beregnes ut fra godkjent netto opplag multiplisert med antall utgivelser per kalenderår og fire ulike tilskuddssatser. Avisene i Oslo får tilskudd etter sats 1, avisene i Bergen etter sats 2, avisene i Stavanger og Tromsø etter sats 3 og øvrige nr. 2-aviser i landet etter sats 4. Kompensasjonen gis for de første 8000 eksemplarer av avisenes opplag. Det fastsettes et minstebeløp for avisene som mottar kompensasjon etter sats 1 og 2 og et annet minstebeløp etter sats 3 og 4.

I særlige tilfelle kan tilskudd etter denne paragrafen gis til aviser som ikke faller inn under første ledd, men som kan dokumentere vesentlige inntekter av statlige stillingsannonser i 2001. Slike saker forelegges for Støtteutvalget for dagsavisene til uttalelse.

§ 11. Satser og faste tilskudd

Satser og faste tilskudd etter denne forskrift fastsettes av Kultur- og kirkedepartementet ut fra bevilgningene for det enkelte år.

§ 12. Overgangsordninger

Avis som har mottatt produksjonstilskudd og som mister retten til dette, skal i en overgangsperiode ytes tilskudd etter følgende retningslinjer:

1. Det første året etter at endring har skjedd, får avisen et tilskudd som tilsvarer 2/3 av tilskuddet avisen mottok siste år den var tilskuddsberettiget.

2. Det andre året etter at endring har skjedd, får avisen et tilskudd som tilsvarer 1/2 av tilskuddet avisen mottok siste år den var tilskuddsberettiget.
3. Det tredje året etter at endring har skjedd, får avisen et tilskudd som tilsvarer 1/3 av tilskuddet avisen mottok siste år den var tilskuddsberettiget.

§ 13. Saksbehandling

Tilskuddsordningen forvaltes av Medietilsynet. Før Medietilsynet treffer avgjørelse om tildeling av tilskudd etter denne forskriften, innhentes innstilling fra Støtteutvalget for dagsavisene. Dersom redaktørens stilling i forhold til første ledd nr. 2 eller andre ledd nr. 1 er uklar, skal Medietilsynet innhente en vurdering fra Norsk Redaktørforening. I særlige tilfeller kan Medietilsynet gi dispensasjon fra bestemmelsene i forskriften.

Forvaltningsloven kommer til anvendelse på Medietilsynets saksbehandling etter denne forskriften. Enkeltvedtak truffet av Medietilsynet i henhold til denne forskriften kan påklages til Kultur- og kirkedepartementet.

§ 14. Støtteutvalget for dagsavisene

Til støtte for Medietilsynet i saksbehandlingen etter § 13 opprettes et støtteutvalg for dagsavisene. Utvalgets medlemmer oppnevnes av Kultur- og kirkedepartementet for fire år av gangen. Støtteutvalget for dagsavisene skal, foruten de oppgaver som er nevnt i § 13, bistå ved vurderingen av dagsavisenes søknader om tilskudd og de opplysningene avisene gir som grunnlag for søknadene og ellers gi uttalelse i saker etter denne forskriften. Kultur- og kirkedepartementet fastsetter nærmere regler om utvalgets virksomhet og sammensetning.

§ 15. Opplysningsplikt

Avis som søker tilskudd, plikter å gi tjenestemann i Medietilsynet eller statsautorisert revisor, oppnevnt av departementet, innsyn i alle forretningspapirer og ellers andre opplysninger som finnes nødvendig til gjennomføring av og kontroll med tilskuddsordningen og til utarbeidelse av statistikk over den økonomiske utviklingen i dagspressen. Unnlattelse av å meddele slike opplysninger eller meddelelse av uriktige opplysninger, kan medføre at avisen fratas retten til tilskudd for bestemte tidsrom.

Midler som ikke nyttes etter forutsetningene skal tilbakebetales. Tilskudd mottatt for en periode hvor avisen ikke kommer ut skal også tilbakebetales.

Riksrevisjonen har i samsvar med § 17 i Stortingets bevilgningsreglement adgang til å iverksette kontroll med at tilskuddsmidlene benyttes etter forutsetningene. Også Kultur- og kirkedepartementet har slik kontrolladgang.

§ 16. Utbetaling av tilskudd

Tilskuddet gjelder for ett kalenderår (tilskuddsåret) og opphører fra det tidspunkt avisen slutter å komme ut eller går over til å bli gratisavis. Beregning av tilskuddet skjer på grunnlag av oppgaver over konkurranseposisjon, antall utgivelsesdager, spredning og gjennomsnittlig netto opplag i året før tilskuddsåret. Normalt skal tilskuddet utbetales kvartalsvis.

§ 17. Nærmere bestemmelser

Medietilsynet fastsetter retningslinjer om opplagsfastsettelse, utbetaling av tilskudd og hvilke oppgaver avisene skal sende inn, om attestasjon og kontroll av skjemaer og om regnskapsføring.

§ 18. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder for behandling av søknader om produksjonstilskudd fra og med 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 7. november 1996 nr. 1015 om produksjonstilskudd til dagsaviser.

26. nov. Nr. 1410 2009

Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 26. november 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–13, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–13–8. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

I § 5–13–1 erstattes «257 100» med «261 600».

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

27. nov. Nr. 1411 2009**Forskrift om endring i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler**

Hjemmel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 27. november 2009 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–2 første og femte ledd, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 71. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 8 nytt nr. 6 skal lyde:

6. Doctor philosophiae (dr.philos.)

Nytt kapittel 4 skal lyde:

*Kapittel 4. Beskyttede titler***§ 71. Beskyttede titler**

Følgende titler, som tidligere har blitt tildelt av institusjoner som går inn under lov om universiteter og høyskoler, er beskyttet etter denne forskrift:

1. Candidata/candidatus magisterii (cand.mag.)
2. Candidata/candidatus agriculturae (cand.agric.)
3. Candidata/candidatus educationis (cand.ed.)
4. Candidata/candidatus juris (cand.jur.)
5. Candidata/candidatus medicinae veterinariae (cand.med.vet.)
6. Candidata/candidatus mercatoria/mercatorius (cand.merc.)
7. Candidata/candidatus musicae (cand.musicae)
8. Candidata/candidatus odontologiae (cand.odont.)
9. Candidata/candidatus oeconomiae (cand.oecon.)
10. Candidata/candidatus paedagogiae (cand.paed.)
11. Candidata/candidatus paedagogiae specialis (cand.paed.spec.)
12. Candidata/candidatus pharmaciae (cand.pharm.)
13. Candidata/candidatus philologiae (cand.philol.)
14. Candidata/candidatus rerum politicarum (cand.polit.)
15. Candidata/candidatus sanitatis (cand.san.)
16. Candidata/candidatus scientiarum (cand.scient.)
17. Candidata/candidatus sociologiae (cand.sociol.)
18. Candidata/candidatus socionomiae (cand.socion.)
19. Examinata/examinatus oeconomiae (exam.oecon.)
20. Kandidat i arbeidshelse
21. Kandidat i folkehelsevitenskap
22. Kandidat i helseadministrasjon
23. Kandidat i musikk
24. Kandidat i sykepleievitenskap
25. Designkandidat
26. Fiskerikandidat
27. Hovedfagskandidat
28. Høgskoleingeniør
29. Idrettskandidat
30. Kommunalkandidatutdanning
31. Kunstfagkandidat
32. Maritim kandidat
33. Ernæringsfysiolog
34. Sivilarkitekt
35. Sivilbibliotekar
36. Sivilindustriedesigner
37. Sivilingeniør (siv.ing.)
38. Sivilmarkedsfører
39. Siviløkonom
40. Licentiata/licentiatus juris (lic.jur.)
41. Licentiata/licentiatus odontologiae (lic.odont.)
42. Licentiata/licentiatus philosophiae (lic.philol.)

43. Magister artium (mag.art.)
44. Doctor agriculturae (dr.agric.)
45. Doctor artium (dr.art.)
46. Doctor ingeniør (dr.ing.)
47. Doctor juris (dr.juris)
48. Doctor legis (dr.legis)
49. Doctor medicinae (dr.med.)
50. Doctor medicinae veterinariae (dr.med.vet.)
51. Doctor odontologiae (dr.odont.)
52. Doctor oeconomiae (dr.oecon.)
53. Doctor psychologiae (dr.psychol.)
54. Doctor rerum politicarum (dr.polit.)
55. Doctor scientiarum (dr.scient.)
56. Doctor technicae (dr.techn.)
57. Doctor theologiae (dr.theol.).

Nåværende kapittel 4 blir nytt kapittel 5.

Nåværende § 71 og § 72 blir § 72 og § 73.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1412 2009

Forskrift om endring i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 27. november 2009 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1, § 10–42, § 15–3, § 15–4 og § 16–1 og forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) § 3 nr. 3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66zab (forordning (EF) nr. 474/2006 endret ved forordning (EF) nr. 910/2006, forordning (EF) nr. 1543/2006, forordning (EF) nr. 235/2007, forordning (EF) nr. 787/2007, forordning (EF) nr. 1043/2007, forordning (EF) nr. 1400/2007, forordning (EF) nr. 331/2008, forordning (EF) nr. 715/2008, forordning (EF) nr. 1131/2008, forordning (EF) nr. 298/2009, forordning (EF) nr. 619/2009 og forordning (EF) nr. 1144/2009). Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

I

I forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 1 tredje ledd nytt nr. 12 skal lyde:

12. forordning (EF) nr. 1144/2009 av 26. november 2009.

II

Endringen trer i kraft 28. november 2009.

Til forskriftens vedheng tilføyes følgende:

Forordning (EF) nr. 1144/2009

Engelsk versjon i Den europeiske unions tidende.

27. nov. Nr. 1413 2009

Videreføring av særreglene for Bulgaria og Romania, jf. utlendingsloven 1988 § 58a

Hjemmel: Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 27. november 2009 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 58a, § 11a, § 13, § 50, § 51 første ledd bokstav a, § 54, § 55 og § 56 første ledd. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

Følgende bestemmelser i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) skal gjelde etter 1. januar 2010:

1. § 58a og
2. § 11a, § 13, § 50, § 51 første ledd bokstav a, § 54, § 55 og § 56 første ledd for forhold omfattet av § 58a.

27. nov. Nr. 1414 2009

Forskrift om sertifisering av førere av trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 27. november 2009 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 3e, § 3f, § 3g og § 6, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1490 om lisens, sikkerhetssertifikat og om tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften) § 1–3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42g (direktiv 2007/59/EF). Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder sertifisering av førere av trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet for en jernbanevirksomhet som har sikkerhetssertifikat eller sikkerhetsgodkjenning.

Forskriften gjelder ikke førere som utelukkende fører skinne-/veimaskin som brukes på anleggsområde eller strekning som er disponert for arbeid.

§ 2. Definisjoner

Trekkraftkjøretøy: Kjøretøy med trekkraft, herunder lokomotiv, motorvognsett, skinnetraktor.

Skinnetraktor: Skiftetraktor samt skinnegående maskiner som brukes ved drift og vedlikehold av infrastruktur.

Skinne-/veimaskin: Kjøretøy som kan kjøre både på vei og skinner.

Det europeiske jernbanebyrå: Det europeiske jernbanebyrå omhandlet i forskrift om gjennomføring av forordning (EF) nr. 881/2004 av 29. april 2004 om opprettelse av et europeisk jernbanebyrå (ERA) (ERA-forskriften).

Kompetanse: Kunnskaper, ferdigheter og holdninger.

§ 3. Grunnkrav til førersertifisering

Førere skal være skikket og ha nødvendige kvalifikasjoner for å kunne utføre arbeidsoppgaver som er tillagt førere av trekkraftkjøretøy på en selvstendig, ansvarlig og sikker måte. Førere skal inneha et førerbevis og et sertifikat. Førerbevis og sertifikat skal alltid medbringes under framføring og kunne fremvises Statens jernbanetilsyn på forespørsel.

Hvis en fører fra en tredjestat skal føre trekkraftkjøretøy utelukkende på grensekryssende strekninger av det nasjonale jernbanenettet, kan førerens sertifiseringsdokumenter godkjennes i samsvar med bilaterale avtaler med vedkommende tredjestat.

Kapittel 2. Førerbevis

§ 4. Førerbevisets innhold og utforming

Førerbeviset dokumenterer at innehaveren oppfyller minstekravene til fysisk og psykisk helse, grunnutdanning og generell yrkesmessig kompetanse. Førerbeviset skal være i overensstemmelse med kravene i vedlegg I.

§ 5. Utstedelse og gyldighet av førerbevis m.m.

Statens jernbanetilsyn utsteder førerbevis. Førerbeviset skal utstedes så snart som mulig og senest innen en måned etter at søknad med all nødvendig dokumentasjon er mottatt.

Et førerbevis er gyldig i hele EØS. Førere med førerbevis fra annen EØS-stat behøver ikke nytt førerbevis i Norge. Hvis en fører som har et gyldig førerbevis fra en annen EØS-stat søker om å få utstedt førerbevis i Norge må vedkommende oppfylle kravene i forskriften her.

Føreren må ha fylt 20 år for å få utstedt førerbevis.

Et førerbevis er gyldig i 10 år, såfremt føreren oppfyller kravene til periodiske undersøkelser og prøver i § 11 og § 19.

Førerbeviset eies av føreren det utstedes til. Førerbeviset utstedes i ett originaleksemplar. Ved endringer av opplysningene kan innehaveren søke om å få utstedt et oppdatert førerbevis. Ved ødelagt, tapt eller stjålet førerbevis kan innehaveren søke om å få utstedt et duplikat. All annen reproduksjon eller duplisering av førerbeviset er forbudt.

Ved opphør av et ansettelsesforhold skal førerbeviset fortsatt være gyldig, forutsatt at vilkårene i § 11 og § 19 er oppfylt.

Kapittel 3. Sertifikat

§ 6. Sertifikatets innhold og utforming

Et sertifikat angir den infrastrukturen innehaveren er godkjent av jernbanevirksomheten for å føre trekkraftkjøretøy på og det rullende materiellet som innehaveren er godkjent av jernbanevirksomheten for å kjøre. Sertifikatet er bare gyldig på den infrastrukturen og for det rullende materiellet som er angitt. Når føreren har fått ytterligere godkjenninger knyttet til infrastruktur eller rullende materiell skal sertifikatet oppdateres for at disse godkjenningene skal være gyldige. Alle sertifikatene skal oppfylle kravene i vedlegg I.

Sertifikatet godkjenner føring av trekkraftkjøretøy i en eller flere av følgende kategorier:

- a) Kategori A: Kjøring av skinnetraktor.
- b) Kategori B: Transport av passasjerer og/eller gods.

§ 7. Utstedelse og gyldighet av sertifikat m.m.

Føreren må inneha et gyldig førerbevis for å få utstedt sertifikat. Videre må føreren bestå periodiske prøver etter § 19 for at sertifikatet fortsatt skal være gyldig.

Sertifikat utstedes av jernbanevirksomheten som vedkommende fører er tilknyttet. Sertifikatet eies av jernbanevirksomheten som utsteder det. Føreren har rett til å få en bekreftet kopi av sertifikatet.

Jernbanevirksomheten skal som en del av sitt sikkerhetsstyringssystem etablere egne, dokumenterte fremgangsmåter for utstedelse, oppdatering, suspensering og tilbakekalling av sertifikater, herunder intern klagebehandling av slike saker. Jernbanevirksomheten skal påse og kontrollere at førere tilknyttet virksomheten har gyldig førerbevis og sertifikat.

Når en fører slutter å arbeide for en jernbanevirksomhet, skal jernbanevirksomheten straks underrette Statens jernbanetilsyn om dette.

Et sertifikat blir ugyldig når innehaveren av dette ikke lenger er ansatt som fører. Innehaveren skal imidlertid få en bekreftet kopi av sertifikatet og av all dokumentasjon av førerens opplæring, kvalifikasjoner, erfaring og yrkeskompetanse. Når en jernbanevirksomhet utsteder et sertifikat til en fører, skal de ta hensyn til alle disse dokumentene.

§ 8. Unntak fra kravet til å inneha sertifikat

Det er ikke krav til å inneha sertifikat for en bestemt infrastruktur:

- a) Når forstyrrelser av jernbanedriften eller vedlikehold nødvendiggjør avvik for tog etter nærmere angivelse av infrastrukturforvalter,
- b) for unntaksvise engangstjenester som benytter historiske tog,
- c) for unntaksvise engangstjenester for frakt av gods, forutsatt at infrastrukturforvalter samtykker,
- d) for levering eller demonstrasjon av et nytt rullende materiell,
- e) for opplæring av og prøver for førere.

En annen fører som innehar et gyldig sertifikat for vedkommende infrastruktur, og som kan kommunisere med den som fører trekkraftkjøretøyet, må likevel være med under framføringen. Avgjørelsen av om unntaksmuligheten etter første ledd skal benyttes, skal være opp til jernbaneforetaket og kan ikke pålegges av infrastrukturforvalter eller Statens jernbanetilsyn. Infrastrukturforvalter skal på forhånd underrettes om bruk av en ekstra fører som påkrevd.

Kapittel 4. Helsekrav og helseundersøkelser m.m.

§ 9. Krav om medisinsk og yrkespsykologisk skikkethet

Førere skal være medisinsk og yrkespsykologisk skikket i henhold til vedlegg II punkt 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 og 1.5 for å kunne føre trekkraftkjøretøy på en sikker måte.

§ 10. Krav om undersøkelse av medisinsk og yrkespsykologisk skikkethet

Det skal foretas en undersøkelse av søkerens medisinske skikkethet. Denne undersøkelsen skal minst omfatte elementene i vedlegg II punkt 2.1. Undersøkelsen skal utføres av, eller under tilsyn av, en lege godkjent i samsvar med kapittel 6.

Det skal foretas en undersøkelse av søkerens yrkespsykologiske skikkethet. Denne undersøkelsen skal minst omfatte elementene i vedlegg II punkt 2.2. Undersøkelsen skal utføres av, eller under tilsyn av, en psykolog eller lege godkjent i samsvar med kapittel 6. Slik undersøkelse skal også gjennomføres ved fornyelse av førerbevis etter § 5 fjerde ledd.

§ 11. Krav om periodisk undersøkelse av medisinsk skikkethet

For at et førerbevis fortsatt skal være gyldig, skal det foretas periodiske undersøkelser av førerens medisinske skikkethet. De periodiske undersøkelsene skal minst omfatte elementene i vedlegg II punkt 3.1. Undersøkelsene skal utføres av, eller skje under tilsyn av, en lege som er godkjent i samsvar med kapittel 6.

Periodiske undersøkelser skal foretas minst hvert tredje år fram til fylte 55 år, og deretter hvert år. I tillegg skal en godkjent lege øke hyppigheten av undersøkelser dersom den medisinske skikketheten til en fører tilsier dette.

Når en periodisk undersøkelse er gjennomført, skal den ansvarlige legen umiddelbart underrette Statens jernbanetilsyn om resultatet av undersøkelsen på attest etter § 13.

§ 12. Krav om tilleggsundersøkelser av medisinsk og yrkespsykologisk skikkethet

Uten at det berører § 11 skal jernbanevirksomheten påse at det foretas en egnet undersøkelse av førerens skikkethet etter § 9 når:

- a) det er grunn til å tvile på at føreren oppfyller kravene i § 9,
- b) føreren har vært involvert i en arbeidsulykke,
- c) føreren har hatt fraværperiode etter en jernbaneulykke eller alvorlig jernbanehendelse som har medført personskade eller fare for personskade, eller
- d) føreren er tatt ut av tjeneste av sikkerhetsgrunner.

Undersøkelsen skal utføres av, eller skje under tilsyn av, en lege eller psykolog som er godkjent i samsvar med kapittel 6.

Godkjent lege eller psykolog kan bestemme at det skal gjennomføres en egnet legeundersøkelse i tillegg til undersøkelsen i første ledd, særlig etter sykefravær på minst 30 dager.

Når en tilleggsundersøkelse etter første eller tredje ledd er gjennomført, skal den ansvarlige legen eller psykologen umiddelbart underrette Statens jernbanetilsyn om resultatet av undersøkelsen på attest etter § 13.

§ 13. Attest

Føreren skal dokumentere at kravene til medisinsk og yrkespsykologisk skikkethet er oppfylt ved å fremlegge attest fra lege eller psykolog som er godkjent i samsvar med § 22. Attest skal utstedes på skjema fastsatt av Statens jernbanetilsyn.

§ 14. Informasjonsplikt om helseforhold m.m.

Føreren skal straks underrette jernbanevirksomheten hvis vedkommende er i tvil om kravene i § 9 er oppfylt.

Jernbanevirksomheten skal umiddelbart underrette Statens jernbanetilsyn om tilfeller av arbeidsudyktighet som er lengre enn tre måneder.

§ 15. Jernbanevirksomhetenes tilsyn med egne førere

Jernbanevirksomheten skal påse at førere ikke er under påvirkning av alkohol eller annet berusende eller bedøvende middel som med sannsynlighet kan virke inn på deres konsentrasjon, oppmerksomhet eller atferd mens de er i tjeneste.

Kapittel 5. Opplæring og prøver**§ 16. Krav til opplæringsmetode**

Det skal være en god balanse mellom teoretisk og praktisk opplæring. Dataassistert opplæring kan benyttes for individuell læring av driftsregler, signaleringssituasjoner osv.

§ 17. Krav til opplæring for førerbevis

Førere skal gjennomgå opplæring og bestå en prøve som viser deres generelle yrkeskompetanse. Opplæringen må minst omfatte målene for opplæring knyttet til førerbevis som angitt i vedlegg IV.

For førere som er borgere i en EØS-stat og som har fått sitt opplæringssertifikat i en tredjestat gjelder prinsippene for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner i direktiv 2005/36/EF.

Statens jernbanetilsyn skal fastsette nærmere krav til prøver for å kontrollere de nødvendige kvalifikasjonene for utstedelse av førerbevis etter kriteriene i vedlegg III.

§ 18. Krav til opplæring for sertifikat

Førere skal gjennomgå opplæring og bestå en prøve som viser deres spesifikke yrkeskompetanse. Opplæringen må minst omfatte målene for opplæring knyttet til rullende materiell i vedlegg V og infrastruktur i vedlegg VI. Førere av trekraftkjøretøy på strekninger der infrastrukturforvalters arbeidsspråk er et annet enn førerens hjemspråk må oppfylle språkravene i vedlegg VI. Videre skal førere få opplæring i de relevante deler av virksomhetens sikkerhetsstyringssystem.

Jernbanevirksomheten skal fastsette nærmere krav til prøver for å kontrollere de nødvendige kvalifikasjonene for utstedelse av sertifikat etter kriteriene i vedlegg III.

Opplæringsoppgaver og evaluering av kunnskap knyttet til infrastruktur, herunder strekningskunnskap og driftsregler, skal utføres av personer eller organer som er akkreditert eller godkjent av den EØS-staten der infrastrukturen befinner seg.

§ 19. Periodisk prøving

Førere skal gjennomføre periodisk opplæring og prøving knyttet til kravene i § 17 og § 18.

Jernbanevirksomhetene skal i sitt sikkerhetsstyringssystem fastsette hyppigheten av de periodiske prøvene som skal avholdes etter første ledd. Dette skal omfatte alle førere som er tilknyttet virksomheten. Disse prøvene skal minst avholdes:

- a) For språkkunnskaper: Hvert tredje år eller etter mer enn ett års fravær.
- b) For kunnskaper om infrastrukturen: Hvert tredje år eller etter mer enn ett års fravær på strekningen.
- c) For kunnskaper om rullende materiell: Hvert tredje år.

For hver av disse prøvene skal jernbanevirksomheten bekrefte ved en erklæring på sertifikatet og i sertifikatregisteret at føreren har bestått.

§ 20. Krav om sensorer

Prøvene omhandlet i § 17 tredje ledd og § 18 annet ledd skal overvåkes og evalueres av sensorer godkjent etter kriteriene i vedlegg III. Opplæringsssentre som er godkjent som fagskole og jernbanevirksomheter kan selv godkjenne sensorer etter disse kriteriene. Øvrige sensorer godkjennes av Statens jernbanetilsyn.

Kapittel 6. Godkjenning av opplæringsssentre m.m.**§ 21. Opplæringsssentre**

Opplæringsssentre som utfører opplæring av førere i henhold til § 17 skal være godkjent som fagskole etter lov 20. juni 2003 nr. 56 om fagskoleutdanning (fagskoleloven). Slike opplæringsssentre kan også utføre opplæring i henhold til § 18.

Jernbanevirksomheter kan lære opp tilknyttede førere i henhold til § 18. Jernbanevirksomheter som utfører opplæring av andre enn tilknyttede førere må ha godkjenning av Statens jernbanetilsyn.

Opplæringsssentre som utfører opplæring av førere i henhold til § 18 må ha godkjenning av Statens jernbanetilsyn.

All aktivitet knyttet til opplæring og vurdering skal være underlagt et tilfredsstillende internt system for kvalitetssikring. Dette gjelder ikke for virksomhet som er omfattet av krav om sikkerhetsstyringssystem i henhold til forskrift 19. desember 2005 nr. 1621 om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften).

§ 22. Leger og psykologer

Helseundersøkelser etter forskriften her kan bare gjennomføres av eller under oppsyn av autoriserte leger som i tillegg er godkjent av Statens jernbanetilsyn.

Yrkespsykologiske undersøkelser etter forskriften her kan bare gjennomføres av eller under oppsyn av leger som nevnt i første ledd eller autoriserte psykologer som i tillegg er godkjent av Statens jernbanetilsyn.

For å bli godkjent kreves det at legen eller psykologen har gjennomgått opplæring godkjent av Statens jernbanetilsyn.

Godkjenning gis for en periode på maksimalt fem år. For å fornye godkjenningen må vedkommende lege eller psykolog ha gjennomført eller hatt oppsyn med minst ti undersøkelser årlig. Videre må vedkommende lege eller psykolog ha gjennomført etterutdanning godkjent av Statens jernbanetilsyn.

§ 23. Tilbakekall av godkjenning

Godkjenning etter dette kapitlet kan tilbakekalles hvis vilkårene for godkjenning ikke lenger er oppfylt.

Kapittel 7. Register**§ 24. Register over opplæringsssentre m.m.**

Statens jernbanetilsyn skal føre et offentlig register over opplæringsssentre og personer med godkjenning etter kapittel 6.

§ 25. Førerbevisregister

Statens jernbanetilsyn skal føre et oppdatert register over alle førerbevis. Registeret skal inneholde de opplysningene som fremgår av vedlegg VII. Opplysningene skal være tilgjengelige ved hjelp av det nasjonale nummeret som skal tildeles hver fører.

Statens jernbanetilsyn skal etter en begrunnet anmodning gi informasjon om status for slike førerbevis til vedkommende myndigheter i de andre EØS-statene, til Det europeiske jernbanebyrået eller til arbeidsgivere for førere.

Førere har rett til innsyn i opplysninger som gjelder dem selv og som er lagret i førerbevisregisteret, og skal på anmodning få en kopi av disse opplysningene.

§ 26. Sertifikatregister

Jernbanevirksomhetene skal føre et oppdatert register, eller sørge for at et slikt register blir ført, over alle sine sertifikater. Dette registeret skal inneholde de opplysningene som fremgår av vedlegg VIII, herunder de periodiske kontrollene omhandlet i § 19.

Jernbanevirksomhetene skal samarbeide med Statens jernbanetilsyn for å utveksle informasjon. Jernbanevirksomhetene skal gi Statens jernbanetilsyn tilgang til nødvendige opplysninger.

På anmodning skal jernbanevirksomheten gi informasjon om innholdet i sertifikater til vedkommende myndigheter i andre EØS-stater når dette er nødvendig som en følge av deres tverrnasjonale virksomhet.

Førere har rett til innsyn i opplysninger som gjelder dem selv og som er lagret i sertifikatregisteret, og skal på anmodning få en kopi av disse opplysningene.

Kapittel 8. Håndheving**§ 27. Tilsyn og kontroll**

Statens jernbanetilsyn fører tilsyn med at førere, jernbanevirksomheter, leger, psykologer, sensorer og opplæringsssentre overholder bestemmelsene i denne forskriften. Enhver plikter å gi Statens jernbanetilsyn de

opplysninger det krever for å utføre sine oppgaver, samt for samme formål å gi tilsynsmyndigheten adgang til anlegg, herunder lokaler, utstyr og annet materiell knyttet til jernbanevirksomheten.

Hvis Statens jernbanetilsyn anser at en bestemt fører utgjør en alvorlig trussel for sikkerheten ved jernbanen, skal Statens jernbanetilsyn umiddelbart treffe de nødvendige tiltak, herunder stanse trekkraftkjøretøyet og forby føreren å føre trekkraftkjøretøy så lenge det er nødvendig. Statens jernbanetilsyn skal underrette EFTAs overvåkingsorgan og andre vedkommende myndigheter om slike beslutninger.

Førere som kjører tog eller skift uten å inneha førerbevis eller som ikke er sertifisert for vedkommende materiell eller strekning skal nektes videre kjøring. Statens jernbanetilsyn kan inndra førerbeviset på stedet. § 29 første ledd gjelder tilsvarende.

En uavhengig vurdering av fremgangsmåtene for tilegning og vurdering av yrkesmessig kompetanse, samt av systemet for utstedelse av førerbeviser, skal utføres hvert femte år. Dette kravet gjelder ikke jernbaneforetak med sikkerhetssertifikat eller infrastrukturforvalter med sikkerhetsgodkjenning. Vurderingen skal utføres av kvalifiserte personer som ikke selv er involvert i de berørte virksomhetene.

§ 28. Tilbakekall av førerbevis

Hvis en fører ikke lenger oppfyller ett eller flere vilkår for å inneha førerbevis, skal Statens jernbanetilsyn kalle tilbake førerbeviset midlertidig eller permanent. Føreren og jernbanevirksomheten som vedkommende fører er tilknyttet skal underrettes om vedtaket umiddelbart.

Vedkommende myndighet i en annen EØS-stat kan anmode Statens jernbanetilsyn om å gjennomføre nærmere undersøkelser eller kalle tilbake førerbeviset der en fører med førerbevis utstedt i Norge ikke lenger oppfyller ett eller flere vilkår for å inneha førerbevis. Statens jernbanetilsyn skal se nærmere på anmodningen innen fire uker og underrette den andre myndigheten, EFTAs overvåkingsorgan og andre vedkommende myndigheter om sin beslutning.

For førerbevis utstedt i en annen EØS-stat, skal Statens jernbanetilsyn henvende seg til vedkommende myndighet og gi en begrunnet anmodning om at det enten utføres en ytterligere inspeksjon eller at førerbeviset blir suspendert. Statens jernbanetilsyn skal underrette EFTAs overvåkingsorgan og andre vedkommende myndigheter om sin anmodning. Statens jernbanetilsyn kan forby førere å framføre trekkraftkjøretøy i Norge i påvente av en meddelelse om utstedende myndighets beslutning.

Hvis Statens jernbanetilsyn finner at en beslutning etter tredje ledd ikke er i overensstemmelse med de relevante kriteriene, skal prosedyren angitt i direktiv 2007/59/EF artikkel 29 nummer 5 få anvendelse. I påvente av en endelig avgjørelse kan et ilagt forbud mot å framføre trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet opprettholdes.

§ 29. Tilbakekall av sertifikat

Jernbanevirksomhet som har utstedt sertifikat til en fører kan kalle tilbake sertifikatet hvis føreren ikke oppfyller kriteriene for å inneha sertifikat.

Hvis Statens jernbanetilsyn finner at en fører ikke lenger oppfyller ett eller flere nødvendige vilkår for å inneha sertifikat, skal Statens jernbanetilsyn henvende seg til utstederen av sertifikatet og anmode om at en ytterligere inspeksjon blir utført eller at sertifikatet blir kalt tilbake midlertidig eller permanent. Utstederen av sertifikatet skal treffe egnede tiltak og rapportere tilbake til Statens jernbanetilsyn innen fire uker. Statens jernbanetilsyn kan forby førere å føre trekkraftkjøretøy i påvente av rapporten, og skal underrette EFTAs overvåkingsorgan og andre vedkommende myndigheter om dette.

Vedkommende myndighet i en annen EØS-stat kan anmode en jernbanevirksomhet i Norge som har utstedt et sertifikat om at en ytterligere inspeksjon blir utført eller at sertifikatet blir kalt tilbake midlertidig eller permanent. Jernbanevirksomheten skal se nærmere på anmodningen innen fire uker og underrette den anmodende myndigheten, Statens jernbanetilsyn, EFTAs overvåkingsorgan og andre vedkommende myndigheter om sin beslutning.

Kapittel 9. Avsluttende bestemmelser

§ 30. Myndighet

Statens jernbanetilsyn kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra forskriften når dette ikke er i strid med internasjonale avtaler Norge har inngått.

Statens jernbanetilsyn behandler klager i tilfelle uenighet om beslutninger angående utstedelse, oppdatering, suspensering eller tilbakekalling av sertifikater mellom jernbanevirksomheten og den involverte føreren. Både føreren og jernbanevirksomheten kan bringe en slik sak inn for Statens jernbanetilsyn.

Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) godkjenner de enkelte fagskoleutdanningene ved opplæringssentre etter § 21 første ledd.

§ 31. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Registrene nevnt i § 25 og § 26 skal opprettes og tas i bruk fra det tidspunktet Statens jernbanetilsyn bestemmer.

§ 32. Overgangsordninger

Førere som ikke har autorisasjon etter autorisasjonsforskriften skal senest fra tidspunktet nevnt i § 31 annet ledd ha førerbevis og sertifikat.

Førere som har autorisasjon etter autorisasjonsforskriften skal senest innen to år etter tidspunktet nevnt i § 31 annet ledd ha førerbevis og sertifikat. Fra tidspunktet nevnt i første ledd skal disse førerne overholde kravet til periodiske kontroller i § 11 og § 19.

Utenlandske førere må inneha førerbevis og sertifikat ved framføring av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet senest innen de fristene som er angitt i direktiv 2007/59/EF artikkel 37. Inntil da skal de kunne fremvise gyldig autorisasjonsbevis.

§ 33. Ivaretagelse av eksisterende yrkeskompetanse

Ved utstedelse av førerbevis og sertifikat skal det tas hensyn til all yrkesmessig kompetanse som hver enkelt fører allerede har tilegnet seg, slik at dette kravet ikke fører til unødvendige administrative og finansielle byrder. Førerrettigheter som tidligere er utstedt til en fører, bør så langt det er mulig være sikret. Statens jernbanetilsyn og jernbanevirksomheter kan likevel bestemme at ytterligere prøver og/eller opplæring er nødvendig for å få førerbevis og/eller sertifikater for individuelle førere eller eventuelt for grupper av førere i henhold til denne forskriften.

§ 34. Endringer i andre forskrifter

Forskrift 7. februar 2005 nr. 113 om krav til kompetanse og autorisasjon for førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (autorisasjonsforskriften) oppheves fra det tidspunktet Statens jernbanetilsyn fastsetter. Inntil da vil forskriften gjelde i det omfang § 32 i denne forskriften tilsier. Hjemmelsfeltet skal lyde: «Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 7. februar 2005 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 3f og § 6, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1490 om lisens, sikkerhetssertifikat og om tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften) § 1–3.»

Forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften) endres som følger:

- Hjemmelsfeltet skal lyde: «Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 18. desember 2002 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d og § 6, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1490 om lisens, sikkerhetssertifikat og om tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften) § 1–3 og forskrift 16. desember 2005 nr. 1489 om tillatelse til å drive sporvei, tunnelbane og forstadsbane, samt sidespor m.m. (tillatelsesforskriften) § 1–3.»
- § 1 nytt tredje ledd skal lyde: «Forskriften her gjelder ikke førere på det nasjonale jernbanenettet som har:
 - a) førerbevis etter forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften),
 - b) foretatt periodisk helseundersøkelse i medhold av forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften) § 32.»

Forskrift 18. desember 2002 nr. 1679 om opplæring av personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (opplæringsforskriften) endres som følger:

- Hjemmelsfeltet skal lyde: «Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 18. desember 2002 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d og § 6, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1490 om lisens, sikkerhetssertifikat og om tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften) § 1–3 og forskrift 16. desember 2005 nr. 1489 om tillatelse til å drive sporvei, tunnelbane og forstadsbane, samt sidespor m.m. (tillatelsesforskriften) § 1–3.»
- § 1 nytt tredje ledd skal lyde: «Forskriften her gjelder ikke førere på det nasjonale jernbanenettet som har førerbevis etter forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften).»

Vedlegg I. Krav til utforming av førerbevis og sertifikater

1. Førerbevisets spesifikasjoner

De fysiske spesifikasjonene til førerbeviset må være i overensstemmelse med ISO standard 7810 og 7816–

1.

Kortet skal lages av polykarbonat.

Metodene for å verifisere førerbevisenes spesifikasjoner for å sikre at de er i overensstemmelse med internasjonale standarder, må være i overensstemmelse med ISO standard 10373.

2. Førerbevisets innhold

Førerbevisets forside skal inneholde

- a) ordene «førerbevis» med store bokstaver på det eller de språk som anvendes i den EØS-staten som utsteder førerbeviset,
- b) navnet på EØS-staten som utsteder førerbeviset,
- c) nasjonalitetsbokstaven(e) til EFTA-staten som har utstedt kortet, trykt i svart omgitt av en svart ellipse. Nasjonalitetsbokstavene skal være som følger:

IS: Island

FL: Liechtenstein

N: Norge

- d) opplysninger som er spesifikk for det utstedte førerbeviset, med følgende nummerering:
- i) Innehaverens etternavn,
 - ii) innehaverens fornavn og andre navn,
 - iii) innehaverens fødselsdato og fødested,
 - iv)
 - førerbevisets utstedelsesdato,
 - førerbevisets utløpsdato,
 - navnet på utstedende myndighet,
 - referansenummeret tilordnet den ansatte av arbeidsgiveren (frivillig),
 - v) førerbevisets nummer som gir tilgang til opplysninger i det nasjonale registeret,
 - vi) et fotografi av innehaveren,
 - vii) innehaverens underskrift,
 - viii) innehaverens faste bosted eller postadresse (frivillig),
- e) ordene «EØS-modell» på det eller de språk som anvendes i EØS-staten som utsteder førerbeviset, samt ordet «førerbevis» på avtalepartenes øvrige språk, trykt i gult og utgjøre førerbevisets bakgrunn,
- f) referansefargene
- blå: Pantone Reflex Blue,
 - gul: Pantone Yellow,
- g) tilleggsinformasjon, eller medisinske begrensninger for bruk pålagt av vedkommende myndighet i samsvar med vedlegg III, i kodet form.

3. *Sertifikat*

Sertifikatet skal inneholde

- a) innehaverens etternavn,
- b) innehaverens fornavn og andre navn,
- c) innehaverens fødselsdato og fødested,
- d)
 - sertifikatets utstedelsesdato,
 - sertifikatets utløpsdato,
 - navnet på utstedende myndighet,
 - referansenummeret tilordnet den ansatte av arbeidsgiveren (frivillig),
- e) førerbevisets nummer som gir tilgang til opplysninger i det nasjonale registeret,
- f) et fotografi av innehaveren,
- g) innehaverens underskrift,
- h) innehaverens faste bosted eller postadresse (frivillig),
- i) navn og adresse på jernbanevirksomheten som føreren er godkjent å føre trekkraftkjøretøy for,
- j) i hvilken kategori innehaveren har rett til å føre trekkraftkjøretøy,
- k) typen eller typene av rullende materiell som innehaveren er godkjent for,
- l) hvilke strekninger innehaveren er godkjent å føre trekkraftkjøretøy på,
- m) eventuelle ytterligere opplysninger eller begrensninger,
- n) språkkunnskaper.

Vedlegg II. Krav til helse og helseundersøkelser mv.

1. *Generelle krav*

1.1.

- Førere skal ikke ha noen helseproblemer eller ta medisiner, legemidler eller stoffer som kan forårsake
- plutselig bevissthetstap,
 - en reduksjon i oppmerksomhet eller konsentrasjon,
 - plutselig tap av arbeidsevne,
 - tap av balanse eller koordineringsevne,
 - betydelig begrensning av mobilitet.

1.2. *Krav til syn*

Førere skal ha syn som tilfredsstillende følgende krav:

- Synsevne på avstand (visus) med eller uten korreksjon: 1,0; minst 0,5 for dårligste øye.
- Største korreksjon: Langsynthet +5/nærsynthet –8. Godkjent lege kan tillate avvik fra dette i unntakstilfeller og etter uttalelse fra en øyelege.
- Syn på kort og mellomlang avstand: Tilstrekkelig, enten med eller uten korreksjon.
- Syn på begge øyne: Dette er ikke påkrevd når føreren har mistet det binokulære synet etter å ha begynt som fører og føreren har fyllestgjørende tilpasning og tilstrekkelig kompenseringserfaring.
- Synsfelt: Fullstendig (ingen synsfeltutfall).

- Binokulært synsfelt: Effektivt (ingen synsfeltutfall).
- Fargesyn: Normalt.
- Gjenkjenning av fargesignaler: Prøvingen skal være basert på gjenkjenning av enkeltfarger og ikke på relative forskjeller.
- Kontrastfølsomhet: God.
- Ingen progressive øyesykdommer.
- Evne til å motstå blinding.

For øvrig gjelder følgende:

- Kontaktlinser og briller er tillatt når disse jevnlig kontrolleres av en øyelege eller optiker.
- Fargede kontaktlinser og fotokromatiske linser er ikke tillatt. Linser med UV-filter er tillatt.
- Øyenimplantater, keratotomi og keratektomi er bare tillatt på betingelse av at dette blir kontrollert årlig eller med jevne mellomrom fastsatt av legen.

1.3. *Krav til hørsel og tale*

Førere skal ha hørsel som er god nok til å gjennomføre en telefonsamtale og til å kunne høre varselsignaler og radiomeldinger. Tilstrekkelig hørsel skal være bekreftet med et audiogram.

Følgende gjelder som retningslinjer:

- Hørselssvikten må ikke være større enn 40 dB ved 500 og 1000 Hz.
- Hørselssvikten må ikke være større enn 45 dB ved 2000 Hz for det øret der hørsel ved luftledning er dårligst.
- Det må ikke være uregelmessigheter i det vestibulære system.
- Bruk av høreapparat er tillatt i særlige tilfeller.
- Førere skal ikke ha noen kroniske taleforstyrrelser.

1.4. *Graviditet*

Fører som er gravid må ikke ha dårlig toleranse eller en patologisk tilstand som følge av graviditeten.

1.5. *Krav til yrkespsykologisk skikkethet*

Førere skal ikke ha noen yrkespsykologiske mangler som vil kunne virke inn på en sikker utførelse av førerens arbeidsoppgaver, særlig når det gjelder driftsmessig egnethet eller relevant personlighetsfaktor.

2. *Minstekrav til undersøkelser ved utstedelse av førerbevis*

2.1. *Undersøkelse av medisinsk skikkethet*

Undersøkelse av medisinsk skikkethet skal minst omfatte:

- en generell legeundersøkelse,
- undersøkelse av sensoriske funksjoner (syn, hørsel, fargeoppfattelse). Fargesyn skal kontrolleres ved bruk av en godkjent prøve, som for eksempel Ishihara, samt en annen godkjent prøve dersom dette er nødvendig,
- blod- eller urinprøver. Slike prøver skal foretas i den utstrekning det er nødvendig for å bedømme søkerens medisinske skikkethet, blant annet tester for sukkersyke (diabetes) og tester for psykotrope stoffer som ulovlige legemidler eller psykotrop medisiner og misbruk av alkohol,
- et elektrokardiogram (EKG) ved hvile,
- kognitive prøver: oppmerksomhet og konsentrasjon, hukommelse, oppfatningsevne og dømmekraft,
- undersøkelse av kommunikasjonsevne,
- undersøkelse av psykomotorikk: reaksjonstid, koordinering av håndbevegelser.

2.2. *Undersøkelse av yrkespsykologisk skikkethet*

De yrkespsykologiske undersøkelsene er ment å være til hjelp ved ansettelse og ledelse av personale.

Innholdet i den yrkespsykologiske undersøkelsen skal fastsettes slik at den avdekker om føreren har noen yrkespsykologiske mangler som vil kunne virke inn på en sikker utøvelse av førerens arbeidsoppgaver, særlig når det gjelder driftsmessig egnethet eller relevant personlighetsfaktor.

3. *Minstekrav til periodiske undersøkelser av medisinsk skikkethet*

3.1 *Periodisk undersøkelse av medisinsk skikkethet*

De periodiske undersøkelsene skal minst omfatte:

- en generell legeundersøkelse,
- en undersøkelse av sensoriske funksjoner (syn, hørsel, fargeoppfattelse),
- blod- eller urinprøver for å oppdage sukkersyke og andre forhold som indikeres av den kliniske undersøkelsen, herunder prøvinger for narkotika.

I tillegg kreves det også EKG ved hvile for førere over 40 år.

Vedlegg III. Kriterier for valg av prøver og sensorer

1. *Kriterier for valg av sensorer*

Sensorer som godkjennes etter denne forskriften må oppfylle følgende kriterier:

- a) De skal ha kompetanse og erfaring i de emnene de prøver og gir sensur i. Når prøvingen går ut på praktisk prøving av kjøreferdigheter må sensor selv være sertifisert som fører.

- b) De skal ha tilstrekkelig kompetanse til å gjennomføre prøver.
- c) De skal ha oppdatert kompetanse i de emnene de prøver og gir sensur i. Dette skal være en del av et kompetansestyringssystem.
- d) De skal ha kvalifikasjoner som sikrer at vurderingen av studentene skjer på en upartisk og faglig betryggende måte.
- e) Prøver skal organiseres på en slik måte at all interessekonflikt unngås, men sensor kan likevel tilhøre det jernbaneforetaket eller den infrastrukturforvalteren som utsteder sertifikatet. Interessekonflikt kan forekomme når sensoren som gjennomfører prøvingen har deltatt i den forberedende treningen til en kandidat i de aktuelle emnene det skal prøves i. I disse tilfellene er det nødvendig at det deltar en sensor som ikke har vært med på den forberedende treningen.

2. Kriterier for valg av prøver

Prøver som skal avholdes etter denne forskriften må oppfylle følgende kriterier:

- a) Prøver skal gjennomføres av sensorer som er godkjent etter kriteriene i nummer 1 over. Ved prøver der flere sensorer er involvert må minst en av dem være godkjent etter denne forskriften.
- b) Uavhengig av kravet i bokstav a kan prøver helt eller delvis gjennomføres elektronisk når det er hensiktsmessig for å prøve en førers kompetanse i et emne.
- c) Prøver skal gjennomføres etter en åpen prosedyre og skal ha hensiktsmessig varighet.
- d) Prøvene skal være tilpasset den undervisning og veiledning som blir gitt og skal være egnet for å nå målene for studiet.
- e) Det skal avholdes teoretiske og praktiske prøver. Kandidatens kjøreevne skal vurderes ved kjøreprøver på jernbanenettet.

Vedlegg IV. Generell yrkesmessig kompetanse og krav vedrørende førerbeviset

Den generelle opplæringen har følgende mål:

- Tilegnelse av kunnskaper og framgangsmåter vedrørende jernbaneteknologi, herunder sikkerhetsprinsipper og filosofien bak driftsbestemmelser/trafikkregler,
- tilegnelse av kunnskap og framgangsmåter vedrørende risiko knyttet til jernbanedrift og de ulike metodene som benyttes til å kontrollere slik risiko,
- tilegnelse av kunnskap og framgangsmåter vedrørende de prinsipper som styrer en eller flere driftsformer,
- tilegnelse av kunnskap og framgangsmåter vedrørende tog, togsammensetting og tekniske krav når det gjelder trekkraftkjøretøy, godsvogner, personvogner og annet rullende materiell.

Førere må særlig kunne

- forstå de særlige kravene for arbeidet i yrket som fører, betydningen av dette og de yrkesmessige og personlige kravene ved dette (lange arbeidsperioder, være borte fra hjemmet osv.),
- anvende sikkerhetsregler for personalet,
- identifisere rullende materiell,
- kjenne og anvende en arbeidsmetode på en presis måte,
- identifisere referanse- og bruksdokumenter (førers regelbok, strekningsbok, ruter, feilsøkingshåndbok osv.),
- lære seg atferd som er forenlig med sikkerhetskritiske ansvarsområder,
- identifisere de framgangsmåter som anvendes ved ulykker med personskade,
- skille mellom de ulike farer som generelt kan forekomme i jernbanedrift,
- kjenne prinsippene som styrer trafiksikkerhet,
- anvende de grunnleggende prinsippene innen elektroteknikk.

Vedlegg V. Yrkesmessig kompetanse om rullende materiell og krav vedrørende sertifikatet

Etter å ha fullført den særlige opplæringen for rullende materiell, må førere kunne følgende:

1. Prøvinger og kontroller før avgang

Førere må kunne:

- skaffe den dokumentasjonen og det utstyr som er nødvendig,
- kontrollere trekkraftkjøretøyets kapasitet,
- kontrollere de opplysningene som er ført inn i dokumentene om bord,
- påse, ved å utføre de angitte kontroller og prøvinger, at trekkraftkjøretøyet er i stand til å gi nødvendig trekkraft, og at sikkerhetsutstyret virker,
- kontrollere tilgjengeligheten av og funksjonaliteten til det foreskrevne verne- og sikkerhetsutstyret ved overtakelse av et trekkraftkjøretøy eller ved starten av en tur,
- utføre alle rutinemessige forebyggende vedlikeholdsoperasjoner.

2. Kunnskap om rullende materiell

For å kunne føre et trekkraftkjøretøy må førere være kjent med de betjeningshendler og indikatorer de har til disposisjon, særlig slike som gjelder:

- trekkraft,
- bremsing,
- trafiksikkerhetstilknyttede elementer.

For å kunne oppdage og lokalisere uregelmessigheter i rullende materiell, rapportere disse og avgjøre hva som kreves for å reparere disse, og i visse tilfeller å kunne treffe praktiske tiltak, må førere være kjent med:

- mekaniske strukturer,
- fjærings- og sammenkoblingsutstyr,
- hjul og boggier,
- sikkerhetsutstyr,
- drivstofftanker, drivstofftilførselssystem, eksosanlegg,
- betydningen av merker inne i og utenpå det rullende materiellet, særlig de symboler som benyttes for transport av farlige gods,
- ferdregistreringssystemer,
- elektriske systemer og trykkluftsystemer,
- systemer for strømvaktning og høyspenningssystemer,
- kommunikasjonsutstyr (togradio osv.),
- organisering av turer,
- de hoveddelene det rullende materiellet består av, deres formål samt de innretninger som er spesifikke for vogner, særlig nødbremseinnretninger (Systemet for å stanse toget ved utlufting av hovedledningen.),
- bremsesystem,
- de deler som er spesifikke for motorvogner,
- motorer og transmisjon.

3. *Prøving av bremsene*

Førere må kunne:

- før avgang kontrollere og beregne at togets bremskraft tilsvarer den bremskraften som kreves for linjen, slik det er angitt i togets dokumenter,
- kontrollere funksjonen til de ulike bestanddelene av bremsesystemet for trekraftkjøretøyet og eventuelt for hele toget, før avgang, ved oppstart og underveis.

4. *Kjøremåte og togets høyeste hastighet i forhold til linjens egenskaper*

Førere må kunne

- merke seg informasjon de har fått før avgang,
- avgjøre type kjøring og fartsgrense for toget på grunnlag av variabler som fartsbegrensninger, værforhold eller signaleringsendringer.

5. *Føring av toget på en måte som ikke skader installasjoner eller kjøretøyer*

Førere må kunne

- benytte alle tilgjengelige kontrollsystemer i samsvar med gjeldende regler,
- starte toget under hensyn til adhesjons- og kraftbegrensninger,
- anvende bremsene for å minske farten og stanse, idet det tas hensyn til det rullende materiellet og installasjonene.

6. *Uregelmessigheter*

Førere må

- kunne være oppmerksomme med hensyn til uvanlige hendelser under framføring av toget,
- kunne inspisere toget og identifisere tegn på uregelmessigheter, skille mellom disse, treffe tiltak i samsvar med deres relative betydning og forsøke å avhjelpe dem, men alltid slik at sikkerheten til jernbanetrafikken og til personer blir prioritert,
- kjenne til tilgjengelige midler for vern og kommunikasjon.

7. *Driftshendelser og ulykker, brann og personulykker*

Førere må

- kunne treffe tiltak for å beskytte toget og tilkalle assistanse i tilfelle av en ulykke som involverer personer om bord i toget,
- kunne slå fast om toget transporterer farlig gods og identifisere dette på grunnlag av togets dokumenter og vognlister,
- kjenne framgangsmåtene for evakuering av et tog i nødsfall.

8. *Vilkår for å fortsette kjøringen etter en hendelse som involverer rullende materiell*

Etter en hendelse må førere kunne vurdere om kjøretøyet kan fortsette å kjøre og under hvilke vilkår dette kan skje, for å underrette infrastrukturforvaltningen om disse vilkårene så snart som mulig.

Førere må kunne avgjøre om en sakkyndig evaluering er nødvendig før toget kan fortsette.

9. *Blokking av toget*

Førere må kunne treffe tiltak for å sikre at toget, eller deler av toget, ikke starter eller beveger seg uventet, selv under de mest vanskelige forhold.

Videre må førere ha kunnskap om tiltak som kan stanse et tog eller deler av et tog dersom dette uventet har begynt å bevege seg.

Vedlegg VI. Yrkesmessig kompetanse om infrastruktur og krav vedrørende sertifikatet

Infrastrukturkompetanse

1. Prøving av bremsene

Førere må før avgang kunne kontrollere og beregne at togets bremsekraft tilsvarer den bremsekraften som kreves for linjen, slik det er angitt i togets dokumenter.

2. Type drift og høyeste hastighet for toget i forhold til linjens egenskaper

Førere må kunne merke seg informasjon de har fått, som fartsgrenser eller eventuelle signaleringsendringer, avgjøre typen kjøring og fartsgrense for toget på grunnlag av linjens egenskaper.

3. Kunnskap om linjen

Førere må kunne forvente problemer og reagere på egnet måte med hensyn til sikkerhet og andre aspekter, som punktlighet og økonomiske aspekter. De må derfor ha grundig kunnskap om jernbanelinjene og installasjoner på deres rute og om eventuelle avtalte alternative ruter.

Følgende spørsmål er viktige:

- driftsmessige forhold (sporendringer, enkeltsporet drift osv.),
- utføring av en strekningskontroll og rådføring med relevante dokumenter,
- identifisering av spor som kan benyttes til en gitt type kjøring,
- gjeldende trafikkregler og betydningen av signaleringssystemet,
- driftsformer,
- linjeblokkeringsystem og tilknyttede bestemmelser,
- stasjonsnavn og -plassering, samt avstandsidentifisering av stasjoner, blokkposter mv.,
- overgangssignalering mellom ulike drifts- eller krafttilførselssystemer,
- fartsgrenser for de ulike togkategoriene som føres på linjen,
- topografiske profiler,
- særlige bremseforhold, for eksempel på linjer med sterkt fall,
- særlige driftsmessige trekk, som spesialsignaler, skilting, avgangsforhold osv.

4. Sikkerhetsbestemmelser

Førere må kunne

- starte togene bare etter at alle fastsatte vilkår er oppfylt (rute, signal for avgang, eventuell omstilling av signaler osv.),
- observere signaler ved sporet og i førerhuset, tolke disse umiddelbart og feilfritt og handle i henhold til disse signalene,
- føre toget sikkert og i overensstemmelse med de særlige driftsmetodene som kreves, anvende særlige metoder dersom det foreligger instruksjoner om dette, midlertidige fartsrestriksjoner, togkjøring i motsatt retning, tillatelse til å passere faresignaler, sporskifte, snuing, kjøring gjennom byggeområder osv.,
- respektere planlagte eller ekstra stopp, og om nødvendig utføre ekstra operasjoner for passasjerer i løpet av disse stoppene som å åpne og lukke dørene.

5. Føre toget

Førere må kunne

- til enhver tid kjenne togets posisjon på linjen,
- anvende bremsene for å minske farten og stanse, idet det tas hensyn til det rullende materiellet og installasjonene,
- tilpasse føringen av toget i samsvar med tidstabellen og andre ordrer som er gitt for å spare energi, idet det tas hensyn til egenskapene til motorvognen, toget, linjen og miljøet.

6. Uregelmessigheter

Førere må

- være oppmerksomme, i den utstrekning togdriften tillater dette, på uvanlige hendelser vedrørende infrastruktur og miljø, som signaler, spor, energitilførsel, jernbaneoverganger, sporets omgivelser, annen trafikk,
- kjenne de særlige avstandene til tydelige hindringer,
- informere infrastrukturforvaltningen så snart som mulig om sted for og art av uregelmessigheter som blir observert, samt forsikre seg om at opplysningene er forstått,
- ta hensyn til infrastrukturen, sikre eller treffe tiltak for å sikre sikkerheten til trafikk og personer der dette er nødvendig.

7. Driftshendelser og ulykker, brann og personulykker

Førere må

- kunne treffe tiltak for å beskytte toget og tilkalle assistanse i tilfelle av en ulykke som involverer personer,
- avgjøre hvor toget skal stanse i tilfelle av brann og om nødvendig legge forholdene til rette for evakuering av passasjerer,
- gi nyttig informasjon om brannen så snart som mulig dersom brannen ikke kan bringes under kontroll av føreren på egenhånd,

- underrette infrastrukturforvaltningen om disse forholdene så snart som mulig,
- vurdere om infrastrukturen tillater at toget fortsetter og under hvilke forhold.

Språklig kompetanse

Førere som skal kommunisere med infrastrukturforvaltningen om kritiske sikkerhetsspørsmål, må inneha språkferdigheter for det språket som angis av vedkommende infrastrukturforvaltning. Førernes språkferdigheter må være slik at de kan kommunisere aktivt og effektivt i rutinesituasjoner, i vanskelig situasjoner og i nødssituasjoner.

Førere må kunne benytte de meldinger og den kommunikasjonsmetode som er angitt i TSI-drift og trafikkstyring. Førere må kunne kommunisere i overensstemmelse med nivå 3 i tabellen nedenfor:

Språk- og kommunikasjonsnivå

Den muntlige kvalifikasjonen i et språk kan deles i fem nivåer:	
Nivå	Beskrivelse
5	Kan tilpasse måten vedkommende snakker på til alle samtalepartnere, kan gi uttrykk for en mening, kan forhandle, kan overtale, kan gi råd.
4	Kan takle helt uforutsette situasjoner, kan gjøre antakelser, kan uttrykke sin mening.
3	Kan takle praktiske situasjoner som medfører et uforutsett element, kan beskrive, kan føre en enkel konversasjon.
2	Kan takle enkle uforutsette situasjoner, kan stille spørsmål, kan besvare spørsmål.
1	Kan samtale ved hjelp av memorerte setninger.

Vedlegg VII. Minsteopplysninger i det nasjonale førerbevisregisteret

Alle opplysninger som finnes på førerbeviset og opplysninger knyttet til kontrollkrav.

Vedlegg VIII. Minsteopplysninger i virksomhetenes sertifikatregister

Alle opplysninger som finnes på sertifikatet og opplysninger knyttet til kontrollkrav.

27. nov. Nr. 1415 2009

Forskrift om endring i forskrift om hindring av spredning av fremmede organismer via ballastvann og sedimenter fra skip (ballastvannforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Miljøverndepartementet 27. november 2009 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 6, § 31, § 32 og § 33. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

I

I forskrift 7. juli 2009 nr. 992 om hindring av spredning av fremmede organismer via ballastvann og sedimenter fra skip (ballastvannforskriften) gjøres følgende endring:

§ 12 skal lyde:

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2010.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. nov. Nr. 1416 2009

Forskrift om endring i forskrift om unntak fra medlemskap i folketrygden for person som er omfattet av eller mottar ytelser etter utenlandsk trygdelovgivning mv og vedkommendes familiemedlemmer

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 30. november 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 2–13 andre ledd. Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. april 1997 nr. 314 om unntak fra medlemskap i folketrygden for person som er omfattet av eller mottar ytelser etter utenlandsk trygdellovgivning mv og vedkommendes familiemedlemmer gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 1 andre ledd tredje punktum skal lyde:

Dette gjelder også nordiske statsborgere, som er fritatt for krav om oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 5 andre ledd.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

30. nov. Nr. 1417 2009**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av muslinger fra Peru**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 30. november 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2008/866/EF endret ved vedtak 2009/862/EF). Kunngjort 1. desember 2009 kl. 13.40.

I

I forskrift 18. november 2008 nr. 1236 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av muslinger fra Peru gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Denne forskriften trer i kraft straks, og gjelder til 30. november 2010.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. okt. Nr. 1427 2009**Forskrift om endring i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer**

Hjemmel: Fastsett av Statens landbruksforvaltning 27. oktober 2009 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova), forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder § 7 og forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder § 7. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 28. januar 2005 nr. 60 om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer gjøres følgende endring:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Tilskuddssatser for XR-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (XR-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
1100	Helmelk flytende	1,24	1,84
1200	Skummet melk flytende	0,91	1,37
1300	Yoghurt	0,00	2,97
1450	Melk til drikkevarer	2,88	2,88
1500	Kondensert melk fet	5,05	6,25
1550	Kondensert melk mager	5,01	5,81
1600	Helmelkpulver 28 %	10,10	17,66
1601	Helmelkpulver 28 % til iskrem	10,70	17,66
1650	Melkepulver 20 %	10,53	14,70
1651	Melkepulver 20 % til iskrem	11,13	14,70
1700	Skummetmelkpulver	10,78	17,75
1701	Skummetmelkp. til iskrem	11,18	17,75
1750	Yoghurtpulver	15,35	17,75
1800	Kjernemelkpulver	15,37	15,37

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
2100	Fløte	3,48	5,58
2101	Fløte til iskrem	3,48	5,58
2300	Rømme	5,74	5,74
2400	Helmelkpulver 35 %	9,25	13,87
2440	Fløtepulver 42 %	6,41	19,11
2450	Fløtepulver 55 %	5,16	15,66
3200	Mysepulver	1,60	3,86
3201	Mysepulver til iskrem	1,60	3,86
5100	Smør	11,27	16,41
5101	Smør til iskrem	11,67	16,41
5300	Smørølje	13,11	20,01
6100	Ost, naturell	22,40	27,15
6200	Ostepulver	15,35	15,35
10100	Egg i skall	8,96	8,96
11100	Heleggmasse	8,24	13,43
11200	Heleggpulver	53,38	65,52
12100	Eggeplomme konserver	29,83	29,83
12200	Eggeplommepulver	63,27	70,17
20300	Bygg	0,89	0,89
20400	Havre	0,61	0,61
20550	Rughvete	0,85	0,85
21100	Hvetekli	3,04	3,04
21200	Havrekli	3,04	3,04
22300	Byggmel	3,04	3,04
22400	Havregryn	3,04	3,04
22550	Rughvetemel	3,04	3,04
30100	Poteter	1,21	1,21
31200	Mel og flak av poteter	11,96	12,38
32100	Potetstivelse	6,35	7,40
40200	Glykose	5,66	5,87
70750	Svinekjøttsortering 23 %	18,35	18,35
71400	Storfekjøttsortering 14 %	31,44	31,44
73000	Fårekjøttsortering 25 %	9,80	10,47
74000	Høns	3,68	3,68
74200	Fjørfe generelt	0,03	3,68

Kolonnen «Sats uten prisnedskrivning» benyttes hvis det ikke mottas tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1821 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

§ 2. Tilskuddsatser for XRK-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbejdede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder (XRK-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70000	Svin indrefilet	48,19
70050	Svin ytrefilet	48,19
70100	Svin flatbiff	43,31
70200	Skinke m/knoke	23,45
70250	Skinke u/ben m/svor	28,14
70350	Svinekam u/ben	31,77
70450	Svinenakke u/ben	38,74
70500	Picnicråstoff	32,09
70510	Ribberull	32,09
70550	Sideflesk u/ben sort 1	38,94
70600	Westfalerråstoff	53,81
70630	Purkekjøttsortering 6 %	46,53
70640	Purkekjøttsortering 23 %	17,76
70700	Svinekjøttsortering 6 %	48,19
70750	Svinekjøttsortering 23 %	18,34
70800	Svin småflesk u/svor	14,20

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70850	Svinespekk u/svor	17,68
70900	Svinelever	3,41
71000	Storfe indrefilet	75,65
71050	Storfe ytrefilet	75,65
71100	Storfe flatbiff	75,65
71150	Storfe rundbiff	75,65
71200	Storfe mørbrad u/ben	75,65
71250	Storfe bankekjøtt	75,65
71300	Okserullsortering 4 %	75,65
71350	Storfekjøttssortering 5 %	75,65
71400	Storfekjøttssortering 14 %	52,40
71500	Storfekjøttssortering 21 %	45,08
71850	Storfe kam u/ben	75,65
71900	Storfe høyrygg u/ben	52,40
71950	Storfe bogstek	52,40
72300	Kalvekjøttssortering 8 %	44,13
73000	Fårekjøttssortering 25 %	29,85
73100	Fårelår m/knoke u/mørbrad	47,28
73150	Fårelår u/ben	70,92
73200	Lammelår m/isben	47,07
73250	Lammelår u/ben	65,90
73400	Lammerullsortering	87,05
73500	Lam pinnekjøttstråstoff u/nakke	40,75
73600	Lam pinnekjøttstråstoff m/nakke	40,75

II

Endringen trer i kraft 1. november 2009.

20. nov. Nr. 1428 2009

Vedtak om status som vitenskapelig høyskole og nytt navn for Høgskolen i Molde

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 20. november 2009 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 1–2 andre ledd. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

Med hjemmel i § 1–2 annet ledd i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler får Høgskolen i Molde med virkning fra 1. januar 2010 status som vitenskapelig høyskole med fullmakter etter loven § 3–3 annet ledd. Fra samme dato blir institusjonens navn «Høgskolen i Molde, vitenskapelig høyskole i logistikk».

24. nov. Nr. 1429 2009

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2009

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. november 2009 med hjemmel i forskrift 17. desember 2008 nr. 1505 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2009 § 35. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1505 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2009 gjøres følgende endringer:

§ 7 nytt andre ledd skal lyde:

Fra 24. november 2009 er det forbudt å drive direkte fiske etter hyse, med unntak av fiske innenfor garantert kvantum. Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha bifangst av hyse i den enkelte fangst.

§ 7 nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

§ 14 andre ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Fra 24. november 2009 er det forbudt å drive direkte fiske etter hyse, med unntak av fiske innenfor garantert kvantum.

§ 15 tredje ledd skal lyde:

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk ut over fartøyskvoten. Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha bifangst av hyse i den enkelte fangst.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. nov. Nr. 1430 2009

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2009

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 26. november 2009 med hjemmel i forskrift 11. desember 2008 nr. 1321 om regulering av fisket etter brisling i 2009 § 4. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 11. desember 2008 nr. 1321 om regulering av fisket etter brisling i 2009 gjøres følgende endringer:

§ 4 oppheves.

Nåværende § 5 til § 10 blir § 4 til § 9.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. nov. Nr. 1431 2009

Midlertidig forskrift om tillegg til forskrift 15. desember 2005 nr. 1651 om eksamen og studierett ved Høgskolen i Telemark

Hjemmel: Fastsett av styret ved Høgskolen i Telemark 26. november 2009 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

§ 1. Sensurfrist

Dersom forhold relatert til influensa A (H1N1) gjør at det ikke er mulig å overholde den ordinære sensurfristen, jf. eksamensforskriften § 11 nr. 6, kan avdelingen etter nærmere vurdering utvide sensurfristen for eksamener i enkelte emner. En eventuell utvidelse av sensurfristen for en eksamen skal ordinært ikke overstige to uker utover ordinær sensurfrist for den aktuelle eksamen.

§ 2. Dispensasjon fra krav om godkjenning av obligatoriske aktiviteter i et emne

Selv om studenter på grunn av egen sykdom relatert til influensa A (H1N1) blir forhindret fra å gjennomføre og få godkjent obligatoriske aktiviteter i et emne, kan avdelingen etter en nærmere vurdering gi studentene anledning til å avlegge eksamen.

Selv om studenter på grunn av sykdom relatert til influensa A (H1N1) blant Høgskolen i Telemarks ansatte ikke får anledning til å gjennomføre og få godkjent obligatoriske aktiviteter i et emne, skal avdelingen ordinært, gi studentene anledning til å avlegge eksamen i emnet.

Selv om studenter på grunn av forhold relatert til influensa A (H1N1) utenfor Høgskolen i Telemark sin kontroll ikke får anledning til å gjennomføre og få godkjent obligatoriske aktiviteter i et emne, skal avdelingen ordinært, gi studentene anledning til å avlegge eksamen i emnet.

Studenter som omfattes av første, andre eller tredje ledd skal, så langt det er mulig, bli pålagt å gjennomføre og få godkjent de obligatoriske aktivitetene innen en viss tid for at eksamensresultatet skal være gyldig.

§ 3. Dispensasjon fra forkunnskapskrav

Dersom studenter mangler forkunnskapskrav til emner i vårsemesteret 2010 fra eksamen i høstsemesteret 2009 på grunn av sykdomsfravær relatert til influensa A (H1N1), kan avdelingen etter nærmere vurdering gi dispensasjon fra forkunnskapskravene.

Studenter som omfattes av første ledd skal, så langt det er mulig, bli pålagt å gjennomføre de manglende forkunnskapskravene innen en viss tid for å kunne fortsette i studiet.

§ 4. Melding om fravær ved eksamen

Dekan selv ved den enkelte avdeling kan etter en nærmere vurdering fastsette at egenmelding om fravær fra eksamen på grunn av forhold relatert til influensa A (H1N1) kan tas i bruk. Dersom egenmelding tas i bruk, skal egenmeldt fravær aksepteres som gyldig forfall til eksamen og gi de samme rettigheter som fravær dokumentert med legeerklæring eller tilsvarende dokumentasjon. Dersom egenmelding tas i bruk, fastsetter dekan selv hvordan studenter skal levere egenmelding om fravær fra eksamen.

§ 5. Varighet

Denne forskriften gjelder fra 26. november 2009 til 1. mars 2010.

27. nov. Nr. 1432 2009**Forskrift om endring i forskrift om særavgifter**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 27. november 2009 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endring:

§ 2–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) For avgift på teknisk etanol, forbruksavgift på elektrisk kraft, avgift på sluttbehandling av avfall og avgift på utslipp av NO_x, oppstår avgiftsplikten etter bestemmelsene i henholdsvis § 3–3–3, § 3–12–2, § 3–13–2, § 3–13–6 og § 3–19–4.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1433 2009**Vedtak om nytt navn på Statens forurensningstilsyn**

Hjemmel: Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 27. november 2009. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

Statens forurensningstilsyns navn endres til Klima- og forurensningsdirektoratet fra og med 18. januar 2010.

1. des. Nr. 1434 2009**Forskrift om fritak fra plikt til å levere næringsoppgave**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 1. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–4 nr. 6, § 4–4 nr. 7 og § 5–2, jf. delegeringsvedtak 24. oktober 1991 nr. 742, delegeringsvedtak 28. november 1994 nr. 1064 og delegeringsvedtak 9. desember 1997 nr. 1264. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

§ 1. Fritak fra oppgaveplikt

1. Skattyter som driver virksomhet og har samlet driftsinntekt som ikke overstiger kr 50 000, fritas fra å levere næringsoppgave etter ligningsloven § 4–4 nr. 1.

Fritaket i første ledd gjelder ikke for:

- selskaper mv. som er skattepliktige etter skatteloven § 2–2 (1)
- selskap som nevnt i skatteloven § 2–2 (2)
- skattytere som omfattes av skatteloven § 2–3, § 14–81 og § 14–82
- skattytere som krever fradrag etter skatteloven § 8–1 (5) eller (7)
- skattytere som krever fradrag i skatt etter skatteloven § 16–40
- skattytere som krever næringsinntekten fordelt med ektefelle etter skatteloven § 2–11
- skattytere som har drevet mer enn én virksomhet i året eller har drevet virksomhet som er skattepliktig til mer enn én kommune, jf. skatteloven § 3–3
- skattytere som plikter å levere følgende ligningsskjemaer:
 - RF-1122 «Tilleggsskjema for overnattings- og serveringssteder som serverer øl, vin og brennevin»
 - RF-1160 «Særskilt oppgaveplikt for lønn til barn fra foreldres bedrift mv.»
 - RF-1223 «Tilleggsskjema for drosje- og lastebilnæringen mv.»
 - RF-1189 «Årsoppgjør for utleie mv. av fast eiendom» sammen med RF-1084 «Avskrivningsskjema» som både gjelder næringsvirksomhet og den utleide eiendommen
- skattytere for øvrig som er regnskapspliktige etter regnskapsloven § 1–2, eller
- skattytere som er registreringspliktige etter merverdiavgiftsloven § 2–1.

2. For skattytere som benytter fritaket i nr. 1 fastsettes personinntekt med samme beløp som fremkommer i selvangivelsens post for næringsinntekt dersom det ikke leveres eget skjema for beregning av personinntekt etter skatteloven kapittel 12. Negativ personinntekt kan bare fremføres når det leveres skjema for beregning av personinntekt.

§ 2. Dokumentasjon og oppbevaring

Skattytere som omfattes av § 1 nr. 1 skal dokumentere transaksjoner mv. i samsvar med bokføringsloven § 10 og § 11 og forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring kapittel 5, 6 og 8.

Dokumentasjon som nevnt i første ledd skal oppbevares i samsvar med bokføringsloven § 13, jf. forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring kapittel 7 og 8.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks, og gis virkning fra inntektsåret 2009.

1. des. Nr. 1435 2009**Forskrift om endring i forskrift om midler til bygdeutvikling**

Hjemmel: Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 1. desember 2009 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18, og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 28. januar 2009 nr. 75 om midler til bygdeutvikling gjøres det følgende endring:

§ 3 tredje ledd punkt 3 b) skal lyde:

- b) Det kan gis tilskudd i form av reduksjon i avtalt rentenivå på lån til investeringsformål. Rentestøtten utgjør 50 % av *Risikofri rente 3 år stat* (STX4). Rentestøtte beregnes ut fra foregående års rente og kan maksimalt utgjøre 4 prosentpoeng.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

1. des. Nr. 1436 2009**Forskrift om endring i forskrift om leveringsfrist for selvangivelse på papir og forskrift om forhåndsutfylt selvangivelse**

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 1. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–7 nr. 6, § 4–2 nr. 2 og § 4–5 nr. 6, jf. delegeringsvedtak 20. desember 2000 nr. 1391. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 26. januar 2004 nr. 304 om leveringsfrist for selvangivelse på papir gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Når selvangivelse med vedlegg leveres på papir er fristen etter ligningsloven § 4–7 nr. 1 bokstav a:

- a. utgangen av mars i året etter inntektsåret for selskap mv. som nevnt i skatteloven § 2–2 første ledd og for selskap som leverer selskapsoppgave etter ligningsloven § 4–9 nr. 1, og
- b. utgangen av april i året etter inntektsåret for personlige skattytere som leverer forhåndsutfylt selvangivelse for næringsdrivende.

§ 1 annet ledd oppheves.

§ 1 nåværende tredje ledd blir annet ledd.

II

I forskrift 22. desember 2000 nr. 1569 om forhåndsutfylt selvangivelse gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Personlige skattytere skal levere forhåndsutfylt selvangivelse. Dette gjelder likevel ikke skattytere som er unntatt fra selvangivelsesplikt etter ligningsloven § 4–2 nr. 4, eller ikke har selvangivelsesplikt etter ligningsloven § 4–2 nr. 1 bokstav a.

§ 1 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a) som omfattes av første ledd annet punktum likevel skal levere selvangivelse,

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2010 med virkning for inntektsåret 2009.

2. des. Nr. 1437 2009**Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet)**

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 2. desember 2009 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26 og § 15–4. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. For flyginger på statens landingsplasser, herunder Oslo lufthavn, Gardermoen, og for flygninger i det luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR), skal eier eller bruker av luftfartøy betale avgift for de anlegg og tjenester som stilles til rådighet i henhold til de etterfølgende bestemmelser. Bestemmelsene gjelder

også for militære landingsplasser når de nyttes av luftfartøy med sivile registreringsmerker. Bestemmelsene gjelder ikke for Moss lufthavn, Rygge.

Avgiftene er:

Startavgift

Passasjeravgift

Sikkerhetsavgift

Underveisavgift

Avisingsavgift.

Ved beregning av avgift avrundes beløpet til nærmeste hele krone.

§ 1–2. Plikten til å svare avgift påhviler luftfartøyets eier. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. Likeså blir enhver bruker ansvarlig for avgiften når fartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart overlates denne til bruk for egen regning. Ved betaling for luftfartøy forlater startplass, er fartøysjef ansvarlig for avgiftsbetaling.

§ 1–3.

(1) Avinor AS kan gi reduksjon i de avgiftene som følger av forskriften dersom selskapet anser det godtgjort at reduksjonen vil øke provenyet og stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfartsanleggenes kapasitet. Når det foreligger særlige grunner kan selskapet videre gi reduksjon i, eller fritak fra, de avgiftene som følger av forskriften for humanitær transporter, flystevner, syketransport eller liknende aktiviteter av ikke-kommersiell karakter. Reduksjoner som nevnt i første punktum kan ikke gis på avgifter som nevnt i § 5–1, og må heller ikke praktiseres på en måte som uten saklig grunn forskjellsbehandler brukerne av lufthavnen. Retten til å gi eller opprettholde reduksjoner som nevnt i første punktum er betinget av at reduksjonen er tillatt etter EØS-avtalens regler om offentlig støtte.

(2) Avinor AS kan inngå avtale om å yte tjenester som ikke er omfattet av takstregulativet. Vederlaget skal dekke de kostnadene Avinor AS påføres ved å yte disse tjenestene.

§ 1–4. Det svares ikke avgifter for flyginger:

1. utført av luftfartøy med militære registreringsmerker. Det svares videre ikke avgifter for sivile luftfartøy når disse brukes av Forsvaret slik som definert i «Rammeavtale mellom Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser m.v.» datert 17. og 29. september 1999 samt «Samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Avinor om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser», datert 1. juli 2004.
2. utført utelukkende i samband med offisielle reiser foretatt av den regjerende monark og hans/hennes familie, statsoverhode, regjeringssjef og ministre. Når flygingen er i forbindelse med slik offisiell reise, må dette anføres som egen merknad i fartøyets reiseplan.
3. på Svalbard og Jan Mayen for luftfartøy som brukes av den norske stat til ikke-ervervsmessige formål eller for fartøy som brukes i utenlandsk diplomatisk tjeneste.
4. i forbindelse med kalibrering.
5. hvor ettersøknings- og redningstjeneste (SAR) foretas.
6. utført med glide- eller seilfly. Slike fly som har motor som kan brukes til take-off, er imidlertid ikke fritatt for avgift.

Kapittel II. Startavgift

A. Generelt

§ 2–1. Startavgift betales for start(er) av flyging(er).

B. Avgift for enkeltflyginger

§ 2–2.

(1) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt som overstiger 8 000 kg i følge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument er

(a) kr 96,00 per påbegynt 1 000 kg for den del av flyvekten som ikke overstiger 100 000 kg, og

(b) kr 48,00 per påbegynt 1 000 kg for den del av flyvekten som overstiger 100 000 kg.

(2) Satsene i første ledd gjelder også for luftfartøy i regelbundet passasjertrafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatt startvekt 8 000 kg eller lavere. Jf. § 3–1, 1. og 2. ledd.

(3) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt 2 000 kg eller mindre ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

Høyeste tillatte startvekt (kg)	Kr
0–1 000	164
1 001–1 500	200
1 501–2 000	274

(4) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt mellom 2 001 kg og 8 000 kg ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

2 001–2 500	182
2 501–3 000	212
3 001–4 000	314
4 001–5 000	397
5 001–6 000	477
6 001–7 000	798
7 001–8 000	1 121

(5) For statens landingsplasser i Oppland; Sogn og Fjordane; Møre og Romsdal; Sør-Trøndelag; Nord-Trøndelag med unntak av Trondheim lufthavn, Værnes; Nordland med unntak av Bodø lufthavn; Troms og Finnmark betales inntil videre 70 % av gjeldende takster.

(6) Ingen avgift i denne paragraf skal underskride minimumsavgiften, kr 164,–. Det gis ikke rabatt på minimumsavgiften.

§ 2–3. For kontinentalsokkelflyging med start på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget, betales avgift med kr 9 729,– for luftfartøy over 15 000 kg maksimal tillatt startvekt og kr 7 097,– for luftfartøy under denne vekt.

For øvrige landingsplasser settes startavgiften ved flyging til kontinentalsokkelen til kr 4 195,– uansett startvekt.

Med kontinentalsokkelflyging menes også flyginger mellom landbaserte landingsplasser dersom disse er ledd i de direkte flyginger til/fra kontinentalsokkelen.

§ 2–4. Ved bruk av flysikringstjeneste ved start på landingsplass utenom de som er omfattet av dette regulativ, men med bruk av flysikringstjeneste som befinner seg på en nærliggende landingsplass omfattet av dette regulativ, skal det betales pr. start:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
8 000–10 000	252
10 001–25 000	1 109
25 001–1	1 535

§ 2–5. Ved «touch-and-go»-flyginger betales kun en startavgift pr. gjennomført serie. Med en serie menes at «touch-and-go»-flygingene foregår tett på hverandre uten at stopp/inn-utlasting foregår på landingsplassen. Når dette avvikes, anses serien som avsluttet og eventuell ny serie påbegynnes. En serie «touch-and-go» påbegynnes og avsluttes på samme landingsplass. Dersom siste start i en slik serie er avreise til en annen landingsplass, regnes denne start som avgiftspliktig enkeltflyging.

C. Årsavgift – årskort

§ 2–6. Årskort kan løses for luftfartøy som ikke benyttes til lisensiert ervervsmessig lufttransport og som ikke overstiger 2 000 kg høyeste tillatte startvekt. For amatørbygde fly og fly som Avinor AS etter søknad finner å akseptere som «veteranfly», og som etter forskrift om klassifisering av luftfartøy, BSL B 1–2, bilag 1 og 2, blir henført til klasse «Eksperiment» og bruksområde «Privat», settes vektgrensen til 5 700 kg høyeste tillatte startvekt.

Årskort kan løses for skolefly under 2 000 kg høyeste tillatte startvekt som eies eller brukes av operatør i lisensiert ervervsmessig lufttransport.

Årskortet gjelder fra og med 1. januar ev. en senere betalingsdato, til og med 31. desember i samme kalenderår, for ett bestemt luftfartøy. Som legitimasjon for betalt årsavgift gjelder årskort med kvittert giroblankett, årskort med gyldig kvittering fra nettbanktjeneste sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank, årskort med gyldig kvittering fra kredittkortselskap sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank eller årskort med kvittering fra Avinor AS, jf. § 7–5 og § 7–6.

§ 2–7. Årsavgiften beregnes etter følgende satser:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
0–500	3 196
501–1 000	4 722
1 001–1 100	6 715
1 101–1 200	7 769
1 201–1 300	8 940
1 301–1 400	9 997
1 401–1 500	11 053
1 501–1 600	18 673
1 601–1 700	19 941
1 701–1 800	21 208

1 801–1 900	22 458
1 901–2 000	23 618

For amatørbygde fly og «veteranfly», i vektgruppen 1 101–5 700 kg høyeste tillatte startvekt, settes årskortavgiften til kr 6 715,–.

§ 2–8. Det gis ingen refusjon eller tilbakebetaling som følge av avkortet brukstid eller redusert sesong. Kan ikke gyldig årskort m/tilleggsdokumentasjon framvises, må det betales startavgift for hver start.

§ 2–9. Årskortet kan ikke brukes på Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

Avinor AS kan bestemme at årskortet ikke kan brukes på de lufthavnene og på de tidene av døgnet hvor trafikkbelastningen er størst (Peak hours).

Årskortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

D. Ukekort (Weekly Season Card)

§ 2–10. For utenlandsk registrert luftfartøy, hvis høyeste tillatte startvekt ikke overstiger 2 000 kg, kan det løses ukekort til dekning av startavgifter under forutsetning av at flygingene ikke skjer i ervervsøyemed.

§ 2–11. Ukekortet gjelder i sju dager fra og med første påførte gyldighetsdag og dekker startavgifter på alle startplasser som omfattes av dette regulativ, med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2–12. Avgiften for ukekortet er kr 675,– for luftfartøy i vektgruppen 0–1 500 kg, og kr 1 776,– for luftfartøy i vektgruppen 1 501–2 000 kg.

Kortet kan utstedes for flere sju dagers perioder i strekk.

Kortet kan gis gyldighet fra en senere dato enn innkjøpsdagen, men kan under ingen omstendigheter gis gyldighet fra en dato forut for innkjøpsdagen.

Ukekortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2–13. Bestemmelsen om årskort i § 7–5 gjelder tilsvarende for ukekort.

§ 2–14. Erlagt avgift tilbakebetales ikke.

E. Fritak av startavgift

§ 2–15. Avgift svares ikke for fartøy som på grunn av tekniske feil eller værhindringer returnerer til samme landingsplass som det gikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.

F. Tillegg til startavgiften

§ 2–16. For flyginger med start fra Bodø lufthavn betales det følgende tillegg til den startavgift som fremkommer av § 2–2 til § 2–4:

- For ikke-støysertifiserte jetdrevne luftfartøy, kr 3 829,– pr. start.
- For jetdrevne luftfartøy sertifisert etter ICAO-konvensjonens Annex 16, kapittel 2, kr 1 914,– pr. start.

Tillegget økes med 50 % for trafikk mellom kl. 2000–0800 norsk tid.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse.

§ 2–17. For flyginger i perioden kl. 2400–0559 (lokal tid) innkreves det i tillegg til startavgiften, avgift for hver start og for hver landing. Satsen pr. start settes til 50 % av satsene som er anvendt i § 2–2 til § 2–5 samt § 2–16. Satsen pr. landing settes lik satsen pr. start. Svalbard lufthavn Longyear er unntatt fra dette tillegget.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse på Oslo lufthavn Gardermoen.

Kapittel III. Passasjeravgift

§ 3–1. Passasjeravgiften betales for hver start for luftfartøy som overstiger 8 000 kg høyeste tillatte startvekt etter reglene i de etterfølgende paragrafer under kapittel III. Dette gjelder også for luftfartøy i regelbundet trafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatte startvekt 8 000 kg eller lavere.

Definisjon: Med *regelbundet trafikk* menes en serie flyginger som gjennomføres mot vederlag med luftfartøy beregnet på transport av passasjerer på individuell basis i henhold til offentliggjort tidtabell.

§ 3–2. Ved kontinentalsokkelflyging, jf. § 2–3, skal det ikke betales avgift på flyginger fra Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget.

§ 3–3. Avgift betales for hver avreisende passasjer og hver transferpassasjer, også ikke-betalende passasjerer, etter følgende satser:

- Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 39,00 pr. avreist passasjer, inkl. transferpassasjer.
- Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 59,00 pr. avreist passasjer inkl. transferpassasjer.

Avgift svares ikke for:

- Reiser som et flyselskaps ansatte foretar i tjenesteøyemed med selskapets egne fly.

- Luftfartøy som på grunn av tekniske værhindringer returnerer til samme landingsplass som det avgikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.
- Passasjerer under 2 år.
- Transittpassasjerer.

§ 3–4. Definisjoner:

Med *transfer* menes passasjerer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise med avgiftspliktig luftfartøy. Dette gjelder både reise innenlands-innenlands, utenlands-utenlands og innenlands-utenlands v.v.

Med *transitt* menes passasjerer som benytter samme rutenummer inn og ut fra landingsplassen. Dette gjelder både reise innenlands-innenlands, utenlands-utenlands, innenlands-utenlands v.v.

§ 3–5. For at transfer/transitt skal godkjennes som kriterier i denne sammenheng, må reisen foretas sammenhengende og fortløpende, dvs. såkalt «next connection» må benyttes. Videre må ikke passasjerer forlate lufthavnen.

§ 3–6. For beregning av avgifter etter dette kapittel, skal operatøren før avgang oppgi grunnlaget for beregningen. Dersom dette ikke foreligger, vil avgift bli utferdiget i henhold til det normale antall seter som flytypen har. Ved ettertidsdeklarerung av avgiften, jf. § 7–2, gjelder det tilsvarende med hensyn til Avinor AS/Oslo Lufthavn AS' rett til å utfakturere etter antall seter. Det vil ikke på et senere tidspunkt enn avgangstidspunktet for innkreving eller det av Avinor AS fastsatte tidspunkt for fakturering av flygingen, bli foretatt refusjoner av utferdiget avgift basert på antall seter i henhold til denne paragraf, selv om riktig passasjerdeklarasjon da skulle bli framlagt.

For stikkprøvekontroll av avgiften skal operatøren, ved den enkelte avgang og i ettertid, kunne forevise ovennevnte grunnlag. Dersom Avinor AS eller Oslo Lufthavn AS ber om det, skal også luftfartøyets lasteskjema (load sheet) forevises. Avinor AS har også rett til innsyn i de systemene for «datafangst» som generer datagrunnlaget for avgiften. Se for øvrig bestemmelsene i § 7–2, 2. ledd.

Enhver uoverensstemmelse mellom flyoperatør og denne operatørens handlingsagent om manglende rapportering og overholdelse av frister er en sak mellom disse partene og er således Avinor AS uvedkommende. Avinor AS vil i denne sammenheng alltid forholde seg til flyoperatøren som debitor.

Flyoperatøren må forholde seg til de deklarasjonsskjemaene og tillempingsbestemmelsene som Avinor AS utarbeider i overensstemmelse med ovennevnte regler.

I tillegg til DTS-innsendelser skal det også sendes trafikkinformasjon som IATA-meldinger til Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS) etter følgende beskrivelser:

- a) Det skal sendes melding om alle flybevegelser flyselskapet utfører, i henhold til IATA Airport Handling Manual (AHM), Passenger Services Conference resolutions Manual og IATA Standard Schedule Information Manual (SSIM).
- b) Rapporteringen skal inkludere korrekte data for antall passasjerer og kilogram med frakt og post for alle ankomster og avganger. Dataene skal rapporteres elektronisk pr. flight nummer via LETIS på følgende IATA meldingsformater:

Ruteplaner:	SSM – Standard Schedules Messages (SSIM chapter 4)
	ASM – Ad Hoc Schedules Message (SSIM chapter 5)
Flybevegelser:	MVT – Aircraft Movement Message (AHM 780)
	DIV – Aircraft Diversion Message (AHM 781)
Passasjer/last:	LDM – Loadmessage (AHM 583)
	PTM – Passenger Transfer Message (RP 1718)
	PSM – Passenger Service Message (RP 1715)
Statistikk:	SLS – Statistical Load Summary (AHM 588)

Avinor kan innføre nye meldingsformater.

- c) Flyselskapet har ansvaret for at det for all innsjekking av bagasje lages en Baggage Source Message (BSM) iht. IATA's Recommended Practice 1745. Bagasjetag som utstedes på norske lufthavner skal være utformet i henhold til IATA's Resolution (Res) 740, Attachment H.
- d) Dersom trafikkmeldingene etter dette punkt ikke kan tolkes av Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS), vil Avinor sende feilmelding til (en på forhånd avtalt e-postadresse). Det skal da snarest og innen 24 timer etter mottatt feilmeldingen sendes korrekt data.

Kapittel IV. Sikkerhetsavgift

§ 4–1. Avgift kr 60,– betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer. Det er lik avgiftssats uavhengig om neste landing er på en norsk eller utenlandsk landingsplass.

Det skal ikke svares avgift for transferpassasjerer.

Det svares ikke avgift for ambulanseflyginger.

For øvrig gjelder tilsvarende alle presiseringer og unntak som for passasjeravgiften, jf. kapittel III.

Kapittel V. Underveisavgift

A. Generelt

§ 5–1. For luftfartøy skal det for hver flyging innenfor luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR) betales underveisavgift for de luftfartsanlegg og/eller -tjenester som stilles til rådighet for eier eller bruker av luftfartøy i henhold til bestemmelsene i dette kapittel og bestemmelsene i forskrift 21. desember 2007 nr. 1704 om avgift på visse flysikringstjenester. Fritak fra plikten til å betale underveisavgift reguleres i sistnevnte forskrift.

§ 5–2. Enhetssatsen for underveisavgiften fastsettes på grunnlag av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1794/2006 av 6. desember om fastsettelse av en felles avgiftsordning for flysikringstjenester (avgiftsforordningen) slik denne er gjennomført i norsk rett ved forskrift om avgift på visse flysikringstjenester. Beregning av underveisavgift for den enkelte flyging skjer i henhold reglene i avgiftsforordningen og reglene nedenfor. Innkreving av underveisavgiften skjer i henhold til reglene i denne forskriften.

Eurocontrol beregner og krever inn underveisavgift for enkeltflyginger i avgiftssone A nr. 1 slik denne er definert i vedlegget til forskrift om avgifter på visse flysikringstjenester. Avinor AS beregner og krever inn underveisavgiften for enkeltflyginger i avgiftssone A nr. 2 slik denne er definert i samme vedlegg.

Avinor AS plikter å publisere den fastsatte enhetssatsen for underveisavgiften for hver av de to avgiftssonene nevnt i annet ledd. I tillegg skal Avinor AS publisere tilsvarende enhetssatser for de øvrige medlemslandene i Eurocontrol. Publiseringen skal skje på en måte som gir brukerne av luftrommet en reell mulighet til å gjøre seg kjent med enhetssatsen.

B. Tilleggsbestemmelser for flyginger hvor avgift beregnes og innkreves av Eurocontrol

§ 5–3. For beregning og innkreving av underveisavgiften etter § 5–2 tar Eurocontrol et administrasjonsgebyr. Avinor AS skal sørge for at satsen for administrasjonsgebyret til enhver tid er offentlig tilgjengelig.

§ 5–4. Dersom en konvensjonsstat ikke bestemmer annet, skal avgiftssatsen beregnes på nytt hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs for veksling mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted.

Gjeldende valutakurs skal være månedens gjennomsnittlige sluttkurskurs beregnet av Reuters på grunnlag av den daglige kjøpskursen.

§ 5–5. Den som var luftfartøyets operatør på det tidspunkt flygingen fant sted, er ansvarlig for å betale avgiften. Dersom operatørens identitet er ukjent, skal luftfartøyets eier betraktes som operatør, med mindre eieren kan godtgjøre hvem som var operatør.

§ 5–6. Avregning av avgiften skal finne sted i EUR.

Beløpene som angis på fakturaen skal innbetales til Eurocontrol i Brussel.

Eurocontrol vil likevel anse at betaleren har oppfylt sin forpliktelse dersom vedkommende foretar innbetalingen til en bankkonto åpnet i en stat som er medlem av Eurocontrol eller i en annen stat. Vedkommende bank skal være utpekt av et organ som er kompetent til det under Eurocontrolkonvensjonen.

Avgiftsbeløpet påløper samme dag som en flyging gjennomføres. Betaling til Eurocontrol må skje senest 30 dager etter fakturadato.

§ 5–7. Avgiftsbeløpet innbetales i EUR.

En betaler som er borger i en avtalestat, kan, når han foretar innbetaling til en utpekt bankinstitusjon i staten der han er borger, likevel innfri gjelden i vedkommende stats konvertible valuta.

Når en betaler som benytter seg av muligheten omhandlet i annet ledd, skal omregningen av beløpet i EUR til nasjonal valuta skje på grunnlag av gjeldende valutakursnotering for handelstransaksjoner på den dato og på det sted betalingen skjer.

§ 5–8. Betaling betraktes som mottatt av Eurocontrol på den valuteringsdato da skyldig beløp blir kreditert Eurocontrols angitte bankkonto. Valuteringsdato skal være den dato da beløpet er disponibelt for Eurocontrol.

§ 5–9. Med innbetalingen skal det følge en oversikt med referanser, datoer og beløp i EUR for betalte regninger og fratrunkne tilgodehavender. Kravet om å vise regningsbeløpene i EUR gjelder også for betalere som benytter seg av muligheten til å foreta innbetalingen i nasjonal valuta.

Når en innbetaling ikke er vedlagt opplysningene som angitt i første ledd, og det derfor ikke framgår at innbetalingen gjelder en eller flere bestemte regninger, vil Eurocontrol anvende betalingen først til dekning av påløpte renter, og deretter til dekning av den eldste ubetalte regning.

§ 5–10. Klager som gjelder fakturaer må framsettes skriftlig eller elektronisk til Eurocontrol på en slik måte som Eurocontrol på forhånd måtte ha godkjent. Klagen må være mottatt av Eurocontrol senest 60 dager etter fakturadatoen.

Klagen må være begrunnet, og bør være vedlagt relevant underlagsmateriale.

Innlevering av klage gir ikke klageren rett til å gjøre fradrag i den aktuelle regning, med mindre Eurocontrol har gitt ham tillatelse til å gjøre dette.

Når Eurocontrol og en bruker begge er debitor og kreditor i sitt mellomværende, skal det ikke foretas motregning uten at Eurocontrol på forhånd har sagt seg enig.

§ 5–11. Enhver avgift som ikke er betalt innen siste betalingsdag skal forøkes av en sats fastsatt av et organ som er kompetent i henhold til Eurocontrol-konvensjonen og offentliggjort av Avinor AS. Forsinkelsesrenten beregnes dag for dag av forfalt og ubetalt beløp.

Renten beregnes og innkreves i EUR.

§ 5–12. Når en debitor ikke har betalt det skyldige beløp, kan det treffes tiltak med sikte på å fullbyrde inndrivelsen.

Kapittel VI. Avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske (avisingssavgift)

§ 6–1. Formålet med dette kapittel er å fastsette bestemmelser for en avgift som skal gi lufthavneier kostnadsdekning for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6–2. Med håndtering menes i dette kapittel transport, mellomlagring, behandling, destruksjon eller annen sluttdisponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av lufthavneier. Som sluttdisponering regnes rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i renseanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol, destruksjon ved forbrenning og lignende.

§ 6–3. For lufthavner hvor avgift skal betales etter dette kapittel skal lufthavneier ha utarbeidet et beregningsgrunnlag for avgiften. Den som etter forskriftens § 1–2 plikter å betale avgift skal gjøres kjent med lufthavneiers beregningsgrunnlag før avgift kreves ved den enkelte lufthavn.

I beregningsgrunnlaget skal de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader som gjelder for den enkelte lufthavn i direkte tilknytning til håndtering av brukt flyavisingsvæske inngå.

Avgiften skal beregnes slik at den gir kostnadsdekning for den tjenesten lufthavneier yter ved håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6–4. Avgiftssatsen etter dette kapittel skal fastsettes som et bestemt antall kroner pr. kg brukt glykol, fastsatt på grunnlag av de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader ved den enkelte lufthavn.

Lufthavneier skal snarest mulig og senest innen 31. desember hvert år gi den som skal betale avgift etter dette kapittel en stipulert avgiftssats i henhold til budsjett for inneværende avisingssesong, som regnes fra 1. juli til 30. juni etterfølgende år.

Den som skal betale avgiften skal ha innsynsrett i de regnskapene som ligger til grunn for lufthavneiers beregning av avgift etter dette kapittel. Regnskapene skal være transparente og ikke uten særlig grunn endres mellom avisingssesongene.

§ 6–5. Avgiften som skal betales etter dette kapittel skal avregnes av lufthavneier etter hver avisingssesong.

Lufthavneier kan foreta à konto avregning gjennom avisingssesongen basert på stipulert eller beregnede driftskostnader og kapitalkostnader.

Kapittel VII. Bestemmelser om avgiftsbetaling, tilbakebetaling m.m.

A. Betaling, kreditt mv.

§ 7–1. Betaling av start-, passasjer- og underveisavgift samt andre avgifter eller godtgjørelser hjemlet i dette regulativ, skal som hovedregel skje som betaling etter fakturering. Avinor AS kan fastsette annen ordning for avgiftsbetalingen.

Avinor AS kan kreve bankgaranti (satt i forhold til operatørens trafikkvolum basert på en trafikkperiode som Avinor AS finner det relevant å anvende) eller annen sikkerhetsstillelse for rettidig avgiftsbetaling.

§ 7–2. Kreditt er betinget av at operatøren gir opplysninger om og betaler for alle luftfartøy som benytter operatørens kallesignal.

Eier eller bruker av luftfartøy plikter før og etter hver flyging å gi slike opplysninger som Avinor AS og Oslo Lufthavn AS trenger for å utføre avgiftsberegning, jf. luftfartslovens § 13–4. Opplysninger om flybevegelser for selskaper med rutetrafikk skal rapporteres elektronisk på et DTS-format innenfor tidsfrister bestemt av Avinor AS. DTS (Daily Traffic Survey) er et fil-format definert av Avinor AS for rapportering av daglige flybevegelser og annen informasjon nødvendig for riktig beregning av avgifter.

Endringer i format formidles senest 30 dager før neste leveringsfrist.

Endringer i leveringstidspunkt og hyppighet formidles senest 60 dager før ikrafttreden.

Avinor AS kan for selskap med lite trafikkvolum dispensere fra kravet om rapportering elektronisk på DTS-format.

§ 7–3. Ovennevnte regler vedrørende betaling, kreditt mv. som gjelder trafikken på Oslo lufthavn Gardermoen, administreres selvstendig av Oslo Lufthavn AS.

§ 7–4. Som sikkerhet for avgifter vedrørende Oslo lufthavn Gardermoen, kan Oslo Lufthavn AS kreve en egen bankgaranti av operatøren utover det som Avinor AS eventuelt har krevd til dekning for avgifter på statens landingsplasser.

B. Betaling av årsavgifter

§ 7–5. For betaling av årsavgifter i denne forskrift legger Avinor AS til grunn årskortets første gyldighetsdag som avgjørende for hvilken avgiftssats som skal anvendes.

§ 7–6. Årsavgift kan betales via kredittkortselskap med samarbeidsavtale eller til Avinor AS' sentrale bankkonto.

Ved anmodning om utstedelse/fornyelse av årskort for startavgift, må det gis følgende opplysninger:

Hva avgiften gjelder.

Luftfartøyets nasjonalitets- og registreringsmerke samt høyeste tillatte startvekt.

Eierens og/eller brukerens navn og adresse.

C. Reaksjonsmidler ved manglende eller for sen betaling

§ 7–7. Dersom avgifter som påløper i forbindelse med luftfartøyets landing, opphold på, eller avgang fra plassen ikke blir betalt til fastsatt tid eller tilstrekkelig sikkerhet stilt, kan fartøyet i samsvar med luftfartslovens bestemmelser hindres i å forlate plassen før betaling har funnet sted eller tilstrekkelig sikkerhet er stilt, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, § 13–2.

Avgifter som fastsettes etter luftfartsloven er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er avgift ikke betalt rettidig, kan eier eller bruker av luftfartøyet nektes fortsatt bruk av norsk territorium og/eller norske lufthavner.

§ 7–8. Ved for sen innbetaling av avgift etter denne forskriften, svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., og lik denne renten til enhver tid. Dette gjelder imidlertid ikke for underveisavgiften som innkreves av EUROCONTROL, som har egen regel for forsinkelsesrenter, jf. § 5– 11.

D. Adgang til å frafalle påløpte avgifter

§ 7–9. Avinor AS kan ved sletting i Norges Luftfartøyregister, og etter søknad, helt eller delvis frafalle/tilbakebetale årsavgift. Beløp under kr 20 000,– refunderes ikke.

Fastsettes bestemmelser som innskrenker et luftfartøys bruk av en landingsplass, gir dette ikke grunnlag for tilbakebetaling av årsavgift.

Kapittel VIII. Ikrafttredelse

§ 8–1. Denne forskriften trer i kraft 1. mars 2010.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 5. november 2008 nr. 1194 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).

3. des. Nr. 1438 2009

Forskrift om universell utforming av motorvogn i løyvepliktig transport mv.

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 3. desember 2009 med hjemmel i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) § 35. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for løyvepliktig persontransport i rute med buss klasse II og III og i løyvepliktig transport for personer med nedsatt funksjonsevne, jf. yrkestransportlova § 4, § 6 og § 9.

§ 2. Definisjoner

Definisjonene i kjøretøysforskriften gjelder så langt de passer.

Ellers gjelder følgende definisjoner for denne forskriften:

- Bil for transport for personer med nedsatt funksjonsevne:* Motorvogn i løyvepliktig transport som er spesielt utformet eller utstyrt for transport for funksjonshemmede, jf. yrkestransportforskriften § 1 første ledd bokstaver e) og f).
- Passasjerplass:* Plass som er beregnet for transport av passasjerer.
- Sitteplass:* Plass beregnet for sittende passasjerer i faste eller demonterbare stoler.
- Rullestolplass:* Plass beregnet for passasjerer sittende i rullestol.

§ 3. Godkjenning

Buss klasse II og III som skal brukes til persontransport i rute må være godkjent av Statens vegvesen etter kravene som følger av kjøretøyforskriften, samt kravene i § 4 og § 5. Ved godkjenning må det fremlegges dokumentasjon på at kravene i § 4 og § 5 er oppfylt.

Bil for transport for personer med nedsatt funksjonsevne må være godkjent av Statens vegvesen etter kravene som følger av kjøretøyforskriften, samt kravene i § 6. Ved godkjenning må det fremlegges dokumentasjon på at kravene i § 6 er oppfylt.

Dokumentasjon som nevnt i første og andre ledd skal utstedes av fabrikanten av karosseriet, understellet, sikkerhetsutstyret eller den komplette motorvogna, eventuelt av et kompetent uavhengig laboratorium.

§ 4. Krav til buss klasse II og III

Buss klasse II og III skal oppfylle kravene i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF når disse er ment å brukes i løyvepliktig persontransport i rute.

I tillegg skal bussene ha:

- a) Automatisk holdeplassannonsering med tale og elektronisk tavle inne i bussen plassert slik at den kan ses tydelig fra reservert plass.
- b) Utvendig utroperanlegg (lydfyr) som annonserer hvilken buss det er som ankommer holdeplassen.

Valg av ombordstigningsinnretning må baseres på bussens konstruksjon. Det skal være minst en rullestolplass i hver buss.

§ 5. Ytterligere krav til buss klasse II og III

Løyvemyndigheten kan i forbindelse med tildeling av ruteløyve ved konkurranse stille ytterligere krav til materiellet enn det som fremgår av denne forskriften.

§ 6. Spesielle krav til bil for transport for personer med nedsatt funksjonsevne

Foruten å ha minst en rullestolplass skal følgende krav tilfredsstilles:

- a) Dimensjon skal være i henhold til vedlegg VI og pkt. 3.6.3 i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF.
- b) Trinn skal være i henhold til pkt. 3.1 i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF.
- c) Rullestolplass skal være i henhold til pkt. 3.6 i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF.
- d) Sitteplass i tilknytning til rullestolsområdet skal være i henhold til pkt. 3.7 i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF.
- e) Innfesting av rullestol skal være i henhold til pkt. 3.8 i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF.
- f) Belysning skal være i henhold til pkt. 3.10 i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF.
- g) Heis, ramper og lignende skal være i henhold til pkt. 3.11.1, 3.11.3 og 3.11.4 i vedlegg VII til direktiv 2001/85/EF. Rampe med helning 15 grader eller mindre kan godtas.
- h) Bilbelter i tilknytning til rullestolplass skal være i henhold til kjøretøyforskriften kapittel 16.
- i) Nødutgang for bil gruppe M1: Fra hver passasjerplass skal det alltid være fri passasje med bredde minst 35 cm til minst to nødutganger i forskjellige retninger. Det skal være minst tre nødutganger, hvorav minst en i taket og minst en på hver side. Bakdør kan erstatte en sidedør. Som nødutgang godkjennes takluke, nødutgangsvindu og nødutgangsdør som tilfredsstiller kravene til slike i kjøretøyforskriftens krav til buss.
- j) Nødutgang for bil gruppe M2 og M3 skal være i henhold til direktiv 2001/85/EF.
- k) Brannslukningsapparat skal være i henhold til kjøretøyforskriften kapittel 40.
- l) Arbeidslys skal være i henhold til kjøretøyforskriften § 28–5 pkt. 8.

§ 7. Kontroll

Buss som skal tilfredsstille kravene i § 4 skal til enhver tid oppfylle kravene i § 4 og § 5 under utføring av løyvepliktig transport som faller inn under denne forskriftens virkeområde.

Motorvogn som nevnt i § 2 a) skal til enhver tid oppfylle kravene i § 6 under utføring av løyvepliktig transport, jf. likevel § 8 annet ledd.

Statens vegvesen og politiet fører kontroll med at forskriften blir fulgt. Ved mangelfull utrustning eller bruk av materiell som ikke oppfyller kravene i forskriften eller funksjonerer tilfredsstillende gjelder yrkestransportlova § 40 og § 41 tilsvarende.

§ 8. Unntak

For buss i klasse II og III kan løyvemyndigheten i enkelt tilfeller gjøre unntak fra et eller flere av kravene i § 4. Dette gjelder ikke kravene til innstigningshjelpemiddel, innfesting av rullestol, bilbelter, brannslukningsutstyr, førstehjelpsutstyr og arbeidslys.

For motorvogn som nevnt i § 2 a) kan løyvemyndigheten gjøre unntak fra enkelte av kravene i § 6. Dette gjelder ikke kravene til innstigningshjelpemiddel, innfesting av rullestol, bilbelter, brannslukningsutstyr, førstehjelpsutstyr og arbeidslys. Det kan tillates skinner som innstigningshjelpemiddel.

§ 9. Ikrafttreden og overgangsbestemmelser

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Avtale om anskaffelse av nye transportmidler inngått etter 1. januar 2010 skal oppfylle kravene i forskriften. Transportmidler som er godkjent tidligere og som bygges om kan godkjennes i tråd med § 3.

Kjøretøy godkjent med hjemmel i forskrift 4. januar 1984 nr. 599 om løyvepliktig transport av funksjonshemmede – tekniske krav til bil, anses fortsatt som godkjent for løyvepliktig transport for funksjonshemmede.

Fra 1. januar 2010 oppheves forskrift 4. januar 1984 nr. 599 om løyvepliktig transport av funksjonshemmede – tekniske krav til bil.

3. des. Nr. 1439 2009

Forskrift om endring i forskrift til forsikringsloven (livsforsikring mv.)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 3. desember 2009 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven) § 9–23 og § 10–16. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 30. juni 2006 nr. 869 til forsikringsloven (livsforsikring mv.) gjøres følgende endring:

Kapittel 8 skal lyde:

§ 8–1. Anvendelsesområde

Dette kapitlet gjelder for livsforsikringsselskaper, innskuddspensjonsforetak, samt pensjonskasser som har overtatt pensjonsordninger for mer enn ett foretak eller én institusjon, jf. forsikringsvirksomhetsloven § 9–23 og § 10–16.

Kapitlet gjelder ikke for døds- og uførerisikoforsikringer uten rett til overskudd.

Kapitlet gjelder ikke for pensjonsavtaler som omfattes av lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning og for innskuddspensjonsordninger som omfattes av forskrift 30. juni 2006 nr. 870 om innskuddspensjonsordninger som skal oppfylle minstekravene i lov om obligatorisk tjenestepensjon.

For et livsforsikringsselskap som har skilt ut samtlige individuelle livsforsikringskontrakter med kontraktsfaste forpliktelser inngått før 1. januar 2008 til forvaltning som egen portefølje, jf. forsikringsvirksomhetsloven § 9–2 annet ledd med forskrift, gjelder bestemmelsene i kapitlet her så langt de passer for kontraktene i denne porteføljen.

§ 8–2. Forsikringstakers rett til kontoutskrift

Kontoutskrift skal sendes forsikringstakeren senest tre måneder etter utløpet av året. For forsikringskontrakter med rett til overskudd, er fristen fem måneder. Er det flere forsikringstakere under samme forsikring, sendes særskilt kontoutskrift til hver av dem. Hvis det er flere grupper under en kollektiv rente- og pensjonsforsikring, skal det sendes kontoutskrift for hver enkelt gruppe.

Opplysningene i kontoutskriften skal gis på norsk, men kan gis på et annet språk hvis forsikringstakeren ber om dette.

§ 8–3. Generelle krav til opplysninger i kontoutskriften

Det skal i kontoutskriften gis særskilt opplysning om de midler som er knyttet til kontrakten, herunder premiereserve, pensjonskapital, tilleggsavsetninger, premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond og bufferavsetning.

Kontoutskriften skal vise saldoen ved utgangen av foregående år og utgangen av året, samt alle bevegelser som er relevante for saldoens utvikling, inkludert:

- Årets premie eller innskudd.
- Årets vederlag for dekning av henholdsvis risiko, administrative tjenester og forvaltning av midlene knyttet til kontrakten, samt eventuelt vederlag som er avregnet i avkastning av forvaltning av midlene.
- Årets belastning av kontraktens administrasjonsreserver.
- Årets avkastning på midler knyttet til kontrakten, herunder eventuell avkastning som er benyttet til å dekke vederlag for forvaltning av midlene. I tillegg skal det opplyses om årets overskudd på avkastning tilordnet midlene og fordeling av overskuddet til henholdsvis premiereserve, pensjonskapital, tilleggsavsetninger, premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond og bufferavsetning. Hvis årets avkastning ikke er tilstrekkelig til å dekke avsetning etter kontraktens beregningsgrunnlag, skal bruk av tilleggsavsetninger og bufferavsetning samt tilførte midler fra selskapet fremgå.
- Årets overskudd på risikoresultatet tilordnet kontrakten og fordeling av overskuddet til henholdsvis premiereserve, premiefond og pensjonistenes overskuddsfond. Hvis årets risikoresultat er negativt, skal bruk av risikoutjevningfond og tilførte midler fra selskapet fremgå.

Kontoutskriften skal opplyse om kontraktens betingede andel av kursreserven ved utgangen av året. Det skal opplyses om at eventuell andel av kollektivporteføljens kursreserve vil inngå som del av flytteverdien dersom forsikringskontrakten flyttes til annet forsikringsselskap. Det skal samtidig opplyses om at kursreservens størrelse endres gjennom året som følge av endring i markedsverdien på finansielle omløpsmidler.

Kontoutskriften skal opplyse om risikoutjevningfondets størrelse ved utgangen av året. Størrelsen skal oppgis både i kroner og i prosent av forsikringsmessige avsetninger. Det skal også opplyses om kontraktens andel av årets avsetning til risikoutjevningfondet. Andelen beregnes ved at det etter at avsetningen til risikoutjevningfondet er

fordelt mellom de enkelte grupper av kontrakter iht. § 5–7 annet ledd annet punktum i forskriften her, foretas en fordeling på de enkelte kontrakter i gruppen etter forholdet mellom de risikopremier som er betalt for den enkelte kontrakt.

Kontoutskriften skal også opplyse om bokført kapitalavkastningsrente for regnskapsåret for den portefølje kontrakten inngår i, beregnet etter forskrift fastsatt av Kredittilsynet. Institusjonen kan eventuelt opplyse om den kapitalavkastningsrente som er benyttet i forbindelse med tildeling av årets overskudd på den enkelte kontrakt dersom dette gir et riktigere bilde av tilført avkastning.

§ 8–4. Tilleggsopplysninger for kommunale pensjonsordninger som inngår i fellesordninger

Kontoutskriften for kommunale pensjonsordninger som inngår i fellesordninger skal opplyse om den premie forsikringstaker har betalt og den forsikringsteknisk beregnede premie som er tilført pensjonsordningen.

§ 8–5. Tilleggsopplysninger for fripoliser og pensjonskapitalbevis

For fripoliser og pensjonskapitalbevis med kontraktsfastsatte forpliktelser, jf. forsikringsvirksomhetsloven § 9–12, skal kontoutskriften opplyse om selskapets prosentvise andel av overskuddet på avkastningsresultatet som er tilordnet kontrakten. Hvis negativt risikoresultat er dekket ved fradrag i overskudd på avkastningsresultatet tilordnet kontrakten, skal dette fremgå.

§ 8–6. Tilleggsopplysninger om pensjons- og forsikringsbeløp

Kontoutskriften for individuelle rente- og pensjonsavtaler, herunder fripoliser og pensjonskapitalbevis med kontraktsfastsatte forpliktelser, skal vise sikrede og opptjente pensjonsbeløp ved utgangen av foregående år og ved utgangen av året.

Kontoutskriften for andre individuelle livsforsikringer skal vise forsikringsbeløp ved utgangen av foregående år og ved utgangen av året.

II

Endringen trer i kraft straks.

Forsikringsselskapene og pensjonsforetakene har adgang til å benytte bestemmelsene i forskrift 26. mai 1995 nr. 583 om kontoføring og kontoutskrift i livs- og pensjonsforsikring ved føring av konto og utsendelse av kontoutskrift for regnskapsåret 2009.

Forskrift 26. mai 1995 nr. 583 om kontoføring og kontoutskrift i livs- og pensjonsforsikring oppheves med virkning fra 1. juni 2010.

3. des. Nr. 1440 2009

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 3. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 8–3 første ledd. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 7. september 2006 nr. 1062 til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 gjøres følgende endring:

§ 8–3–4 skal lyde:

Fristen etter regnskapsloven § 8–3 første ledd første punktum utsettes med én måned dersom innsending foretas elektronisk via Altinn (<http://www.altinn.no>) og dokumentene ikke har mangler som gjør at de ikke kan godkjennes som årsregnskap mv. Fristen etter regnskapsloven § 8–3 første ledd annet punktum er tilsvarende 1. mars.

Fristene i første ledd gjelder for regnskapsår avsluttet på en dato fra 1. juli 2004 til 30. juni 2011.

II

Endringen trer i kraft straks.

3. des. Nr. 1441 2009

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 3. desember 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–15 annet ledd første punktum. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–15–4 fjerde ledd oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med 13. oktober 2009. For hjemme-PC-avtaler om bruttolønnstrekk inngått før 13. oktober 2009 gjelder følgende overgangsregel:

For avtaler inngått før 13. oktober 2009 om utplassering av datautstyr og finansiering ved trekk i brutto lønn, opprettholdes bruttotrekkadgangen etter den opphevede regelen i § 5–15–4 fjerde ledd i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14. Overgangsregelen gjelder ikke for avtaler som forlenges eller på annen måte utvides etter 12. oktober 2009. Denne overgangsregelen gjelder til og med inntektsåret 2014.

4. des. Nr. 1442 2009

Delvis ikraftsetting av lov 8. mai 2009 nr. 23 om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering)

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 8. mai 2009 nr. 23 om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering) del III. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 4. desember 2009 kl. 14.15.

1. Delvis ikraftsetting av lov 8. mai 2009 nr. 23 om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering).
2. Lovens del II, med unntak av endringen i utlendingsloven § 42 annet ledd, skal gjelde fra 1. januar 2010.

10. juli Nr. 1443 2009

Instruks om ordning med etableringsstipend og tildeling av deltakeradganger

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 10. juli 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at det skal etableres en ordning med tildeling av 30 etableringsstipend á 250 000 til kjøp av fiskefartøy, uavhengig om det har deltakeradgang eller ikke, og en ordning med tildeling av 10 deltakeradganger årlig i en treårsperiode. Det settes av 7,5 mill. kr fra statsbudsjettets Kap. 1050 Post 75 Tilskudd til næringstiltak i fiskeriene for 2009 til å dekke ordningen med etableringsstipend.

Fiskeri- og kystdepartementet vil med dette be Fiskeridirektoratet om å administrere begge ordningene. Vi vil be om at stipendene og deltakeradgangene lyses ut etter et sett med inngangskriterier i løpet av juli 2009, og at det i utforming av saksbehandlingsprosedyrene tas høyde for at de som tildeles deltakeradgang kan delta i fiske f.o.m. 1. januar 2010.

Hvis antall søkere som fyller inngangsvilkårene overstiger antall stipend og deltakeradganger, må kandidatene sorteres ut fra gitte kriterier som omtales nærmere nedenfor. Avslag på søknad om stipend og deltakeradgang er å regne som et negativt enkeltvedtak overfor de som ikke fyller vilkårene. Disse søkerne vil dermed ha klagerett, og det må derfor tas høyde for tid for klagebehandling i direktoratet.

I utlysningsteksten skal søkerdato, inngangskriterier og informasjon om saksbehandlingen (klagerett mv.) fremkomme. I tillegg skal det eksplisitt nevnes at kvinner oppfordres til å søke.

Inngangskriteriene for ordningene er som følger:

For tildeling av etableringsstipend for kjøp av fartøy med eller uten deltakeradgang:

- Søker må være 30 år eller yngre i tildelingsåret.
- Søker må tidligere ikke ha eid majoritetsandel i annet fiskefartøy.
- Søker må være oppført på fiskermanntallets blad B.
- Søker må ha dokumentert fiskerifaglig kompetanse i form av fagbrev eller dokumentert inntekt fra fiske på eller over 50 000 kr i ett av de siste tre år (2007, 2008 og så langt i 2009).
- Søker skal ha et klart eierforhold til prosjektet og ha tilfredsstillende tidsressurser til å gjennomføre og iverksette virksomheten.
- Prosjektet må inneholde en realistisk finansierings- og forretningsplan som sannsynliggjør lønnsom drift.
- Den øvre alderen på fartøy som kjøpes over stipendordningen settes til 15 år.

For tildeling av deltakeradgang:

- Søker må være 35 år eller yngre i tildelingsåret.
- Søker må være oppført på blad B i fiskermanntallet.

- Søker må ha drevet aktivt fiske med eget fartøy (eierandel større enn 50 prosent) i minimum ett av de tre siste år (2007, 2008 og så langt i 2009). Årlig fangstverdi i kvalifikasjonsperioden må overstige 100 000 kr.
- Søker kan ikke tidligere ha eid majoritetsandel i fiskefartøy som har vært tildelt deltakeradgang eller konsesjon.
- Søknaden kan gjelde et hvilket som helst adgangsbegrenset fiskeri.

Hvis antall søkere som oppfyller inngangskriteriene overstiger antallet stipend og deltakeradganger rangeres kandidatene etter følgende kriterier:

1. Ansiennitet/aktivitet: Dokumentert fartstid i fiske fra eget eller andres fartøy ved utlysningstidspunktet. De med lengst ansiennitet prioriteres.
2. Dersom det er søkere som står likt etter dette: Kurs/sertifikater (fagbrev, sikkerhetskurs, kystskippersertifikat). De med sertifikater prioriteres.
3. Dersom det fortsatt er søkere som står likt: Om søkeren har deltatt i ungdomsfiskeordningen.

Hvis antall søkere etter denne vurderingen fortsatt overstiger antall stipender og deltakeradganger skal det underrepresenterte kjønn prioriteres ved to like søkere. Hvis søkerne fortsatt etter dette står likt, må det gjøres en vurdering av den geografiske fordelingen hvor søkere fra underrepresenterte områder prioriteres.

Ved tildeling av deltakeradganger skal mottaker opplyses om at deltakeradgangen faller bort hvis mottaker går ut av fiske eller ikke lengre er oppført på fiskermanntallets blad B. Dersom fartøyet selges, skal ny deltakeradgang ikke kunne tildeles fartøyet nye eier for fortsatt drift.

De nødvendige forskriftsbestemmelsene vil bli tatt inn i deltakerforskriften for 2010. Vi ber Fiskeridirektoratet utarbeide forslag til slik bestemmelse ved ordinær oversendelse av forslag til deltakerforskrift.

Ved tildeling av stipend skal mottaker opplyses om at det settes som vilkår at tilskuddet skal forvaltes etter gjeldende regler for bruk av offentlige midler, og at det i samsvar med Bevilgningsreglementet § 10 er adgang for Fiskeridirektoratet, Fiskeri- og kystdepartementet og Riksrevisjonen, jf. lov om Riksrevisjonen § 12, til å iverksette kontroll med at tilskuddet benyttes etter forutsetningene (bruk av midler iht. til prosjektsøknaden).

II

Instruksen trer i kraft straks og gjelder fram til 31. desember 2012.

19. nov. Nr. 1444 2009

Regler for valg av Kirkeråd i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Kirkemøtet 19. november 2009 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 25 fjerde ledd. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

På Kirkemøtet 2009 ble det vedtatt midlertidige endringer i regler 14. november 1997 nr. 4862 for valg av Kirkeråd og i særskilte regler for valg av Kirkeråd som følge av valgordningsforsøkene i 2009, jf. KM 6/09. Regler for valg av Kirkeråd for 2010, som skal gjelde frem til valg av nytt Kirkeråd i 2012, lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. Kirkerådets sammensetning og tidspunkt for valg

§ 1–1. Kirkemøtet velger på sitt første møte i bispedømmerådenes valgperiode et Kirkeråd bestående av 10 leke medlemmer, hvorav en er kirkelig tilsatt, og 4 prester, alle med personlige varamedlemmer. Alle bispedømmeråd skal være representert i rådet. Ved siden av de foran nevnte medlemmer skal rådet ha som medlem en biskop med varamedlem valgt av Bispemøtet (jf. kirkeloven § 25 første ledd).

§ 1–2. Kirkerådet velges for en periode på to år, og trer i funksjon umiddelbart etter Kirkemøtet 2010.

§ 2. Nominasjonskomité

§ 2–1. Kirkemøtet forut for det Kirkemøtet som skal velge Kirkeråd, velger en nominasjonskomité bestående av 5 personer, hvorav 3 leke medlemmer, 1 kirkelig tilsatt og 1 prest.

§ 2–2. Komiteen velger selv leder. En tilsatt i Kirkerådets sekretariat er sekretær for komiteen.

§ 3. Nominasjon

Nominasjon av lederkandidater

§ 3–1. Nominasjonskomiteen foreslår kandidater til leder av Kirkerådet, blant Kirkemøtets valgte medlemmer.

§ 3–2. Bispedømmerådene kan komme med forslag på lederkandidater overfor nominasjonskomiteen.

§ 3–3. Det kan fremmes forslag til kandidater under Kirkemøtet.

Nominasjon av kandidater fra bispedømmerådene

§ 3–4. Nominasjonskomiteen ber bispedømmerådene foreslå 4 av sine medlemmer som kandidater, minimum to og maksimum 3 skal være leke medlemmer. Fra bispedømmene i Nidaros, Sør-Hålogaland og Nord-Hålogaland bør minst en av de foreslåtte kandidatene være same. Kandidatene føres opp i prioritert rekkefølge.

§ 3–5. Nominasjonskomiteen fremlegger på grunnlag av bispedømmerådenes prioriteringer forslag på 3 kandidater fra hvert bispedømmeråd. Listen skal inneholde 21 leke kandidater, 3 kandidater som er lek kirkelig tilsatt og 9 prester.

§ 3–6. Det kan fremmes forslag til kandidater under Kirkemøtet.

§ 4. Kandidatlisten

§ 4–1. Nominasjonskomiteen setter opp en kandidatliste med:

- a) forslag til kandidater til leder av Kirkerådet, i alfabetisk rekkefølge.
- b) forslag til 3 leke kirkelige tilsatte, i alfabetisk rekkefølge.
- c) forslag til 9 prester, i alfabetisk rekkefølge.
- d) forslag til 21 leke kandidater, ordnet bispedømmevis og i alfabetisk rekkefølge.

Kandidater foreslått etter § 3–3 og § 3–6 tilføyes i kandidatlisten i sin kategori.

Kandidatene føres opp på listen med angivelse av fullstendig navn, adresse, stilling, alder, bispedømme, og relevante opplysninger om kandidatene.

§ 4–2. Nominasjonskomiteen skal tilstrebe at begge kjønn er representert med ikke mindre enn 40 prosent på den samlede kandidatliste og at listen inneholder kandidater som er under 30 år.

§ 5. Valg

§ 5–1. Valgkomiteen leder valget og forestår valgoppgjøret.

Etter at kandidatlisten foreligger, sørger valgkomiteen for stemmesedler.

§ 5–2. Stemmegivningen er hemmelig og skjer skriftlig i inntil fem omganger.

Valg av leder

§ 5–3. Kirkemøtet velger først leder av Kirkerådet blant Kirkemøtets valgte medlemmer ved særskilt avstemning. Hvis ingen ved første stemmegivning får flertall av de stemmer som er avgitt, holdes ny stemmegivning. Ved denne skal det bare stemmes på de to som ved første stemmegivning har fått flest stemmer. Ved stemmelikhet treffes avgjørelsen ved loddtrekning.

§ 5–4. Lederen velges for perioden frem til og med Kirkemøtet 2012. Kirkerådet velger selv nestleder for samme periode.

Valg av representanter fra bispedømmerådene på henholdsvis lek kirkelig tilsatt, prester og leke medlemmer

§ 5–5. Deretter velges representant fra de leke kirkelige tilsatte, dersom leder ikke er lek kirkelig tilsatt.

Etter at resultatet av ovenstående valg foreligger, velges 4 prester. Hvis leder er prest, velges 3 prester.

Deretter velges leke medlemmer fra de bispedømmeråd som ikke er representert etter de tidligere valgomgangene.

Til sist velges den eller de resterende leke medlemmer blant de gjenværende leke kandidatene.

Kirkemøtets medlemmer skal avgi det antall stemmer i de ulike valgomgangene som tilsvarer det antall medlemmer som skal velges.

Valgoppgjør

§ 5–6. Ved stemmelikhet treffes avgjørelsen ved loddtrekning.

§ 5–7. Varamedlem for lek representant fra et bispedømme er den leke kandidaten fra vedkommende bispedømme som har fått nest flest stemmer under valget i Kirkemøtet. Hvis det ikke er avgitt stemmer på annen kandidat eller hvis det ikke er annen kandidat, utpeker vedkommende bispedømmeråd vararepresentanten.

§ 5–8. Varamedlem for lek kirkelig tilsatt er dennes varamedlem til vedkommende bispedømmeråd.

§ 5–9. Varamedlem for prest innvalgt fra et bispedømme er dennes varamedlem til vedkommende bispedømmeråd.

§ 6. Valgbarhet og uttreden

§ 6–1. Valgbar til Kirkerådet er Kirkemøtets valgte medlemmer.

§ 6–2. Hvis det grunnlag et medlem er valgt inn i Kirkerådet på faller bort, må vedkommende tre ut av rådet. Det gjelder f.eks. ved flytting fra bispedømmet eller ved skifte av kategori.

§ 6–3. Kirkerådet avgjør i tvilstilfelle om en person er valgbar eller om en kandidat må tre ut av rådet, jf. § 6–2.

§ 7. Øvrige bestemmelser

§ 7–1. Reglene trer i kraft fra 19. november 2009.

§ 7–2. Kirkemøtet gir Kirkerådet myndighet til å foreta mindre endringer i valgreglene.

27. nov. Nr. 1445 2009

Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 27. november 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. (virkeområde)

Forskriften inneholder bestemmelser om begrensninger i adgangen til å delta i følgende fiskerier:

- a. fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy,
- b. fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord,
- c. fisket etter torsk for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- d. fisket etter makrell for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum,
- e. fisket etter sild for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- f. fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med not nord for 62 grader nord,
- g. fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord,
- h. fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord,
- i. fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum,
- j. fisket etter rognkjeks for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum i Nordland, Troms og Finnmark,
- k. fisket etter blåkkeite for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord,
- l. fisket etter brisling for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum og
- m. fisket etter lodde i Barentshavet for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum.

§ 2. (definisjoner)

I denne forskriften menes med:

1. «eier»: den som direkte, eller indirekte gjennom foretak, innehar mer enn 50 prosent av eierandelene i et fiskefartøy.
2. «deltakeradgang»: adgang til å delta i et fiskeri hvor det er fastsatt et største antall fartøy som gis adgang til fiskeriet (lukket gruppe).
3. «hovedsmann»: leder av mannskapet om bord, med ansvar for driften av fartøyet.

§ 3. (forholdet til reguleringene av fiske)

Bestemmelsene om begrensning av adgangen til å delta i fiske i denne forskriften gir bare rett til å utøve fiske i samsvar med de reguleringene av fiske som til enhver tid er fastsatt i eller i medhold av lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova).

§ 4. (krav til tidligere deltakelse i fisket)

For å kunne delta i lukket gruppe i et fiskeri i 2010, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fiskeriet i samme fartøygruppe og med samme redskap i 2009.

Kravet i første ledd gjelder ikke deltakeradgang som fartøyeier er tildelt med virkning fra 2010 i rekrutteringsøyemed i medhold av Fiskeri- og kystdepartementets instruks 10. juli 2009 nr. 1443 til Fiskeridirektoratet om ordning med etableringsstipend og tildeling av deltakeradgang.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet i første ledd, dersom eieren av fartøyet har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjon eller offentlig verv, og vervet har medført at eieren ikke har hatt adgang til å delta. Slik tillatelse kan bare gis til eieren av et fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i det aktuelle fisket.

§ 5. (begrensninger i antall fartøy en eier kan delta i ett fiskeri med)

Hvis eier av fartøy som deltar i lukket gruppe eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i åpen gruppe i samme fiskeri.

Hvis eier av fartøy som deltar i åpen gruppe eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i åpen gruppe i samme fiskeri.

§ 6. (gruppetilhørighet)

Eier av fartøy som har startet fiske i lukket gruppe innenfor ett fiskeri, kan ikke skifte gruppetilhørighet innenfor dette fiskeriet i løpet av reguleringsåret.

§ 7. (kontroll og godkjenning)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve kontroll av at eier og fartøy oppfyller vilkårene som er satt for å delta i det enkelte fiskeri.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i vedtaket stille krav til fartøyets egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

Kapittel 2. Deltakerbegrensede fiskerier i 2010**I. Fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy****§ 8. (avgrensning av deltakelsen i fiske)**

Deltakelsen i fiske gjelder for fisket etter torsk, hyse, sei, brosme, lange (hvitlange og blålange), blåkveite, uer og steinbit med havfiskefartøy som fisker med annet redskap enn trål og not.

§ 9. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å kunne delta i lukket gruppe i fiske med konvensjonelle havfiskefartøy etter torsk, hyse og sei mv. må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei mv.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2009.

For å kunne delta i fisket etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2009.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i dette fiske i 2010. Dispensasjonsadgangen fra kravet til tidligere deltakelse i § 4 tredje ledd gjelder ikke for dette fiskeriet.

II. Fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord**§ 10. (avgrensning av deltakelsen i fiske)**

Deltakelsen i fiske gjelder for fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord med fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med annet redskap enn trål og not.

§ 11. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 12. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 11 meter.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.

Kravet i første ledd bokstav a om at fartøyet må ha en største lengde under 11 meter gjelder ikke dersom:

- eier av fartøyet har fisket og levert torsk med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord i åpen gruppe med dette fartøyet i minst ett av årene 2003, 2004, 2005, 2006 og 2007,

- b. eier av fartøyet har fått innvilget ervervstillatelse 1. januar 2006 eller senere for dette fartøyet på grunnlag av søknad innsendt senest 28. november 2007, eller har inngått bindende avtale om kjøp av dette fartøyet mellom 1. januar 2006 og 28. november 2007,
- c. eier av fartøyet har fisket og levert torsk med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord i åpen gruppe i minst ett av årene 2003, 2004, 2005, 2006 og 2007 og har adgang til å delta i lukket gruppe i et annet fiskeri etter reglene i denne forskriften, eller
- d. eier av fartøyet har hatt adgang til å delta i lukket gruppe i et annet fiskeri mellom 1. januar 2007 og 28. november 2007 og har adgang til å delta i lukket gruppe i et annet fiskeri etter reglene i denne forskriften.

Fartøy med torskestråltillatelse, seitråltillatelse eller ringnottillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–1, § 2–14 og § 4–1 kan likevel ikke delta i åpen gruppe.

III. Fisket etter torsk for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord

§ 13. (avgrensning av deltakelsen i fiske)

Deltakelsen i fiske gjelder fiske etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindenes fyr og Hanstholmen fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord med fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med annet redskap enn not og trål.

§ 14. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 15. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.

IV. Fisket etter makrell for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum

§ 16. (vilkår for å delta med not eller garn og snøre i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med not eller garn og snøre etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fiske med garn eller snøre.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

Eier av fartøy større enn 13 meter største lengde, men mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som deltok i fiske med garn eller snøre i 2009 uten å være ført på blad B i fiskermanntallet, kan etter søknad til Fiskeridirektoratets regionkontor gis adgang til å delta uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b dersom eier og høvedsmann er ført i fiskermanntallet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 dersom eieren av fartøy med en hjemmelslengde under 13 meter har vært syk i perioden 1. januar 1998 til 31. desember 2000 og det kan dokumenteres ved legeattest at sykdommen forhindret eier fra å delta i fiske i perioden. Dispensasjon kan bare gis i slikt tilfelle når særlige tungtveiende hensyn tilsier det. Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter makrell.

Når adgangen til å delta i fiske er tildelt ved dispensasjon fra aktivitetskravet pga. langvarig sykdom bortfaller adgangen til å delta i fisket ved videresalg av fartøyet.

§ 17. (vilkår for å delta i lukket gruppe – små ringnotfartøy)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med ringnot etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og ha en hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter makrell med ringnot.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 18. (vilkår for å delta med not eller garn og snøre i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter makrell med not eller garn og snøre:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med garn eller snøre.

V. Fisket etter sild for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum i Nordsjøen sør for 62 grader nord

§ 19. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad b i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sild med snurpenot eller landnot. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 20. (vilkår for deltakelse i lukket gruppe – små ringnotfartøy)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild med ringnot må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og ha en hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å fiske etter sild med ringnot.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 21. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter nordsjøsild med snurpenot, landnot eller garn. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

VI. Fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med not nord for 62 grader nord

§ 22. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 13 meter men mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 23. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

VII. Fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord

§ 24. (vilkår for å delta med not i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sei med not sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 13 meter men mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 25. (vilkår for å delta med not eller konvensjonelle redskap i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være under 13 meter største lengde ved deltakelse med not og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum ved deltakelse med konvensjonelle redskap.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not eller konvensjonelle redskap.

VIII. Fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord

§ 26. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter reker sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 11 meter.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2010.

§ 27. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter reker med trål sør for 62 grader nord:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 11 meter.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.

IX. Fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum

§ 28. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller snurrevad.
- fartøy som skal fiske med snurpenot, landnot eller snurrevad må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2009 med samme redskap. I tillegg kan fartøy som hadde adgang til å delta i fisket i 2004, og som fortsatt har samme eier som før 1. juli 2004, delta. For eier av fartøy som nevnt i 2. pkt. som har søkt om utskifting eller fått tilsagn om utskifting før 24. november 2005, kan Fiskeridirektoratets regionkontor etter søknad gi samme eier adgang til å delta i fisket med et erstatningsfartøy dersom de øvrige vilkårene er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Bestemmelsen om dispensasjon fra tidligere aktivitet i denne forskrift § 4 tredje ledd gjelder tilsvarende for kravet i første ledd bokstav d.

Eier av fartøy mellom 28 og 33,50 meter største lengde som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan delta med fartøyet uavhengig av størrelsesvilkåret i første ledd bokstav a.

Den som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på kystfiskekvoten i 1985 eller tidligere, kan uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b delta i fisket selv om vedkommende står på blad A i fiskermanntallet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 dersom eieren av fartøyet har vært syk i perioden 1. januar 1998 til 24. september 2001 og det blir dokumentert ved legeattest at sykdommen har forhindret

eier fra å delta i fiske i perioden og særlige tungtveiende hensyn tilsier at dispensasjon gis. Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter norsk vårgytende sild.

Når adgangen til å delta i fiske er tildelt ved dispensasjon fra aktivitetskravet pga. langvarig sykdom bortfaller adgangen til å delta i fisket ved videresalg av fartøyet.

§ 29. (vilkår for å delta i åpen gruppe – landnot og garn)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild med landnot og garn:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med landnot eller garn.

X. Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark

§ 30. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks med fartøy på eller over 13 meter største lengde i Nordland, Troms og Finnmark må følgende vilkår være oppfylt:

- eier må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- eier av fartøyet har fisket og levert rognkjeks med dette fartøyet i minst ett av årene 2007, 2008 eller 2009.

Bestemmelsen om dispensasjon fra krav om tidligere aktivitet i § 4 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 31. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være under 13 meter største lengde.
- eier av fartøyet må være ført i fiskermanntallet.

§ 32. (dispensasjon)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen om at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

§ 33. (begrensning i deltakelsen)

Hvis eier av fartøy som deltar i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i rognkjeksfisket.

Eier av fartøyet må stå om bord under fisket.

XI. Fisket etter blåkkeite nord for 62 grader nord

§ 34. (deltakelse i direkte fiske)

Deltakelse i direkte fiske etter blåkkeite gjelder for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

§ 35. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

For å delta i fisket etter blåkkeite nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkkeite.
- fartøyet må være påmeldt det direkte fisket etter blåkkeite i samsvar med de kravene som blir fastsatt i den årlige reguleringen av fisket.

XII. Fisket etter brisling med kystnotfartøy

§ 36. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

For å delta i fisket etter brisling må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 300 m³ største lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- eier må ha minst to års erfaring fra brislingfiske og må stå om bord under brislingfisket.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske med not etter brisling. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing skal ha særskilt lysebåt.

Kravet i første ledd bokstav b gjelder ikke ved fiske med landnot i kombinasjon med jordbruk, når eier har levert brisling til hermetikkindustrien i minst to av årene 1987, 1988 eller 1989.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra vilkårene i første ledd bokstav b og c til bas eller høvedsmann med tradisjonelt brislingbruk og kontrakt om leie av fartøy dersom det foreligger særlige forhold. Enheten som gis dispensasjon må samlet fylle vilkårene for deltakelse.

XIII. Fisket etter lodde i Barentshavet for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum

§ 37. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

For å delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter lodde må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- fartøyet må ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum med mindre fartøyet eller fartøy som det kommer til erstatning for deltok i kystfartøygruppens fiske etter lodde i 2003. Dersom fartøyet eller fartøy som det kommer til erstatning for deltok i trålgruppens fiske etter lodde i 2003, kan det likevel ikke delta.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter lodde.

Fartøy som skal nytte trål, må ha loddetråltillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–22.

Kapittel 3. Utsifting og salg av fartøy mv. i lukket gruppe

§ 38. (virkeområde)

Reglene i dette kapittelet gjelder ikke for åpne grupper da deltakelse i fiske i disse gruppene ikke er begrenset til et største antall deltakende fartøyer.

Reglene får heller ikke anvendelse for deltakeradgang i fisket etter rognkjeks.

§ 39. (forbud mot overføring av deltakeradgang)

Adgangen til å delta i fiske kan ikke overføres til annet fartøy med mindre slik tillatelse gis i medhold av bestemmelsene i dette kapittelet.

§ 40. (salg av fartøy med deltakeradgang)

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fiske medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

Ved salg av fartøy som er tildelt deltakeradgang i et fiskeri i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets instruks 10. juli 2009 nr. 1443, jf. § 4 andre ledd, kan ny eier ikke tildeles adgang til å delta i det samme fiskeriet.

§ 41. (særregler som gjelder ved salg av fartøy med deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv.)

Disse særreglene gjelder ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy og i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske når følgende vilkår er oppfylt:

- kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøpet finner sted, dersom ikke kjøpet skjer i forbindelse med at kjøper skal nytte strukturkvoteordningen etter reglene i forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten. Det kan gjøres unntak fra kravet i første punktum for kjøper som er ført i manntallet i løpet av de siste tolv månedene, dersom han/hun har vært bosatt i fylket i minst 12 måneder.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet i annet ledd bokstav b:

- når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark, eller
- ved salg mellom fylker når det er naturlig å se kjøper og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng. Det samme gjelder fylkene Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag.

Adgang for ny eier til å delta i fisket medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i første ledd.

§ 42. (utsifting av fartøy med deltakeradgang)

Ved utsifting av fartøy med deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Adgang til å delta i fiske med utsiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet. Dette gjelder samtlige fiskerier som deltakerbegrensningen gjelder for.

§ 43. (særregler som gjelder ved utsifting av fartøy med deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv.)

Disse særreglene gjelder ved utsifting av fartøy som har deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy og i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

Det kan ikke gis tillatelse etter § 40 dersom søker er tildelt torsketråltillatelse, pelagisk tråltillatelse, seitråltillatelse eller ringnottillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 (konsesjonsforskriften) § 2–1, § 2–6, § 2–14 og § 4–1 for erstatningsfartøyet.

§ 44. (leiefartøy)

Ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd for fartøy med deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Det er forbudt å benytte leiefartøy ved deltakelse i fiske i åpen gruppe.

Dersom levering av fartøy fra verft til kjøper som har fått forhåndstilsagn om tillatelse etter § 40 første ledd blir vesentlig forsinket i forhold til frist fastsatt i bindende avtale om fartøykjøp, og dette skyldes at fartøyet har blitt ødelagt som følge av uforutsette hendelser som brann og lignende, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder begrensninger på leiefartøyets lengde, samt at høvedsmann og hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har større lasteromsvolum enn 300 m³, med mindre det aktuelle leiefartøyet har fått dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt. Størrelsesbegrensningen gjelder ikke for leiefartøy i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy.

§ 45. (dødsfall)

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i fisket.

Den som ved arv erverver fartøy med deltakeradgang i fiske, kan gis adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt. Dersom fartøyeiers død skyldes forlis der også fartøyet har gått tapt, kan arving gis rett til å delta i fiske med erstattingsfartøy.

Arvinger som nevnt i andre ledd, kan også selge fartøy med adgang for ny eier til å delta i fiske dersom vilkårene for å delta og salg for fortsatt drift er oppfylt.

Fiskeridirektoratets regionkontor er vedtaksmyndighet etter denne bestemmelse.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser**§ 46. (overtredelsesgebyr)**

Dersom bestemmelsene om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5 og § 33, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6 eller forbudet mot å bruke leiefartøy i § 44 første ledd annet punktum eller forbudet i § 39 mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse blir overtrådt, kan Fiskeridirektoratet ilegge et overtredelsesgebyr.

§ 47. (tvangsmulkt)

For å sikre at bestemmelsene om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5 og § 33, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6, forbudet mot å bruke leiefartøy i § 44 første ledd annet punktum eller forbudet i § 39 mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse blir oppfylt, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om tvangsmulkt.

§ 48. (bortfall)

Adgangen til å delta i fiske etter forskriften her faller bort dersom fartøyet eller eieren av fartøyet ikke lenger fyller vilkårene for deltakelse som er fastsatt her i forskriften.

§ 49. (vedtaksmyndighet og klageinstans)

Fiskeridirektoratet har myndighet til å treffe vedtak etter denne forskriften.

Når myndigheten etter forskriften er lagt til Fiskeridirektoratets regionkontor, er Fiskeridirektoratet klageinstans.

Myndigheten som er lagt til Fiskeridirektoratet etter denne forskriften kan delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 50. (ikraftsetting)

Denne forskriften gjelder fra 1. januar 2010 til og med 31. desember 2010.

1. des. Nr. 1446 2009**Forskrift om stopp i trålgruppens fiske etter sild sør for 62° N**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. desember 2009 med hjemmel i forskrift 18. desember 2008 nr. 1417 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2009 § 10 og § 25. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Opphevelse av fartøykvoter og stopp i fisket

Fartøykvoten for trålfartøy oppheves fra 1. desember kl. 16.00. Samtidig stoppes trålgruppens fiske etter sild sør for 62° N.

Siste frist for innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag er satt til 1. desember kl. 18.00.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsen gitt i denne forskrift, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

2. des. Nr. 1447 2009**Midlertidig forskrift om tillegg til forskrift 17. juni 2009 nr. 946 om studier og eksamen ved Høgskolen i Akershus**

Hjemmel: Fastsatt av styret for Høgskolen i Akershus 2. desember 2009 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Motstrid med nasjonal rammeplan

(1) Dersom denne forskrift strider mot en gjeldende nasjonal rammeplan, gjelder rammeplanens bestemmelser framfor forskriften.

§ 2. Sensurfrist

(1) Høgskolen kan utvide sensurfristen for eksamener som høgskolen administrerer. En eventuell utvidelse av sensurfristen for en eksamen skal normalt ikke overstige to uker utover ordinær sensurfrist for eksamen. Denne bestemmelsen gjelder både for eksamener med tre ukers sensurfrist og for masteroppgaver.

§ 3. Regler for godkjenning av arbeidskrav i et emne

(1) Selv om studenter på grunn av sykdom blir forhindret fra å gjennomføre og få godkjent arbeidskrav i et emne, kan høgskolen etter en individuell vurdering gi studentene anledning til å avlegge eksamen i emnet.

(2) Selv om studenter, på grunn av sykdom blant Høgskolen i Akershus sine ansatte, ikke får anledning til å gjennomføre og få godkjent arbeidskrav i et emne, skal høgskolen normalt gi studentene anledning til å avlegge eksamen i emnet.

(3) Selv om studenter, på grunn av forhold relatert til influensa A (H1N1) utenfor Høgskolen i Akershus sin kontroll, ikke får anledning til å gjennomføre og få godkjent arbeidskrav i et emne, skal høgskolen normalt gi studentene anledning til å avlegge eksamen i emnet.

(4) Studenter som omfattes av første, andre eller tredje ledd må gjennomføre og få godkjent arbeidskravene innen en angitt frist. Sensur holdes tilbake til arbeidskravet er utført. Er ikke arbeidskravene utført innen angitt frist, anses eksamen som trukket og teller som ett forsøk til eksamen. Ny besvarelse må leveres ved neste ordinære eksamen.

§ 4. Dispensasjon fra krav om progresjon/rekkefølge for gjennomføring av praksis

(1) Studenter som ikke får anledning til å gjennomføre veiledet praksis fastsatt i nasjonal rammeplan, på grunn av forhold relatert til influensa A (H1N1), kan etter en individuell vurdering gis en midlertidig dispensasjon fra kravet om godkjent praksis før avleggelse av eksamen.

(2) Studenter som omfattes av første ledd må gjennomføre praksis innen en gitt frist og senest innen et år. Endelig grad blir ikke tilkjent før praksis er utført.

§ 5. Dispensasjon fra forkunnskapskrav

(1) Dersom studenter mangler forkunnskapskrav til emner i vårsemesteret 2010 på grunn av sykdomsfravær fra eksamen i høstsemesteret 2009, kan høgskolen etter søknad gi dispensasjon fra forkunnskapskravene.

(2) Studenter som omfattes av første ledd må gjennomføre de manglende forkunnskapskravene innen en gitt frist for å kunne fortsette i studiet. Vitnemål eller karakterutskrift blir ikke utstedet før forkunnskapskrav er utført.

§ 6. Melding om fravær ved eksamen

(1) Høgskolen kan, etter en individuell vurdering, innvilge bruk av egenmelding ved sykdom under eksamen. Det vil gi de samme rettighetene som fravær dokumentert med legeerklæring eller tilsvarende dokumentasjon.

(2) Prorektoren fastsetter hvordan studenter normalt skal levere egenmelding om fravær fra eksamen.

§ 7. Studieprogresjon

(1) Forsinkelse i studieprogresjonen, på grunn av forhold relatert til influensa A (H1N1), skal normalt ikke inngå i tidsberegning for forsinkelse.

§ 8. Varighet

(1) Denne forskriften gjelder fra 2. desember 2009 til 1. april 2010.

3. des. Nr. 1448 2009**Forskrift om endring i forskrift om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 3. desember 2009 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 7–6 tredje ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF). Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) gjøres følgende endring:

§ 4–9 skal lyde:

§ 4–9. Konsesjonens varighet og saksbehandling

Konsesjon for omsetning av elektrisk energi og markedsplasskonsesjon kan gis med varighet inntil 10 år.

For søknad om markedsplasskonsesjon etter energiloven § 4–5 skal saksbehandlingsfristen som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum være 18 måneder. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for søknader om markedsplasskonsesjon.

Konsesjonen kan ikke overdras.

II

Endringen trer i kraft 28. desember 2009.

Merknader til endringen i energilovforskriften

Lov 19. juni 2009 nr. 103 om tjenestevirksomhet (tjenesteloven), trer i kraft 28. desember 2009. Loven gjennomfører Norges forpliktelser etter EU-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenestetyper i det indre marked (tjenstedirektivet).

Tjenesteloven inneholder flere saksbehandlingsregler, som tar sikte på å effektivisere saksbehandlingen ved tillatelsesordninger for tjenestestøvere innenfor EØS-området. Formålet er å minimere begrensningene i den frie utvekslingen av tjenester mellom medlemsstatene til EØS-avtalen.

Det følger av tjenesteloven § 11 at behandlingen av alle tillatelser må skje innen en viss frist. Etter direktivet er det opp til den enkelte nasjonalstat å oppstille en frist som balanserer hensynet til forsvarlighet og effektivitet i saksbehandlingen.

Organisering og drift av en markedsplass for omsetning av elektrisk energi, jf. energiloven § 4–5, utgjør en tjeneste. Markedsplassen for omsetning av elektrisk energi inngår som en del av infrastrukturen for det nordiske kraftmarkedet. I dag er det NordPool Spot AS som er innehaver av markedsplasskonsesjonen.

Ved forlengelse av konsesjon etter energiloven § 4–5 for NordPool Spot AS, vil det normalt være behov for kortere saksbehandlingstid enn om det skulle være tale om å gi konsesjon til en annen juridisk person. Skulle det være aktuelt med en endring av konsesjonær etter energiloven § 4–5, vil en behandling av slik søknad være avhengig av grundige utredninger og vurderinger. I saksbehandlingen vil det blant annet være korrekt med en omfattende høring. Høringen vil måtte omfatte myndighetene i de øvrige nordiske stater, idet disse landene berøres av handelen på markedsplassen, og de systemansvarlige nettselskapene i disse landene er medeiere i NordPool Spot AS. En slik saksbehandling vil være tidkrevende. Etter departementets vurdering vil hensynet til rask saksbehandling i tilfelle som dette veie mindre tungt enn hensynet til grundighet. Markedsplassen inngår som en del av infrastrukturen for kraftmarkedet til de nordiske land, og er sentral for balansen i kraftsystemet, og dermed for kraftforsynings sikkerheten i hele markedsområdet. Departementet mener at en saksbehandlingstid på 18 måneder balanserer hensynet til forsvarlighet og effektivitet.

Av tjenesteloven § 11 annet ledd følger det at en søknad om tillatelse skal anses innvilget, hvis ikke søknaden er avgjort innen saksbehandlingsfristen. Det er imidlertid i visse tilfeller adgang til å oppstille unntak fra denne regelen i lov eller i forskrift, jf. tjenesteloven § 11 andre ledd. Direktivet art. 13 nr. 4 oppstiller som vilkår for unntak fra automatisk innvilgelse at dette følger av «tvingende allmenne hensyn». I tjenesteloven § 5 h) er «tvingende allmenne hensyn» definert som følger:

«hensyn anerkjent som dette i rettspraksis fra EF- og EFTA-domstolen, herunder hensynet til offentlig orden og sikkerhet, folkehelsen og miljøvern.»

I Ot.prp.nr.56 (2000–2001) som ligger til grunn for innføringen av konsesjonsordningen, uttales følgende om betydningen av markedsplassen for samfunnet under pkt. 3.4.8:

«Markedsplassen skal blant annet bidra til å sikre balanse i kraftsystemet. Derfor er markedsplassens rolle og betydning for utøvelsen av systemansvaret spesielt viktig.»

Hensynet til offentlig sikkerhet i form av å bidra til at balansen i kraftsystemet opprettholdes til enhver tid utgjør det tvingende allmenne hensynet som begrunner tillatelsesordningen i energiloven § 4–5.

En automatisk innvilgelse ved fristoversittelse vil i ytterste konsekvens kunne innebære at en juridisk person som ikke er egnet til å organisere en markedsplass for omsetning av energi, likevel vil kunne få markedsplassstillatelse. Dette vil kunne være en trussel for balansen i kraftsystemet. Behovet for å sikre balansen i kraftsystemet er forankret i hensynet til offentlig sikkerhet. Nødvendigheten av å unngå at andre enn den myndighetene godkjenner får konsesjon etter energiloven § 4–5, legitimerer unntak fra reglene om automatisk innvilgelse i tjenesteloven.

3. des. Nr. 1449 2009**Forskrift om tiltak som krever tillatelse fra Kystverket**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 3. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 27. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. (tiltak som alltid krever tillatelse fra Kystverket)

Følgende tiltak kan ikke iverksettes uten tillatelse fra Kystverket, uten hensyn til hvor tiltaket skal iverksettes:

- a) akvakulturanlegg
- b) kraftproduserende anlegg i sjø
- c) rørledninger for olje og gass
- d) broer
- e) luftspenn
- f) innretninger, installasjoner og anlegg for kraftproduksjon og petroleumsvirksomhet, herunder slep og oppankring av slike. Unntatt er forsynings- og hjelpefartøy eller skip som transporterer petroleum i bulk.
- g) tiltak som krysser en kommunegrense
- h) andre tiltak som kan skape vesentlige hindringer eller ulempe for den alminnelige ferdsel, herunder sprengninger, større slep, seismiske undersøkelser og utprøving av utstyr.

§ 2. (ikrafttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 2. juni 1992 nr. 426 om bruk av farvann utenom havnedistrikt og innskrenkning av havnestyrets myndighet i hovedled og viktig biled.

3. des. Nr. 1450 2009**Forskrift om endring i forskrift om særskilte tiltak i enkelte områder for akvakulturrelatert virksomhet**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 3. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 5, § 6, § 7 og § 10. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 13. oktober 2009 nr. 1267 om særskilte tiltak i enkelte områder for akvakulturrelatert virksomhet gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelse

Forskriften trer i kraft straks.

Forskriften gjelder ikke for søknader og meldinger mottatt hos Fiskeridirektoratet frem til og med ikrafttredelsesdatoen – 13. oktober 2009.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. des. Nr. 1451 2009**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 4. desember 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 14–41 første ledd bokstav j. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 14–41–1 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

For bygninger som har skiftet eier etter 31. desember 2008 fordeles kostpris mellom bygningssaldo og saldo for faste, tekniske installasjoner etter omsetningsverdi.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2009.

4. des. Nr. 1452 2009**Vedtak om endring i Stortingets forretningsorden**

Hjemmel: Vedtatt av Stortinget 4. desember 2009, jf. Innst.61 S (2009–2010). Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

I vedtak 21. april 1966 nr. 4296 om Stortingets forretningsorden gjøres følgende endringer:

§ 12 annet ledd nr. 4 siste punktum skal lyde:

Om behandlingen av statsbudsjettet og nasjonalbudsjettet vises til § 21.

§ 12 annet ledd nr. 6 skal lyde:

6. *Justiskomiteen:* Saker om rettsvesen, kriminalomsorg, politiet, sivile vernepliktige, andre justisformål, sivil beredskap, rettferdsvederlag, alminnelig forvaltningslovgivning, straffelovgivning, prosesslovgivning og alminnelig sivillovgivning.

§ 12 annet ledd nr. 9 sjuende ledd skal lyde:

En tredjedel av komiteens medlemmer kan kreve at det avholdes komitéhøring i kontrollsaker etter § 18.

§ 13 femte ledd skal lyde:

Lederen kaller sammen komiteen når vedkommende mener det er nødvendig, når statsministeren, utenriksministeren eller en tredjedel av komitémedlemmene anmoder om det, eller når forsvarsministeren anmoder om det i viktige beredskapsmessige spørsmål.

II

I Reglement for åpne kontrollhøringer gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd annet punktum skal lyde:

Etter forretningsordenen § 12 nr. 9 sjuende ledd kan likevel en tredjedel av medlemmene i kontroll- og konstitusjonskomiteen kreve at det avholdes komitéhøring i kontrollsaker.

III

Endringene trer i kraft straks.

4. des. Nr. 1453 2009**Vedtak om endring i delvis ikraftsetting av lov 17. juni 2005 nr. 101 om eigedsregistrering (matrikkellova)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 101 om eigedsregistrering (matrikkellova) § 50 første ledd. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

Endring av kongelig resolusjon 5. juni 2009 nr. 600 om delvis ikraftsetting av lov 17. juni 2005 nr. 101 om eigedsregistrering (matrikkellova):

1.

Ikraftsettelsen av § 52 nr. 9 for så vidt gjelder endringene i lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven), gjelder ikke jordskifteloven § 24 og § 29 tredje ledd.

2.

Ikraftsettelsen av § 52 nr. 12 for så vidt gjelder endringene i lov 3. juli 1992 nr. 93 om avhending av fast eiendom (avhendingslova) § 2–6 første ledd, gjelder bare endringen av avhendingslova § 2–6 første ledd andre punktum.

4. des. Nr. 1454 2009**Forskrift om endring i forskrift om personellsikkerhet**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) § 22 andre ledd. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 29. juni 2001 nr. 722 om personellsikkerhet gjøres følgende endring:

§ 2–2 fjerde ledd skal lyde:

Personer som er statsløse eller har dobbelt statsborgerskap, skal sikkerhetsklareres og autoriseres etter bestemmelsene for utenlandske statsborgere. Klareringsmyndigheten for personell med dobbelt statsborgerskap kan delegeres etter reglene i sikkerhetsloven § 23 første ledd annet punktum.

*II**Ikraftsetting*

1. Endringen i § 2–2 fjerde ledd trer i kraft fra 1. januar 2010.

4. des. Nr. 1455 2009**Forskrift om endring i forskrift om bingo**

Hjemmel: Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 4. desember 2009 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven) § 3. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 30. november 2004 nr. 1528 om bingo gjøres følgende endring:

§ 32 skal lyde:

Tillatelse til oppstilling av bingoautomater kan bare gis dersom Lotteritilsynet finner at kontrollen med spillet kan ivaretas på en betryggende måte. Tillatelse kan ikke gis varighet ut over 31. mars 2010. For bingoautomatene stilles det krav om at minimum 30 % av overskuddet skal tilføres oppstillende lag eller forening. Etter 15. august 2007 er det ikke tillatt å bruke sedler ved spill på bingoautomater. Bingoautomater kan ikke stå oppstilt i lokaler hvor det også finnes vekslingsautomater som veksler fra seddel til mynt. Seddelinntak som er montert på automaten skal være satt ut av funksjon ved permanent innvendig eller utvendig fysisk sperre.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. des. Nr. 1456 2009**Ikrafttredelse av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 63. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

Lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann trer i kraft 1. januar 2010. Lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann oppheves fra samme tidspunkt.

4. des. Nr. 1457 2009**Delegering av myndighet til Fiskeri- og kystdepartementet etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 2 annet ledd og § 64 annet ledd**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 2 annet ledd og § 64 annet ledd. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I) Med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 § 2 annet ledd

Kongens myndighet etter § 2 annet ledd til å gjøre lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann gjeldende på Svalbard, herunder gjøre unntak fra loven og fastsette slike særlige regler som de stedlige forhold tilsier, delegeres til Fiskeri- og kystdepartementet.

II) Med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 § 64 annet ledd

Kongens myndighet etter § 64 annet ledd til å gi overgangsregler delegeres til Fiskeri- og kystdepartementet.

III) Ikrafttredelse

Delegeringsbeslutningen trer i kraft samtidig med ikrafttredelse av lov 17. april 2009 nr. 19.

4. des. Nr. 1458 2009**Fastsettelse av offisiell sjøkartmyndighet, jf. lov 17. april 2009 nr. 19 § 11**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 11. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

Statens kartverk utpekes som offisiell sjøkartmyndighet, jf. lov 17. april 2009 nr. 19 § 11.

4. des. Nr. 1459 2009**Delegering av myndighet til Kystverket etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 4. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

Fiskeri- og kystdepartementets myndighet til å treffe enkeltvedtak etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann delegeres til Kystverkets hovedkontor, med unntak av følgende bestemmelser:

§ 4 siste ledd, § 8, § 9 tredje ledd, § 10 annet ledd, § 17, § 28 annet punktum, § 30, § 32 tredje ledd, § 39 annet ledd, § 42 sjette ledd, § 44 annet ledd, § 46 første ledd, § 48 tredje ledd, § 50 og § 52.

Myndighet til å fatte enkeltvedtak etter lov 17. april 2009 nr. 19 som her er delegert til Kystverkets hovedkontor, kan delegeres videre til Kystverkets regionkontorer.

Fiskeri- og kystdepartementets instruks og retningslinjer for saksbehandling av 15. oktober 2002, utarbeidet i forbindelse med departementets delegering av myndighet med hjemmel i havne- og farvannsloven 8. juni 1984 nr. 51, gjelder tilsvarende så langt de passer.

4. des. Nr. 1460 2009**Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 1. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

I

Medlemspremien til pensjonstrygden for fiskere fastsettes til kr 5 388 i året for pliktig trygd og frivillig trygd etter lov om pensjonstrygd for fiskere § 3 nr. 2, og til kr 104 per uke for frivillig trygd etter lovens § 3 nr. 1.

II

Vedtaket gis virkning fra 1. januar 2010, likevel slik at endringen i ukespremien gis virkning fra og med første hele premieuke i 2010. Fra samme tid oppheves forskrift 14. november 2008 nr. 1216 om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere.

4. des. Nr. 1461 2009**Forskrift om overgangsbestemmelser til lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv.**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 4. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 45 om endringer i barnevernloven kapittel II. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Private og kommunale sentre for foreldre og barn som per 31. desember 2009 har beboere plassert i medhold av barnevernloven § 4–4 femte ledd, anses godkjent i henhold til forskriften her frem til søknad om godkjenning er behandlet, men ikke ut over 1. august 2010.

§ 2. Forskriften her trer i kraft 1. januar 2010.

7. des. Nr. 1462 2009**Forskrift om regulering av fiske etter blålange**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 7. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16. Kunngjort 8. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske og lande blålange i Norges økonomiske sone.

§ 2. Bifangst

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan blålange fiskes og landes som bifangst i annet fiske.

§ 3. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 4. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010.

27. nov. Nr. 1476 2009**Forskrift om endringer i en rekke forskrifter som følge av ikrafttredelse av lov om endringer i forvaltningslovgivningen mv. (gjennomføring av forvaltningsreformen)**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 27. november 2009 med hjemmel i lov 28. juni 1974 nr. 58 om odelsretten og åsetesretten § 33, delegeringsvedtak 19. desember 1975 nr. 2, lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 11, delegeringsvedtak 12. mai 1995 nr. 413, lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. § 2, § 8 og § 14, delegeringsvedtak 28. november 2003 nr. 1401 og lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk (skogbrukslova) § 7 og § 20 og delegeringsvedtak 27. mai 2005 nr. 488. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

Forskrift 20. september 1993 nr. 900 for fylkeslandbruksstyra oppheves.

II

I forskrift 20. desember 1996 nr. 1200 om planlegging og godkjenning av veier for landbruksformål gjøres følgende endringer:

Ordet «Landbruksdepartementet» i § 1–3 og § 2–1 tredje ledd endres til «Landbruks- og matdepartementet».

§ 2–1 annet ledd skal lyde:

Ved bygging av landbruksveier med en lengde på over 15 kilometer skal det foreligge en godkjent konsekvensutredning før vedtak fattes, jf. forskrift 26. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger § 3 bokstav e, jf. vedlegg II nr. 38. Avkjørsler fra offentlig vei og velteplasser som anlegges inn til offentlig vei, skal på forhånd være godkjent av veimyndighetene.

§ 3–1 annet ledd oppheves.

§ 3–1 nåværende tredje til femte ledd blir annet til fjerde ledd.

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Vedtak truffet av kommunen etter denne forskrift kan påklages til fylkesmannen.

III

I forskrift 2. mai 1997 nr. 423 om nydyrking gjøres følgende endring:

§ 11 skal lyde:

Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

IV

I forskrift 8. desember 2003 nr. 1434 om konsesjonsfrihet for visse erverv av fast eiendom, egenerklæring ved konsesjonsfrihet og om fulldyrket jord gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd bokstav m skal lyde:

m. arealer i rasjonaliseringsøyemed overensstemmende med jordloven ved overdragelse fra staten ved fylkesmannen

§ 5 annet ledd skal lyde:

Produktiv skog som nevnt i konsesjonsloven § 5 annet ledd er skogmark med en tilvekst på minst 100 liter per dekar per år.

V

I vedtak 8. desember 2003 nr. 1479 om overføring av myndighet til kommunen, fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Bergvesenet etter konsesjonsloven, jordloven og odelsloven gjøres følgende endringer:

Vedtakets tittel skal lyde:

Vedtak om overføring av myndighet til kommunen, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Direktoratet for mineralforvaltning etter konsesjonsloven, jordlova og odelsloven

§ 1 første ledd skal lyde:

Kommunen avgjør saker i henhold til konsesjonsloven, jordlova og odelsloven der avgjørelsesmyndigheten ikke er lagt til andre organer etter § 3 til § 5.

§ 2 oppheves.

§ 3 skal lyde:

Fylkesmannen avgjør saker som gjelder:

- 1) begjæring av tvangssalg gjennom namsmyndighetene i henhold til konsesjonsloven § 19 første og annet ledd.
- 2) bortfall av rettigheter etter konsesjonsloven § 19 annet ledd, jf. § 3 og § 18.
- 3) tvangsmulkt etter konsesjonsloven § 16 første ledd og tvangsgebyr etter jordlova § 20.
- 4) spørsmålet om en eiendom med flere registernummer må regnes som én driftsenhet etter jordloven § 12 fjerde ledd.
- 5) hvorvidt det skal tas steg til odelsfrigjøring etter odelsloven § 31, jf. odelsloven § 33 annet ledd.
- 6) odelsfrigjøring etter odelsloven § 31.

§ 5 overskriften skal lyde:

§ 5. *Direktoratet for mineralforvaltning sin myndighet*

§ 5 første ledd skal lyde:

Direktoratet for mineralforvaltning fører den kontroll med at konsesjonsvilkår overholdes som er tillagt kommune og fylkesmann etter konsesjonsloven § 17 første ledd i de tilfellene overtredelsen gjelder vilkår som er tilrådd fastsatt av Direktoratet for mineralforvaltning, jf. konsesjonsloven § 17 annet ledd.

§ 6 skal lyde:

Statens landbruksforvaltning fastsetter forskrift som gjelder gebyr for behandling av saker etter konsesjonsloven og jordlova, jf. forvaltningsloven § 27a.

Statens landbruksforvaltning fastsetter forskrift etter konsesjonsloven § 7 om å sette konsesjonsfriheten etter § 4 første ledd nr. 2 eller 4 og § 5 første ledd nr. 1 ut av kraft.

§ 7 oppheves.

§ 8 skal lyde:

Kommunens vedtak etter § 1 kan klages inn for fylkesmannen.

§ 9 første ledd oppheves.

§ 9 nåværende annet ledd blir første ledd.

§ 10 skal lyde:

Statens landbruksforvaltnings vedtak etter § 4 kan klages inn for Landbruks- og matdepartementet.

Kapittel 4 oppheves.

§ 12 skal lyde:

Landbruks- og matdepartementet kan fastsette retningslinjer for kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning sin utøvelse av myndighet etter disse bestemmelsene.

§ 13 nytt fjerde ledd skal lyde:

Saker som er innsendt fylkeslandbruksstyret, men ikke endelig avgjort av fylkeslandbruksstyret innen 1. januar 2010, avgjøres av fylkesmannen.

VI

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

30. nov. Nr. 1477 2009

Forskrift om farleder

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 30. november 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 9 og § 16. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

§ 1. *(formål)*

Formålet med forskriften er å fastsette de geografiske grensene for hovedled og biled, og slik fastsette grensene for de områdene hvor departementet har forvaltningsansvar og myndighet etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 7 annet ledd.

§ 2. *(fastsettelse av hovedleder og biled)*

I Kystverkets digitale kart «Kystinfo» («kartet»), som er en del av forskriften, er det fastsatt hvilke farleder som er hovedleder og biled. Kartet angir

- a) hovedledenes og biledenes arealmessige utstrekning, herunder grensene for havneområdene i havnene som er angitt som vedlegg 1 til forskriften.
 - b) hovedledenes og biledenes ledstreker med angivelse av lednummer
- Alle koordinater er oppgitt i koordinatsystemet WGS84/EUREF89.

Med havneområde i denne forskriften menes område som i kartet er angitt som havneområde. Hovedleder og bileder opphører ved inngangen til et havneområde. For havner som angitt i vedlegg 1 til forskriften, opphører hovedleder og bileder i stedet ved kai.

§ 3. (forvaltningsansvar og myndighet for hovedleder og bileder)

Forvaltningsansvaret og myndigheten for hovedleder og bileder tilligger departementet, jf. lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 7 annet ledd, med de unntak som følger av annet ledd.

Innenfor et havneområde omfatter departementets forvaltningsansvar og myndighet for hovedleder og bileder bare etablering og utbedring av vedkommende farled i den utstrekning departementet finner at dette er nødvendig. For øvrig har kommunen forvaltningsansvar og myndighet, herunder oppsyn og vedlikehold, for hovedleder og bileder i et havneområde.

§ 4. (ikrafttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Vedlegg 1

1. Borg, Øra
2. Moss
3. Oslo Sydhavna, Hjortnestterminalen og Vippetangen
4. Drammen, Holmen
5. Tønsberg, Slagen
6. Larvik, Revet
7. Grenland, Brevikterminalen
8. Kristiansand, Kongsgård og Vestre havn
9. Egersund, Kaupanes
10. Stavanger, Risavika
11. Karmsund, Husøy
12. Tysvær, Kårstø
13. Bergen, Dokken/Nøstet
14. Øygarden, Sture
15. Lindås og Austrheim, Mongstad
16. Flora, Flora havneterminal
17. Måløy
18. Ålesund, Flatholmen
19. Molde, Nyhamna
20. Kristiansund, Devoldholmen
21. Aure, Tjeldbergodden
22. Trondheim, Brattøra
23. Mo i Rana, Toraneset
24. Bodø, Bodøterminalen
25. Narvik, Fagernes
26. Harstad
27. Tromsø, Breivika
28. Alta
29. Hammerfest, Polarbase og Melkøya
30. Honningsvåg
31. Kirkenes, Kirkenes havn.

4. des. Nr. 1478 2009

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova

Heimel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 4. desember 2009 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 13–2 tredje ledd og § 13–3a tredje ledd. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgjande endringar:

§ 19–7 skal lyde:

Reglane her gjeld satsar for refusjon av utgifter til opplæring som fylkeskommunen, der ein institusjon etter barnevernlova ligg, har rett til etter opplæringslova § 13–2 andre ledd.

Fylkeskommunen, der ein institusjon etter barnevernlova ligg, kan krevje refusjon av utgifter til opplæringa frå fylkeskommunen der eleven var busett på det tidspunktet det blei gjort vedtak om plassering, etter desse satsane per elev per år:

- a) Kr 86 000 for elevar som ikkje har behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.
- b) Kr 253 000 for elevar som har moderat behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.
- c) Kr 501 000 for elevar som har omfattande behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.

Twist om val av sats kan leggjast fram til avgjerd for fylkesmannen i fylkeskommunen der institusjonen ligg.

Overskrift til ny § 19–8 skal lyde:

Refusjon av utgifter til opplæring for pasientar i institusjonar for rusmiddelavhengige og institusjonar innanfor psykisk helsevern utanfor heimfylke

Ny § 19–8 skal lyde:

§ 19–8. Satsar for refusjon

Reglane her gjeld satsar for refusjon av utgifter til opplæring som fylkeskommunen, der ein institusjon for rusmiddelavhengige eller institusjon innanfor psykisk helsevern ligg, har rett til etter opplæringslova § 13–3a andre ledd.

Fylkeskommunen der institusjonen ligg, kan krevje refusjon av utgifter til opplæringa frå fylkeskommunen der pasienten var busett på det tidspunktet pasienten vart innlagd, etter desse satsane per elev per år:

- a) Kr 86 000 for elevar som ikkje har behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.
- b) Kr 253 000 for elevar som har moderat behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.
- c) Kr 501 000 for elevar som har omfattande behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.

Twist om val av sats kan leggjast fram til avgjerd for fylkesmannen i fylkeskommunen der institusjonen ligg.

II

Endringane trer i kraft 1. januar 2010.

7. des. Nr. 1479 2009

Forskrift om endring i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 7. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 og § 16, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008 og forordning (EF) nr. 629/2008). Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006) om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler, med følgende endringsforordninger:

- forordning (EF) nr. 1126/2007
- forordning (EF) nr. 565/2008
- forordning (EF) nr. 629/2008

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringen trer i kraft straks.

I forskriftens vedheng skal teksten under overskriften «Forordninger» lyde:

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008 og forordning (EF) nr. 629/2008).

I forskriftens vedheng skal konsolidert forordning (EF) nr. 1881/2006 erstattes med:

7. des. Nr. 1480 2009**Forskrift om unntak fra pålegg om elektronisk kommunikasjon ved innsending av erklæringer og uttalelser til Arbeids- og velferdsetaten (NAV)**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og velferdsdirektoratet 7. desember 2009 med hjemmel i forskrift 2. oktober 2009 nr. 1285 om elektronisk kommunikasjon ved innsending av erklæringer og uttalelser til Arbeids- og velferdsetaten § 5. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

§ 1. Unntak uten søknad

Det gis uten søknad unntak fra pålegg om at leger skal sende inn sykmelding og «Legeerklæring ved arbeidsuførhet» elektronisk over linje til Arbeids- og velferdsetaten i følgende tilfeller:

1. Hvor det ikke foreligger hensiktsmessige tekniske ordninger for levering av tjenesten fra flere aktuelle leverandører over linje eller internett.
2. For lege som omfattes av overgangsforskriften, forskrift 18. juni 1998 nr. 590 om rett til trygderefusjon for leger, spesialister i klinisk psykologi og fysioterapeuter.
3. For lege som leverer gjennomsnittlig under 100 enkeltregninger per måned og/eller fremsetter refusjonskrav som samlet ikke overstiger kr 20 000 gjennomsnittlig per måned.
4. For lege uten direkteoppgjørsavtale som fremsetter krav på bakgrunn av øyeblikkelig hjelp.
5. For lege som er født før 1. januar 1947, og som ikke allerede er tilknyttet elektronisk linje.
6. Hvor legen arbeider over normaltariffen uten ansvar for tekniske løsninger, for eksempel kommunal legevakt uten elektronisk pasientjournal (EPJ).
7. For turnusleger i de tilfeller kommunen ikke har tilrettelagt for elektronisk innsending.
8. For vikarer i vikariat som er kortere enn 3 måneder. Der samme lege har flere etterfølgende vikariater ved samme arbeidssted, må disse samlet ikke overstige 3 måneder.

Øvrige grupper leger som kan sykmelde men som ikke har avtale om direkte oppgjør unntas også fra plikten til å sende sykemelding og «Legeerklæring ved arbeidsuførhet» elektronisk over linje til Arbeids- og velferdsetaten.

§ 2. Innsending på annen måte enn over linje

Lege som er fritatt fra plikten til elektronisk innsending av sykmeldinger og «Legeerklæring ved arbeidsuførhet» må sende blankettene på papir til Arbeids- og velferdsetaten. Retten til å levere sykmeldinger og «Legeerklæring ved arbeidsuførhet» på papirblankett kan ikke opphøre uten rimelig varsel.

§ 3. Unntak etter søknad

Helseøkonomiforvaltningen (HELFO) skal på forespørsel veilede om hvorvidt legen faller inn under unntaksbestemmelsene. Dersom legen er i tvil om han/hun omfattes av unntakene i § 1 kan søknad om unntak fremsettes skriftlig til Helseøkonomiforvaltningen (HELFO) ved aktuelt regionskontor.

§ 4. Endringer i legens praksis

I de tilfeller hvor legens praksis endres slik at vedkommende likevel omfattes av kravet til elektronisk innsending over linje, eller der legen går over til EPJ og derved er forpliktet til å innlevere elektronisk, skal legen på eget initiativ innrette seg etter pålegget. Helseøkonomiforvaltningen (HELFO) vil i slike tilfeller gi en rimelig frist til at legen skal kunne tilpasse seg dette.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2010.

8. des. Nr. 1481 2009**Forskrift om transport av farlig last om bord på norske skip**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 8. desember 2009 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

Denne forskrift gjelder for norske passasjerskip, lasteskip og lektere som frakter farlig last.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *ADR*: Europeisk avtale om internasjonal vegtransport av farlig gods, 2009.
- b) *BC-koden*: (Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes). Regler for frakt av faste bulkklaster, vedtatt av IMO ved resolusjon A.434(XI).
- c) *BCH-koden*: (Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk). Regler for bygging og utrustning av skip som fører farlige kjemikalier i bulk, vedtatt av IMO ved resolusjon A.212(VII).
- d) *EmS*: (Emergency Response Procedures for Ships Carrying Dangerous Goods). Nødprosedyrer for skip som frakter pakket farlig gods, MSC/Circ.1025.

- e) *Farlig last*: Stoffer som omfattes av SOLAS kapittel VII og ADR.
- f) *FSS-koden*: Regelverk for brannsikkerhetssystem.
- g) *Gasskoden for eksisterende gasskip*: (Code for Existing Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk). Regler for frakt av flytende gasser i bulk på eksisterende gasskip, vedtatt av IMO ved resolusjon A.329(IX).
- h) *GC-koden*: (Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk). Regler for bygging og utrustning av skip som fører flytende gasser i bulk, vedtatt av IMO ved resolusjon A.328(IX).
- i) *HSC-koden 2000*: (Internasjonal Code of Safety for High-Speed Craft 2000). Internasjonale regler for bygging av hurtiggående fartøy, vedtatt av IMO ved resolusjon MSC.97(73).
- j) *IBC-koden*: (International Code for the Construction and Equipment of Ships carrying Dangerous Chemicals in Bulk). Internasjonale regler for bygging og utrustning av skip som frakter farlige kjemikalier i bulk, vedtatt av IMO ved resolusjon MSC.4(48).
- k) *IGC-koden*: (International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk). Den internasjonale gassskipskode, Internasjonale regler for bygging og utrustning av skip som fører flytende gasser i bulk, vedtatt av IMO ved resolusjon MSC.5(48).
- l) *IMDG-koden*: (International Maritime Dangerous Goods Code). Internasjonale regler for frakt av pakket farlig gods til sjøs, vedtatt av IMO ved resolusjon A.716(17).
- m) *IMO Resolusjon A.673 (16)*: (Guidelines for the transport and handling of limited amounts of hazardous and noxious liquid substances in bulk in offshore support vessels). IMOs retningslinjer for transport og håndtering av begrensede mengder farlige og giftige stoffer i bulk på forsyningskip.
- n) *INF-koden*: (International Code for the Safe Carriage of Packaged Irradiated Nuclear Fuel, Plutonium and High-Level Radioactive Wastes on Board Ships). Internasjonale sikkerhetsregler for transport av pakket bestrålt kjernebrensel, plutonium og høyradioaktivt avfall om bord på skip, vedtatt av IMO ved resolusjon MSC.88(71).
- o) *Lukket roro-dekk*: roro-dekk som ikke er åpent roro-dekk eller dekk som er uten beskyttelse mot været ovenfra eller fra minst to sider.
- p) *MFAG*: (Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods). Retningslinjer for medisinsk førstehjelp til bruk ved ulykker som involverer farlig last, MSC/Circ.857.
- q) *Pakket farlig gods*: Farlig last pakket i henhold til bestemmelsene i IMDG-koden og/eller lastet på transportenhet i samsvar med ADR.
- r) *Resolusjon A.673(16)*: (Guidelines for the transport and handling of limited amounts of hazardous and noxious liquid substances in bulk in offshore support vessels) IMOs retningslinjer for transport og håndtering av begrensede mengder farlige og giftige stoffer i bulk på forsyningskip.
- s) *Roro-skip*: skip som defineres som roro-skip i henhold til SOLAS.
- t) *SOLAS*: (International Convention for the Safety of Life at Sea 1974). Internasjonal konvensjon for sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 1974, konsolidert utgave 2004, med senere endringer til og med IMO resolusjon MSC 154(78), samt res. MSC 157(78), res. MSC 170(79), res. MSC 176(79), res. MSC 177(79), res. MSC 178(79), res. MSC 181(79), res. MSC 182(79) og res. MSC 193(79).
- u) *STCW*: (International Convention for Standards, Training, Certificates and Watchkeeping 1978). Internasjonal konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk av 1978.
- v) *Transportenhet*: Motorvogn uten tilkoblet tilhenger eller en kombinasjon som består av en motorvogn og en tilkoblet tilhenger.
- w) *Åpent roro-dekk*: roro-dekk som enten er åpent i begge ender eller åpent i en ende og utstyrt med tilstrekkelig naturlig ventilasjon i hele lengden gjennom permanente åpninger i sider eller dekket over, eller ovenfra, og for skip bygget 1. januar 2003 eller senere, med et samlet areal på minst 10 % av rommets/dekkets samlede sideareal.

§ 3. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 4. Ansvar og dokumentasjon om bord

- (1) Skipsføreren skal sørge for at den farlige lasten, når den er om bord, er lastet i henhold til stuingsplanen.
- (2) Transportdokument skal leveres skipsføreren, og oppbevares om bord. Det skal være henvisning til EmS-nummer og MFAG-nummer i transportdokumentet.
- (3) Det internasjonale regelverk som det enkelte skip skal følge, skal være tilgjengelig om bord.

§ 5. Opplæring

- (1) Rederiet skal sørge for at landbasert personell og besetningsmedlemmer som skal utføre oppgaver som bl.a. omfatter vurdering og behandling av farlig last, gis opplæring i sikkerhetstiltak og i håndtering av farlig last. Opplæringen må kunne dokumenteres.
- (2) Opplæringen skal være i samsvar med de relevante krav i STCW. For skip som fører pakket farlig gods skal opplæringen i tillegg være i samsvar med krav i IMDG-koden, eventuelt ADR for skip som omfattes av Kapittel 2 Del B.

§ 6. Sikkerhetstiltak

Skipsføreren skal sørge for at skip som frakter farlig last er utstyrt med brann- og sikkerhetsutstyr i samsvar med EmS og MFAG, tilpasset hvilke typer farlig last som fraktes.

Kapittel 2. Transport av pakket farlig gods**Del A. Generelle krav****§ 7. Generelle krav**

- (1) Skip som transporterer pakket farlig gods skal følge:
 - a) SOLAS kapittel VII Del A og
 - b) IMDG-koden.
- (2) Hurtiggående skip som er bygget etter HSC-koden 2000 og som transporterer pakket farlig gods skal følge:
 - a) Kapittel 7 Del D i HSC-koden 2000 og
 - b) IMDG-koden.

Del B. Transport av pakket, farlig gods med roro-skip som er en del av veinettet i innenriks fart**§ 8. Generelle krav**

(1) Roro-skip som er en del av veinettet i innenriks fart, og som oppfyller kravene i forskrift 17. juni 1986 nr. 1296 om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av sjøsikkerhetskonsensjonen (SOLAS 74) § 26 B til fastmontert skumsløkkeanlegg, kan føre transportenheter som har pakket farlig gods klassifisert, pakket, merket, dokumentert og lastet etter ADR.

(2) Roro-skip som nevnt i første ledd, kan føre pakket farlig gods som transporteres i begrensede mengder i henhold til ADR kapittel 1.1.3.6, 3.4 og 3.5 uten å oppfylle krav til stuing og begrensninger som nevnt i § 9 første ledd og § 10 første ledd. Det skal ved levering av transportdokumentet til skipsføreren opplyses at transporten er i henhold til ADR 1.1.3.6.

§ 9. Krav til stuing av pakket farlig gods

(1) ADR transportenheter skal stues i henhold til stuingsplan gitt i vedlegg 1, og skal atskilles fra hverandre med en avstand på minst 3 meter.

(2) ADR transportenheter skal plasseres på en betryggende måte slik at faren for uhell reduseres, og slik at beredskapstiltak kan iverksettes. Ved plassering skal tilkomst til transportenheten sikres, og avstanden til opp-/nedganger, ventilasjonsinntak og redningsutstyr skal være minst 3 meter.

§ 10. Begrensninger

(1) Det tillates høyst fire ADR transportenheter samtidig på åpent roro-dekk og høyst to ADR transportenheter samtidig på lukket roro-dekk.

(2) Uavhengig av første ledd, tillates det ført høyst to ADR transportenheter med brannfarlig gass i tank og/eller brannfarlig væske i klasse 3 emballasjegruppe I og II i tank samtidig.

§ 11. Krav til håndtering av beholdere mv. som har vært benyttet til transport av pakket farlig gods

Tomme beholdere, emballasje og lignende som tidligere har vært brukt til transport av pakket farlig gods, skal behandles som pakket farlig gods, med mindre de er rengjort eller det er foretatt tilstrekkelige tiltak for å eliminere farer. Slik rengjøring eller slike tiltak skal kunne dokumenteres.

§ 12. Tiltak som skal iverksettes før ombordtakning og under transporten

(1) Før en ADR transportenhet med pakket farlig gods kan kjøre om bord, skal det iverksettes prosedyrer for å hindre utilsiktede hendelser som for eksempel skade på emballasje, lukt, lekkasje fra sikkerhetsventiler, lekkasje fra laste/losse ventiler og varmgang i hjullagre.

(2) Transportenhet som transporterer flytende dypkjølt gass skal plasseres slik at pusteventilen på tank eller annen beholder til enhver tid befinner seg i gassfasen.

(3) I tillegg til kravene i § 4, skal skipsføreren sørge for at ADR transportenheten holdes under oppsikt under hele overfarten.

Kapittel 3. Transport av farlige, faste bulkklaster**§ 13. Generelle krav**

Følgende regelverk gjelder for skip som fører farlige, faste bulkklaster:

- a) SOLAS kapittel VII Del A-1 og
- b) BC-koden.

Kapittel 4. Transport av farlige, flytende kjemikalier i bulk**§ 14. Generelle krav**

- (1) Skip som fører farlige, flytende kjemikalier i bulk skal følge:
 - a) SOLAS kapittel VII Del B

- b) IBC-koden
- c) Resolusjon A.673(16).
- (2) BCH-koden kan følges for kjemikalieskip som var kjølsturket eller som var på et tilsvarende byggetrinn før 1. juli 1986.

Kapittel 5. Transport av farlige, flytende gasser i bulk

§ 15. Generelle krav

- (1) Skip som transporterer farlige, flytende gasser i bulk skal følge:
 - a) SOLAS kapittel VII Del C og
 - b) IGC-koden.
- (2) Gasskoden for eksisterende gasskip kan følges for gasskip som var kjølsturket eller som var på et tilsvarende byggetrinn før 1. juli 1986.
- (3) GC-koden kan følges dersom kontrakt om bygging ble inngått etter 31. oktober 1976, hvor kjølen var strukket eller tilsvarende byggetrinn nådd etter 31. desember 1976 eller levering fant sted etter 30. juni 1980.

Kapittel 6. Transport av pakket, bestrålt kjernebrensel, plutonium og høyradioaktivt avfall (INF)

§ 16. Generelle krav

- (1) Følgende regelverk gjelder for skip som fører pakket, bestrålt kjernebrensel, plutonium og høyradioaktivt avfall (INF):
 - a) SOLAS kapittel VII Del D,
 - b) INF-koden, og
 - c) IMDG-koden.
- (2) Statens Strålevern er vedkommende fagmyndighet for radioaktive stoffer (klasse 7).

Kapittel 7. Transport av farlig last på forsyningsskip til/fra og mellom installasjoner på norsk kontinentalsokkel

§ 17. Generelle krav

- (1) Følgende regelverk gjelder for skip som fører farlig last på forsyningsskip til/fra og mellom installasjoner på norsk kontinentalsokkel:
 - a) SOLAS kapittel VII og
 - b) IMDG-koden.
- (2) Som et alternativ til første ledd, kan kravene som følger av annet ledd litra a, b og c anvendes, hvis samtlige er oppfylt:
 - a) Krav til merking:
 - i. Godset skal føres i lukket container, og hvert kolli må merkes med fareseddel.
 - ii. Containere som inneholder produkter som er klassifisert i henhold til IMDG-koden, skal forsynes med fareseddel med minstestørrelse 10x10 cm. Fareseddelen skal være godt synlig for skipets besetning. Merking i samsvar med ADR/RID tillates.
 - b) Krav til dokumentasjon:
 - i. Det skal fremgå av lasteliste hvilken type og mengde farlig last som føres og hvor lasten er plassert.
 - ii. Rederiet eller skipsfører skal sørge for at nødvendig faglitteratur som dekker vedkommende last med hensyn til brann- og eksplosjonsfare, giftighet, helsefare, sykdomssymptomer, forholdsregler ved skade på utstyr, last og person m.m., er tilgjengelig om bord.
 - iii. Oppslag med opplysninger om forholdsregler ved uhell eller ulykker skal settes opp på synlige steder.
 - c) Krav til stuing:
 - i. Containere med farlig last skal stues på åpent dekk.
 - ii. Farlig gods som etter IMDG-koden skal stues «away from», kan stues i samme container når godset ikke kan gi uønskede reaksjoner og godset ikke er av forskjellig fareklasse.
 - iii. «Separated from» kan stues i samme container på samme vilkår som under ii. forutsatt en atskillelse på 3 meter.
 - iiii. «Separated by a complete compartement or hold from» kan stues på åpent dekk i forskjellige containere med minst 3 meters avstand.
- (3) Kun gods emballert i henhold til IMDG-kodens krav til emballasje, Annex 1 (Packing Recommendations), tillates innlastet.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 18. Ikrafttredelse

- (1) Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010.
- (2) Samtidig oppheves forskrift 21. mai 1987 nr. 406 om transport på skip av spesielle eller farlige laster i bulk eller som pakket gods og forskrift 29. juni 2006 nr. 786 om frakt av farlig last på lasteskip og lektere.

Vedlegg 1

A. Stuingsplan for ADR transportenheter med pakket farlig gods i klasse 1

<i>RID/ADR/IMDG klasseinndeling (inndelinger, forenlighetsgrupper)</i>	<i>Passasjerskip</i>		<i>Passasjerskip som ikke fører flere enn 12 passasjerer</i>	
<i>Eksplorative stoffer og gjenstander</i>	<i>Åpent roro-dekk</i>	<i>Lukket roro-dekk</i>	<i>Åpent roro-dekk</i>	<i>Lukket roro-dekk</i>
1.1B, 1.2B	Ikke tillatt ¹	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt*
1.1C, 1.2C, 1.3C, 1.1D, 1.2D, 1.5D, 1.1E, 1.2E, 1.1G, 1.2G, 1.3G, 1.6N	Ikke tillatt ²	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt
1.1A, 1.1F, 1.2F	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt*
1.2H, 1.3H	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt**	Tillatt**
1.1J, 1.2J, 1.3J	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt**	Tillatt**
1.1L, 1.2L, 1.3L	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Ikke tillatt
1.4B	Ikke tillatt ¹	Ikke tillatt ¹	Tillatt	Tillatt*
1.4C, 1.4D, 1.4E, 1.4G	Ikke tillatt ²	Ikke tillatt ²	Tillatt	Tillatt
1.4F	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt*
1.4S	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt

* Stueområder ut mot skipssiden skal ikke anvendes.

** Nettomengden av eksplosiver om bord på skipet skal ikke overstige 2,5 tonn.

1 Unntak tillates for en total nettomengde eksplosiver, hvis den ikke overstiger 5 kg per skip.

2 Unntak tillates for en total nettomengde eksplosiver, hvis den ikke overstiger 10 kg per skip.

Bemerkninger:

Det er tillatt å transportere eksplosive artikler til redningsformål på passasjerskip, hvis den totale nettomasse av eksplosiver i disse artikler ikke overstiger 50 kg per skip.

B. Stuingsplan for ADR transportenheter lastet med pakket farlig gods i klassene 2 til 9

<i>RID/ADR/IMDG klasser</i>	<i>Klass</i>	<i>Passasjerskip</i>		<i>Passasjerskip, som transporterer opp til 25 passasjerer*</i>	
		<i>Åpent roro-dekk</i>	<i>Lukket roro-dekk</i>	<i>Åpent roro-dekk</i>	<i>Lukket roro-dekk</i>
<i>Gasser</i>					
Brannfarlige gasser	2.1	Tillatt ³	Ikke tillatt	Tillatt	Ikke tillatt
Ikke brannfarlige ugiftige gasser	2.2	Tillatt ³	Tillatt ³	Tillatt	Tillatt ³
Giftige gasser	2.3	Tillatt ³	Ikke tillatt ³	Tillatt	Tillatt ³
<i>Brannfarlige væsker</i>					
Emballasjegruppe I eller II	3	Tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt
Emballasjegruppe III	3	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt
<i>Brannfarlige faste stoffer</i>					
UN-nummer 1944, 1945, 2254, 2623	4.1 ²	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt
Andre UN-numre	4.1 ²	Tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Ikke tillatt
<i>Selvantennelige stoffer</i>	4.2	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt
<i>Stoffer som utvikler brannfarlige gasser i forbindelse med vann</i>	4.3	Tillatt ¹	Ikke tillatt	Tillatt ¹	Ikke tillatt
<i>Oksiderende stoffer</i>	5.1	Tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt
<i>Organiske peroksider</i>	5.2 ²	Tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Ikke tillatt
<i>Giftige stoffer</i>					
Emballasjegruppe I eller II	6.1	Tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Ikke tillatt
Emballasjegruppe III	6.1	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt
<i>Infeksjonsfremmende stoffer</i>	6.2	Ikke tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt
<i>Radioaktive stoffer</i>	7 ⁴	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt
<i>Etsende stoffer</i>					
Emballasjegruppe I eller II	8	Tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Ikke tillatt
Flytende stoffer i emballasjegruppe III	8	Tillatt	Ikke tillatt	Tillatt	Tillatt
Faste stoffer i emballasjegruppe III	8	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt
<i>Forskjellige farlige stoffer og gjenstander</i>	9	Tillatt	Tillatt	Tillatt	Tillatt

- 1 Når transport av ferrosilicium, UN 1408 [punkt 15 (c)] skjer i bulk eller i containere i kjøretøy på vei, i tankcontainere eller i avtakbare tanker, tillates dette kun når transporten og lasten følges av et sertifikat som bekrefter at lasten ble oppbevart under tak, ute i det fri, og at partikkelstørrelsen er representativ for lasten.
- 2 Foruten bestemmelsene i ADR skal stuingsforskriftene i IMDG-kodens kapittel 7.7 også være oppfylt i forbindelse med disse stoffer.
- 3 Nedkjølte gasser i henhold til ADR eller stuasjekategori «D» i IMDG-koden er ikke tillatt.
- 4 Se lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet.
- * Dersom passasjerene bare består av sjåfører og medhjelpere for transportenhetene med farlig gods, kan det tas med inntil 1 person per 1 meter av fartøyets totale lengde selv om tallet vil overstige 25.

Bemerkninger

- A Ved samlast av forskjellig farlig last i en ADR transportenhet og et av stoffene i henhold til stuingsplanen ikke er tillatt, gjelder forbudet hele ADR transportenheten.
- B Transport av stoffer nevnt i SP 900 i IMDG-koden er ikke tillatt.
- C Hvis denne stuingsplan forbyr stuing av farlig last, men en tilsvarende stuing er tillatt i henhold til IMDG-koden, kan stuasjekriteriene i IMDG-koden anvendes i stedet.

8. des. Nr. 1482 2009

Forskrift om endring i forskrift om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av sjøsikkerhetskonsensjonen (SOLAS-74)

Hjemmel: Fastsett av Sjøfartsdirektoratet 8. desember 2009 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 6, § 9, § 11, § 19, § 20, § 21, § 43 og § 47, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 1998/34/EF). Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 17. juni 1986 nr. 1296 om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av sjøsikkerhetskonsensjonen (SOLAS-74) gjøres følgende endringer:

Ny § 26B skal lyde:

§ 26B. Fastmontert skumslokkeanlegg på bildekk

- (1) Bildekk på innenriksferger som er beskjeftiget med føring av pakket farlig last, skal være beskyttet med et fastmontert skumslokkeanlegg. Skumslokkeanlegget skal være dimensjonert i henhold til veiledning gitt i vedlegg IV.
- (2) Slokkeanlegget skal være godkjent av Sjøfartsdirektoratet på bakgrunn av innsendt dokumentasjon som beskrevet i vedlegg IV.

Nytt vedlegg IV skal lyde:

Vedlegg IV

Skumslokkeanlegg for bildekk på innenriksferger

1. Definisjoner

I dette vedlegget betyr:

- a. *Personbilområde:* Oppstillingsområde for kjøretøy som benyttes til transport av personer og varer, men ikke pakket farlig last.
- b. *Sone:* Inndelingslengde av oppstillingsområde for kjøretøy.
- c. *Skum:* Lavtekspanderende skum for eksempel av type FC 603 EF Light Water ATC, typegodkjent for slokking av brann i væsker med alkohol eller olje.
- d. *Skumgardin:* Ekstra beskyttelsesvegg av skum mellom to soner.
- e. *Farlig last-område:* Oppstillingsområde for kjøretøy som benyttes til transport av pakket farlig last.

2. Arrangement

- a. Soner skal ikke være kortere enn
 - 15 m for et personbilområde med mindre særlige forhold foreligger
 - 20 m for et farlig last-område.
- b. Avstand fra et farlig last-område til trappeoppganger, redningsmateriell og ventilasjonsarrangement skal minst være 3 meter, og farlig last-områder må arrangeres slik at det alltid er fri adkomst til redningsmidlene.
- c. Rømningsveier på bildekk skal gå mellom to personbilområder, om ikke særlige forhold tilsier noe annet.
- d. Henge- eller mezzanindekk skal ha skumdyser direkte over slike områder. Tilsvarende blindsoner under slike områder, skal beskyttes av skumdyser montert direkte under vedkommende områder.
- e. Utløsning av anlegget skal skje manuelt fra 2 uavhengige steder; bro eller brannkontrollsentral, og fra et lokalt sted nær der kjøretøy er oppstilt.

- f. Anlegget skal samtidig kunne betjene sone med brann og tiliggende soner, alternativt sone med brann og skumgardin foran og bak sonen.
- g. Strømforsyning til anlegget skal skje fra henholdsvis hoved- og nødstrømsanlegget, eller fra eget aggregat for anlegget.
- h. Skumleggingsutstyr skal være fastmontert og uavhengig av manuell operasjon.
- i. Skumtank skal ha nivåalarm eller se glass.
- j. Bærbart utstyr er kun tillatt som tilleggsutstyr.
3. Kapasitetsberegning
 - a. Anleggets kapasitet skal være for minst 30 minutters drift, og skumdekningen skal minst være:
 - personbilområde 6,5 l/m² /min.
 - farlig last-område 10 l/m² /min.
 - b. Nødvendig mengde skumkonsentrat skal beregnes ut fra den sonekombinasjonen som gir største samtidige behov for skumlegging.
 - c. Skumgardin skal gi minst 35 % tilleggsdekning i tiliggende soner med brann.
4. Følgende dokumentasjon skal innsendes Sjøfartsdirektoratet
 - a. Tegninger som viser soneinndeling, plassering av skumdyser, røropplegg, utløsningssteder og plassering av anleggets øvrige utstyr og komponenter.
 - b. Dersom skumgardin anvendes, skal Sjøfartsdirektoratet gjøres særskilt oppmerksom på dette.
 - c. Generell beskrivelse av anlegget med typegodkjennelser for skumdyser, pumper, ventiler, anleggsberegning og annen relevant dokumentasjon.
 - d. Brukermanual med anvisninger for prøving og vedlikehold i drift.
5. Utprøving

Følgende forhold skal kontrolleres ved gjennomføring av test:

 - Trykkprøving av hele anlegget frem til dyser,
 - gjennomblåsing av anlegget med kontroll av hver enkelt dyse etterpå for eventuelle partikler, og
 - full utløsning av anlegget i 1 minutt.
6. Kontroll

En representant fra Sjøfartsdirektoratets stasjon skal være til stede og verifisere utprøvingen.

II

Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

8. des. Nr. 1483 2009

Forskrift om endring i forskrift om råvareprisutjevning for bearbeidede jordbruksvarer

Hjemmel: Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 8. desember 2009 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 10. juni 2009 nr. 636 om råvareprisutjevning for bearbeidede jordbruksvarer gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1: Råvarer omfattet av forskriften

Kolonnen «XR-sats når utbetalt PNS» benyttes når det utbetales både XR og PNS for ferdigvaren. Kolonnen «XR-sats når ikke utbetalt PNS» benyttes når det ikke utbetales PNS for ferdigvaren.

<i>Jordbruksråvare:</i>	<i>Råvarenr.:</i>	<i>Råvarenavn:</i>	<i>PNS-sats (kr/kg):</i>	<i>XR-sats når utbetalt PNS (kr/kg)</i>	<i>XR-sats når ikke utbetalt PNS (kr/kg)</i>
Melk	1100	Helmelk flytende	1,10	1,31	1,84
	1200	Skummet melk flytende	0,90	1,08	1,37
	1300	Yoghurt	4,10	0,00	2,86
	1500	Kondensert melk fet	1,20	4,93	6,13
	1550	Kondensert melk mager	1,50	4,55	6,05
	1600	Helmelkpulver 28 %	5,00	11,45	16,45
	1601	Helmelkpulver 28 % til iskrem	3,90	12,55	16,45
	1650	Melkepulver 20 %	6,50	11,37	14,70
	1651	Melkepulver 20 % til iskrem	3,90	13,97	14,70
	1700	Skummetmelkpulver	8,90	12,17	17,75
	1701	Skummetmelkpulver til iskrem	4,50	16,57	17,75
	1750	Yoghurtpulver	0,00	17,75	17,75

<i>Jordbruksråvare:</i>	<i>Råvarenr.:</i>	<i>Råvarenavn:</i>	<i>PNS-sats (kr/kg):</i>	<i>XR-sats når utbetalt PNS (kr/kg)</i>	<i>XR-sats når ikke utbetalt PNS (kr/kg)</i>
	1800	Kjernemelkpulver	—	15,37	15,37
	2100	Fløte	0,10	4,60	4,70
	2101	Fløte til iskrem	0,10	4,60	4,70
	2300	Rømme	0,00	5,08	5,08
	2400	Helmelkpulver 35 %	7,60	10,80	13,87
	2440	Fløtepulver 42 %	10,20	8,01	18,21
	2450	Fløtepulver 55 %	6,80	10,36	17,16
	3200	Mysepulver	3,30	3,02	3,86
	3201	Mysepulver til iskrem	1,95	3,86	3,86
	5100	Smør ¹	1,40	12,69	14,09
	5101	Smør til iskrem	1,40	12,69	14,09
	5300	Smørølje ²	2,10	14,87	16,97
	6100	Ost ³	9,60	23,82	27,15
	6200	Ostepulver	—	15,35	15,35
Egg	11100	Heleggmasse	8,50	7,76	13,43
	11200	Heleggpulver	16,10	53,37	65,52
	12100	Eggeplomme konserver	—	29,22	29,22
	12200	Eggeplommepulver	6,90	63,58	70,48
Korn	20300	Bygg	—	0,89	0,89
	20400	Havre	—	0,61	0,61
	21100	Kli av hvete, rug, bygg og havre	—	3,04	3,04
	22300	Mel og flak av bygg	—	3,04	3,04
	22400	Mel, flak og gryn av havre	—	3,04	3,04
Potet	30100	Poteter	0,78	1,21	1,21
	31200	Mel og flak av poteter	5,85	11,96	12,38
	32100	Potetstivelse	6,04	6,35	7,40
	40200	Glukose, glukosesirup (dektrose) ⁴	4,64	5,87	5,87
Kjøtt	70750	Svinekjøttsortering 23 %	0,00	19,47	19,47
	71400	Storfe kjøtt sortering 14 %	27,60	26,14	31,44
	73000	Fårekjøtt sortering 25 %	21,20	8,65	10,47
	74000	MUK-fjørfe ⁵	4,20	2,98	3,68
	74200	Fjørfe, annet enn MUK-fjørfe	10,60	2,43	3,68

1 PNS gis ikke til råvaren smør med unntak for iskremblandinger tariffert på varenummer ex 19.01.9099.

2 PNS gis ikke til råvaren smørølje med unntak for sjokolade som tariffes på varenummer 18.06.3100, 18.06.3200 eller 18.06.9010.

3 Gjelder modnet ost til industri. PNS gis ikke til råvaren ost med unntak for pizza tariffert på varenummer ex 19.01.2097, 19.05.9010 og 19.05.9021.

4 Gjelder kun våt glukose.

5 MUK-fjørfe: Maskinelt utbeinet kjøtt av fjørfe.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

8. des. Nr. 1484 2009

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (fireårskrav for familieetablering)

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 8. desember 2009 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 40a, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 9–1 med tilhørende ny underoverskrift skal lyde:

Lovens § 40a. Krav til referansepersonen om fire års arbeid eller utdanning i Norge

§ 9–1. Krav til referansepersonen om fire års arbeid eller utdanning i Norge

For at fireårskravet etter lovens § 40a skal anses oppfylt, må arbeidet eller utdanningen sammenlagt utgjøre heltids aktivitet. Heltids høyere utdanning tilsvarer minst 60 studiepoeng per år.

Som arbeid eller utdanning regnes

- a) inntektsgivende arbeid,
- b) grunnskole,
- c) videregående opplæring,
- d) universitet og høyskole,
- e) introduksjonsprogram og opplæring i norsk og samfunnskunnskap etter introduksjonsloven,
- f) kvalifiseringsprogram etter sosialtjenesteloven kapittel 5A,
- g) kvalifiseringstiltak som har et innhold som kan likestilles med aktivitetene nevnt i bokstav a til f,
- h) omsorg for barn i en periode på 46 uker etter fødsel eller adopsjon dersom referansepersonen har opptjent rett til foreldrepenger, jf. folketrygdloven § 14–6. Ved flerbarnsfødsler eller hvis flere barn blir adoptert samtidig, blir perioden utvidet med fem uker for hvert barn mer enn ett. Utlendingsdirektoratet kan gi retningslinjer om godskriving av permisjonstid fra utdanning på grunn av omsorg for barn.

Perioder hvor referansepersonen mottar sykepenger, uførepensjon eller alderspensjon etter folketrygdloven regnes som arbeid. Stillingsbrøken fastsettes i henhold til den prosentandel som folketrygdytelsen utgjør av full stilling.

Det gjøres unntak fra fireårskravet når referansepersonen har fylt 67 år.

Nåværende § 9–1 blir ny § 9–1a.

§ 9–2 tredje ledd skal lyde:

Det kan gjøres unntak fra vilkåret i lovens § 41 fjerde ledd om at ingen av partene må være gift på vedtakstidspunktet, dersom partene har eller venter felles barn og det foreligger endelig vedtak om separasjon, jf. ekteskapsloven § 20. Dersom det foreligger separasjon fra utlandet, må den være anerkjent av fylkesmannen i henhold til lov 2. juni 1978 nr. 38 om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser og separasjoner.

§ 9–5 annet ledd skal lyde:

Bestemmelsen i § 9–1a om krav til dokumentasjon for at tidligere ekteskap er oppløst, gjelder tilsvarende.

§ 10–23 nytt tredje ledd skal lyde:

Det stilles ikke krav om fire års arbeid eller utdanning, jf. lovens § 40a, ved søknad om fornyelse.

Ny § 20–10B skal lyde:

§ 20–10B. Særregler om kravet til referansepersonen om fire års arbeid eller utdanning i Norge

Dersom referansepersonen har oppholds- eller arbeidstillatelse etter utlendingsloven 1988, gjelder kravet om fire års arbeid eller utdanning i utlendingsloven 2008 § 40a, jf. § 40 annet ledd, § 41 annet ledd og § 48 første ledd, og forskriftens § 9–1, tilsvarende når referansepersonen har

- a) asyl, jf. utlendingsloven 1988 § 17 og § 18,
- b) oppholds- eller arbeidstillatelse etter innreisestillatelse som overføringsflyktning, jf. utlendingsloven 1988 § 22 fjerde ledd,
- c) kollektiv beskyttelse i en masseflyktsituasjon, jf. utlendingsloven 1988 § 8a,
- d) oppholds- eller arbeidstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket, jf. utlendingsloven 1988 § 8 annet ledd,
- e) oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlem, jf. utlendingsloven 1988 § 9, eller
- f) bosettingstillatelse på grunnlag av tillatelsene nevnt i bokstav a til e, jf. utlendingsloven 1988 § 12.

Fireårskravet etter utlendingsloven 2008 § 40a, jf. § 40 annet ledd, § 41 annet ledd og § 48 første ledd, og forskriftens § 9–1, gjelder ikke for søknader som er fremsatt før lovens ikrafttredelse.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

9. des. Nr. 1485 2009

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv. (EASA-forskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 9. desember 2009 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 (luftfartsloven) § 16–1 første ledd, jf. § 4–1, § 4–10 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66s (forordning (EF) nr. 593/2007 endret ved forordning (EF) nr. 1356/2008) og EØS-komiteens beslutning nr. 145/2009 av 4. desember 2009. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv. (EASA-forskriften) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften)

§ 1 syvende ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66s (forordning (EF) nr. 593/2007 som endret ved forordning (EF) nr. 1356/2008) om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrået gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. des. Nr. 1486 2009

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 9. desember 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 2–5 første ledd bokstav a og fjerde ledd og § 18–3 tolvte ledd. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 2–5–1 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i denne forskrift § 2–5 gjelder for kommuner og fylkeskommuner som både omsetter kraft ervervet i henhold til vilkår for konsesjon (konsesjonskraft), jf. industrikonsesjonsloven § 2 tredje ledd nr. 12 og vassdragsreguleringsloven § 12 nr. 15, og driver skattepliktig omsetning av annen kraft.

§ 18–3–3 første ledd annet punktum skal lyde:

For kraftforetak som skal deltakerlignes etter en bruttometode fastsettes likevel grunnrenteinntekt for hver deltaker, jf. skatteloven § 18–3 ellefte ledd.

§ 18–3–3 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Dersom røret har vært frakoblet mer enn halve inntektsåret, regnes vedkommende generators merkeytelse ikke med ved vurderingen av grensen for samlet påstemplet merkeytelse på 5 500 kVA, jf. skatteloven § 18–3 tiende ledd.

II

Endringene trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2009.

9. des. Nr. 1487 2009

Forskrift om endring i forskrift om slakterier og tilvirkingsanlegg for akvakulturdyr

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. desember 2009 med hjemmel i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30, jf. delegeringsvedtak 6. februar 2004 nr. 307. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 30. oktober 2006 nr. 1250 om slakterier og tilvirkingsanlegg for akvakulturdyr gjøres følgende endring:

§ 19 tredje ledd annet punktum skal lyde:

§ 14 annet ledd om forbud mot bruk av CO₂ som bedøvningsmetode, trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. des. Nr. 1488 2009

Midlertidig forskrift om havneavgifter som ledd i en overgangsordning

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 64, jf. delegeringsvedtak 4. desember 2009 nr. 1457. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

§ 1. (havneavgifter)

Kommuner som ved ikraftttredelse av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann innkrever havneavgift etter forskrift 2. desember 1994 nr. 1070 om hvilke kostnader m.v. de forskjellige havneavgifter skal dekke og forskrift 2. desember 1994 nr. 1077 om havneavgifter, beregning og beregningsgrunnlag, oppbygging, oppkreving, kostnadsregistrering m.v., kan fortsette med det til og med 31. desember 2010.

§ 2. (unntak for orlogsfartøyer)

Norske og utenlandske orlogsfartøyer er fritatt for å betale anløpsavgift etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 25.

§ 3. (ikraftttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Forskriften oppheves fra og med 1. januar 2011. Fra samme tidspunkt oppheves

- a) forskrift 2. desember 1994 nr. 1070 om hvilke kostnader m.v. de forskjellige havneavgifter skal dekke
- b) forskrift 2. desember 1994 nr. 1077 om havneavgifter, beregning og beregningsgrunnlag, oppbygging, oppkreving, kostnadsregistrering m.v.

9. des. Nr. 1489 2009**Forskrift om endring i forskrift om fylkesmannens adgang til å ilegge kommuner mulkt ved oversittelse av fristene i barnevernloven § 6–9**

Hjemmel: Fastsett av Barne- og likestillingsdepartementet 9. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 6–9. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 16. desember 1992 nr. 1243 om fylkesmannens adgang til å ilegge kommuner mulkt ved oversittelse av fristene i barnevernloven § 6–9 gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

§ 6. Fylkesmannens vedtak om illeggelse av mulkt kan påklages til Statens helsetilsyn.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

10. des. Nr. 1490 2009**Forskrift om plikt til å levere oppgave over omsetning av råfisk**

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 10. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–3 nr. 7 og § 6–16 bokstav b og c, jf. delegeringsvedtak 28. november 1994 nr. 1064 og delegeringsvedtak 29. juni 1993 nr. 4273. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

§ 1. Hvem som er oppgavepliktig

Godkjent salgsorganisasjon for fisk skal ukrevet gi opplysninger om all omsetning av råfisk som i førstehånd er omsatt eller godkjent omsatt gjennom salgsorganisasjonen.

§ 2. Oppgavepliktens omfang

Ved landing i Norge skal det gis én oppgave per fisker/rederi for hver omsetningstype for all omsetning av råfisk i perioden 1. januar–31. desember i inntektsåret.

Ved landing i utlandet skal omsetningen i inntektsåret oppgis per fisker/rederi og per omsetningstype for hvert land.

Fisk som er landet, men ikke omsatt per 31. desember i inntektsåret, innberettes for det år omsetning skjer.

Føringstilskudd og andre tilskudd knyttet til omsetningen oppgis per fisker/rederi og per omsetningstype. Tilskudd ved omsetning av fangst landet i utlandet oppgis for hvert land.

Etterbetaling av salgsoppgjør mv. til fisker/rederi oppgis som egen omsetningstype og innberettes for det inntektsår beløpet utbetales.

§ 3. Oppgavens innhold

Det skal gis oppgave over:

1. Salgsorganisasjonens organisasjonsnummer, navn og adresse
2. Fiskerens fødselsnummer/rederiets organisasjonsnummer, navn, adresse og kommunenummer. For fisker/rederi som er bosatt/lokalisert i utlandet, oppgis navn, adresse og landkode for bostedsland/lokalisering samt båtens navn og registreringsnummer
3. Verdi av omsetningen, fordelt på omsetningstyper
4. Utbetalt føringstilskudd og andre tilskudd knyttet til omsetningen

5. Etterbetaling av salgsoppgjør mv. til fisker/rederi
6. Landkode for omsetning og eventuelt tilskudd dersom fisken er landet i utlandet.

§ 4. Hvordan oppgavene skal gis

Oppgavene skal gis på maskinlesbart medium i den form som Skattedirektoratet bestemmer.

§ 5. Tid og sted for innlevering av oppgavene

Oppgavene skal leveres Skattedirektoratet innen 1. februar året etter inntektsåret.

Dersom det er feil ved innlevering av oppgaver, skal oppgavegiver sende en erstatningsoppgave. Slik oppgave vil erstatte tidligere innlevert oppgave.

Skattedirektoratet kan gi nærmere regler om utfylling av denne forskriften.

§ 6. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft straks med virkning for oppgaver over omsetningen fra og med inntektsåret 2009.

11. des. Nr. 1491 2009

Forskrift om endring i forskrift om klagenemnd for offentlige anskaffelser

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2009 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 7a. Fremmet av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser gjøres følgende endring:

§ 11 skal lyde:

For partenes plikt til å fremlegge skriftlige bevis, gjelder lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister § 21–3 annet ledd annet punktum, § 21–5 og § 26–5, jf. kapittel 22, og § 26–6 tilsvarende så langt de passer. Eventuelle pålegg om fremleggelse gis av sekretariatet, av eget tiltak eller på begjæring fra en av partene. Pålegg kan påklages til klagenemndas leder i samsvar med reglene i forvaltningslovens § 14.

II

Ikraftsettelse

Endringen trer i kraft straks.

11. des. Nr. 1492 2009

Forskrift om endring i forskrift om postforkynning

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2009 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 163a. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 11. desember 2009 kl. 15.10.

I

I forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning gjøres følgende endringer:

Ny § 6a skal lyde:

§ 6a. Postforkynning av forliksklage med pålegg om tilsvaer – prøveprosjekt med elektronisk adresseoppdatering (EA)

Ved postforkynning av forliksklage med pålegg om tilsvaer kan forsendelsen i samsvar med avtale med postoperatør merkes med bokstavene EA samt med en strekkode som identifiserer avsender av forsendelsen og hvilken sak forsendelsen gjelder.

Dersom adressaten ikke bor på den oppgitte adresse, skal postoperatøren videresende forsendelsen til vedkommendes nye adresse såfremt denne er registrert hos postoperatøren. Postoperatøren skal opplyse avsender om hvilken adresse forsendelsen er videresendt til.

Dersom adressaten ikke bor på den oppgitte adresse og postoperatøren ikke har registrert noen ny adresse, skal postoperatøren opplyse avsender om dette.

Pålegg om tilsvaer som forkynnes etter reglene i første til tredje ledd, behøver ikke være undertegnet.

Bestemmelsen gjelder til 31. desember 2011. Departementet kan oppheve bestemmelsen tidligere.

§ 7 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Ved postforkynning av forliksklage med pålegg om tilsvaer skal forkynningstidspunktet fastsettes til ti dager fra den dag brevet postlegges.

II

Endringene trer i kraft 1. februar 2010.

27. nov. Nr. 1493 2009**Storingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2010 (Stortingets skattevedtak)**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

*Kapittel 1 – Generelt***§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde**

Dette vedtaket gjelder endelig utskriving av skatt på inntekt og formue for inntektsåret 2010. Vedtaket legges også til grunn for utskriving av forskudd på skatt for 2010.

Sammen med bestemmelsene om forskudd på skatt i skattebetalingsloven, gjelder dette vedtaket også når skatteplikt utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv., og skattyteren ikke skal svare terminskatt etter samme lov § 7.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

*Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene***§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo**

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den delen av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 700 000 kroner. Satsen skal være 0,4 pst.

Ektefeller som ligned under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2–10, svarer formuesskatt til staten av den delen av ektefellenes samlede antatte formue som overstiger 1 400 000 kroner. Satsen skal være 0,4 pst.

§ 2–2. Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2, svarer formuesskatt til staten med 0,3 pst. Formue under 10 000 kroner er skattefri.

§ 2–3. Formuesskatt til kommunene

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kapittel 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15–4, skal ha et fradrag i formuen på 700 000 kroner. For ektefeller som ligned under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2–10, skal fradraget være 1 400 000 kroner. Når skattyter har formue i flere kommuner, fordeles fradraget etter reglene i skatteloven § 4–30 første og annet ledd. Satsen for formuesskatt til kommunene må ikke være høyere enn 0,7 pst. Maksimumssatsen gjelder når ikke lavere sats er vedtatt av kommunen.

*Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten, kommunene og fylkeskommunene***§ 3–1. Toppskatt**

Personlig skattyter skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare toppskatt til staten med 9 pst. for den delen av inntekten som overstiger 456 400 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 741 700 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Personlig skattyter i en kommune i Finnmark, eller i kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal likevel bare svare toppskatt til staten av inntekt som nevnt i første ledd med 7 pst. av den inntekten som overstiger 456 400 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 741 700 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Dersom skattyter er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2–3 første og annet ledd, eller lov om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv.

§ 3–2. Fellesskatt

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven, skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 9,05 pst.
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 12,55 pst.

§ 3–3. Skatt til staten

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, svarer skatt til staten med 28 pst.

§ 3-4. Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18-3 svares grunnrenteskatt til staten med 30 pst.

§ 3-5. Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2-3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket, svare skatt til staten med 28 pst. av inntekten.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3-2 annet ledd annet strekpunkt, samt toppskatt som nevnt i § 3-1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16-20 til § 16-29 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25 pst. eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

Person som nevnt i skatteloven § 2-3 fjerde ledd, skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12 svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten. Dersom vedkommende gis fradrag etter skatteloven § 6-71, svares skatt til staten etter skattesatsene som følger av § 3-1, § 3-2 og § 3-8.

§ 3-6. Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten.

§ 3-7. Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5-40 fjerde ledd, skal være 45 pst.

§ 3-8. Inntektsskatt til kommunene og fylkeskommunene

Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 2,65 pst. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 12,80 pst.

Maksimumssatsene skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.**§ 4-1. Ordinære skatter**

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7 pst.

Av inntekt svares skatt med 28 pst., med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3-3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4-2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, skal det svares særskatt med 50 pst.

§ 4-3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2010 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4-4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25 pst. av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjeskatt**§ 5-1. Tonnasjeskatt**

Aksjeselskap og allmennaksjeselskap som nevnt i skatteloven § 8-10, skal svare tonnasjeskatt, jf. skatteloven § 8-16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1 000 nettotonn, deretter
- 18 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 10 000 nettotonn, deretter

- 12 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 25 000 nettotonn, deretter
- 6 kroner per dag per 1 000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

Kapittel 6 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.

§ 6–1. Minstefradrag

Minstefradrag i lønnsinntekt mv. etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav a skal ikke settes lavere enn 31 800 kroner, og ikke høyere enn 72 800 kroner.

Minstefradrag i pensjonsinntekt etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav b skal ikke settes lavere enn 4 000 kroner, og ikke høyere enn 60 950 kroner.

§ 6–2. Foreldrefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–48 skal ikke settes høyere enn 25 000 kroner for ett barn. Fradragsgrensen økes med inntil 15 000 kroner for hvert ytterligere barn.

§ 6–3. Personfradrag

Fradrag etter skatteloven § 15–4 er 42 210 kroner i klasse 1 og 84 420 kroner i klasse 2.

§ 6–4. Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17–1 første ledd skal være 113 700 kroner for enslige og 206 700 kroner for ektepar og samboere som går inn under skatteloven § 2–16.

Kapittel 7 – Forskriftskompetanse mv.

§ 7–1. Avrundingsregler og utfyllende regler

Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak, herunder regler om avrunding av inntekts-, fradrag- og formuesposter.

§ 7–2. Adgang til å fravike reglene i vedtaket

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 4–8.

27. nov. Nr. 1494 2009

Storingsvedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterterminen 2010

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) svares avgift til statskassen etter bestemmelsene i dette vedtaket.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til et halvt grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 36 441 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år settes til et grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 72 881 kroner pr. år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1 000.

§ 4. Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	6 pst.
Av overskytende beløp	10 pst.

§ 5. Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	8 pst.
Av overskytende beløp	15 pst.

27. nov. Nr. 1495 2009**Storingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2010**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kap. 23. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

For inntektsåret 2010 svares folketrygdavgifter etter følgende regler og satser, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 23:

*Arbeidsgiveravgift***§ 1. Soneplassering**

Arbeidsgiveravgift beregnes etter satsen som gjelder i den sonen hvor arbeidsgiver anses å drive virksomhet.

Et foretak som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor foretaket er registrert. En privatperson som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor vedkommende er bosatt ifølge folkeregisteret.

Har foretaket registrerte underenheter, jf. forskrift 9. februar 1995 nr. 114 om registrering av juridiske personer m.m. i Enhetsregisteret § 10, anses hver underenhet som egen beregningsenhet for arbeidsgiveravgift.

Utføres hoveddelen av arbeidstakerens arbeid i en annen sone enn der virksomheten er registrert, og enhetsregisterreglene på grunn av virksomhetens art ikke påbyr at underenhet registreres i sonen hvor arbeidet utføres, benyttes likevel satsen i sonen hvor arbeidet utføres på den del av lønnskostnadene som knytter seg til dette arbeidet. Det samme gjelder ved arbeidsutleie, dersom arbeidstakeren utfører hoveddelen av sitt arbeid i en annen sone enn i den sonen virksomheten er registrert. Med hoveddelen av arbeidet menes her mer enn halvparten av antall arbeidsdager arbeidstakeren har gjennomført for arbeidsgiveren i løpet av avgiftsterminen.

Flytter arbeidsgiveren eller underenheten fra en sone til en annen, legges satsen i tilflyttingssonen til grunn fra og med påfølgende avgiftstermin etter registrert flyttedato.

§ 2. Soner for arbeidsgiveravgift

Sone I omfatter de områder som ikke er nevnt nedenfor. Arbeidsgivere beregner avgiften etter satsen som gjelder for sone I, hvis ikke annet følger av dette vedtaket.

Sone Ia omfatter:

- kommunene Frosta og Leksvik i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Agdenes, Bjugn, Meldal, Midtre Gauldal, Rissa, Selbu og Ørland i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Aukra, Eide, Gjemnes, Haram, Herøy, Midsund, Nesset, Sande, Stordal, Vanylven i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Flora, Førde og Sogndal i Sogn og Fjordane fylke,
- kommunene Etne, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Kvam, Modalen og Bømlo i Hordaland fylke,
- kommunene Sauda, Vindafjord og Finnøy i Rogaland fylke,
- kommunene Audnedal, Åseral, Hægebostad og Sirdal i Vest-Agder fylke,
- kommunene Gjerstad, Vegårshei, Åmli og Iveland i Aust-Agder fylke,
- kommunene Drangedal, Nome og Hjørtal i Telemark fylke,
- kommunene Sigdal og Rollag i Buskerud fylke,
- kommunene Gausdal, Søndre Land og Nordre Land i Oppland fylke,
- kommunene Nord-Odal, Eidskog, Grue, Våler, Åsnes og Åmot i Hedmark fylke.

Sone II omfatter:

- kommunene Meråker, Mosvik og Verran i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Norddal, Stranda, Rauma, Tingvoll, Sunndal og Sandøy i Møre og Romsdal fylke,
- Sogn og Fjordane fylke med unntak av kommunene Flora, Førde og Sogndal,
- kommunene Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Masfjorden og Fedje i Hordaland fylke,
- kommunene Hjelmeland, Suldal, Utsira og Kvitsøy i Rogaland fylke,
- kommunene Evje og Hornnes, Bygland, Valle og Bykle i Aust-Agder fylke,
- kommunene Tinn, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje i Telemark fylke,
- kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol og Nore og Uvdal i Buskerud fylke,
- kommunene Nord-Fron, Sør-Fron og Ringebu i Oppland fylke,
- kommunen Trysil i Hedmark fylke.

Sone III omfatter:

- kommunen Snåsa i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Hemne, Snillfjord, Oppdal, Rennebu, Røros, Holtålen og Tydal i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Surnadal, Rindal, Aure og Halså i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang i Oppland fylke,
- kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal og Os i Hedmark fylke.

Sone IV omfatter:

- Troms fylke, med unntak av kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen og Tromsø,
- Nordland fylke, med unntak av kommunen Bodø,
- kommunene Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka, Fosnes, Overhalla og Namsos i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Frøya, Hitra, Åfjord, Roan og Osen i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunen Smøla i Møre og Romsdal fylke.

Sone IVa omfatter:

- kommunen Tromsø i Troms fylke,
- kommunen Bodø i Nordland fylke.

Sone V omfatter:

- Finnmark fylke,
- kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen i Troms fylke.

§ 3. *Satser for arbeidsgiveravgift etter sone*

Satsen for arbeidsgiveravgift for inntektsåret 2010 er:

- 14,1 pst. i sone I.
- 14,1 pst. i sone Ia, men likevel 10,6 pst. så lenge differansen mellom den avgift som ville følge av satser på henholdsvis 14,1 pst. og 10,6 pst. ikke overstiger 530 000 kroner for foretaket i 2010. For veitransportforetak er satsen 10,6 pst. inntil nevnte differanse overstiger 265 000 kroner for foretaket i 2010. Med veitransportforetak menes foretak som driver innen næringskodene 49.3 Annen landtransport med passasjerer og 49.4 Godstransport på vei, herunder flyttetransport, med unntak av 49.312 (Transport med sporveis- og forstadsbane) og 49.393 (Transport med taubaner, kabelbaner og skiheiser). Bestemmelsene om reduserte avgiftssatser i sone Ia gjelder ikke foretak som er omfattet av helseforetaksloven, statsforvaltningen som omfattes av reglene i folketrygdloven § 24–5 tredje ledd, eller foretak som har krav på støtte etter kapittel 16 i ESAs retningslinjer om statsstøtte til foretak i vanskeligheter. Når et foretak i sone Ia beregner avgift etter redusert sats, kan den samlede fordelingen av bagatellmessig støtte i form av redusert avgift og annen bagatellmessig støtte til foretaket ikke overstige 530 000 kroner i 2010, jf. forordning (EF) nr. 1998/2006 om bagatellmessig støtte inntatt i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/2007. For foretak som driver innen veitransport må slik samlet støtte ikke overstige 265 000 kroner i 2010.
- 10,6 pst. i sone II.
- 6,4 pst. i sone III.
- 7,9 pst. i sone IVa.
- 5,1 pst. i sone IV.
- 0 pst. i sone V og for avgift som svares av foretak hjemmehørende på Svalbard, og når andre foretak utbetaler lønn og annen godtgjørelse som blir skattlagt etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

§ 4. *Særregler om avgiftssats for stålproduksjon og skipsverft*

Avgift skal beregnes med 14,1 pst., uansett hvor foretaket er hjemmehørende, når foretaket er beskjeftiget med produksjon av stålprodukter opplistet i Annex I til kapittel 25B om regionalstøtte i ESAs retningslinjer for statsstøtte. Det samme gjelder dersom foretaket bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy som er på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods, eller som er på minst 100 BRT til særlige formål, eller som er et slepefartøy på minst 365 kW, eller som er et flytende og flyttbart uferdig skrog av slike fartøy. Regelen i første punktum gjelder også foretak som foretar vesentlig ombygging av slike fartøy over 1 000 BRT.

Inntil differansen overstiger 530 000 kroner mellom den avgift som ville følge av en sats på 14,1 pst. for foretaket i 2010 og den avgift som følger av satsen for sonen hvor foretaket drives etter reglene foran, er satsen likevel 10,6 pst. i sone II og Ia, 6,4 pst. i sone III, 7,9 pst. i sone IVa, 5,1 pst. i sone IV og 0 pst. i sone V. Dette gjelder likevel ikke for foretak som har krav på støtte med hjemmel i kapittel 16 i ESAs retningslinjer om statsstøtte til foretak i vanskeligheter.

For foretak med blandet virksomhet og et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av første ledd og annen type virksomhet, kan avgiften kreves beregnet etter satsene i § 3, eventuelt i § 5, for den del av virksomheten som ikke er omfattet av første ledd.

Bestemmelsen i § 3 annet strekpunkt femte punktum om begrensningene for samlet bagatellmessig støtte gjelder tilsvarende for virksomheter som anvender reduserte satser etter denne bestemmelse.

§ 5. *Særregel om avgiftssats for produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen*

For virksomhet som bare driver med produksjon, foredling og engroshandelen av produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen, jf. avtalens § 8, beregnes arbeidsgiveravgift med 5,1 pst. når virksomheten drives i sone IVa, og med 10,6 pst. når den drives i sone Ia. Dette gjelder følgende næringskoder:

01.1–01.3	Dyrking av ettårige vekster, flerårige vekster og planteformering
01.4	Husdyrhold
01.5	Kombinert husdyrhold og planteproduksjon
01.6	Tjenester tilknyttet jordbruk og etterbehandling av vekster etter innhøsting
01.7	Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell

02.1 02.3	Skogskjøtsel og andre skogbruksaktiviteter, avvirkning og innsamling av viltvoksende produkter av annet enn tre og del av 16.10 (produksjon av pæler)
02.40	Tjenester tilknyttet skogbruk (med unntak av tømmermåling)
03.11–03.12	Hav- og kystfiske og fangst og ferskvannsfiske
03.21–03.22	Hav- og kystbasert akvakultur og ferskvannsbasert akvakultur
10.11–10.13	Bearbeiding og konservering av kjøtt og fjørfekjøtt og produksjon av kjøtt- og fjørfevarer
10.20	Bearbeiding og konservering av fisk, skalldyr og bløtdyr
10.3	Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker
10.4	Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer
10.5	Produksjon av meierivarer og iskrem
10.6	Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter, samt del av 10.89 (produksjon av kunstig honning og karamell)
10.85	Produksjon av ferdigmat
10.9	Produksjon av fôrvarer
46.2	Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr
46.31	Engroshandel med frukt og grønnsaker, samt del av 10.39 (produksjon av skrellede grønnsaker og blandede salater)
46.32	Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer
46.33	Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett
46.381	Engroshandel med fisk, skalldyr og bløtdyr
50.202	Innenriks sjøtransport med gods, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter
52.10	Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer.

For foretak med blandet virksomhet og et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av denne bestemmelsen og annen type virksomhet, kan arbeidsgiver kreve at avgiften beregnes etter satsene her for den del av virksomheten som omfattes av denne bestemmelsen.

Trygdeavgift

§ 6. Trygdeavgift av pensjon mv.

Av pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1, beregnes trygdeavgift med 3 pst.

§ 7. Trygdeavgift av lønnsinntekt mv.

Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2, beregnes trygdeavgift med 7,8 pst.

§ 8. Trygdeavgift av næringsinntekt mv.

Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3, beregnes trygdeavgift med 11 pst.

Avgift av næringsinntekt (annen ervervsinntekt) i jord- og skogbruk samt reindrift, som overstiger 7,8 pst. av inntekten, skal dekkes med tilskudd knyttet til næringsavtalene i landbruket. Næringsinntekt i jordbruk er i denne sammenhengen inntekt som nevnt i Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 8–1–11. Inntekt av skogbruk og reindrift i denne sammenheng omfatter også inntekter som nevnt i forskriften § 8–1–11 nr. 1 annet ledd og nr. 2.

Andre bestemmelser

§ 9. Forskriftsfullmakt mv.

Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper av medlemmer i trygden. Satsen på 14,1 pst. skal legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt etter denne bestemmelsen.

Departementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 til § 5.

27. nov. Nr. 1496 2009

Storingsvedtak om CO₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2010

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂-avgift til statskassen etter følgende satser:

- a) for gass 47 øre per standardkubikkmeter
- b) for olje eller kondensat 47 øre per liter.

27. nov. Nr. 1497 2009

Storingsvedtak om merverdiavgift for budsjetterminen 2010 (kap. 5521 post 70)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

§ 1. Saklig virkeområde og forholdet til merverdiavgiftsloven

Fra 1. januar 2010 svares merverdiavgift etter satsene i dette vedtaket og i samsvar med lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

§ 2. Alminnelig sats

Merverdiavgift svares med 25 pst. av avgiftspliktig omsetning uttak og innførsel når ikke redusert sats skal anvendes etter bestemmelsene nedenfor.

§ 3. Redusert sats med 14 pst.

Merverdiavgift svares med 14 pst. av omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-2.

§ 4. Redusert sats med 8 pst.

Merverdiavgift svares med 8 pst. av omsetning og uttak av tjenester som gjelder:

- a) persontransport mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-3,
- b) transport av kjøretøy på ferge som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-4,
- c) utleie av rom i hotellvirksomhet mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-5,
- d) rett til å overvære kinoforestillinger som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-6,
- e) kringkastingstjenester som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-7.

§ 5. Redusert sats med 11,11 pst.

Merverdiavgift svares med 11,11 pst. av omsetning mv. av råfisk som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-8.

27. nov. Nr. 1498 2009

Storingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2010

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23-5 annet ledd. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

Med hjemmel i folketrygdloven § 23-5 annet ledd fastsettes:

I

I 2010 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

1. Trygdeavgift over 7,8 pst. av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
2. Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
3. Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
4. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.
5. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tilleggstrygd for sykepengen til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 2,9 pst. for 2010.

Avgift på omsetning av råfisk, råfiskprodukter, hval og hvalprodukter innkreves av godkjente salgslag, jf. lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3. Ved fiske på fjerne farvann der omsetningen foregår utenom salgslag og ved omsetning av sel og produkter av sel, skal den avgiftspliktige innbetale produktavgiften til Fiskeridirektoratet.

27. nov. Nr. 1499 2009**Stortingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2010**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

Om avgift på alkohol (kap. 5526 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Alkoholholdig drikk</i>	<i>Volumprosent alkohol</i>	<i>Kr</i>
	t.o.m. 0,7	avgiftslegges etter reglene for alkoholfrie drikkevarer
Brennevinsbasert	over 0,7	6,18 per volumprosent og liter
Annen	over 0,7 t.o.m. 2,7	2,76 per liter
	over 2,7 t.o.m. 3,7	10,41 per liter
	over 3,7 t.o.m. 4,7	18,04 per liter
	over 4,7 t.o.m. 22	4,03 per volumprosent og liter
Etanol til teknisk bruk	over 0,7	sats som for alkoholholdig drikk

Departementet kan videre gi forskrift at det skal betales avgift på alkohol som er i varer som ikke er avgiftspliktige etter første ledd, samt om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- f) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer,
- g) framstilles ved ikke ervervsmessig produksjon. Fritaket omfatter ikke brennevinsbasert drikk og gjelder kun framstilling til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på tobakkvarer (kap. 5531 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Produkt</i>	<i>Kr</i>
Sigarer	2,12 per gram av pakningens nettovekt
Sigaretter	2,12 per stk.
Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning	2,12 per gram av pakningens nettovekt
Skråtobakk	0,82 per gram av pakningens nettovekt
Snus	0,82 per gram av pakningens nettovekt
Sigarettpapir og sigarettthylser	0,0323 per stk.

Med en sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde på over 90 mm, men maks 180 mm osv. Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.

Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Departementet kan gi forskrift eller fatte enkeltvedtak om at varer som er ment eller er egnet som erstatning for varer som nevnt i § 1, er avgiftspliktige. Dersom avgiftsplikt blir pålagt, skal det betales avgift med samme beløp som for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) kvalitetsprøves og forbrukes på fabrikk eller lager.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på motorvogner mv. (kap. 5536)

I. Engangsavgift på motorvogner mv. (kap. 5536 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret. Videre skal det betales avgift når

- a) betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
- b) motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten registrering,
- c) oppbygd motorvogn tas i bruk før ny registrering.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Avgift skal betales med følgende beløp:

Avgiftsgrupper	Egenvekt (kg)	Motoreffekt (kW)	CO ₂ -utslipp (g/km)	Slagvolum (cm ³)	Sats	Vrakpantavgift
Avgiftsgruppe A						kr 1 300
Personbiler, varebiler klasse 1, busser under 6 m med inntil 17 seteplasser	0–1 150				kr 35,67	
	1 151–1 400				kr 77,74	
	1 401–1 500				kr 155,51	
	over 1 500				kr 180,85	
		0–65			kr 55,10	
		66–90			kr 481,00	
		91–130			kr 1 297,33	
		over 130			kr 2 702,77	
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 120 g/km og over				0–120	kr 0	
				121–140	kr 725,00	
				141–180	kr 731,00	
				181–250	kr 1 704,00	
				over 250	kr 2 735,00	

Avgiftsgrupper	Egenvekt (kg)	Motoreffekt (kW)	CO ₂ -utslipp (g/km)	Slagvolum (cm ³)	Sats	Vrakpantav gift
CO ₂ -utslipp under 120 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 120 Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp – bensindrevne					kr –609	
				0–1 200	kr 13,85	
				1 201–1 800	kr 46,14	
				1 801–2 200	kr 108,30	
				over 2 200	kr 116,82	
– ikke bensindrevne				0–1 200	kr 10,62	
				1 201–1 800	kr 37,68	
				1 801–2 200	kr 88,40	
				over 2 200	kr 91,95	
Avgiftsgruppe B						kr 1 300
Varebiler klasse 2, lastebiler med tillatt totalvekt mindre enn 7 501 kg og godsrom med lengde under 300 cm og bredde under 190 cm	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A		
Avgiftsgruppe C						kr 1 300
Campingbiler	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A		
Avgiftsgruppe D (opphevet)						
Avgiftsgruppe E						kr 0
Beltebiler					36 pst. av verdiavgiftsgru nnlaget	
Avgiftsgruppe F						kr 0
Motorsykler					kr 10 283 per stk.	
		0–11			kr 0	
		over 11			kr 457,60	
				0–125	kr 0	
				126–900	kr 35,31	
				over 900	kr 77,45	
Avgiftsgruppe G						kr 1 300
Beltemotorsykler (snøscootere)	0–100				kr 14,49	
	101–200				kr 28,99	
	over 200				kr 57,95	
		0–20			kr 38,65	
		21–40			kr 77,27	
		over 40			kr 154,53	
				0–200	kr 3,03	
				201–400	kr 6,04	
				over 400	kr 12,07	
Avgiftsgruppe H						kr 1 300
Motorvogn i avgiftsgruppe A, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede	40 pst. av A	40 pst. av A	100 pst. av A	100 pst. av A		
Avgiftsgruppe I						kr 1 300
Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre					3 386 per stk.	

Avgiftsgrupper	Egenvekt (kg)	Motoreffekt (kW)	CO ₂ -utslipp (g/km)	Slagvolum (cm ³)	Sats	Wrakpantavgift
Avgiftsgruppe J						kr 1 300
Busser under 6 m med inntil 17 seteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen	40 pst. av A	40 pst. av A	40 pst. av A	40 pst. av A		

Engangsavgift for motorvogn med CO₂-utslipp under 120 g/km, wrakpantavgift ikke medregnet, kan ikke settes lavere enn den avgift som skal svares for motorvogn i avgiftsgruppe I.

Wrakpantavgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrift om refusjon av wrakpantavgift for motorvogner som utføres til utlandet.

Departementet kan gi forskrift om tilbakebetaling og tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift. Departementet kan videre gi forskrift om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter. Oppstår det tvil om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 3. Ved beregning av avgift basert på egenvekt, CO₂-utslipp, slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som fastsettes i forbindelse med motorvognens godkjenning etter veimyndighetenes regelverk.

Hvilke motorvogner som har plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂-utslipp følger av veimyndighetenes regelverk. Avgiftsberegningen for kjøretøy som ikke omfattes av vegmyndighetenes regelverk om dokumentasjon av drivstofforbruk og CO₂-utslipp, skal baseres på CO₂-utslipp når utslippet på annen måte er dokumentert overfor veimyndighetene og lagt til grunn ved registreringen.

Ved innenlandsk tilvirkning er verdiavgiftsgrunnlaget prisen fra produsent. Ved innførsel er verdiavgiftsgrunnlaget tollverdien.

§ 4. For motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor til framdrift (hybridbiler), inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

For motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet gjøres fradrag i den engangsavgift som beregnes etter § 2.

Departementet kan gi forskrift om beregning av engangsavgiften for motorvogner som nevnt i første og annet ledd.

§ 5. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for engangsavgift på

- motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- motorvogner registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- lett pansrete motorvogner til offentlig bruk,
- motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurukonkurransekjøring,
- ambulanser,
- begravelseskjøretøy,
- beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal benytte kjøretøyet i ambulansetjeneste,
- motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller. Fritaket omfatter ikke tilfeller hvor batteri under kjøring tilføres strøm ved bruk av en ekstern stempeldrevet forbrenningsmotor,
- busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på
 1. innehaver av løyve etter § 6 eller § 9 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Fritaket gjelder også busser som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 2. institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.,
- motorvogner som innføres som arvegods etter tolloven § 5–1 første ledd bokstav e,
- motorvogner som innføres til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- beltevogner til Forsvaret,
- spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet,
- motorvogner som til framdrift benytter stempeldrevet forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff. Dette gjelder også kjøretøy som til framdrift benytter slik motor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler).

For motorvogner som kan benytte etanol som drivstoff gjøres fradrag i avgiften etter § 2 på kr 10 000. Med etanol menes i denne sammenheng konsentrasjoner på minst 85 pst. etanol.

Motorvogner som nevnt i første ledd bokstav a til c er fritatt også for vrakpantavgift.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgifter dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.

II. Årsavgift (kap. 5536 post 72)

§ 1. For 2010 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorvogner og båter betales årsavgift til statskassen for innenlandsregistrerte kjøretøy med tillatt totalvekt mindre enn 7 500 kg med følgende beløp:

- a) kr 2 790 for personbiler, varebiler, campingbiler, busser, kombinerte biler, lastebiler, samt trekkbiler med tillatt totalvekt fra og med 3 500 kg,
- b) kr 3 245 for dieseldrevne motorvogner som nevnt i bokstav a som ikke har fabrikkmontert partikkelfilter,
- c) kr 2 790 for årsprøvekjennermerker for motorvogner,
- d) kr 1 045 for campingtilhengere med egenvekt over 350 kg,
- e) kr 1 705 for motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge,
- f) kr 395 for
 1. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter § 9 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede,
 2. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter § 6 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogner eller fartøy, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Dette gjelder også motorvogn som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 3. motorvogner som er godkjent og registrert som ambulanse eller som er registrert som begraveskjøretøy på begravellesbyrå og lignende,
 4. motorvogner som er registrert på kjennermerker med lysegule tegn på sort bunn,
 5. motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller,
 6. motorredskap,
 7. beltekjøretøy,
 8. trekkbiler som ikke omfattes av bokstav a eller b,
 9. mopeder,
 10. traktorer,
 11. motorvogner som er 30 år eller eldre.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er

- a) motorvogner som er registrert på kjennermerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner som er registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) motorvogner registrert til bruk på Svalbard,
- e) campingtilhengere som er 30 år eller eldre,
- f) motorvogn som er stjålet i løpet av avgiftsåret.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales full avgift for kjøretøy som er registrert per 1. januar eller som blir registrert i første halvår og for årsprøvekjennermerker som er tildelt per 1. januar eller som blir tildelt i første halvår.

Det skal ikke betales avgift for motorvogner som innen avgiftens forfall leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging.

Det skal betales halv avgift på kjøretøy som

- a) leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopp huggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
- b) registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for å betale halv avgift.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. For kjøretøy som nevnt i § 1 bokstav f forhøyes avgiften med kr 50.

Departementet kan gi forskrift om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

III. Vektårsavgift (kap. 5536 post 73)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales vektgradert årsavgift til statskassen på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 7 500 kg. For dieseldrevne kjøretøy skal det i tillegg betales miljødifferensiert årsavgift.

1. Vektgradert årsavgift

Motorkjøretøy

Avgiftsgruppe	Luftfjæring	Annet fjæringssystem
<i>2 eller flere aksler</i>		
7 500–11 999 kg	399	399
<i>2 aksler</i>		
12 000–12 999 kg	399	714
13 000–13 999 kg	714	1 275
14 000–14 999 kg	1 275	1 630
15 000 kg og over	1 630	3 188
<i>3 aksler</i>		
12 000–14 999 kg	399	399
15 000–16 999 kg	714	949
17 000–18 999 kg	949	1 529
19 000–20 999 kg	1 529	1 864
21 000–22 999 kg	1 864	2 657
23 000 kg og over	2 657	3 910
<i>Minst 4 aksler</i>		
12 000–24 999 kg	1 864	1 884
25 000–26 999 kg	1 884	2 720
27 000–28 999 kg	2 720	4 082
29 000 kg og over	4 082	5 863

Kombinasjoner av kjøretøy–vogntog

Avgiftsgruppe	Luftfjæring	Annet fjæringssystem
<i>2 + 1 aksler</i>		
7 500–13 999 kg	399	399
14 000–15 999 kg	399	399
16 000–17 999 kg	399	540
18 000–19 999 kg	540	723
20 000–21 999 kg	723	1 161
22 000–22 999 kg	1 161	1 385
23 000–24 999 kg	1 385	2 180
25 000–27 999 kg	2 180	3 521
28 000 kg og over	3 521	5 879
<i>2 + 2 aksler</i>		
16 000–24 999 kg	704	1 109
25 000–25 999 kg	1 109	1 569
26 000–27 999 kg	1 569	2 119
28 000–28 999 kg	2 119	2 475
29 000–30 999 kg	2 475	3 809

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
31 000–32 999 kg	3 809	5 131
33 000 kg og over	5 131	7 583
2 + minst 3 aksler		
16 000–37 999 kg	4 163	5 640
38 000–40 000 kg	5 640	7 523
over 40 000 kg	7 523	10 076
Minst 3 + 1 aksler		
16 000–24 999 kg	704	1 109
25 000–25 999 kg	1 109	1 569
26 000–27 999 kg	1 569	2 119
28 000–28 999 kg	2 119	2 475
29 000–30 999 kg	2 475	3 809
31 000–32 999 kg	3 809	5 131
33 000 kg og over	5 131	7 583
Minst 3 + 2 aksler		
16 000–37 999 kg	3 727	5 020
38 000–40 000 kg	5 020	6 790
over 40 000 kg	6 790	9 853
Minst 3 + minst 3 aksler		
16 000–37 999 kg	2 292	2 690
38 000–40 000 kg	2 690	3 818
over 40 000 kg	3 818	5 845

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

<i>Vektklasser</i>	<i>Avgasskravnivå</i>						<i>0-utslipp</i>
	<i>Ikke EURO</i>	<i>EURO I</i>	<i>EURO II</i>	<i>EURO III</i>	<i>EURO IV</i>	<i>EURO V</i>	
7 500–11 999 kg	4 084	2 269	1 588	968	510	318	0
12 000–19 999 kg	6 701	3 724	2 605	1 588	838	520	0
20 000 kg og over	11 916	6 826	4 841	2 910	1 536	954	0

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten.

§ 2. Departementet kan gi forskrift om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan også gi forskrift om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn for beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Avgiftsgrunnlaget er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret. For semitrailere er avgiftsgrunnlaget den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Hvis kjøretøyets totalvekt ikke går fram av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

Departementet kan gi forskrift om grunnlaget for avgiften, herunder at avgiftsgrunnlaget skal settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt for vektgradert og miljødifferensiert årsavgift:

- traktorer,
- kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- motorredskaper,
- kjøretøy som er 30 år eller eldre, unntatt tilhengere,
- kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
- kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om utskriving av avgiften i flere terminer og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift basert på en dagsats på to pst. av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

IV. Omregistreringsavgift (kap. 5536 post 75)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av nedenfor nevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner og tilhengere med følgende beløp:

	Registreringsår				
	2010 og 2009	2008	2007	2006 til 1999	1998 og eldre
a. Mopeder. Motorsykler. Beltemotorsykler.					
1. Mopeder	626	626	626	626	626
2. Motorsykler og beltemotorsykler med motor til og med 250 cm ³ slagvolum, samt elektrisk drevne motorsykler	1 788	1 788	1 788	1 788	1 557
3. Motorsykler og beltemotorsykler med motor over 250 cm ³ slagvolum	2 979	2 979	2 979	2 979	1 557
b. Personbiler. Busser.					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 800 kg	8 749	6 628	4 996	3 340	1 557
2. over 800 kg t.o.m. 1 200 kg	11 947	9 290	6 877	4 767	1 557
3. over 1 200 kg t.o.m. 1 600 kg	17 180	13 344	9 754	6 628	1 557
4. over 1 600 kg	22 248	17 180	12 560	8 574	1 557
c. Lastebiler. Trekkbiler. Varebiler. Kombinerte biler. Campingbiler. Beltebiler.					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 1 000 kg	7 106	5 468	4 293	2 731	1 557
2. over 1 000 kg t.o.m. 2 000 kg	10 847	8 812	6 560	4 529	1 557
3. over 2 000 kg t.o.m. 3 000 kg	14 289	11 428	8 484	5 804	1 557
4. over 3 000 kg t.o.m. 4 000 kg	19 671	15 729	11 797	7 923	7 923
5. over 4 000 kg t.o.m. 5 000 kg .	25 291	20 176	15 167	10 113	10 113
6. over 5 000 kg	30 534	24 476	18 293	12 304	12 304
d. Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt over 350 kg.					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. over 350 kg t.o.m. 1 000 kg	7 099	5 467	4 289	2 731	1 557
2. over 1 000 kg t.o.m. 2 000 kg	8 198	6 560	4 996	3 203	1 557
3. over 2 000 kg t.o.m. 3 000 kg	9 930	7 990	5 992	3 997	1 557
4. over 3 000 kg t.o.m. 4 000 kg	13 205	10 487	8 073	5 247	5 247
5. over 4 000 kg t.o.m. 5 000 kg	18 613	14 983	11 241	7 433	7 433
6. over 5 000 kg	24 571	19 293	14 429	9 616	9 616

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak eller refusjon av avgift ved omregistrering av kjøretøy

- a) ved ren navneendring,
- b) på ektefelle,
- c) mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
- d) som er 30 år eller eldre,
- e) som utloddet og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
- f) som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- g) på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- h) som registreres på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- i) som har vært registrert på samme eier i to måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
- j) som tas tilbake av selger som følge av hevet kjøp etter kjøpslovens bestemmelser,
- k) ved fusjon mellom aksjeselskaper,
- l) ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny eier er identisk,
- m) ved sletting av registrert eier eller medeier i motorvognregisteret.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

V. Avgift på bensin (kap. 5536 post 76)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av bensin med følgende beløp per liter:

- a) svovelfri bensin (under 10 ppm svovel): kr 4,54,
- b) lavsvovlet bensin (under 50 ppm svovel): kr 4,58,
- c) annen bensin: kr 4,58.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om at det skal betales avgift av annet flytende brennstoff som anses anvendelig som motordrivstoff. Departementet avgjør hva som er anvendelig som motordrivstoff.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på bensin som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) benyttes i fly, unntatt Forsvarets fly,
- g) benyttes til teknisk og medisinsk formål,
- h) benyttes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- i) benyttes i båter og snøscootere i veiløse strøk,
- j) benyttes i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- k) er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan ved overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

VI. Avgift på olje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift) (kap. 5536 post 77)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av olje til framdrift av motorvogn med følgende beløp per liter:

- a) svovelfri mineralolje (under 10 ppm svovel): kr 3,56,
- b) lavsvovlet mineralolje (under 50 ppm svovel): kr 3,61,
- c) annen mineralolje: kr 3,61,
- d) biodiesel: kr 1,78.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂- og svovelavgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Olje som er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd.

Departementet kan bestemme at

- a) fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn bruk av merket olje,
- b) avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje

a) i følgende motorvogner:

1. traktorer,
2. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
3. motorredskaper,
4. tilhørende Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
5. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

b) til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på olje som

a) innføres

1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,

b) brukes i motorvogner

1. tilhørende fremmede lands diplomatiske tjenestemenn som er tilsatt her og er offisielt anmeldt,
2. som benyttes av utsendt generalkonsul, konsul og visekonsul i den utstrekning tilsvarende norske tjenestemenn nyter samme fordel i vedkommende fremmede land,
3. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.**§ 6.** Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.*Om avgift på båtmotorer (kap. 5537 post 71)*

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av båtmotorer (framdriftsmotorer) på minst 9 hk med kr 150,50 per hk. Avgiftsplikten omfatter også motorblokker til båtmotorer, men ikke elektriske motorer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på båtmotorer som

a) fra produsents, importørs eller forhandlers lager

1. utføres til utlandet,
2. legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,

b) innføres som reisegods, flyttegods eller arvegods etter tolloven § 5–1,

c) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av

1. diplomater,
2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
3. Den nordiske investeringsbank,

d) kommer i retur til produsents, importørs eller forhandlers lager,

e) skal gjenutføres etter reglene i tolloven kapittel 6,

f) fra produsents, importørs eller forhandlers lager leveres til bruk i fartøy som er registrert i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, unntatt utenbordsmotorer og hekkaggregater,

g) fra produsents, importørs eller forhandlers lager leveres til bruk i fartøy mv. som er registrert i skipsregisteret, unntatt fritidsbåter,

h) benyttes i Forsvarets marinefartøy.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.**§ 4.** Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.*Om forbruksavgift på elektrisk kraft (kap. 5541 post 70)*

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med 11,01 øre per kWh på elektrisk kraft som leveres her i landet.

Det skal betales avgift med 0,45 øre per kWh for kraft som leveres

- a) til industri, bergverk, produksjon av fjernvarme og arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon. Den reduserte satsen omfatter elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen, og

- b) i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

Det skal også betales avgift ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på kraft som

- a) er produsert ved energigjenvinningsanlegg og leveres direkte til sluttbruker,
- b) er produsert i aggregat med generator som har merkeytelse mindre enn 100 kVA og leveres direkte til sluttbruker,
- c) er produsert i nødstrømsaggregat i tilfeller hvor den normale elektrisitetsforsyning har sviktet,
- d) er produsert i mottrykksanlegg,
- e) leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- f) leveres til Den nordiske investeringsbanks offisielle virksomhet,
- g) brukes til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- h) leveres energiintensive foretak i treforedlingsindustrien som deltar i godkjent energieffektiviseringsprogram. Fritaket gjelder kun kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,
- i) leveres til veksthusnæringen,
- j) leveres til bruk i driften av verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- k) leveres til husholdninger og offentlig forvaltning i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord,
- l) leveres i direkte sammenheng med produksjon av elektrisk kraft,
- m) leveres til bruk til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet. Fritaket omfatter også trolleybuss.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om grunnavgift på fyringsolje mv. (kap. 5542 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje med kr 0,886 per liter. For mineralolje til treforedlingsindustrien og produsenter av fargestoffer og pigmenter skal det betales avgift med kr 0,126 per liter.

Avgiftsplikten omfatter ikke

- a) flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- b) olje som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om avgift på olje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift).

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) benyttes til skip i utenriks fart,
- g) benyttes til gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- h) benyttes til fiske og fangst i nære farvann,
- i) benyttes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- j) benyttes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- k) benyttes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,

- l) benyttes i verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- m) benyttes i sildemel- og fiskemelindustrien,
- n) benyttes til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet.

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan gi forskrift om avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om energiavgift på naturgass og LPG (kap. 5542 post 72)

§ 1. Fra den tid departementet bestemmer skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende produkter med følgende beløp:

- a) Naturgass til oppvarming: kr 0,05 per standardkubikkmeter.
- b) Gass til annet enn oppvarming:
 - 1. Naturgass: kr 0,10 per standardkubikkmeter.
 - 2. LPG: kr 0,37 per kg.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på naturgass og LPG som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) benyttes i jordbruksvirksomhet, herunder veksthusnæringen,
- g) benyttes til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- h) benyttes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.

Departementet kan gi forskrift om avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om miljøavgifter på mineralske produkter mv.

A. CO₂-avgift på mineralske produkter (kap. 5543 post 70)

I

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂-avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende mineralske produkter med følgende beløp:

- a) *Mineralolje*: kr 0,58 per liter. For mineralolje til innenriks luftfart skal det betales avgift med kr 0,68 per liter. For mineralolje til treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien skal det betales avgift med kr 0,30 per liter.
- b) *Bensin*: kr 0,86 per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for CO₂-avgift på mineralske produkter som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,

- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) benyttes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn det mengden råstoff skulle tilsi,
- g) leveres til bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimakvoteloven.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for CO₂ -avgift på mineralolje til bruk i

- a) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) skip i utenriks fart,
- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) fiske og fangst i nære farvann,
- e) verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- f) fly i utenriks fart.

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel biodiesel i mineralolje.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for CO₂ -avgift på bensin

- a) til bruk i motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) til tekniske og medisinske formål,
- c) til bruk i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- d) til bruk i fly i utenriks fart,
- e) som er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel bioetanol i bensin.

§ 5. Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

Departementet kan ved overtredelse av § 2–§ 4 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

II

Fra den tid departementet bestemmer gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak om CO₂ -avgift på mineralske produkter for budsjetterminen 2010:

A

§ 1 første ledd nye bokstaver c og d skal lyde:

- c) Naturgass: kr 0,51 per standardkubikkmeter.
- d) LPG: kr 0,65 per kg.

B

§ 5 skal lyde:

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for CO₂ -avgift på gass til

- a) annen bruk enn oppvarming av bygg mv.,
- b) veksthusnæringen.

C

Gjeldende § 5, § 6 og § 7 blir nye § 6, § 7 og § 8.

B. Svovelavgift (kap. 5543 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovelavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje som inneholder over 0,05 pst. vektandel svovel med 7,5 øre per liter for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for svovelavgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager og varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,

3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) benyttes i skip i utenriks fart,
- g) benyttes i fly i utenriks fart,
- h) benyttes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- i) benyttes i verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- j) gir utslipp av svovel til atmosfæren mindre enn det svovelinnholdet i mineraloljen skulle tilsi.
- Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineralolje.
- Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan ved overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Avgift på smøreolje mv. (kap. 5542 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av smøreolje mv. med kr 1,80 per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på smøreolje mv. som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) benyttes i utenriks fart,
- g) benyttes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- h) benyttes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- i) benyttes i fly, unntatt olje til Forsvarets fly,
- j) benyttes i verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- k) benyttes som råstoff i industriell virksomhet dersom smøreoljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- l) omsettes i forbrukerpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter,
- m) er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved inn- eller utførsel.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan ved overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sluttbehandling av avfall (kap. 5546 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen for sluttbehandling av avfall.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Ved innlevering av avfall til deponi skal det betales avgift med følgende beløp per tonn:

- a) kr 455 for biologisk nedbrytbart avfall som deponeres etter dispensasjon gitt fra forurensningsmyndighetene,
- b) kr 275 for annet avfall.

§ 3. Ved forbrenning av avfall skal det betales avgift ved utslipp av følgende stoffer med følgende beløp per gram:

Støv	HF	HCl	NO _x	SO ₂	Hg	Cd
kr 0,669	kr 23,65	kr 0,118	kr 0,0174	kr 0,0197	kr 32,00	kr 61,56
Pb	Cr	Cu	Mn	As ₂	Ni	dioksiner
kr 73,50	kr 43,11	kr 0,356	kr 110,14	kr 11,26	kr 10,78	kr 2 724 500

For utslipp av CO₂ skal det betales avgift med kr 63,47 per tonn innlevert avfall.

§ 4. Ved innlevering av avfall til sluttbehandling på deponi gis det fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på avfall som

- innleveres til særskilt behandling etter avfallsforskriften kapittel 11,
- innleveres til anlegg for ombruk, gjenvinning eller sortering for gjenvinning,
- består av uorganisk materiale og som legges på særskilt opplagsplass,
- er restavfall fra utnyttelse av returfiber i treforedlingsindustrien,
- består av forurensede jord- og løsmasser, herunder avfall fra nedlagte avfallsdeponi.

Ved forbrenning av avfall som nevnt i første ledd gis det fritak, refusjon eller ytes tilskudd for

- hele avgiften dersom avfallet forbrennes særskilt,
- avgift knyttet til utslipp av CO₂ dersom avfallet forbrennes sammen med annet avfall.

Departementet kan gi forskrift om avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Oppstår det tvil om avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER) (kap. 5547 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

Avgiftsplikten omfatter også TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift skal betales med følgende beløp:

Innhold TRI/PER	kr per kg	
over 0,1 t.o.m. 1		0,62
over 1 t.o.m. 5	3,10	3,10
over 5 t.o.m. 10	6,21	6,21
over 10 t.o.m. 30	18,62	18,62
over 30 t.o.m. 60	37,24	37,24
over 60 t.o.m. 100	62,06	62,06

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI eller PER.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som

- utføres til utlandet,
- legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- innføres
 - som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- gjenvinnes til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK) (kap. 5548 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel eller innenlands produksjon av hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK), herunder gjenvunnet HFK og PFK.

Avgiftsplikten omfatter også HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer. Departementet kan gi forskrift om at avgift på HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer, fastsettes på annen måte enn etter vekt og at avgiften i slike tilfeller skal betales etter sjablonsatser.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Avgift skal betales med følgende beløp:

Produkttyper	Kjemisk formel	Avgiftssats (kr/kg)
HFK		
HFK-23	CHF_3	2 442
HFK-32	$\text{CH}_2 \text{F}_2$	136
HFK-41	$\text{CH}_3 \text{F}$	31
HFK-43-10mee	$\text{C}_5 \text{H}_{2\text{F}_{10}}$	271
HFK-125	$\text{C}_2 \text{HF}_5$	584
HFK-134	$\text{C}_2 \text{H}_{2\text{F}_4}$	209
HFK-134a	$\text{CH}_2 \text{FCF}_3$	271
HFK-152a	$\text{C}_2 \text{H}_{4\text{F}_2}$	29
HFK-143	$\text{C}_2 \text{H}_{3\text{F}_3}$	63
HFK-143a	$\text{C}_2 \text{H}_{3\text{F}_3}$	793
HFK-227ea	$\text{C}_3 \text{HF}_7$	605
HFK-236fa	$\text{C}_3 \text{H}_{2\text{F}_6}$	1 315
HFK-245ca	$\text{C}_3 \text{H}_{3\text{F}_5}$	117
PFK		
Perfluormetan	CF_4	1 356
Perfluoretan	$\text{C}_2 \text{F}_6$	1 920
Perfluorpropan	$\text{C}_3 \text{F}_8$	1 461
Perfluorbutan	$\text{C}_4 \text{F}_{10}$	1 461
Perfluorcyklobutan	$\text{c-C}_4 \text{F}_8$	1 816
Perfluorpentan	$\text{C}_5 \text{F}_{12}$	1 565
Perfluorheksan	$\text{C}_6 \text{F}_{14}$	1 544

Er produkttypen ukjent, skal avgift beregnes etter den høyeste avgiftssats av de produkttyper det kan være. For gassblandinger skal avgift beregnes for hver produkttype i blandingen. Er blandingsforholdet ukjent, benyttes satsen for produkttypen med den høyeste satsen for hele vekten.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som

- utføres til utlandet,
- legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- innføres
 - som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
 - for midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - diplomater,
 - NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - Den nordiske investeringsbank,
- kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- gjenvinnes.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på utslipp av NO_x (kap. 5509 post 70 og kap. 5549 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 16,14 per kg utslipp av nitrogenoksider (NO_x) ved energiproduksjon fra følgende kilder:

- framdriftsmaskineri med samlet installert motoreffekt på mer enn 750 kW,
- motorer, kjeler og turbiner med samlet installert innfyrt effekt på mer enn 10 MW,
- fakler på offshoreinstallasjoner og anlegg på land.

For NO_x-utslipp ved avgiftspliktig forbrenning av avfall skal det betales avgift etter Stortingets vedtak om avgift på sluttbehandling av avfall.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på utslipp av NO_x fra

- a) fartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk havn,
- b) fartøy som brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- c) luftfartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk lufthavn,
- d) verneverdige fartøyer, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- e) utslippskilder omfattet av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x-reducerende tiltak i samsvar med et fastsatt miljømål.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 17,60 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter også sjokolade- og sukkervarer som ikke er tilsatt sukker eller søtningsmiddel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på alkoholfrie drikkevarer mv. (kap. 5556 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp per liter:

- a) alkoholfrie drikkevarer som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff: kr 2,76,
- b) sirup som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff som nyttes til ervervsmessig framstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener o.l: kr 16,83.

Med alkoholfrie drikkevarer likestilles drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol.

Avgiftsplikten omfatter ikke varer i pulverform.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som

- a) fra produsents og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,

2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) benyttes til ervervsmessig framstilling av annet enn drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sukker mv. (kap. 5557 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 6,82 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter

- a) sukker (roe-/bete- og rørsukker),
- b) sirup og sukkeroppløsning av nevnte varer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på sukker som

- a) fra produsents og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) benyttes til ervervsmessig framstilling av varer,
- f) benyttes til biavl.

Departementet kan gi forskrift om avgrensing av og vilkår for fritak, herunder hvilken ervervsmessig framstilling av varer som omfattes av første ledd bokstav e.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgifter på drikkevareemballasje (kap. 5559 post 70–74)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av drikkevareemballasje.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det skal betales miljøavgift av drikkevareemballasje med følgende beløp per emballasjeeinheit:

- a) Glass og metall: kr 4,97
- b) Plast: kr 3,00
- c) Kartong og papp: kr 1,24.

Departementet kan gi forskrift om fritak, reduksjon eller refusjon av miljøavgiften dersom emballasjen inngår i et retursystem, herunder fastsette vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales grunnavgift på engangsemballasje med kr 1,02 per emballasjeeinheit.

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

§ 4. Emballasje som inneholder følgende drikkevarer er fritatt for grunnavgift:

- a) melk og melkeprodukter,
- b) drikkevarer framstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- c) varer i pulverform,
- d) korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter,
- e) morsmelkeerstatning.

Drikkevarer som nevnt i første ledd bokstav c og e er fritatt også for miljøavgift.

Departementet kan gi forskrift om avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje som

- a) fra registrert virksomhets og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra registrert virksomhets eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) har rominnhold på minst fire liter.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Dokumentavgift (kap. 5565 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det i henhold til lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn og tilhørende festerett til tomta. Avgift skal betales med 2,5 pst. av avgiftsgrunnlaget, men minst kr 250.

Ved tinglysing av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og boligaksjeselskaper betales avgift med kr 1 000 per hjemmelsoverføring.

§ 2. Fritatt for avgift er

- a) gaveandel i dokument som inneholder gave og lignende til det offentlige eller til stiftelser og legater med allmennnyttige formål, eller til foreninger med allmennnyttige formål som har styresete her i landet,
- b) dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner,
- c) overføring av hjemmel til fast eiendom til Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- d) egen sameieandel ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie,
- e) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller,
- f) ideell arveandel etter loven i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentsarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel,
- g) overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg,
- h) overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av,
- i) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom den krets av kongefamilien som har arve- og gaveavgiftsfritak, jf. lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 1 femte ledd.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsverdien av tomta dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

Andre avgiftsvedtak

Avgift på frekvenser (kap. 5583 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2010 skal det betales avgift til statskassen for bruk av frekvenser til drift av annen og tredje generasjons system for mobilkommunikasjon med følgende beløp:

– UMTS	23 068 000 kroner per tildelt konsesjon,
– GSM 1800	251 000 kroner per disponert dupleks kanal (2 x 200 kHz),
– GSM 900	251 000 kroner per disponert dupleks kanal (2 x 200 kHz),
– CDMA 450	1 101 000 kroner per MHz (dupleks) disponert båndbredde.

Samferdselsdepartementet kan dersom det er nødvendig av hensyn til effektiv utnyttelse av frekvensene endre avgiftsnivået for tildelte frekvenser.

Samferdselsdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

§ 2. Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2010 kan forestå salg av fem-sifrede telefonnummer. Prisene fastsettes av Samferdselsdepartementet.

Inntekter ved tildeling av konsesjoner (kap. 5309 post 29)

§ 1. For 2010 kan Samferdselsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Samferdselsdepartementet kan gi forskrift om innbetaling og oppkreving av beløpet.

Avgift knyttet til andre undersjøiske naturforekomster enn petroleum (kap. 5551 post 70)

§ 1. For 2010 kan Nærings- og handelsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner for utforsking og undersøkelser etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumforekomster.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Nærings- og handelsdepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om beregning, innbetaling og oppkreving av avgiften.

Avgift på plantevernmidler (kap. 5550 post 70)

§ 1. For 2010 kan Landbruks- og matdepartementet pålegge produsenter og importører en miljøavgift på plantevernmidler. Avgiften betales til statskassen.

§ 2. Landbruks- og matdepartementet kan i forskrifter fastsette nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

27. nov. Nr. 1500 2009

Storingsvedtak om toll for budsjetterminen 2010 (kap. 5511 post 70 og 71)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 27. november 2009 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven). Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

§ 1. Plikten til å svare toll

Fra 1. januar 2010 skal det svares toll ved innførsel av varer etter bestemmelsene i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) og etter de satser som følger av annet ledd.

De ordinære tollsatsene for 2009 skal fortsatt gjelde fra 1. januar 2010.

§ 2. Preferansetoll

Vareførsel som er omfattet av handelsavtale inngått med fremmed stat eller gruppe av stater, skal innenfor rammen av slike avtaler innrømmes preferansetoll. Tilsvarende gjelder for vareførsel som er omfattet av bilateral eller unilateral erklæring i tilknytning til slik avtale og vareførsel som er omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP). Preferansetollbehandling er betinget av at krav til opprinnelse mv., slik som fastsatt i opprinnelsesreglene til vedkommende handelsavtale eller preferansesystem, samt vilkår fastsatt i tolloven, er oppfylt.

Departementet gis fullmakt til å iverksette de tollreduksjoner og andre tollmessige forhold som følger av handelsavtale framforhandlet med annen stat.

§ 3. Nedsettelse av ordinære tollsatser

Departementet kan sette ned den fastsatte tollsats på enkelte vareslag, slik som bestemt i tolloven § 9–1 til § 9–5.

§ 4. Tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak

Kongen kan, innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller organisasjon, iverksette tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak i form av økning av den ordinære tollsatsen på enkelte vareslag, dersom det foreligger slike omstendigheter som framgår av tolloven § 10–1 til § 10–7.

§ 5. Kunngjøring mv.

Dette storingsvedtaket med de satser som skal gjelde for budsjettåret 2010, skal departementet kunngjøre slik som bestemt i tolloven § 1–6.

Departementet gis fullmakt til å innarbeide nye tariffoppdelinger eller endre gjeldende oppdelinger. Departementet skal kunngjøre nye og endrede oppdelinger slik som bestemt i første ledd.

11. des. Nr. 1501 2009**Ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 70 om endringer i helsepersonelloven m.m. (oppfølging av born som pårørende)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 11. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 70 om endringer i helsepersonelloven m.m. (oppfølging av born som pårørende) del IV. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 14. desember 2009 kl. 15.00.

Ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 70 om endringer i helsepersonelloven m.m. (oppfølging av born som pårørende). Loven trer i kraft fra 1. januar 2010.

20. nov. Nr. 1502 2009**Forskrift om endring i forskrift om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg**

Hjemmel: Fastsett av Vegdirektoratet 20. november 2009 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

I forskrift 20. januar 2009 nr. 78 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg gjøres følgende endring:

Punkt 10 skal lyde:

10. Vegliste riksveger for modulvogntog med lengde inntil 25,25 meter og totalvekt inntil 60 tonn

Fram til 1. juni 2011 kan modulvogntog med lengde inntil 25,25 meter og totalvekt inntil 60 tonn kjøre på følgende riksveger:

Vegnr.	Bruksklasse	Maks. totalvekt tonn	Tillatt vogntoglengde i meter
	Vinter Vinter		
Rv. 893	Generelt		
E6	Riksgrensen Øvre Neiden–Neiden X E6 Bk 10	60	25,25
	X Rv. 893 Neiden til Hurtigrutekaia i Kirkenes med arm til Linjegodsterminalen på Hesseng Bk 10	60	25,25
E8	Riksgrensen Helligskogen–X E6 Skibotn Bk 10	60	25,25
E6	X E8/E6 Skibotn nordover til Skibotnterminalen Bk 10	60	25,25
E6	X E8/E6 Skibotn sørover til Nallovuohppa (omlastningsplass) Bk 10	60	25,25
E12	Riksgrensen Umbukta–Mo i Rana X E12/E6/Rv. 12 Bk 10	60	25,25
Rv. 12	Mo i Rana X E12/E6–X Kv. 1386 Vikaåsen Bk 10	60	25,25
E6	Riksgr. v/Svinesund–X Rv. 190 Ekebergtunnelen–Berger X Kv. Bølerveien Bk 10	60	25,25
Rv. 2	Riksgr. v/Magnor–X Rv. 175 Gjemselund bru Bk 10	60	25,25
Rv. 175	X Rv. 2 Gjemselund bru–X Kv. Norvald Strands veg Bk 10	60	25,25
Rv. 21	X E6 Svinesundsparken–X Halden Rv. 22 Bk 10	60	25,25
Rv. 22	X Rv. 21–Ohms plass Bk 10	60	25,25
Rv. 22	X E6–X privat vei Bryggeriveien, Gjelleråsen Bk 10	60	25,25
Rv. 111	X E6 Årum–X Kv. Øraveien Bk 10	60	25,25
Rv. 111	X E6 Årum–X Rv. 111/Rv. 128 Hafslund Bk 10	60	25,25
Rv. 111/Rv. 118	X Rv. 111/Rv. 118 Hafslund–X Rv. 111/Rv. 118 Dondern Bk 10	60	25,25
Rv. 111	X Rv. 111/Rv. 118 Dondern–X Kv. Til Rudskogen Næringspark Bk 10	60	25,25
Rv. 109	E6 Alvim– X Kv. Evjebekkveien Bk 10	60	25,25
Rv. 118	E6 X Årvoll–X Kv. Årvollskogen Bk 10	60	25,25
Rv. 19	X E6 Patterød–Moss fergekai X Kv. Strandgata Bk 10	60	25,25
Rv 120	E6 X Patterød–nyoppført X Kv. Tørfestveien (Vanem næringsområde) Bk 10	60	25,25
Rv. 155	X E6–Elsa Enger transport AS Enebakk Bk 10	60	25,25
Rv. 150	Ulvensplitten X E6–X Rv. 163 Økern Bk 10	60	25,25

Vegnr.		Bruksklasse	Maks. total- vekt tonn	Tillatt vogntoglengde i meter
<i>Vinter</i>				
Rv. 163	X Rv. 150 Økern–X Kv. Jernkroken	Bk 10	60	25,25
Rv. 191	X Rv. 163 Nyland–X E6 Trosterud m/arm til Alfaset postterminal/Alnabruterminalen	Bk 10	60	25,25
Rv. 190	X E6 Alnabru–X E18 Sørenga	Bk 10	60	25,25
E 18	X Rv. 190 Sørenga–Bispelokket X Privat veg– Havnevegen	Bk 10	60	25,25
Rv. 159	X E6 Karihaugen–X Rv. 22	Bk 10	60	25,25
Rv. 163	X Rv. 159 Visperud til Postterminalen, Robsrud	Bk 10	60	25,25
Rv. 22	X Rv. 159–X Kv. Leiravegen	Bk 10	60	25,25

II

Endringen trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1503 2009

Forskrift om endring i forskrift om eksamen ved Universitetet for miljø- og biovitenskap

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet for miljø- og biovitenskap 27. november 2009 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9, § 3–10, § 4–7, § 4–10 og § 5–3. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

I forskrift 15. juni 2006 nr. 1366 om eksamen ved Universitetet for miljø- og biovitenskap gjøres følgende endringer:

§ 9–8 skal lyde:

§ 9–8. Ved bytte av sensor som følge av uforutsett forfall, regnes sensurfristen fra det tidspunkt klagen er oversendt den nye sensoren.

§ 10–1 skal lyde:

§ 10–1. Sensuren skal foreligge innen 3 uker (15 arbeidsdager) etter avlagt eksamen med mindre universitetsstyret selv har fastsatt en lengre frist.

For bacheloroppgave (15 studiepoeng) er sensurfristen 3 uker (15 arbeidsdager). For masteroppgave (30 studiepoeng) og masteroppgave (60 studiepoeng) er sensurfristen 6 uker (30 arbeidsdager) fra fastsatt innleveringsfrist med mindre universitetsstyret selv har fastsatt en lengre frist.

Sensur som følge av klage skal avgjøres uten ugrunnet opphold, jf. fvl. § 11a. Dersom klagen ikke behandles innen en måned etter klagefristens utløp, skal det sendes ut et foreløpig svar der det gjøres rede for årsaken til at klagen ikke kan behandles tidligere, og dersom det er mulig, angis når man regner med å få klagen behandlet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

2. des. Nr. 1504 2009

Forskrift om endring i forskrift om pasientjournal

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 2. desember 2009 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 40 tredje ledd. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1385 om pasientjournal gjøres følgende endring:

§ 8 første ledd nye bokstaver t) og u) skal lyde:

- t) Opplysninger om hvorvidt pasient med psykisk sykdom, rusmiddelavhengighet eller alvorlig somatisk sykdom eller skade har mindreårige barn.
- u) Opplysninger om foreldrene som har konsekvens for barnets behandlingssituasjon, herunder nødvendige opplysninger om foreldrenes helsetilstand.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

11. des. Nr. 1505 2009

Stadfestelse av forskrift 27. april 2006 nr. 449 om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) ny § 8–2a

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 27. april 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Stadfestet av Vegdirektoratet 11. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) § 4. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

Kunngjøring av ny paragraf i forskrift 27. april 2006 nr. 449 om endring i forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) stadfestes med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) § 4 og gjengis som kunngjort:

§ 8–2a. Sitteplass for barn yngre enn 3 år

1. Krav

For buss, med unntak av buss gruppe M3 klasse I, skal det være minst to sitteplasser som er godkjent for barn yngre enn 3 år eller minst to sitteplasser hvor det kan festes sikringsutstyr for barn yngre enn 3 år. Hvis alternativ to benyttes, skal sikringsutstyret være godkjent og merket i henhold til ECE-reg. nr. 44.03, og det skal være med i kjøretøyet til enhver tid.

2. Ikrafttreden

Denne paragrafen trer i kraft 1. januar 2008 for nye registreringer og for typegodkjenning av ny type kjøretøy.

II

Stadfestelsen trer i kraft straks.

11. des. Nr. 1506 2009

Forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 11. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36 og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis i 2010.

§ 2. Forsøksfiske

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil 20 000 tonn tobis i et forsøksfiske innenfor et avgrenset område og i en periode fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Deltakelse i fisket nevnt i første ledd skjer etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet. Etter påmeldingsfristens utløp kan Fiskeridirektoratet avgjøre deltakelsen ved loddtrekning.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere kriterier for deltakelse og gjennomføring av forsøksfiske.

§ 3. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 4. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 5. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er tobis forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 6. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter § 60, § 61, § 62 og § 64 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

11. des. Nr. 1507 2009**Forskrift om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området)**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 11. desember 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 34, § 36 og § 37. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i området nord for 35° N og vest for en linje trukket langs meridianen 42° V til posisjon 59° N 42° V og derfra langs meridianen 44° V til Grønlands kyst (NAFO-området).

Med reguleringsområdet (regulatory area) menes den del av NAFO-området som ligger utenfor de områder hvor kyststatene har fiskerijurisdiksjon (internasjonalt farvann). Med underområder (divisions) menes de inndelinger av NAFO-området som hver er beskrevet med et tall fra 1–6 med tillegg av en eller to bokstaver (eks. 3 M eller 3 NO).

§ 2. Deltakelse

Det er forbudt å drive fiske i området som er beskrevet i § 1 uten på forhånd å ha registrert vedkommende fartøy hos Fiskeridirektøren.

Registrering gjelder for spesifiserte fiskeslag, og for ett kalenderår av gangen.

Fartøy som ikke har drevet fiske i det nordvestlige Atlanterhav i de senere år, kan nektes registrering. Det kan også nektes registrering av andre grunner, når det er nødvendig for å gjennomføre et rasjonelt fiske.

Et fartøy som er registrert etter første ledd, kan strykes i registeret når vedkommende fartøy ikke oppfyller de fastsatte vilkår eller overtrer lov og forskrift for området eller ikke deltar i fisket i områdene beskrevet i § 1 innen de fastsatte frister.

§ 3. Rapportering

Fartøy som nevnt i § 2 skal sende de meldingene som fremgår av denne bestemmelsen. Meldingene skal sendes til Fiskeridirektoratet.

Slike meldinger kan sendes elektronisk eller pr. telefaks.

a) Melding om fiskestart

Melding om fiskestart skal sendes senest 6 timer før ankomst i reguleringsområdet.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	COE, Melding om fiskestart
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	P ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Skipperens navn	MA	P	Navn på fartøyets skipper
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer
Posisjon bredde	LA	P	Posisjon bredde ved sending av melding, NDDMM
Posisjon lengde	LO	P	Posisjon lengde ved sending av melding, E/WDDMM
Kvantum om bord	OB	P	Fangst om bord fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Fangstområde	RA	P	Angivelse av NAFO-underområde det skal fiskes i
Fiskeslag	DS	P	Fiskeslag som er hovedmål for fiske
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Påkrevd ved elektronisk innmelding.

Dersom samlet rund vekt av de ulike fiskeslag om bord utgjør mindre enn 1 tonn, kan fiskeslag angis ved betegnelsen MZZ (marine fish not specified).

b) Fangstmelding (CAT)

Fangstmelding skal sendes ukentlig, hver mandag før kl. 1200 UTC. Den første fangstmeldingen skal sendes på den første mandagen etter inngang i NAFO-området. Fartøy som fisker reker i 3L skal i tillegg sende fangstmelding ved inngang i og utgang av 3L, samt daglige fangstmeldinger i 3L.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	CAT, Fangstmelding
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	P ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Fangst	CA	P	Fangst siden forrige COE-, CAT- eller CAX-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Antall fiskedager	DF	P	Antall fiskedager i området siden fiskestart eller siste fangstmelding
Fangstområde	RA	P ²	NAFO-underområde der fangsten er tatt
Meldingsdato	DA	P ²	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Påkrevd ved elektronisk innmelding.

2 Valgfritt dersom fartøyet er underlagt satellittsporing.

c) Daglig fangstmelding (CAX)

Fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratet til å fiske uten observatør skal sende daglige fangstmeldinger. Disse meldingene skal sendes elektronisk, jf. bokstav h.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	CAX, Fangstmelding
Meldingsnummer	RN	P	Serienummer for meldingen i inneværende år
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer
Fangstområde	RA	P	NAFO-underområde der fangsten er tatt
Posisjon lengde	LA	P ¹	Posisjon lengde på meldingstidspunktet
Posisjon bredde	LO	P ¹	Posisjon bredde på meldingstidspunktet
Fangst	CA	P	Fangst siden forrige COE- eller CAX-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Utkast	RJ	P	Utkast siden forrige COE- eller CAX-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Fangst under minstemål	US	P	Fangst under minstemål siden forrige COE- eller CAX-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Valgfritt for fartøy underlagt satellittsporing.

d) Omlastingsmelding

Fartøy som skal foreta omlasting eller motta fangst fra annet fartøy skal senest 24 timer før omlastingen påbegynnes sende melding om omlasting. Fartøy som har mottatt fangst fra annet fartøy skal senest en time etter at den enkelte omlasting er avsluttet sende melding om omlasting.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	TRA, melding om omlasting
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	P ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Posisjon bredde	LA	P ²	Posisjon bredde ved sending av melding, NDDMM
Posisjon lengde	LO	P ²	Posisjon lengde ved sending av melding, E/WDDMM
Kvantum som skal overføres	KG	P	Kvantum som skal overføres fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Overført fra	TF	P ³	Radiokallesignal på fartøyet det overføres fra
Overført til	TT	P ³	Radiokallesignal på fartøyet det overføres til
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Påkrevd ved elektroniske meldinger.

2 Valgfritt dersom fartøyet er underlagt satellittsporing.

3 Etter hva som er relevant.

Dersom samlet rund vekt av de ulike fiskeslag om bord utgjør mindre enn 1 tonn kan fiskeslag angis ved betegnelse MZZ (marine fish not specified).

e) Melding om havneanløp

Fartøy som har mottatt fangst fra annet fartøy skal sende melding om havneanløp senest 24 timer før landing finner sted.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	ROR, melding om havneanløp
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	P ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Skippers navn	MA	P	Navn på fartøyets skipper
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Posisjon bredde	LA	P ²	Posisjon bredde for omlasting
Posisjon lengde	LO	P ²	Posisjon lengde for omlasting
Kyststat	CS	P	Landingshavnsens kyststat
Havn	PO	P	Navnet på havnen der det skal landes
Dato	PD	P	Dato for havneanløp i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	P	Tidspunkt for havneanløp i UTC (TTMM)
Kvantum som skal landes	KG	P	Kvantum som skal leveres fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Kvantum om bord	OB	P	Fangst om bord fordelt på kilo rund vekt. Parvis angitt.
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

- 1 Påkrevd ved elektroniske meldinger.
- 2 Valgfritt for fartøy underlagt satellittsporing.

f) Melding om avslutning av fiske

Melding om avslutning av fiske skal sendes senest 6 timer før utgang av reguleringsområdet.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/ Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	COX, melding om avslutning av fiske
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	P ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	P	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	P	Fartøyets registreringsnummer
Posisjon bredde	LA	P ²	Posisjon bredde ved sending av melding, NDDMM
Posisjon lengde	LO	P ²	Posisjon lengde ved sending av melding, E/WDDMM
Fangst	CA	P	Fangst siden forrige COE- eller CAX- melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Fangstområde	RA	P	NAFO-område der fangsten er tatt
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

- 1 Påkrevd ved elektroniske meldinger.
- 2 Valgfritt dersom fartøyet er underlagt satellittsporing.

Dersom samlet rund vekt av de ulike fiskeslag om bord utgjør mindre enn 1 tonn, kan fiskeslag angis ved betegnelsen MZZ (marine fish not specified).

g) Registrering i fangstdagbok

Straks melding nevnt i bokstavene a–f er sendt skal opplysninger om dato, klokkeslett (UTC) for tidspunktet meldingen ble sendt, hvorledes meldingen formidles og navn på radiostasjon dersom slik nyttes, innføres i fangstdagboken.

h) Gjennomføring

Dersom elektronisk rapportering skal benyttes plikter fartøyet før fiske kan starte å forvisse seg om at rapporteringssystemet fungerer tilfredsstillende.

Elektroniske meldinger vil automatisk bli bekreftet med en returmelding med meldingsidentifikasjon RET fra Fiskeridirektoratet. Dersom meldingen er mottatt uten feil, vil returmeldingen angi meldingsstatus ACK, hvis ikke vil meldingsstatus være NAK.

Dersom meldingen ikke bekreftes med returmelding må meldingen sendes på ny, eventuelt pr. telefaks.

Dersom elektronisk rapportering benyttes, skal fartøyets navn og registreringsmerke ikke angis i meldingene.

§ 4. Oppgaveplikt

Deltagende fartøy har plikt til å føre fangstdagbok og innen en måned etter endt tur sende dagboken til Fiskeridirektoratet, jf. Fiskeridirektoratets forskrift 26. juli 1993 nr. 772 om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy.

§ 5. Forbud mot fiske

Fiskeridirektøren kan forby ethvert fiske i det området eller deler av området som er beskrevet i § 1, når det foreligger internasjonale avtaler om dette eller når tildelte kvoter av kyststater i dette området eller kvote Norge er tildelt etter vedtak av Den nordvest-atlantiske fiskerikommisjon (NAFO) er oppfisket.

Fisket kan stoppes midlertidig ved at en årskvote fordeles med mindre kvoter for kortere tidsrom enn et år.

Fiskeridirektøren kan også bestemme at en kvote bare kan utnyttes av bestemte redskapstyper.

§ 6. Maskevidde i trål

Det er forbudt å bruke trål i fiske etter reker dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn 40 mm.

I fisket etter alle fiskeslag unntatt lodde er det forbudt å bruke trål dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn 130 mm.

§ 7. Påbud om bruk av sorteringsrist

Ved bruk av reketrål skal det være innmontert sorteringsrist.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere retningslinjer for utforming og montering av sorteringsrist etter første ledd.

§ 8. Bifangst ved trålfiske etter reker

For det tilfelle at bifangst av regulerte bunnfiskearter pr. trålfal overstiger 5 % i vekt, skal fartøy umiddelbart forandre posisjon med minst 5 nautiske mil, for å unngå videre bifangster av regulerte bunnfiskearter.

§ 9. Reguleringsfullmakter

Fiskeridirektøren kan endre denne forskriften og fastsette nærmere reguleringsbestemmelser som er nødvendige for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket, herunder påmeldingsfrist, siste utseilingsdato, maksimalkvote mv.

§ 10. Krav til stuingsplan og stuing av fangst

Fartøy som fisker i reguleringsområdet skal føre stuingsplan som viser plassering av forskjellige arter i lasterommet spesifisert på kvantum produktvekt (i kilo).

Stuingsplanen skal oppdateres hver dag for det foregående døgnet fra klokken 0000 UTC til klokken 2400 UTC.

Stuingsplanen skal oppbevares om bord til landingen er avsluttet.

Fisk av samme art kan plasseres flere steder i lasterommet, men må holdes klart atskilt fra andre arter.

All fangst tatt i NAFO-området skal stues separat fra fangst tatt utenfor området.

§ 11. NAFO-reguleringer

Deltagende fartøy skal følge regler i eller fastsatt i medhold av konvensjon om fiske i NAFO-området.

§ 12. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes etter lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar kapittel 12. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 13. Ikraftttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 16. mars 1994 nr. 215 om regulering av fiske i Det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området).

11. des. Nr. 1508 2009**Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 11. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 16, § 36 og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

§ 1. Forbud

Det er forbudt å fiske uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) med norske fartøy i 2010.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som fyller vilkårene for å delta i § 3, i perioden fra og med 15. august til og med 1. desember fiske inntil 8600 tonn uer i dette området.

§ 3. Vilkår for deltakelse

Fartøy som skal delta i fisket må ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2009.

§ 4. Salg av fartøy med deltakeradgang

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratet gi ny eier adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkårene for deltakelse er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fiske medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

§ 5. Utskifting av fartøy med deltakeradgang

Ved utskifting av fartøy med deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratet gi eier tillatelse til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Adgang til å delta i fiske med utskiftningsfartøy bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

§ 6. Bifangst

I fisket etter andre arter i område som nevnt i § 1 kan fartøy ha inntil 1 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 7. Påmelding

Fartøy som fyller vilkåret for deltakelse og som ønsker å delta, må sende melding til Fiskeridirektoratet før fisket tar til.

§ 8. Rapporteringsplikt

Fartøyene kan pålegges daglig rapporteringsplikt.

§ 9. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten på 8600 tonn er beregnet oppfisket av norske og utenlandske fartøy.

§ 10. Observatører

Deltakende fartøy kan pålegges å ha vitenskapelige observatører om bord.

§ 11. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell eller hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 12. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar kapittel 12 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst kapittel VI. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

11. des. Nr. 1509 2009**Vedtak om opphevelse av delegering av myndighet til Produkt- og elektrisitetstilsynet etter produktkontrollloven**

Hjemmel: Fastsett av Barne- og likestillingsdepartementet 11. desember 2009 hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven). Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

Vedtak 18. oktober 1995 nr. 1185 om delegering av myndighet til Produkt- og elektrisitetstilsynet etter produktkontrollloven oppheves.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

11. des. Nr. 1510 2009**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov 11. desember 2009 nr. 120 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond del II**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 11. desember 2009 med hjemmel i lov 11. desember 2009 nr. 120 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond del II. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

Kongens myndighet etter vedtak til lov om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond del II til å bestemme ikrafttredelse delegeres til Finansdepartementet.

11. des. Nr. 1511 2009**Forskrift om endring i forskrift om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 11. desember 2009 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 67 fjerde ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

I forskrift 31. mai 2002 nr. 506 om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd gjøres følgende endring:

§ 1 siste ledd skal lyde:

Prøveordningen gjelder frem til og med 31. desember 2010.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

14. des. Nr. 1512 2009**Forskrift om endring i forskrift om differensiering av forvaltningsgodtgjørelsen for verdipapirfondsandeler**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 6–1 første ledd. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1776 om differensiering av forvaltningsgodtgjørelsen for verdipapirfondsandeler gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Differensieringen skal baseres enten på verdien av den enkelte eiers andeler i fondet eller på antall andeler den enkelte eier i fondet. Den verdi av andeler eller det antall andeler som legges til grunn for differensieringen skal oppdateres ved den enkelte eiers tegning eller innløsning av andeler og minst hver tolvte måned. Differensieringen skal uttrykkes som en prosentvis rabatt på den forvaltningsgodtgjørelsen som daglig belastes fondet. Hver rabattsats skal gjelde den enkelte eiers beholdning av andeler så fremt verdien av andelene eller antallet andeler overstiger de i fondets vedtekter angitte terskler for rabatt.

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Krav til fondets vedtekter, prospekt, delårsrapporter, prisopplysninger og salgsmateriale*

Bestemmelser om differensiert forvaltningsgodtgjørelse for fondet skal fremgå klart av fondets vedtekter, prospekt, delårsrapporter og salgsmateriale.

De til enhver tid gjeldende rabattsatser for differensiering av forvaltningsgodtgjørelse skal være lett tilgjengelig på fondets internettside.

§ 4 skal lyde:

Bestemmelsen i § 1 er ikke til hinder for at differensiert forvaltningsgodtgjørelse fastsatt før 1. januar 2010 kan videreføres på gjeldende vilkår.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

14. des. Nr. 1513 2009**Forskrift om rentesats etter folketrygdløven § 22–17 første ledd**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 22–17 første ledd andre punktum. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

§ 1. Renten etter folketrygdloven § 22–17 første ledd første punktum skal utgjøre halvparten av renten etter § 3 i forsinkelsesrenteloven.

§ 2. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2009.

14. des. Nr. 1514 2009**Forskrift om endring i forskrift om refusjon av utgifter for tilsyn med sikkerhet, arbeidsmiljø og ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Olje- og energidepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i forskrift 27. juni 1997 nr. 652 om refusjon av utgifter for tilsyn med sikkerhet, arbeidsmiljø og ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten § 9. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

I

I forskrift 27. juni 1997 nr. 652 om refusjon av utgifter for tilsyn med sikkerhet, arbeidsmiljø og ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Tilsyn, inklusiv reisetid, som utføres etter denne forskriften, vil bli fakturert med kr 820 pr. time.

§ 7 første ledd første punktum skal lyde:

Dersom et avtalt tilsyn utenfor det faste arbeidsstedet ikke lar seg gjennomføre når tilsynsmyndigheten møter opp, og dette ikke skyldes tilsynsmyndigheten, skal rettighetshaver eller den tilsynet retter seg mot betale et beløp på kr 1 430 pr. tjenestemann som møter frem.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

14. des. Nr. 1515 2009

Forskrift om fangst av ål i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 7, § 13 og § 66. Kunngjort 15. desember 2009 kl. 14.20.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder fangst av ål i sjøen i norsk territorialfarvann og norsk økonomisk sone, både fra land og med norske og utenlandske fartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fange, oppbevare og lande ål innenfor området nevnt i § 1.

Forbudet gjelder også fritidsfiske.

§ 3. Vilkår for å delta i forskningsfangst av ål

Uten hinder av forbudet i § 2 kan fiskere som er gitt særskilt tillatelse til forskningsfangst av ål gjennomføre slik fangst i henhold til tillatelsen.

Tillatelse kan tildeles etter søknad til Fiskeridirektoratet hvis følgende vilkår er oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret, samt være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av ål,
- eieren av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet i 2010,
- fartøyet og eieren må ha registrert landing av ål ved norske fiskemottak i perioden 2006 til 2008. Kun fangst levert av fiskere ført i fiskermanntallet på leveringstidspunktet skal medregnes.

Dersom en eier som fyller vilkårene etter denne bestemmelsen skifter fartøy stilles det likevel ikke krav om at fartøyet som kommer til erstatning, har registrert landing av ål ved norske fiskemottak før 1. januar 2009.

§ 4. Kvoter

Den totale rammen for forskningsfangsten er 50 tonn. Innenfor dette kvantumet kan Fiskeridirektoratet for 2010 tildele tillatelser i følgende områder og med tilhørende maksimalkvanta:

Østfold	6 tillatelser à 1500 kg
Oslo/Buskerud/Akershus	1 tillatelse à 1500 kg
Vestfold	4 tillatelser à 1500 kg
Telemark	2 tillatelser à 1500 kg
Aust-Agder	5 tillatelser à 1500 kg
Vest-Agder	5 tillatelser à 1500 kg
Rogaland	11 tillatelser à 1000 kg
Hordaland/Sogn og Fjordane	8 tillatelser à 1000 kg.

Tillatelsen til fangst av ål gjelder i det distrikt tillatelsen er gitt for.

§ 5. Søknad

Eier av fartøy som fyller vilkårene i § 3 og som ønsker å delta i forskningsfangst etter ål i 2010 må sende søknad til Fiskeridirektoratet region Sør på fastsatt skjema innen 1. februar 2010.

§ 6. Rapportering

Alle som deltar i fangst av ål skal rapportere fangst til Havforskningsinstituttet på eget skjema.

§ 7. Gjennomføring av fangsten

Forskningsfangst kan bare gjennomføres i perioden fra og med 1. mai til og med 30. november 2010.

Det er kun tillatt å benytte ruser.

§ 8. Tilbakekall av tillatelse

Den som unnlater å rapportere etter § 6 eller overtrer andre bestemmelser kan få inndratt tillatelsen til fangst av ål. Vedtak om inndragning treffes av Fiskeridirektoratet.

§ 9. Sanksjoner, straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 60 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften gjelder fra og med 1. januar til og med 31. desember 2010.

24. sept. Nr. 1516 2009**Forskrift om endring i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Norges idrettshøgskole**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Norges idrettshøgskole 24. september 2009 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–6. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 26. mai 2005 nr. 1811 om opptak, studier og eksamen ved Norges idrettshøgskole gjøres følgende endring:

§ 12 skal lyde:

1. Personer uten studierett på høgskolens studieprogram kan få anledning til å følge undervisning og ta eksamen i emner med ledig kapasitet, som emnestudent. Emnestudenter må fylle opptakskrav til studieprogrammet som emnet inngår i, og forkunnskapskrav som er fastsatt for emnet. Emnestudenter må betale semesteravgift for å følge undervisning og ta eksamen. Søknadsfrist for emner som starter i høstsemesteret er 1. august, for vårsemesteret er fristen 1. desember. Søkerne rangeres etter tidspunktet hvor NIH mottar komplett søknad.
2. Opptak som emnestudent gir rett til å følge undervisning og ta eksamen i samme semester. Emnestudenter har bare mulighet til å ta enkeltemner ved høgskolen, ikke hele studieprogram. En emnestudent kan få adgang til emner som maksimalt utgjør 30 studiepoeng per studieår.
3. Emnestudenter skal ha samme vurderingsform og vurderingsordning som ordinære studenter i emnet, og kan ikke ta eksamen etter tidligere ordninger. Emnestudenter omfattes av øvrige krav som ordinære studenter har om frammøte, deltakelse i gruppearbeid eller liknende.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. des. Nr. 1517 2009**Forskrift om endring i forskrift om offentlige trafikkskilt, vegoppmerking, trafikklyssignaler og anvisninger (skiltforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 9. desember 2009 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 5 og § 43. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 7. oktober 2005 nr. 1219 om offentlige trafikkskilt, vegoppmerking, trafikklyssignaler og anvisninger (skiltforskriften) gjøres følgende endring:

§ 29 nytt nummer 4 skal lyde:

4. For skilt 729 Gate-/vegnavnskilt treffer kommunen vedtak også for privat veg. Før regionvegkontoret eller kommunen fatter vedtak om slikt skilt skal henholdsvis kommunen og regionvegkontoret få uttale seg.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

11. des. Nr. 1518 2009**Forskrift om endring i forskrift om lov om barneverntjenesters anvendelse på Svalbard**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 1–2 annet ledd. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 1. september 1995 nr. 772 om lov om barneverntjenesters anvendelse på Svalbard gjøres følgende endring:

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

Barnevernloven § 3–2a kommer ikke til anvendelse på Svalbard.

*II**Ikraftsetting*

Endringen i § 1 annet ledd gjelder fra 1. januar 2010.

14. des. Nr. 1519 2009**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 19–2. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 19–2–4 nytt annet punktum skal lyde:

Når økning av skatt skyldes frivillig retting eller utfylling av opplysninger etter ligningsloven § 10–3 annet ledd bokstav c skal det likevel beregnes renter selv om det ikke ilegges tilleggsskatt.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1520 2009**Forskrift om endring i forskrift om oppgaveplikt for kontrollerte transaksjoner og mellomværender**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–12 nr. 7. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 7. desember 2007 nr. 1368 om oppgaveplikt for kontrollerte transaksjoner og mellomværender gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelsfelt skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 7. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–12 nr. 7.

§ 1 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) For selskaper og innretninger som har oppgaveplikt etter ligningsloven § 4–12 nr. 6 annet punktum, medregnes transaksjoner og mellomværender etter nevnte bestemmelse ved vurderingen av om beløpsgrensene i første ledd er overskredet.

§ 1 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. des. Nr. 1521 2009**Forskrift om endring i forskrift om dokumentasjon av prisfastsettelsen ved kontrollerte transaksjoner og overføringer**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–12 nr. 7. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 7. desember 2007 nr. 1369 om dokumentasjon av prisfastsettelsen ved kontrollerte transaksjoner og overføringer gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelsfelt skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 7. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–12 nr. 7.

§ 1 nytt tredje ledd skal lyde:

For selskaper og innretninger som har dokumentasjonsplikt etter ligningsloven § 4–12 nr. 6 annet punktum, medregnes transaksjoner og mellomværender etter nevnte bestemmelse ved vurderingen av om beløpsgrensene i annet ledd er overskredet.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. des. Nr. 1522 2009

Vedtak om endring i vedtak om delegering av myndighet til Skattedirektoratet til å fastsette retningslinjer til utfylling og gjennomføring av dokumentasjonsplikten etter ligningsloven § 4–12 nr. 2 og nr. 5

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–12 nr. 7. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I vedtak 5. desember 2007 nr. 1356 om delegering av myndighet til Skattedirektoratet til å fastsette retningslinjer til utfylling og gjennomføring av dokumentasjonsplikten etter ligningsloven § 4–12 nr. 2 og nr. 5 gjøres følgende endringer:

Vedtaket skal lyde:

Delegering av myndighet til å fastsette retningslinjer til utfylling og gjennomføring av dokumentasjonsplikten etter ligningsloven § 4–12 nr. 2, 5 og 6

Vedtaket skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 5. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–12 nr. 7.

Del I skal lyde:

Departementets myndighet etter ligningsloven § 4–12 nr. 7 til å fastsette retningslinjer til utfylling og gjennomføring av dokumentasjonsplikten som følger av ligningsloven § 4–12 nr. 2, 5 og 6, delegeres til Skattedirektoratet.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. des. Nr. 1523 2009

Delegering av Finansdepartementets myndighet etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) til Skattedirektoratet

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) kap. 1–6, 8–11, 13–16 og 22. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

Finansdepartementets myndighet etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) til å gi forskriftsbestemmelser delegeres til Skattedirektoratet. Delegeringen omfatter ikke myndighet etter lovens kapittel 7, 12 og 17.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

15. des. Nr. 1524 2009

Forskrift om endring i forskrift om særavgifter

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I.

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 3–1–1 niende ledd skal lyde:

(9) Varer som ut fra reklame, etiketter og lignende er ment eller som er tjenlig som erstatning for avgiftspliktige tobakkvarer, kan avgiftsbelegges som tobakkvarer.

Ny § 3–1–3 skal lyde:

§ 3–1–3. Kompetanse til å fatte vedtak om erstatningsvarer

Tollregionen kan fatte enkeltvedtak om avgiftsplikt for varer som nevnt i § 3–1–1 niende ledd.

§ 3–2–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) Ved avgrensning av begrepene alkoholholdig drikk og brennevin, legges definisjonene i alkoholloven til grunn så langt disse passer og ikke annet er bestemt i eller i medhold av denne forskrift.

§ 3–2–2 første og annet ledd skal lyde:

(1) Avgiftsgrunnlaget er det alkoholinnhold som fremgår av merkingen på emballasjen.
(2) For brennevinsbasert drikk beregnes avgiften pr. liter og volumprosent alkohol. For annen alkoholholdig drikk med alkoholstyrke til og med 4,7 volumprosent beregnes avgiften pr. liter etter avgiftsgruppe. For annen alkoholholdig drikk med alkoholinnhold over 4,7 volumprosent beregnes avgiften pr. liter og volumprosent alkohol.

§ 3–2–3 skal lyde:

§ 3–2–3. Særskilte vilkår for innførsel

Ved innførsel av alkoholholdig drikk med alkoholstyrke over 2,5 volumprosent, må virksomheter være registrert i henhold til § 5–1 eller fremlegge særskilt bevilging eller tillatelse.

§ 3–2–4 annet ledd skal lyde:

(2) Alle forbrukerpakninger som inneholder avgiftspliktige varer, skal være klart merket med rominnhold, produktets alkoholinnhold og produsentens navn og hjemsted. Alkoholinnhold i vin med opprinnelse i EØS-området skal være merket i samsvar med forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin § 7. Annen alkoholholdig drikk skal være merket i samsvar med forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler § 23 og vedlegg III til forskriften.

§ 3–5–3 første ledd skal lyde:

(1) For inneremballasje som inngår i et retursystem reduseres miljøavgiften med den returandel som er fastsatt i medhold av avfallsforskriften.

§ 3–7–4 annet ledd skal lyde:

(2) Det gis avgiftsrefusjon etter følgende tabell:

	Refusjon (øre/l) ved forskjellige rensegrader (%)								
Pst. svovel i oljen	10–24	25–34	35–44	45–54	55–64	65–74	75–84	85–94	95–100
T.o.m. 0,05	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Over 0,05 t.o.m. 0,25	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	7,5	7,5	7,5
0,25 t.o.m. 0,50	0,0	0,0	0,0	7,5	7,5	7,5	7,5	15,0	15,0
0,50 t.o.m. 0,75	0,0	0,0	7,5	7,5	7,5	15,0	15,0	15,0	22,5
0,75 t.o.m. 1,00	0,0	7,5	7,5	15,0	15,0	15,0	22,5	22,5	30,0

§ 3–9–4 sjette ledd skal lyde:

(6) Regiontollstedet utbetaler tilskudd etter følgende grupper og satser:

<i>Bensinforbruk:</i>	<i>Tilskudd kr:</i>
Under 100 liter	0 kr
100–299 liter	1 133 kr
300–599 liter	2 149 kr
600–899 liter	3 321 kr
900–1 199 liter	4 388 kr
1 200–1 499 liter	5 446 kr
1 500 liter og over	6 502 kr

Tilskudd gis årlig. Utbetalingen skjer etterskuddsvis.

§ 3–11–1 skal lyde:

§ 3–11–1. Saklig virkeområde

(1) Avgiftsplikten omfatter mineralolje og biodiesel til framdrift av motorvogn (autodiesel).
(2) Som mineralolje anses parafin, fyringsparafin, gassolje, dieselolje og lett fyringsolje. Etter direktoratets nærmere bestemmelser omfattes også annen mineralolje som kan benyttes til framdrift av motorvogn. All mineralolje som ikke er merket på det tidspunkt avgiftsplikten oppstår, er omfattet av avgiftsplikten. Avgift beregnes når den avgiftspliktige ikke på betryggende måte kan dokumentere at mineraloljen er merket etter reglene i § 3–11–3 til § 3–11–6. For mineralolje beregnes avgiften i tillegg til CO₂ - og svovelavgift.

(3) Som biodiesel anses olje produsert av biomasse, og som egner seg og er ment brukt til framdrift av motorvogn. All biodiesel er omfattet av avgiftsplikten, også i blanding med mineralolje.

(4) På vilkår fastsatt av direktoratet omfattes følgende produkter og anvendelsesområder ikke av avgiftsplikten og merkebestemmelsene:

- a) tung fyringsolje (mineralolje som inneholder destillasjonsrest),
- b) tungdestillat (gassolje med tåkepunkt over 5 °C),
- c) flyparafin levert til bruk for luftfartøy,
- d) olje som nyttes som råstoff i industriell virksomhet, dersom den av hensyn til bruken ikke kan merkes,
- e) olje som leveres i detaljpakning på maksimum fem liter, i den utstrekning det fremgår av pakningen at varen er til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 3-11-2 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

For blandinger beregnes avgiften av volumet av de enkelte avgiftspliktige oljetyper i blandingen.

§ 3-11-7 skal lyde:

§ 3-11-7. Levering av avgiftsfri biodiesel

(1) Registrerte virksomheter kan levere biodiesel uten avgift på olje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift) til brukere som er berettiget til avgiftsfri bruk i henhold til Stortingets avgiftsvedtak § 3.

(2) Ved levering skal det avgis erklæring til den registrerte virksomheten om at biodieselen er til avgiftsfri bruk. Den som avgir erklæring etter denne bestemmelse, er ansvarlig for at opplysningene er riktige og fullstendige. Avgift skal innbetales til tollvesenet dersom det etter at erklæringen er avgitt, viser seg at vilkårene for fritak ikke er oppfylt. Den registrerte virksomheten skal oppbevare erklæringen i ti år.

(3) For avgiftsbelagt biodiesel levert fra ikke registrerte virksomheter gis det refusjon for tilsvarende innbetalte avgifter.

Ny § 3-11-8 skal lyde:

§ 3-11-8. Særskilt avgift ved urettmessig bruk av avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje

(1) Avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje kan benyttes til de anvendelsesområder som er angitt i Stortingets vedtak om avgift på olje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift) § 3. Annen bruk av avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje anses som urettmessig.

(2) Mineralolje anses som merket når den er merket etter reglene i § 3-11-3 til § 3-11-6 og andelen merket olje overstiger 3 pst. Mineralolje anses også som merket når den inneholder andre lands merkestoffer, med mindre oljen er merket som høyavgiftsbelagt.

(3) Biodiesel anses som avgiftsfri når den er innført eller tatt ut av godkjent lokale med den hensikt å benytte oljen til avgiftsfritt formål i henhold til Stortingets avgiftsvedtak § 3.

(4) Dersom det urettmessig er benyttet avgiftsfri biodiesel eller merket mineralolje, skal det beregnes avgift etter følgende tabell:

<i>Motorvognens tillatte totalvekt i kg</i>	<i>Avgift kr</i>
0–3 499	20 000,–
3 500–7 499	40 000,–
7 500–14 999	60 000,–
15 000–19 999	80 000,–
20 000 og over	100 000,–

(5) Avgiften nedsettes forholdsmessig dersom det dokumenteres at det på kjøretøyet ikke kan ha vært benyttet avgiftsfri biodiesel eller merket mineralolje urettmessig i en toårsperiode fra oppdagelsestidspunktet. Beløpet beregnes pr. påbegynt måned, likevel for minst to måneder. Beløpet avrundes oppad til nærmeste hele 100 kroner.

(6) Ved gjentakelse kan det ilegges dobbel avgift.

(7) Direktoratet kan i enkeltstående tilfeller frafalle eller sette ned avgiften for urettmessig bruk dersom det foreligger særlige omstendigheter.

§ 3-13-4 annet ledd oppheves. Gjeldende tredje til femte ledd blir annet til fjerde ledd.

§ 3-15-3 første ledd skal lyde:

(1) Båtmotorer som leveres til bruk i fartøy som er registrert i Registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, skipsregisteret (NOR) eller Norsk internasjonalt skipsregister (NIS), er fritatt for avgift. Det samme gjelder båtmotorer som leveres til bruk i fartøy som er registrert i registre tilsvarende NOR og NIS i andre land omfattet av EØS-avtalen. Fritaket omfatter ikke fritidsbåter.

§ 3-16-4 første ledd første punktum skal lyde:

Det gis tilskudd som kompensasjon for avgift på sukker som brukes til biavl, jf. Stortingets vedtak om avgift på sukker mv. § 2 første ledd bokstav f.

§ 4-1-1 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) fartøy definert som verneverdig etter forskrift 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer-, lasteskip og lektere § 2 nr. 57.

§ 4–10–1 skal lyde:

§ 4–10–1. Proviand

(1) Drikkevareemballasje, alkoholfrie drikkevarer mv., alkohol, tobakkvarer, sjokolade- og sukkervarer mv. og sukker mv. kan innføres uten avgift dersom de leveres til salg eller bruk om bord i fartøy eller luftfartøy som skal forlate tollområdet. Det gis fritak for de varer og den mengde som tillates utført i medhold av tolloven § 4–23.

(2) Registrerte virksomheter kan levere varer til bruk som nevnt i første ledd uten avgift.

(3) Importører kan søke tollregionen om refusjon av betalt avgift dersom varen leveres til salg eller bruk om bord i fartøy eller luftfartøy som skal forlate tollområdet. Vilåårene i tollforskriften § 11–2–1 gjelder tilsvarende.

§ 4–10–2 oppheves.

§ 5–1 skal lyde:

§ 5–1. Registreringsplikt

Følgende skal registreres for den enkelte avgift:

- produsenter av avgiftspliktige varer, med unntak av mikrokraftverk og energigjenvinningsanlegg som leverer elektrisk kraft direkte til sluttbruker,
- virksomheter som produserer eller innfører teknisk etanol med alkoholstyrke over 2,5 volumprosent,
- virksomheter som driver deponi eller forbrenningsanlegg for sluttbehandling av avfall,
- virksomheter som gjenvinner TRI og PER når gjenvinning skjer med sikte på videresalg,
- virksomheter som transporterer elektrisk kraft til forbruker,
- importører av alkoholholdig drikk med alkoholstyrke over 2,5 volumprosent, når det ikke foreligger særskilt tillatelse eller bevilling,
- virksomheter som eier eller driver NOx -avgiftspliktige enheter, med unntak av virksomheter som kun har avgiftsfrie utslipp eller utenlandske virksomheter som benytter representant registrert etter § 5–2 bokstav d.

§ 5–13 første ledd skal lyde:

(1) Tollvesenet, Statens vegvesen og politiet kan når som helst uten varsel kontrollere motorvogner, herunder drivstofftanken eller deler av motoren, for å påse at bestemmelsene om bruk av avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje blir overholdt.

§ 5–13 tredje ledd skal lyde:

(3) Dersom det er mistanke om at avgiftsfri biodiesel eller merket mineralolje er benyttet urettmessig, skal en prøve av drivstoffet sendes Tollaboratoriet via tollregionen. Tollaboratoriet gir en skriftlig uttalelse om prøven. Uttalelsen skal legges til grunn ved en eventuell beregning av avgift etter § 3–11–8. Prøven anses å inneholde avgiftsfri biodiesel eller merket mineralolje når andelen av avgiftsfri biodiesel eller merket mineralolje overstiger tre prosent.

§ 5–13 fjerde ledd skal lyde:

(4) Forhandlere av avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje skal på forespørsel gi tollvesenet opplysninger om kunder og kundeforhold.

II.

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1525 2009

Forskrift om endring i forskrift om engangsavgift på motorvogner

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner gjøres følgende endringer:

§ 2–1 første ledd skal lyde:

Ved vurdering av hvilken avgiftsgruppe motorvogner skal henføres under, legges definisjonene av motorvogngruppene og de øvrige tekniske krav som følger av vegmyndighetenes regelverk til grunn med de presiseringer og tillegg som følger av kapitlet her.

§ 3–4 første og andre ledd skal lyde:

Virksomheter som er registrert etter bestemmelsene i kapittel 7 kan ved første gangs registrering av en brukt motorvogn i avgiftsgruppene a, f, h, og varebil klasse 2 i avgiftsgruppe b, be om at engangsavgiften fastsettes etter tredje ledd i denne paragraf, istedenfor etter § 3–3.

Ansvarlige for avgiften som ikke er registrert etter bestemmelsene i kapittel 7 kan inntil 15 virkedager etter første gangs registrering av en brukt motorvogn i avgiftsgruppene a, f og h, og varebil klasse 2 i avgiftsgruppe b, be om at avgiften fastsettes etter tredje ledd i denne paragraf. Dersom avgiften fastsatt etter tredje ledd i denne paragraf avviker fra avgiften beregnet etter § 3–3, skal den ansvarlige for avgiften innbetale eller refunderes differansen. Korrigeringer under 200 kroner gjennomføres ikke.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1526 2009

Forskrift om endring i forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 6–1. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 20. juni 1991 nr. 381 om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge gjøres følgende endring:

§ 5 ny bokstav j skal lyde:

- j. Internasjonal bistand ved katastrofer

Personer med fast oppholdssted i Norge kan innføre og midlertidig bruke utenlandsregistrert motorvogn i forbindelse med organisert bistandsarbeid ved større ulykker og naturkatastrofer. Tollregionen skal orienteres om innførselen når situasjonen tillater det.

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at person med fast oppholdssted i Norge, kan innføre og bruke utenlandsregistrert motorvogn som skal benyttes i forbindelse med beredskapsøvelser.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1527 2009

Forskrift om endring i forskrift om omregistreringsavgift

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 2. juli 1986 nr. 1430 om omregistreringsavgift gjøres følgende endring:

§ 6 nr. 7 andre ledd skal lyde:

Fritaket etter første ledd gjelder ikke dersom foregående omregistrering var avgiftsfri etter bestemmelsene i avgiftsvedtakets § 2 bokstav a–c og e–i.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1528 2009

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 16–42. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 16–42–1 første ledd skal lyde:

Ved levering av elektrisk kraft etter § 3–12–4, § 3–12–5, § 3–12–9 til § 3–12–13, mineralolje og smøreolje etter § 4–4–1 til § 4–4–3 og avgiftsfri biodiesel etter § 3–11–7 i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter, er det mottaker som er ansvarlig for innbetaling av avgiften dersom vedkommende ikke oppfyller vilkårene for avgiftsfritak. I den utstrekning leverandøren visste eller burde ha visst at kravene for fritak ikke var oppfylt, kan krav rettes mot denne.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1529 2009

Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om folkeregistrering

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 14 og § 15, jf. delegeringsvedtak 2. mars 2007 nr. 1263 og delegeringsvedtak 24. oktober 2007 nr. 1266. Kunngjort 16. desember 2009 kl. 14.50.

I

I forskrift 27. oktober 2009 nr. 1315 om endring i forskrift om folkeregistrering gjøres følgende endring:

Del II annet ledd skal lyde:

Endringene i § 4–1 og § 4–2 trer i kraft fra det tidspunkt Skattedirektoratet bestemmer.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

20. aug. Nr. 1530 2009

Delegering av kompetanse til Vegdirektoratet etter vegtrafikkloven § 43a

Heimel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 20. august 2009 med heimel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 43a. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

Kompetanse etter vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 43a og § 13 fjerde ledd vert med dette delegert til Vegdirektoratet.

II

Vedtaket vert sett i kraft straks.

17. sept. Nr. 1531 2009

Forskrift om eksamen ved Universitetet i Stavanger

Hjemmel: Fastsett av styret ved Universitetet i Stavanger 17. september 2009 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9 og § 3–10. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Virkeområde og formål

Forskrift om eksamen omfatter all prøving, herunder eksamener, prøver, bedømmelser av fremsyninger, praktiske øvelser, fremføringer, veiledet/vurdert praksis og oppgaver eller annen vurdering som beskrevet i emnebeskrivelse, fagplan, studieplan eller rammeplan, når resultatet danner grunnlag for å kunne avlegge annen prøve/eksamen, inngår på vitnemålet, eller innregnes i karakteren for vedkommende studium. Forskriften gjelder alle emner, emnegrupper eller fag som inngår i godkjente studier ved Universitetet i Stavanger.

§ 2. Definisjoner

a) Emne

Den minste studiepoengberegnete lærings-/undervisningsenhet som inngår i et fag, studieprogram eller en emnegruppe. Et emne skal ikke utgjøre mer enn 30 studiepoeng, og antall studiepoeng for et emne skal være delelig med 5. For masteroppgaver kan det benyttes emnestørrelse på opptil 60 studiepoeng. Normalt omfang på et emne skal være mellom 10 og 30 studiepoeng. For emner som inngår i samarbeidsprogram med utenlandske institusjoner, kan det benyttes emnestørrelser som avviker fra denne bestemmelsen.

b) Emnegruppe

Integrert samling emner fra ett eller flere fag som gjennom en studie- eller fagplan er definert til å utgjøre en samlet enhet.

c) *Fag*

Samling av nært beslektede emner og/eller emnegrupper under en felles fagbetegnelse.

d) *Prøving*

Formell prøving av studentenes kunnskaper og ferdigheter, underveis og/eller ved slutten av de enkelte undervisnings- eller læringsenheter, slik som beskrevet i § 1.

e) *Studiepoeng*

Mål på arbeidsvolumet i de enkelte enheter i et studieprogram. 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på fulltid.

f) *Utdanningsplan*

Gjensidig forpliktende avtale om plan for progresjon mellom institusjonen og den enkelte student, med sikte på at studenten skal kunne nå sitt læringsmål på normert tid, jf. § 4.

g) *Studieplan*

En beskrivelse av form og innhold i et studieprogram.

h) *Fagplan*

En beskrivelse av form og innhold i et studieprogram, og der planen er en lokal tilpasning av en rammeplan fastsatt av departementet.

i) *Grad*

Utdanning med et bestemt omfang og en bestemt sammensetning som gir rett til å bruke en bestemt tittel. Graden dokumenteres i et vitnemål, jf. § 20.

j) *Studium*

Brukes i forskriften som en fellesbetegnelse på ethvert kurs, emne, emnegruppe, fag eller samling av disse, eller studieprogram som tilbys ved universitetet.

k) *Vurdering*

Enhver fastsetting av karakter, bestått/ikke bestått, godkjent/ikke godkjent eller lignende i forbindelse med formell prøving.

§ 3. Registrering – semesteravgift

En student må innen fastsatte frister betale semesteravgift, kopinoravgift og utgifter til undervisningsmaterieell samt registrere seg hvert semester for å opprettholde sin studentstatus. Studenter som ikke har opprettholdt sin studentstatus, må søke om nytt opptak ved universitetet, med mindre studenten etter søknad eller avtale med universitetet er innvilget permisjon, eller har fått overført studieplassen til et senere semester. Studenter som er registrert og har betalt semesteravgift inneværende semester, kan melde seg opp til prøving ved universitetet som bestemt i § 5. Betalingsfristen er 15. februar for vårsemesteret og 15. september for høstsemesteret.

§ 4. Utdanningsplan

Alle studenter som blir tatt opp til studier med omfang av 60 studiepoeng eller mer, skal ha en utdanningsplan. Utdanningsplanen er en gjensidig forpliktende avtale mellom Universitetet i Stavanger og den enkelte student, og er en plan for at studenten skal nå sine læringsmål på normert tid. Utdanningsplanen må bekreftes av studenten innen fastsatte frister hvert semester. Studentens manglende oppfyllelse av utdanningsplanen kan medføre tap av studierett slik som bestemt i § 5 nr. 6. Dekan kan innvilge endring av utdanningsplanen etter søknad fra studenten.

§ 5. Rett til prøving – studierett

1. Studenter som er tatt opp til et definert studium ved universitetet, har rett til prøving som inngår i studiet.
2. Andre som oppfyller de generelle og eventuelt spesielle opptakskrav, og ev. andre fastsatte krav for å bli prøvet, har rett til prøving etter nærmere regler. Styret gir nærmere regler om adgang til prøving uten å være opptatt som student (privatist), jf. forskrift om adgang til eksamen for privatister ved Universitetet i Stavanger, samt lov om universiteter og høyskoler § 3–10 nr. 1 og 4.
3. Utdanningsutvalget fastsetter gjennom godkjenning av fag- og studieplaner særskilte krav til forkunnskaper, obligatorisk undervisning, praksis eller andre krav som må være fullført før prøving i bestemte emner, emnegrupper eller fag kan gjøres. Opplysninger om dette skal fremgå av emnebeskrivelse, samt av fagplan eller studieplan.
4. Kandidater som ikke oppfyller de fastsatte arbeidskrav, herunder innleveringer, laboratorieøvinger o.l., prøver, eksamener, eller som ikke har fulgt obligatorisk undervisning eller gjennomført obligatorisk praksis, skal nektes adgang til prøving.
5. Retten til å fortsette ved et studium kan være regulert ved særskilte krav for hvert enkelt studium. Slike krav skal framgå av emnebeskrivelse, og/eller fag- eller studieplan.
6. For studenter som tas opp til et studieprogram med en normert studietid på 3 år, tildeles en studierett på inntil 4 år.

For studenter som tas opp til et masterstudium på 90 eller 120 studiepoeng, tildeles en studierett på inntil 3 år.

For studenter som tas opp til et studieprogram med en normert studietid på 5 år, tildeles en studierett på inntil 6 år.

For studenter som er tatt opp på definerte deltidsstudier, tildeles en studierett på inntil ett år utover det som allerede følger av at studiet tas på deltid.

For studenter som ved utgangen av et høstsemester står til rest med 30 studiepoeng eller mer, skal fakultetet snarest mulig ta kontakt med studenten og varsle at den gjeldende utdanningsplanen ikke lenger kan legges til grunn for videre studier. Varsel skal sendes senest 15. mars. Fakultetet og studenten skal deretter i fellesskap komme frem til hvilke endringer som må gjøres i utdanningsplanen for at den skal gjelde fremover. Her skal det også vurderes en ev. overgang fra heltids til deltidsstudent. Ved enkelte studier kan det i tillegg til dette også være fastsatt særskilte progresjonskrav.

Ved endring av utdanningsplanen kan det ikke i noe tilfelle tildeles lenger studietid enn det som følger av det opprinnelige opptaket. Ved overgang til deltidsstudium mister studenten den opprinnelig tildelte studieretten, og skal registreres med en ny studierett.

Studieretten opphører:

- Dersom studenten melder at han eller hun ønsker å avslutte studiet
- Dersom studenten unnlater å oppfylle sine plikter etter denne forskriftens § 3 eller § 4, og eventuelt ikke har søkt permisjon fra studiet. Fakultetet kan fastsette tidsfrist for å fremme søknad om permisjon.
- Dersom studenten oppnår studierett ved et annet studium ved Universitetet i Stavanger, med mindre det er forutsatt at også den tidligere studieretten skal bestå.
- Dersom studenten i to semester på rad ikke oppnår noen studiepoeng.
- Studieretten opphører når studiet er fullført.

§ 6. *Prøving – former*

1. Prøveform fastsettes av Utdanningsutvalget gjennom godkjenning av fag og studieplaner. Disse skal fremgå av emnebeskrivelser og/eller fag-/studieplan. Ved universitetet kan det prøves på emne-, emnegruppe- eller fagnivå. Hvilke prøver som gir grunnlag for grad eller inngår i studieprogram, er fastsatt i egne fag- og studieplaner. Prøveformer kan ikke endres i studieåret.
2. Som prøving regnes f.eks.:
 - skriftlig og/eller muntlig prøve/eksamen
 - kandidatoppgaver, bacheloroppgaver, masteroppgaver o.l. (individuelt eller som gruppearbeid)
 - obligatorisk praksis
 - hjemmeeksamen (eksamen som ikke gjennomføres i et eksamenslokale under kontroll av eksamensinspektører)
 - fremføringer som f.eks. konserter o.a.
 - løpende vurdering/mappevurdering
 - laboratoriearbeid, prosjektarbeid, praksisrapport, seminararbeid,eller andre arbeidskrav som er omtalt i emnebeskrivelse eller fag/studieplan, og som inngår i sluttvurderingen for et fag, emne eller emnegruppe, og som helt eller delvis danner grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter på vitnemålet eller utgjør et vilkår for å kunne avlegge eksamen eller annen prøve.
3. Prøving skal normalt skje i form av individuell prøving som skal utgjøre minst halvparten av vurderingsgrunnlaget i det enkelte studieår i organiserte studier og studieprogram.
4. Dersom en prøve arrangeres som hjemmeeksamen, og det forutsettes at dette skal være en individuell prøve uten samarbeid mellom kandidatene, skal dette angis i oppgaveteksten og ev. retningslinjer for oppgaven.
5. Dersom vurderingsgrunnlaget i emne/emnegruppe/fag består av mer enn en komponent, skal vektningen av de enkelte komponenter ved fastsetting av endelig karakter framgå av emnebeskrivelsen og/eller fag/studieplanen. Det er ikke anledning å tildele et obligatorisk arbeidskrav studiepoeng utover det som fremgår av emnebeskrivelse eller fag/studieplan.
6. Frister for innlevering av obligatoriske arbeidskrav skal kunngjøres på It's:Learning og ev. ved oppslag på fakultetet innen 3 uker etter semesterstart, men likevel senest 2 uker før den aktuelle prøven begynner. Dersom en prøvedato endres i løpet av semesteret, skal ny frist likevel varsles senest 2 uker før prøvedato.
7. Tidspunkter for deltakelse i obligatoriske aktiviteter skal kunngjøres på It's:Learning og ev. ved oppslag på fakultetet innen 3 uker etter semesterstart, men likevel senest 2 uker før den obligatoriske aktiviteten skal påbegynnes.

§ 7. *Antall forsøk*

1. En student har rett til å fremstille seg til prøving i samme fag, emne eller emnegruppe tre ganger. Bestemmelsen gjelder ved én institusjon. For veiledet praksis er det bare anledning til å fremstille seg to ganger. En kandidat-, bachelor- eller masteroppgave kan som hovedregel bare leveres inn en gang, se likevel § 8 nr. 2, g). Dekan selv kan innvilge et andre forsøk dersom en student ønsker å forbedre karakteren. I slike tilfeller kan studenten ikke gis anledning til å bearbeide en tidligere innlevert besvarelse, men må skrive en ny besvarelse på et nytt grunnlag.
2. Begrunnet søknad om dispensasjon for et 4./for praksis 3. forsøk kan innvilges dersom særlige forhold tilsier det. Slike forhold kan være langvarig sykdom eller annet gyldig fravær i ett eller flere semestre, situasjoner

hvor trekk fra prøving ikke lot seg gjennomføre i rett tid (ulykker, pålagt arbeid, etc.). De forhold som anføres som grunn for dispensasjon må dokumenteres. Det kan stilles krav om at studenten må følge deler av undervisningsopplegget på nytt. Dispensasjon for et 5. forsøk kan ikke gis. Dette gjelder selv om studenten har fått nytt opptak ved universitetet.

3. Dekan ved det fakultet som har ansvaret for vedkommende emne/emnegruppe/fag, behandler og avgjør dispensasjonssøknader og fastsetter hvilke krav som eventuelt skal stilles. Siste frist for å søke om dispensasjon er den samme som fristen for oppmelding til prøving.

§ 8. Prøving – gjennomføring

1. Ordinær eksamen eller prøve

- a) Ordinær eksamen avvikles normalt i slutten av det semesteret undervisningen i faget, emnet eller kurset avsluttes, og innenfor den fastsatte eksamensperioden. Foreløpig dato for eksamen fastsettes av universitetet, og kunngjøres ved oppslag og/eller StudentWeb.
- b) Det utarbeides en eksamensplan for hvert semester. Eksamensplanen inneholder de fag/emner som skal avsluttes i semesteret med eksamen, prøve e.l. Endelig dato for avvikling av eksamen, prøve, e.l. skal kunngjøres senest 3 uker før eksamen eller prøven skal avholdes. Det tilstrebes å ha en foreløpig eksamensplan klar før semesterstart. Opplysning om tidspunkt og sted kunngjøres senest en uke før eksamen. Kandidaten er selv ansvarlig for å orientere seg om tid og sted for eksamen eller prøve. Dette gjelder også kandidater som blir automatisk oppmeldt til eksamen. Eksamensplanen legges opp etter de fag som er lagt til det enkelte semester i henhold til det studieprogram studenten er tatt opp til. Universitetet er derfor ikke ansvarlig for kollisjoner mellom eksamener for studenter som velger et annet løp enn det ordinære.

2. Utsatt/ny avsluttende eksamen eller prøve

- a) Kandidater som hadde gyldig fravær ved siste ordinære eksamen, har krav på utsatt eksamen. Som gyldig fravær regnes sykdom eller annen tvingende fraværsgrunn. For at kandidaten skal ha krav på utsatt eksamen, må legeattest eller annen dokumentasjon for gyldig fravær leveres studentekspedisjonen innen 5 dager etter eksamen. Universitetet behandler og avgjør i hvert tilfelle hva som kan godkjennes som gyldig fravær. Dersom gyldig dokumentasjon ikke er levert administrasjonen innen fastsatt frist, vil kandidaten bli registrert med et eksamensforsøk.
- b) Kandidater som ikke bestod siste ordinære eksamen har krav på ny eksamen. En kandidat har ikke bestått eksamen eller prøven når det er gitt karakteren «F» eller «ikke bestått».
- c) Kandidater som trakk seg under siste ordinære eksamen, har krav på ny eksamen. Trekk under eksamen regnes som forsøk.
- d) Ny/utsatt eksamen skal arrangeres senest innen utgangen av første påfølgende semester etter ordinær eksamen, og fortrinnsvis i august for høsten og i februar for våren. Senest en uke etter at sensuren er kunngjort, vil det bli kunngjort hvilke fag, emner eller kurs det kan bli arrangert utsatt/ny eksamen i. Alle kandidater med ikke bestått, gyldig fravær eller trekk under siste ordinære eksamen blir automatisk oppmeldt til førstkommande ny/utsatt eksamen. Kandidater som vil trekke seg fra ny/utsatt eksamen må gjøre dette i henhold til reglene i § 9 nr. 3.
- e) Andre studenter enn de som oppfyller vilkårene i pkt. a til b, har ikke adgang til ny/utsatt eksamen.
- f) En kandidat som ikke gjennomfører ny/utsatt eksamen, har ikke krav på ny eksamen før ved neste ordinære eksamen.
- g) Utsatt frist på innlevering av bachelor-, kandidat- og masteroppgave kan søkes på samme vilkår som utsatt eksamen, jf. § 8 nr. 2 a. En bachelor-, kandidat- og masteroppgave som er vurdert til ikke bestått, kan bare leveres inn i bearbeidet form en gang. Denne skal da leveres innen fastsatt frist, og blir tellende som et nytt eksamensforsøk.

3. Ekstraordinær eksamen

- a) Ekstraordinær eksamen arrangeres ved behov når det går mer enn ett år mellom to ordinære eksamener, eller når et fag, emne eller emnegruppe opphører. For adgang til slik eksamen gjelder reglene som ved ordinær eksamen.
- b) Når et fag, emne eller emnegruppe opphører, gjelder følgende: Dersom det er kandidater som ikke har bestått eksamen, og som ønsker det, skal det arrangeres en tredje og siste eksamen etter at vedtaket om opphør er kunngjort. Denne eksamen skal arrangeres innen ett år etter siste ordinære eksamen. Dersom slik eksamen arrangeres, gjelder de samme regler for oppmelding som ved ordinær eksamen.
- c) Tidspunkt for ekstraordinær eksamen fastsettes etter reglene i pkt. 1.b. Kandidatene må selv holde seg orientert om når emner/emnegrupper eller fag blir lagt ned. Løpende endringer av pensum gir ikke grunnlag for ekstraordinær eksamen.

4. Løpende vurdering

- a) Løpende vurdering er en prøveform der endelig karakter i et emne eller fag fastsettes på bakgrunn av flere prøver/delprøver som arrangeres i løpet av semesteret. Løpende vurdering kan gjennomføres som selvstendig vurderingsform, eller i kombinasjon med avsluttende eksamen som nevnt i § 8 nr. 1 a.
- b) Tidspunktet for de enkelte delprøve skal kunngjøres senest to uker før prøven begynner.

- c) Studentene har ikke krav på ny/utsatt prøve som omtalt i forskriftens § 8 pkt. 2 for de enkelte delprøver som arrangeres i løpet av semesteret. Dekan selv skal fastsette regler som regulerer muligheten for studenter som ikke består eller trekker seg fra slik delprøve til å få avlegge ny prøve, og bestemmer også til hvilket tidspunkt denne eventuelt skal arrangeres. Dekan skal videre gi regler om studenter som har gyldig fravær ved vurdering/prøving etter dette punktet, skal få adgang til å avlegge slik prøve på et senere tidspunkt, og skal bestemme når slik prøve eventuelt skal arrangeres. Trekk fra delprøve som er en del av løpende vurdering, gir ikke rett på ny prøve eller utsatt prøve. Studenter som ikke får avlegge ny eller utsatt prøve etter dette punktet, har ikke adgang til å bli prøvet på nytt før neste gang det undervises og arrangeres prøving i emnet. Det samme gjelder studenter som avlegger slik ny eller utsatt prøve, men ikke består. De øvrige bestemmelser i forskrift om eksamen ved Universitetet i Stavanger gjelder også for løpende vurdering.

5. *Mappevurdering*

Mappevurdering er en vurderingsform der flere oppgaver/arbeidskrav leveres i løpet av semesteret, men der disse deretter vurderes samlet og gis en felles karakter. Det gis ikke karakter før alle arbeidene er innlevert og mappen som helhet sensureres.

6. Faglig ansvarlig for emnet eller annen person oppnevnt av denne, skal besøke eksamenslokalet minst en gang eller være tilgjengelig på annen måte, for å svare på spørsmål knyttet til oppgaven under gjennomføring av eksamen.

§ 9. *Oppmelding til prøving – Trekk*

1. Kandidatene er selv ansvarlig for å melde seg opp til prøving innen de frister som er fastsatt. Oppmelding til eksamen gjøres på StudentWeb. Studentene skal selv kontrollere at de er oppmeldt til eksamen, og må melde fra til fakultetsadministrasjonen dersom eksamensoppmeldingen er ikke er korrekt. Etter skriftlig og begrunnet søknad fra studenten, kan dekan innvilge betaling av semesteravgift, oppmelding til prøving og registrering i inntil 1 uke etter at oppmeldingsfristen er gått ut. Etter dette tidspunktet skal søknader om forsinket betaling, registrering eller oppmelding til prøving kun unntaksvis innvilges, og da i helt spesielle tilfeller. Forholdet som ligger til grunn for søknaden, skal dokumenteres.
2. Hvis en kandidat fremstiller seg til ny ordinær prøving, gjelder det pensum og den eksamensform som er fastsatt for den aktuelle prøvingen. I særlige tilfelle kan dekan etter søknad gi tillatelse til at kandidaten benytter samme pensum som ved forrige ordinære prøving. Søknad om dette skal foreligge senest samtidig med kandidatens eksamensoppmelding.
3. En student har anledning til å trekke seg fra ordinær prøving senest 1. april for vårsemesteret og senest 1. november for høstsemesteret uten at det blir registrert som forsøk. For ny/utsatt prøving er trekkfristen senest 5 virkedager før prøvedato. For den enkelte delprøve som arrangeres utenom den ordinære eksamensperiode er trekkfristen senest 10 virkedager før prøvedato. Muntlig melding om trekk er ikke gyldig. Dersom en kandidat som har meldt seg opp til prøving trekker seg etter fastsatt frist eller ikke møter til prøving uten gyldig grunn, regnes det som fremstilt til prøving. Studenten er selv ansvarlig for å dokumentere at trekk før prøving er foretatt innen fastsatt tidsfrist.

§ 10. *Hjelpemidler ved prøving*

1. Det fakultet som har ansvar for emnet/faget, avgjør hvilke hjelpemidler som er tillatt ved den enkelte prøve. Hjelpemidler til skriftlige eksamener eller prøver kan omfatte skrevne og trykte hjelpemidler, kalkulator, tegneutstyr og annet hjelpeutstyr. Detaljert oversikt over tillatte hjelpemidler ved de ulike eksamener skal fremgå av emnebeskrivelser og/eller fag- og studieplaner. Det skal videre fremgå klart av oppgaveteksten hvilke hjelpemidler som er tillatt, dette gjelder også bruk av kalkulator. Hjelpemidler som ikke er oppført i oppgaveteksten, vil bli inndratt, og forholdet vil bli betraktet som fusk eller forsøk på fusk. Under avvikling av prøve/eksamen er det enkelte fakultet pliktig å ha en person tilgjengelig som kan avklare spørsmål fra inspektørene vedrørende bruk av hjelpemidler.
2. Dersom kalkulator tillates brukt, skal den utgjøre en enkelt gjenstand. Det tillates ikke utstyr for tilkobling til lysnett, magnetkort, bånd/utskriftsenheter eller andre kalkulatorer. Bruk av PC er ikke tillatt med mindre dette fremgår spesifikt, eller er innvilget som særordning. Kalkulatoren må ikke avgi støy. Programmerbar kalkulator er ikke tillatt med mindre dette er spesifikt angitt i oppgaveteksten. Det kan settes andre begrensninger for bruk av kalkulator enn de som fremgår av dette punktet. Overtredelse av bestemmelsene i dette punktet betraktes som fusk eller forsøk på fusk.

§ 11. *Særordninger ved prøving*

1. Kandidater som av medisinske eller andre grunner har behov for spesielle ordninger ved den praktiske gjennomføringen av prøving, må søke om dette innen angitte frister. Særordninger kan gis i form av spesiell fysisk tilrettelegging, spesielle hjelpemidler og/eller utvidet tid til prøving. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige (f.eks. psykolog, logoped). Søknader som ikke er tilstrekkelig dokumentert, vil ikke bli behandlet. Det er universitetet som avgjør hvilke særordninger som innvilges. Attesten må inneholde en spesifisering av behovet for særordning i prøvesituasjonen. Søknaden sendes eller leveres fakultetsadministrasjonen. Søknader om særordning avgjøres av dekan.

2. Det kan kun dispenseres fra søknadsfristen dersom behovet for særskilt tilrettelegging ved prøving oppstår etter fristens utløp. Dette skal dokumenteres ved attest. Kandidaten skal i slike tilfeller snarest ta kontakt med universitetet. Tidspress kan gjøre at ønsket om spesielle ordninger ikke kan imøtekommes.
3. Søknad om særordninger skal leveres for hvert semester. Attest som dokumenterer behovet skal vedlegges hver søknad. For kandidater med kroniske lidelser eller annet varig grunnlag for innvilgelse av særordning, kan det gjøres unntak fra bestemmelsen i dette punktet. Søknadsfristen er den samme som frist for semesterregistrering.
4. Det kan innvilges inntil 15 minutter ekstra på prøver/eksamener med varighet til og med 2 timer, ½ time ekstra på prøver/eksamener med varighet til og med 4 timer, og inntil 1 time ekstra på eksamener over 4 timer. I helt spesielle tilfeller kan det innvilges utvidet tid utover dette. Dersom utvidet tid er gitt som «hviletid», skal denne tiden brukes utenfor eksamenslokalet.
5. Studenter med lese- og skrivevansker kan gis tillatelse til å bruke rettskrivningsordbøker eller PC med retteprogram, såfremt ikke annet fremgår av emnebeskrivelse, fagplan eller studieplan. Etter eget ønske kan kandidater med lese- og skrivevansker også få vedlagt sine besvarelser en attest som bekrefter dette.
6. Kandidater som har fått opptak på grunnlag av bestått Bergenstest eller tilsvarende kan etter godkjenning fra dekan gis adgang til å bruke 2-språklige ordbøker og/eller norsk ordbok. Kandidatene kan etter eget ønske få anledning til å legge ved sine besvarelser en attest som bekrefter at de har annet morsmål enn norsk. I særskilte tilfelle kan en kandidat etter søknad få oppgaveteksten på engelsk og tillatelse til å besvare oppgaven på engelsk. Slik søknad behandles av dekan. Annet morsmål enn norsk gir i seg selv ikke grunnlag for andre særordninger.
7. Alternative prøveformer kan benyttes for kandidater som pga. kroniske lidelser eller sterke funksjonshemninger ikke kan gjennomføre prøving på ordinær måte. Avgjørelsen treffes av den dekan som har faglig ansvar for faget/emnet. Forutsetning for å kunne innvilge alternativ prøveform eller bruk av annet språk enn norsk, er at dette tilfredsstiller de krav til mestring som stilles i rammeplan og krav om mestring i fremtidig yrke.

§ 12. Sensur

1. Prøvingen skal kvalitetssikres gjennom ekstern deltakelse, enten ved den enkelte prøving eller ved evaluering av prøveordningene. Dersom det ikke benyttes ekstern sensor ved den enkelte prøving, skal kvalitetssikringen skje gjennom en eller flere av følgende ordninger:
 - Ekstern deltakelse ved oppgaveutforming og fastsetting av prøvekriterier.
 - Ekstern stikkprøvekontroll (etter avsluttet sensur) av sensurering foretatt av intern sensor.
 - Ekstern evaluering av prøvingene som regnes inn i endelig karakter.Den som bidrar eksternt i slikt arbeide skal oppfylle de samme kravene som stilles til ekstern sensor, jf. nr. 5.
2. Dekan oppnevner sensor ved prøving når resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i karakter for vedkommende studium. Dette gjelder også når det er faglærer som er sensor. Sensor kan være faglærer, annen intern sensor, eller ekstern sensor. Oppnevning av sensor skal gjøres skriftlig.
3. Det skal være to sensorer, hvorav minst en ekstern, ved bedømmelse av kandidatenes selvstendige arbeid i høyere grad, og ved bedømmelsen av bacheloroppgaver eller tilsvarende. Det skal være to sensorer ved bedømmelsen av muntlig prøve/eksamen, og ved prøving i emner som er større enn 20 studiepoeng. Det skal i løpet av alle programmer være benyttet ekstern sensor i minst ett av emnene.
4. Ved ny sensurering etter § 15 og § 16 benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern.
5. Dekan oppnevner eksterne sensorer. Sensorene oppnevnes normalt for en periode på tre år. Eksterne sensorer kan ikke være ansatt ved Universitetet i Stavanger eller ha ansvar for undervisning ved universitetet.
Ekstern sensor må ha minst en av følgende kvalifikasjoner:
 - være ansatt på universitetslektor/høgskolelektor/amanuensisnivå eller høyere ved universitet, høgskole eller annen forskningsinstitusjon.
 - på annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på samme nivå.
 - ha erfaring som sensor i vedkommende fag/emne ved universitet/høgskole.
 - gjennom yrkespraksis være særlig kvalifisert innen vedkommende fag/emne.
6. Ved bruk av flere sensorer, skal disse så vidt mulig gjennomgå forslag til eksamensoppgaver før oppgavene endelige utforming. Sensor er medansvarlig for at sensureringen ligger på et faglig forsvarlig nivå.
7. Ved bruk av medsensor, fastsettes karakterene i fellesskap. Ved uenighet avgjør ekstern sensor. Dersom det benyttes to interne sensorer og en av disse er faglærer i det aktuelle emnet, avgjør den som ikke er faglærer.
8. Sensur skal foreligge innen 3 uker hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid. Styret selv kan gjøre unntak for enkelteksamener, og kan i midlertidig forskrift etter lov om universiteter og høyskoler § 3–9 nr. 4 fastsette en lengre frist når det ikke er mulig å skaffe det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på 3 uker. Styret selv kan i forskrift etter lov om universiteter og høyskoler § 3–9 nr. 4, fastsette lengre frist for avhandlinger og tilsvarende større skriftlige arbeider. Dersom endelig karakter fastsettes etter justering ved muntlig høring, skal foreløpig karakter på den skriftlige delen senest kunngjøres 24 timer før tidspunktet for muntlig høring.

9. Sensur skal være universitetet i hende senest to dager før sensurfristen. Det er dekan ved det enkelte fakultet som er hovedansvarlig for at fristen for sensur overholdes. Dersom sensurfristen ikke kan overholdes (jf. pkt. 9), skal fakultetet informere de berørte studentene om dette, samt opplyse hvilken dato sensuren vil bli kunngjort. Det skal videre gis skriftlig melding om det samme til fakultetets ekspedisjon, og til den sentrale studentinformasjonen.
10. Universitetet kan kreve å få eksamensbesvarelsene tilbake fra sensor og/eller faglærer slik at sensurering kan foretas av andre, om bestemmelsene nevnt ovenfor ikke overholdes.
11. Sensurfristen for kandidatoppgaver, bacheloroppgaver, prosjektoppgaver eller større seminaroppgaver er 6 uker fra innleveringsfristens utløp. For oppgaver som har et omfang på 30 studiepoeng eller mer, er sensurfristen 12 uker.
12. Ved vurdering av besvarelser skal anonymitetsprinsippet gjelde så langt som mulig.
13. Sensuren kunngjøres på StudentWeb.
14. Når en kandidat har avlagt ny prøve, eksamen eller lignende, gjelder den beste karakteren.

§ 13. Fastsetting av endelig karakter

1. Det skal fastsettes i emnebeskrivelse samt fag- og/eller studieplaner hvordan endelig karakter beregnes, samt hvordan den enkelte delprøve skal vektes.
2. I fag/emner hvor endelig karakter fastsettes på grunnlag av flere delkarakterer, skal det fremgå av fag- og emnebeskrivelsen eller studie-/fagplanen hvordan endelig karakter beregnes.
3. Fag/emner der en har kombinert prøving (endelig karakter fastsettes på bakgrunn av flere delprøver) med ulik prøveform, eller samme prøveform adskilt i tid gjelder følgende:
 - a. Hvis alle delprøvene under pkt 2 er bestått, men kandidaten ikke består avsluttende prøving, kan delkarakterer inngå i ny avsluttende eksamen/prøve forutsatt at det ikke skjer endringer i pensum eller prøveform.
4. Dersom et fag eller emne har muntlig avsluttende eksamen som justerer karakteren, må all tidligere prøving være bestått før studenten kan gå opp til muntlig avsluttende eksamen. Eventuell ny muntlig eksamen som justerer karakteren for en kandidat som har bestått prøving i faget/emnet, arrangeres bare dersom kandidaten har avlagt ny prøve i minst en av de skriftlige prøvene som faget eller emnet består av, og kandidaten har forbedret karakteren.
5. Når det er behov for beregning av gjennomsnittet av bokstavkarakterer, jf. § 14, må disse ha en tallverdi som ikke kan forveksles med tallkarakterer tilhørende de tidligere karaktersystemer ved Universitetet i Stavanger. Gjeldende tallverdier er:

karakter	tallverdi
A	5
B	4
C	3
D	2
E	1
F	0

§ 14. Vurderingsskala

Vurderingsuttrykket ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått.

Fremgangsmåten ved karakterfastsetting, herunder bl.a. innbyrdes vektning av delprøver og lignende skal fremgå av emnebeskrivelse og fag-/studieplanen.

§ 15. Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting

1. Begrunnelse

- a) Studenten har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sine prestasjoner. Ved muntlig eksamen/prøve eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om slik Begrunnelse framsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt. Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse fremsettes innen en uke fra kandidaten fikk kjennskap til karakteren, likevel aldri mer enn tre uker etter at karakteren ble kunngjort.
- b) Begrunnelsen skal normalt være gitt innen to uker etter at kandidaten har bedt om dette. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av kandidatens prestasjon. Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg.
- c) Hvis det er gitt skriftlige retningslinjer for bedømmelsen, skal disse være tilgjengelige for studentene etter at karakter er fastsatt.

2. Klage

- a) En student kan klage skriftlig over karakteren for sine egne prestasjoner innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Ny sensurering skal da foretas. Er krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller klage over formelle feil ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller gjennomføring av sensurering fremsatt, løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått

begrunnelsen, eller endelig avgjørelse av klagen foreligger. Dersom endelig karakter fastsettes på bakgrunn av flere prøver/delprøver/løpende vurdering, kan klage først fremsettes når endelig resultat for emne, emnegruppe eller fag er kunngjort. Studenter kan klage individuelt på karakteren ved gruppeeksamen. Eventuell endring i karakter etter klagesensur får bare virkning for studenter som har underskrevet skriftlig klage.

- b) Bedømmelse av muntlig prestasjon og vurdering av praksisopplæring eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages. Forprøver kan bare påklages når prøven ikke er bestått.
- c) Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf er endelig gjeldende, og kan ikke påklages.
- d) Ved ny sensurering etter denne bestemmelse skal det benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern.
- e) Sensurfristen ved klage er 3 uker fra klagefristen for den aktuelle prøven er utløpt.

§ 16. Klage over formelle feil ved eksamen

- 1. Den som har vært oppe til prøving, kan klage over formelle feil innen tre uker etter at han eller hun er eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen. Slik klage avgjøres av styret selv eller av styrets klagenemnd.
- 2. Hvis det er begått feil som kan ha hatt betydning for studentens prestasjon eller bedømmelsen av denne, skal sensurvedtaket oppheves. Hvis feilen kan rettes opp ved ny sensur av innleverte arbeider, foretas ny sensurering. Ved ny sensurering etter denne bestemmelse skal det benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern. I motsatt fall holdes ny eksamen eller prøve med nye sensorer. Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf kan påklages etter reglene i § 15.
- 3. Er krav om begrunnelse for eller klage over karakterfastsettingen fremsatt, løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger.
- 4. Finner styret eller styrets klagenemnd at det er begått formelle feil, og det er rimelig å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere kandidaters prestasjon eller bedømmelse av denne, kan det bestemmes at det skal foretas ny sensurering eller holdes ny eksamen eller prøve.
- 5. Klager over formelle feil leveres eller sendes til styrets klagenemnd.

§ 17. Annullering av eksamen eller prøve – utestenging

- 1. Styret selv eller styrets klagenemnd kan annullere eksamen eller prøve, eller godkjenning av kurs hvis studenten:
 - a) ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden har skaffet seg adgang til å gå opp til vedkommende eksamen eller prøve, eller til å delta i vedkommende kurs, eller
 - b) har forsøkt å fuske eller forsettlig eller grovt uaktsomt har fusket ved avleggelsen av, eller forut for endelig sensur av, vedkommende eksamen eller prøve, eller under gjennomføringen av vedkommende kurs.
- 2. Styret selv eller styrets klagenemnd kan annullere godskriving eller godkjenning av utdanning, eller fritak for eksamen eller prøve, hvis studenten har oppnådd dette ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden.
- 3. En student som har opptrådt slik som beskrevet i forskriftens § 17 pkt. 1 eller 2 kan ved vedtak av styret selv eller styrets klagenemnd utestenges fra institusjonen og fratas retten til å gå opp til eksamen ved universitetet og ved andre institusjoner under lov om universiteter og høyskoler i inntil ett år.

§ 18. Fritak fra eksamen eller prøve/godskriving av tidligere avlagt prøve/eksamen

- 1. Fritak for eksamen eller prøve skal gis når det godtgjøres at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved samme eller annen institusjon. Det kan også gis slikt fritak på grunnlag av annen velegnet eksamen eller prøve. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.
- 2. Dekan behandler søknad om dispensasjon fra oppsatt fag- eller studieplan og avgjør søknad om fritak fra eksamen eller prøve og/eller godskriving av fag/emner avlagt ved universitetet eller ved andre institusjoner under loven. Det er en forutsetning at studenten er tatt opp til det studiet som godkjenningen skal inngå i, og at faget/emnet i omfang og innhold dekker ett eller flere fag/emner i studieplanen som studenten følger.
- 3. Dekan kan vedta at eksamen eller prøve i enkelte emner/fag ved universitetet gir fritak fra eksamen eller prøve i bestemte studium. Dersom det foreligger et generelt vedtak om fritak/godskriving skal opplysninger om dette fremgå av emnebeskrivelsen.
- 4. Utdanningsutvalget kan gi retningslinjer for behandling av søknader om godskriving og fritak fra eksamen eller prøve. En eksamen eller prøve kan ikke godskrives med flere studiepoeng enn det den opprinnelig er godkjent til.
- 5. Eksamener som inngår i opptaksgrunnlaget for grunnstudium, f.eks. eksamen fra videregående skoler, blir ikke godskrevet.
- 6. Deleksamener uten bestått avsluttende eksamen gir ikke fritak for fag/emner ved universitetet.
- 7. Student som ønsker å ta emner, emnegrupper eller fag ved andre institusjoner, og som ønsker å innpasse dette i et studieprogram ved Universitetet i Stavanger, er selv ansvarlig for å søke om ev. forhåndsgodkjenning av dette.

§ 19. Emner som helt eller delvis dekker hverandre

Studenter som har avlagt eksamen i emner/emnegrupper som faglig helt eller delvis dekker hverandre, vil få sin samlede poengsum for disse emnene redusert. Overlapping i faginnhold mellom fag, emner eller emnegrupper som inngår i grunnlaget for grad kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Dekanus gjør vedtak om reduksjon.

§ 20. Vitnemål

1. Institusjonen utferdiger vitnemål om fullført utdanning. Samtidig skal det utferdiges Diploma Supplement.
2. Den som ikke har avsluttet utdanning, skal på anmodning gis karakterutskrift for de eksamener og prøver som han eller hun har bestått.
3. For en kandidat som går opp til eksamen etter lov om universiteter og høyskoler § 3–10. 1. ledd annet punktum, skal det angis på vitnemål eller karakterutskrift dersom kandidatens kunnskaper og ferdigheter er prøvet på en annen måte enn for studenter som tatt opp ved studiet.
4. Det skal fremgå av vitnemålet dersom utdanninga er gitt i samarbeid med andre institusjoner.
5. Institusjonen skal tildele autorisasjon for helsepersonell, i forbindelse med utstedelse av vitnemål, i den utstrekning det er fastsatt i forskrift gitt i medhold av lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v.
6. For hvert studium skal det foreligge en fagplan eller studieplan som angir hvilke krav som må tilfredsstilles før vitnemål kan tildeles. Det skal fremgå av vitnemålet dersom utdanningen er gitt i samarbeid med andre institusjoner. Minst 60 av studiepoengene som gir grunnlag for vitnemål må være avlagt ved Universitetet i Stavanger. Rektor kan gjøre unntak fra dette kravet.
7. Vitnemål skal gi opplysninger om:
 - hvilken utdanning eller studieprogram som er gjennomført
 - hvilken tittel/grad som eventuelt er oppnådd
 - navn og studiepoeng for de fag/emner som inngår i studiet med avsluttende prøve
 - tidspunkt for avlagt eksamen for de enkelte fag/emner som inngår i studiet
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - undervisningsspråk, ved studieprogram hvor all undervisning foregår på annet språk enn norsk
 - hvilke fag/emner fra universitetet som inngår i grunnlag for vitnemål og hvilke fag/emner fra andre studier eller utdanningsinstitusjoner som har gitt grunnlag for fritak/godskriving av tidligere avlagte prøver/eksamener
 - tittel på større skriftlige oppgaver (kandidat-, bachelor-, masteroppgave. osv.)
 - karaktersystemet som er benyttet
 - normert studietid
 - hvilket fakultet utdanningen er gjennomført ved.
8. Vitnemål for studenter som fullfører på normert tid utstedes automatisk og normalt innen en måned etter at studenten har fullført det studiet han/hun er opptatt på.
9. Hvis en student etter at han/hun har fullført et studium og fått vitnemål, avlegger ny eksamen i fag/emner/emnegrupper som inngår i vedkommende fageksamen eller grad, skrives det ut karakterutskrift som viser de nye resultatene. Det skrives ikke ut nytt vitnemål.

§ 21. Utfyllende bestemmelser/informasjon

1. Universitetet kan utarbeide instruks/retningslinjer for eksamenskandidater, eksamensinspektører og for andre som har ansvar for prøving og sensurering.
2. I saker der vedtaksmyndighet ikke er lagt til styret, utdanningsutvalget eller dekan, treffes avgjørelser i henhold til disse utfyllende regler av rektor eller den denne gir fullmakt.
3. Saker som avgjøres av utdanningsutvalget eller dekan kan påklages til styret ved Universitetet i Stavanger, eller til styrets klagenemnd i saker der nemnda har myndighet.
4. Styret ved Universitetet i Stavanger kan vedta utfyllende regler til denne forskriften.
5. Informasjon som er gitt i en eller flere av følgende former anses gitt til den enkelte student:
 - informasjon på universitetets nettsider/StudentWeb/It's:learning
 - informasjon i form av oppslag i studentinformasjonen eller på det enkelte fakultet
 - informasjon gitt på universitetets monitorer.

§ 22. Andre bestemmelser

- lov om universiteter og høyskoler
- forskrift om adgang til å gå opp til eksamen som privatist ved Universitetet i Stavanger
- forskrift for graden bachelor ved Universitetet i Stavanger
- forskrift om krav til mastergrad.

§ 23. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 17. september 2009.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 6. desember 2005 nr. 1401 om eksamen ved Universitetet i Stavanger.

2. des. Nr. 1532 2009**Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen**

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 2. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 4–4 femte ledd. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 6. oktober 1994 nr. 972 om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 4 oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. des. Nr. 1533 2009**Forskrift om et felles koordinert overvåkningsprogram for rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 7. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzb (forordning (EF) nr. 1213/2008) Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Forordning (EF) nr. 1213/2008

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzb (forordning (EF) nr. 1213/2008) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Forordning (EF) nr. 1213/2008

For å lese forordning (EF) nr. 1213/2008 se her:

Engelsk versjon.

10. des. Nr. 1534 2009**Forskrift om endring i forskrift om gebyrregulativ for sentral godkjenning av foretak for ansvarsrett etter plan- og bygningsloven**

Hjemmel: Fastsett av Kommunal- og regionaldepartementet 10. desember 2009 med hjemmel i forskrift 22. januar 1997 nr. 35 om godkjenning av foretak for ansvarsrett § 29, jf. plan- og bygningslov 14. juni 1985 nr. 77 § 98a. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 4. desember 2001 nr. 1347 om gebyrregulativ for sentral godkjenning av foretak for ansvarsrett etter plan- og bygningsloven gjøres følgende endring:

Første avsnitt skal lyde:

Følgende gebyrer fastsettes for sentral godkjenning av foretak:

Årsgebyr for å inneha sentral godkjenning	kr 1 900,–
Behandlingsgebyr for søknad om sentral godkjenning	kr 0,–
Gebyr for fornyelse og endring av sentral godkjenning	kr 0,–

II

Endringen trer i kraft fra 1. januar 2010.

10. des. Nr. 1535 2009**Forskrift om endring i forskrift om vern av sårbare habitater i internasjonalt farvann**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 10. desember 2009 med hjemmel i forskrift 14. desember 2004 nr. 1653 om vern av sårbare habitater i internasjonalt farvann § 4. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 14. desember 2004 nr. 1653 om vern av sårbare habitater i internasjonalt farvann gjøres følgende endring:

§ 2 område 6 skal lyde:

Område 6, Hatton Bank i et område avgrenset av følgende koordinater:

59° 26' N 14° 30' V
59° 12' N 15° 08' V
59° 01' N 17° 00' V
58° 50' N 17° 38' V
58° 30' N 17° 52' V
58° 30' N 18° 22' V
58° 03' N 18° 22' V
58° 03' N 17° 30' V
57° 55' N 17° 30' V
57° 45' N 19° 15' V
58° 11.15' N 18° 57.51' V
58° 11.57' N 19° 11.97' V
58° 27.75' N 19° 11.65' V
58° 39.09' N 19° 14.28' V
58° 38.11' N 19° 01.29' V
58° 53.14' N 18° 43.54' V
59° 00.29' N 18° 01.31' V
59° 08.01' N 17° 49.31' V
59° 08.75' N 18° 01.47' V
59° 15.16' N 18° 01.56' V
59° 24.17' N 17° 31.22' V
59° 21.77' N 17° 15.36' V

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

11. des. Nr. 1536 2009**Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2009 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 7, § 11, § 13, § 14, § 15 og § 38. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 593 om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Med fiske- og fangstfartøy i denne forskrift forstås fartøy som nyttes til ervervsmessig fiske og fangst og annen høsting av viltlevende marine ressurser.

§ 2 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 7 tredje ledd skal lyde:

Med meldingen skal følge;

- a) gjenpart av skipets målebrev eller for fartøy under 15 meter dokumenterte måledata av lengde, bredde og dypgående eller dybde, jf. § 15.
- b) navneattest utstedt av Skipsregistrene. Dette gjelder ikke for innretninger som nevnt i sjølovens § 33.
- c) bilbrev (byggebevis), skjøte eller annet hjemmelsdokument som viser eierens adkomst til skipet.
- d) for fritidsbåter gjort tilgjengelig eller tatt i bruk i EØS-området 16. juni 1998 eller senere skal det vedlegges samsvarserklæring av hvilken det skal fremgå om båten er CE-merket, samt båten HIN-/CIN-nr. For fritidsbåter gjort tilgjengelig eller tatt i bruk i EØS-området etter 1. januar 2006 skal det også fremlegges samsvarserklæring utstedt av motorprodusent.

§ 15 nytt første ledd skal lyde:

For fartøy under 15 meter skal måledata omfatte:

- a) Lengde, dvs. den største lengde fra forkant av forreste del av skroget til akterkant av akterste del av skroget,
- b) bredde, dvs. bredden målt utvendig på hud uansett materiale, fenderlister ikke medregnet,

- c) dypgående, for fritidsbåter som angitt i samsvarserklæring,
- d) for andre fartøyer, dypgående som er angitt fra produsenten,
- e) som alternativ til dypgående kan benyttes dybde, dvs. dybde målt midtskips i senterlinjen fra underkant av dekket til overkant av bunnstokk/dobbeltbunn.

Lengde, bredde og dypgående eller dybde, for andre fartøy enn fiske- og fangstfartøy, kan dokumenteres ved byggebrev fra produsent, generalarrangementstegninger, godkjent CE-dokumentasjon, erklæring fra produsent eller tilsvarende dokumentasjon som registerfører finner ubetenkelig å kunne godta. For fiske- og fangstfartøy dokumenteres disse av Sjøfartsdirektoratet eller foretak godkjent av Sjøfartsdirektoratet.

Dersom måledata ikke kan dokumenteres kan fartøyet ikke registreres. I særlige tilfeller kan Skipsregistrene på vegne av rekvirenten, begjære at oppmåling foretas av Sjøfartsdirektoratet.

§ 15 nåværende første ledd blir nytt siste ledd.

§ 26 overskriften skal lyde:

Melding om endring. Melding til Skipsregistrene

II

Endringene i kraft 1. januar 2010.

13. des. Nr. 1537 2009

Forskrift om ytterligere krav til transport, omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å fremme god helse hos akvakulturdyr.

§ 2. Virkeområde

Forskriften omfatter krav til omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse med dyrehelsesertifikater og liste over vektorarter. Kravene kommer i tillegg til krav fastsatt i forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr.

Forskriften omfatter også krav til transport ved import av akvakulturdyr og produkter av disse. Kravene kommer i tillegg til krav fastsatt i forskrift 17. juni 2008 nr. 820 om transport av akvakulturdyr.

Forskriften retter seg mot virksomheter som omsetter og importerer akvakulturdyr og produkter av disse. Forskriften retter seg også mot virksomheter som transporterer akvakulturdyr i forbindelse med import.

§ 3. Ytterligere krav ved omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse

Forordning (EF) nr. 1251/2008 som gjennomfører direktiv 2006/88/EF med hensyn til vilkår og krav til sertifikater ved omsetning og import av akvakulturdyr og produkter av disse, og fastsetter liste over vektorarter, som endret av forordning (EF) nr. 719/2009, gjelder som forskrift.

Krav til sertifikat ved import av fiskeriprodukter, levende toskallede bløtdyr, pigghuder, kappedyr og marine snegler som skal til konsum, følger av forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse § 3, jf. forordning (EF) nr. 1250/2008 om endring av forordning (EF) nr. 2074/2005.

§ 4. Import av karpefisk fra Malaysia

Forordning (EF) nr. 1252/2008, som gir unntak fra forordning (EF) nr. 1251/2008 ved å begrense import av karpefisk fra Malaysia, gjelder som forskrift.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Forordning (EF) nr. 1250/2008

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1250/2008:

Dansk versjon.

Forordning (EF) nr. 1251/2008

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1251/2008:

Dansk versjon.

Forordning (EF) nr. 1252/2008

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1252/2008:

Dansk versjon.

Forordning (EF) nr. 719/2008

Se her for å lese forordning (EF) nr. 719/2009.

Dansk versjon.

14. des. Nr. 1538 2009**Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer****Hjemmel:** Fastsett av Mattilsynet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.**EØS-henvisninger:** EØS-avtalen vedlegg I kap. II (direktiv 2009/8/EF). Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.*I*

I forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg I: direktiv 2002/32/EF tilføyes direktiv 2009/8/EF

I vedlegg 1 pkt. A Høyeste tillatte innhold av uønskede stoffer i fôrvarer skal tabellhodet endres og etterfølgende uønskede stoffer tilføyes til slutt i tabellen:

Uønskede stoffer	Fôrvarer	Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvare med et vanninnhold på 12 % ¹⁶
Lasalocid natrium	Fôrmidler	1,25
	Fôrblandinger til:	
	– hund, kalv, kaniner, dyr av hestefamilien, eggleggende fugler, kalkun eldre enn 12 uker og livkylling eldre enn 16 uker	1,25
	– slaktekylling, livkylling yngre enn 16 uker og kalkun yngre enn 12 uker i perioden før slakting da tilsetning av lasalocid natrium i fôret er forbudt	3,75
	– andre dyrearter	17
Narasin	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av lasalocid natrium ikke er tillatt	
	Fôrmidler	0,7
	Fôrblandinger til:	
	– kalkun, kanin, dyr av hestefamilien, eggleggende fugler og livkylling eldre enn 16 uker	0,7
	– slaktekylling i perioden før slakting da tilsetning av narasin i fôret er forbudt	2,1
	– andre dyrearter	17
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av narasin ikke er tillatt	

Uønskede stoffer	Fôrvarer	Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvare med et vanninnhold på 12 % ¹⁶
Salinomycin natrium	Fôrmidler	0,7
	Fôrblandinger til:	
	– dyr av hestefamilien, kalkun, eggleggende fugler, livkylling eldre enn 12 uker	0,7
		0,7
	– slaktekylling, livkylling yngre enn 12 uker og kanin i perioden før slakting da tilsetning av salinomycin natrium i fôret er forbudt	2,1
Monensin natrium	– andre dyrearter	17
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av salinomycin natrium ikke er tillatt	
	Fôrmidler	1,25
	Fôrblandinger til:	
	– dyr av hestefamilien, hund, småfe, ender, storfe, melkekuer, eggleggende fugler, livkylling eldre enn 16 uker og kalkun eldre enn 16 uker	1,25
Maduramicin ammonium alfa		1,25
	– slaktekylling, livkylling yngre enn 16 uker og kalkun yngre enn 16 uker i perioden før slakting da tilsetning av monensin natrium i fôret ikke er tillatt	3,75
	– andre dyrearter	17
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av monensin natrium ikke er tillatt	
	Fôrmidler	0,05
	Fôrblandinger til:	
	– dyr av hestefamilien, kanin, kalkun eldre enn 16 uker, eggleggende fugler, og livkylling eldre enn 16 uker	0,05
		0,05
	– slaktekylling og kalkun yngre enn 16 uker i perioden før slakting da tilsetning av maduramicin ammonium alfa ikke er tillatt	0,15
	– andre dyrearter	17
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av maduramicin ammonium alfa ikke er tillatt	

¹⁶ Fastsatte MRL-verdier her gjelder framfor de angitte verdiene i forordning (EF) nr. 1831/2003.

¹⁷ Høyeste tillatte innhold i premiks er det nivå som medfører at innhold av stoffet ikke er høyere enn 50 % av det høyeste tillatte innholdet i fôrblendingen, når bruksanvisningen for premiks er fulgt.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. des. Nr. 1539 2009

Forskrift om endring i forskrift om kart, stedfestet informasjon, arealformål og kommunalt planregister (kart- og planforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Miljøverndepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 2–1, § 2–2, § 11–1, § 12–1 og § 12–5. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 26. juni 2009 nr. 861 om kart, stedfestet informasjon, arealformål og kommunalt planregister (kart- og planforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6 annet ledd annet punktum skal lyde:

Dersom kommunen ikke selv innarbeider slike data i det offentlige kartgrunnlaget, skal den stille dem til rådighet for andre relevante offentlige organ i den grad det må antas å være anvendelig.

§ 9 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) planbestemmelser, eventuelt med vedlegg eller illustrasjoner som er gjort juridisk bindende gjennom bestemmelse

§ 9 tredje ledd første komma skal lyde:

Arealplan som omfatter flere helt eller delvis geografisk sammenfallende vertikalnivåer,

§ 9 tredje ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Vertikalnivå kan inndeles i egne lag.

§ 12 annet ledd bokstav c første komma skal lyde:

dispensasjoner fra endelig vedtatte arealplaner,

§ 12 annet ledd bokstav f skal lyde:

- f) opplysninger om innsigelser til og klager på arealplaner, eventuelt at det er vedtatt utsatt iverksetting av vedtak, jf. forvaltningsloven § 42.

§ 13 første ledd skal lyde:

Kommuner som ikke skal føre arealplan i digitalt planregister etter § 12, skal føre planregister med planoversikt.

§ 16 annet ledd skal lyde:

Bestemmelsene om etablering av digitalt planregister og metadata i § 12 gjelder fra 1. mars 2010. Alle planer som er endelig vedtatt etter 1. januar 2010, skal føres inn i registeret.

§ 16 fjerde ledd skal lyde:

Bestemmelsene om føring av dispensasjoner og midlertidige forbud mot tiltak i planregister med planoversikt i § 13 annet ledd bokstav c og d gjelder fra 1. mars 2010. Alle dispensasjoner og midlertidige forbud mot tiltak som er vedtatt etter 1. januar 2010, skal føres inn i registeret.

I vedlegg I tilføyes følgende nye koder i nummerrekkefølge:

<i>Formål</i>	<i>Kode kp</i>	<i>Kode rp</i>
bolig/kontor		1804
overvannsnett		2143

I vedlegg I skal benevnelse på følgende koder lyde:

<i>Formål</i>	<i>Kode kp</i>	<i>Kode rp</i>
Kombinerte grønnstrukturformål	3800	3800
Angitt grønnstruktur kombinert med andre angitte hovedformål		3900
idrett og vannsport		6760

I vedlegg II kode 500 skal benevnelsen lyde:

<i>Soner</i>	<i>Kode</i>	<i>Tekst</i>
	(500)	c) sone med særlige hensyn til landbruk, reindrift, friluftsliv, grønnstruktur, landskap eller bevaring av naturmiljø eller kulturmiljø med angivelse av interesse

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1540 2009

Forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 1-3, § 2-1, § 2-3, § 2-4, § 3-11, § 3-12, § 3-13, § 4-2, § 4-3, § 4-4, § 4-7, § 4-8, § 4-9, § 5-2, § 5-5, § 6-2, § 6-3, § 6-5, § 6-6, § 6-7, § 6-8, § 6-9, § 6-13, § 6-20, § 6-25, § 6-27, § 6-28, § 6-30, § 6-31, § 6-32, § 6-34, § 8-2, § 8-3, § 8-6, § 9-1, § 9-3, § 9-5, § 9-7, § 9-9, § 10-1, § 10-2, § 10-3, § 10-4, § 10-6, § 11-6, § 14-1, § 15-3, § 15-4, § 15-7, § 15-9, § 15-14 og § 22-1, jf. delegeringsvedtak 15. desember 2009 nr. 1523. Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 7-4, § 7-6, § 7-8, § 12-2 og § 17-4. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

Kapittel 1. Forskriftens virkeområde. Definisjoner

§ 1-1. Saklig virkeområde

Forskriften inneholder bestemmelser til utfylling og gjennomføring mv. av merverdiavgiftsloven.

§ 1-3. Definisjoner

§ 1-3-1. Personkjøretøy

- (1) Med personkjøretøy menes
 - a) motorvogn registrert som personbil
 - b) motorvogn registrert som varebil klasse 1
 - c) motorvogn registrert som moped, motorsykkel eller beltemotorsykkel og som ikke hovedsakelig er innrettet for varetransport
 - d) beltebil registrert for mer enn to personer, føreren medregnet
 - e) campingbil
 - f) registrert campingtilhenger
 - g) motorvogn registrert som buss under seks meter med inntil 17 seteplasser
 - h) kjøretøy som ikke benytter motor til framdrift og som hovedsakelig er innrettet for persontransport.
- (2) Et avgiftssubjekt kan til enhver tid eie én beltemotorsykkel uten at denne anses som personkjøretøy. Ny beltemotorsykkel kan tidligst anskaffes hvert annet år, med mindre den blir kondemnert.
- (3) Med registrering menes i denne paragrafen registrering i det sentrale motorvognregisteret.

§ 1-3-2. Kunstverk

- (1) Med kunstverk menes
 - a) malerier, tegninger mv. som er omfattet av tolltariffens posisjon 97.01
 - b) originale stikk, avtrykk mv. som er omfattet av tolltariffens posisjon 97.02
 - c) originale skulpturer mv. som er omfattet av tolltariffens posisjon 97.03
 - d) håndvevde tapisserier mv. som er omfattet av tolltariffens posisjon 58.05
 - e) kunstneriske fotografier.
- (2) Ved vurderingen av om et fotografi skal anses som kunstnerisk skal det blant annet legges vekt på om fotografiet har interesse for en videre krets av personer, om det er ment for offentlig visning i gallerier e.l. og på om prisen reflekterer en kunstnerisk verdi. I tillegg må fotografiet være
 - a) tatt av kunstneren
 - b) framkalt under kunstnerens faglige instruksjonsmyndighet
 - c) signert og nummerert i et antall begrenset oppad til 30 og
 - d) opphavsrettslig beskyttet etter åndsverkloven § 1 annet ledd nr. 6.Bilder fra ordinær fotografvirksomhet anses ikke som kunstneriske fotografier.

§ 1-3-3. Samleobjekter

Med samleobjekter menes frimerker mv. som er omfattet av tolltariffens posisjon 97.04 samt samlinger og samlergjenstander som er omfattet av tolltariffens posisjon 97.05. Samleobjekter som nevnt i merverdiavgiftsloven § 4-5 omfatter ikke frimerker, samt mynter og sedler som er eller har vært gyldige betalingsmidler.

§ 1-3-4. Antikviteter

Med antikviteter menes varer som er omfattet av tolltariffens posisjon 97.06.

§ 1-3-5. Brukte varer

Med brukte varer menes varer som kan brukes om igjen som de er eller etter reparasjon, og som ikke er kunstverk, samleobjekter eller antikviteter.

§ 1-3-6. Bagatelmessig verdi

Med bagatelmessig verdi menes 100 kroner eller mindre.

§ 1-3-7. Fartøy og luftfartøy i utenriks fart

Med fartøy og luftfartøy i utenriks fart menes fartøy og luftfartøy som regelmessig går mellom havner utenfor merverdiavgiftsområdet eller mellom slike havner og havner i merverdiavgiftsområdet.

Kapittel 2. Registreringsplikt og -rett

§ 2-1. Registreringsplikt

§ 2-1-1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for avgiftssubjekter som ikke har forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet

- (1) Salgsdokument for omsetning av varer og tjenester i merverdiavgiftsområdet skal sendes gjennom representanten.
- (2) Avgiftssubjektet og representanten skal oppbevare et eksemplar av salgsdokumentet. Begge er ansvarlige for at bokføringsplikten etter bokføringsloven overholdes.
- (3) Skattekontoret kan i særlige tilfeller fravike kravet i første ledd og annet ledd første punktum.

§ 2-3. Frivillig registrering

§ 2-3-1. Utleiere av bygg eller anlegg

(1) Den frivillige registreringen omfatter de utleide arealer hvor brukeren ville hatt rett til fradrag for inngående merverdiavgift eller til kompensasjon for merverdiavgift etter lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. dersom brukeren hadde eid bygget eller anlegget.

(2) Det må foreligge en ubrutt kjede av frivillig registrerte mellom utleieren og den som bruker arealene i registrert virksomhet.

§ 2-3-2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for utleiere av bygg eller anlegg

(1) Utleiere skal dokumentere hvordan bygget eller anlegget er disponert med målsatte tegninger e.l. av bygget eller anlegget og med utleiekontrakter. Det må framgå av dokumentasjonen hvilke arealer som er leid ut til fradragsberettiget formål.

(2) Ved utgangen av hvert år skal det foreligge en oversikt over bruken av lokalene gjennom året. Dersom utleien har skjedd gjennom flere ledd, skal det foreligge en oversikt over nærmeste leietakers bruk av lokalene. Nærmeste leietaker skal bekrefte at vedkommende er frivillig registrert for utleien.

(3) Hvert bygg eller anlegg skal registreres slik at oppføringskostnadene kan spesifiseres for hver enkelt bruker. Det samme gjelder senere ombygginger, påkostninger mv. av arealer i bygget eller anlegget.

(4) Dokumentasjon som nevnt i denne paragrafen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i bokføringsloven.

§ 2-3-3. Bortforpaktere mv.

Den frivillige registreringen omfatter all landbrukseiendom som forpaktes bort og alt jordbruksareal som leies ut.

§ 2-3-4. Skogsveiforeninger

(1) Den frivillige registreringen omfatter hele virksomheten som skogsveiforening.

(2) Foreningene skal beregne utgående merverdiavgift av veiavgift, årsavgift e.l. som oppkreves fra skogeierne for vedlikehold mv. av skogsveien.

§ 2-3-5. Utbyggere av vann- og avløpsanlegg

Utbyggere av vann- og avløpsanlegg skal ikke beregne utgående merverdiavgift ved overdragelsen av anleggene.

§ 2-3-6. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for utbyggere av vann- og avløpsanlegg

Vann- og avløpsanlegg som omfattes av den frivillige registreringen skal holdes atskilt i regnskapet.

§ 2-4. Forhåndsregistrering

§ 2-4-1. Forhåndsregistrering – betydelige anskaffelser

(1) Anskaffelser anses som betydelige når verdien er minst 250 000 kroner merverdiavgift medregnet.

(2) Det er et vilkår for forhåndsregistrering av det framstår som overveiende sannsynlig at virksomheten når normal drift foreligger vil ha en omsetning som ligger betydelig over beløpsgrensen for registrering og at det skal drives næringsvirksomhet. Det er ikke adgang til forhåndsregistrering dersom det antas at det vil gå mindre enn fire måneder fra søknadstidspunktet til registreringsgrensen nås.

Kapittel 3. Merverdiavgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel

§ 3-11. Fast eiendom

§ 3-11-1. Jakt og fiske

Omsetning av rett til jakt og fiske på statens grunn og i bygdeallmenninger er unntatt fra loven.

§ 3-12. Veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner

§ 3-12-1. Varer av bagatellmessig verdi

(1) Det er et vilkår for unntaket i merverdiavgiftsloven § 3-12 første ledd bokstav a at omsetningen av varene skjer leilighetsvis og som ledd i organisasjonens virksomhet.

(2) Omsetning av varer med organisasjonens eller overordnet organisasjonsledds logo til medlemmene er omfattet av unntaket selv om omsetningen ikke skjer leilighetsvis. Det er et vilkår at varene kun er ment for omsetning til medlemmene.

§ 3-12-2. Varer til betydelig overpris

(1) Med omsetning av varer til betydelig overpris etter merverdiavgiftsloven § 3-12 første ledd bokstav b menes omsetning av varer til en pris som er minst seks ganger anskaffelseskost.

(2) Varer som er mottatt vederlagsfritt anses for å omsettes til betydelig overpris dersom prisen er minst seks ganger den alminnelige omsetningsverdien på det tidspunkt varen ble mottatt.

(3) Når en vare bearbeides før videresalg, skal bearbeidingsverdien tas med i grunnlaget for beregningen av betydelig overpris.

§ 3–12–3. Annonser i medlemsblader o.l.

(1) Det er et vilkår for unntaket i merverdiavgiftsloven § 3–12 første ledd bokstav c at organisasjonen ikke gir ut flere enn fire publikasjoner med annonser i løpet av en periode på tolv måneder. Et bilag med annonser anses som en egen publikasjon.

(2) Dersom organisasjonen gir ut flere enn fire publikasjoner, gjelder unntaket heller ikke for annonsesalget i de fire første utgavene.

§ 3–12–4. Brukte varer fra butikk

Det er et vilkår for unntaket i merverdiavgiftsloven § 3–12 første ledd bokstav d at butikken kun omsetter brukte varer som er mottatt vederlagsfritt og at overskuddet helt ut brukes til veldedige eller allmenntilgode formål.

§ 3–12–5. Varer fra enkeltstående og kortvarige salgsarrangementer

Det er et vilkår for unntaket i merverdiavgiftsloven § 3–12 første ledd bokstav e at salgsarrangementet ikke varer i mer enn tre dager og at det benyttes ulønnet arbeidskraft.

§ 3–12–6. Varer fra kiosk

Det er et vilkår for unntaket for kioskvirksomhet i merverdiavgiftsloven § 3–12 tredje ledd at kiosken bare er åpen under arrangementer eller treninger og at minst 80 prosent av omsetningen skjer til deltakere eller tilskuere under arrangementene eller treningene. Vareutvalget kan bare bestå av typiske kioskvarer og varer tilberedt av organisasjonens medlemmer. Unntaket gjelder selv om organisasjonen også har merverdiavgiftspliktig omsetning av kioskvarer.

§ 3–12–7. Servering

Det er et vilkår for unntaket i merverdiavgiftsloven § 3–12 tredje ledd at virksomheten bare er åpen i tilknytning til arrangementer eller treninger og at minst 80 prosent av omsetningen skjer til deltakere eller tilskuere under arrangementene eller treningene. Serveringstilbudet må være begrenset og virksomheten må drives uten skjenkeløype. Unntaket gjelder selv om organisasjonen også driver merverdiavgiftspliktig serveringsvirksomhet.

§ 3–12–8. Omsetning til ledd innenfor samme institusjon eller organisasjon

Det er et vilkår for unntaket i merverdiavgiftsloven § 3–12 fjerde ledd at tjenestene ikke ytes eksternt og at de ikke utføres av et rettssubjekt utenfor organisasjonen. Vederlaget fortjenestene må være basert på hel eller delvis kostnadsdekning.

§ 3–13. Ideelle organisasjoner og foreninger**§ 3–13–1. Omsetning til ledd innenfor samme organisasjon eller forening**

Vilkårene i § 3–12–8 gjelder tilsvarende for ideelle organisasjoner og foreninger.

Kapittel 4. Grunnlaget for beregning av merverdiavgift**§ 4–2. Hva inngår i beregningsgrunnlaget****§ 4–2–1. Kredittkostnader**

Ved kredittkjøp som nevnt i lov om kredittkjøp § 3 nr. 1 inngår ikke kredittkostnader etter loven § 4 første ledd bokstav c i beregningsgrunnlaget dersom de er særskilt oppgitt i salgsdokumentet. Dette gjelder likevel bare dersom det gis kreditt for mer enn 30 dager regnet fra utløpet av leveringsmåneden.

§ 4–2–2. Premie til ansvarsforsikring ved leasing av motorkjøretøy

Ved leasing av motorkjøretøy inngår ikke leasingselskapers kostnader til ansvarsforsikringspremier i beregningsgrunnlaget.

§ 4–2–3. Produktavgift og salgavgift ved fiskeres omsetning av fisk gjennom salgslag

Ved fiskeres omsetning av fisk gjennom salgslag til registrerte videreforhandlere inngår ikke produktavgift og salgavgift til fiskesalgslag i beregningsgrunnlaget.

§ 4–3. Byttehandel mv.**§ 4–3–1. Leieforedling av edelmetaller**

Ved leieforedling av edelmetaller skal det bare beregnes merverdiavgift av arbeidsytelsen, fortjeneste medregnet, i tillegg til eventuelt legeringsmetall. For smykker er det et vilkår at kunden får tilbake det samme metallet som ble innlevert. I andre tilfeller er det tilstrekkelig at kunden får tilbake en tilsvarende mengde av samme slags metall i bearbeidet stand.

§ 4–3–2. Alminnelig omsetningsverdi – bytte av motorkjøretøy i bilbransjen

Ved bilforhandleres omsetning av nye motorkjøretøy der deler av vederlaget mottas i form av et annet motorkjøretøy, kan den alminnelige omsetningsverdien for det nye kjøretøyet ikke settes lavere enn til listepreis med tillegg av fraktkostnader fram til forretningen og med fradrag for alminnelig rabatt. Det må kunne dokumenteres at alminnelig rabatt gis ved omsetning av samme slags kjøretøy uten innbytte på tidspunktet for beregning av merverdiavgift.

§ 4-4. Interessefellesskap**§ 4-4-1. Alminnelig omsetningsverdi – omsetning av motorkjøretøy i bilbransjen**

Ved bilforhandleres omsetning av nye motorkjøretøy der det foreligger et interessefellesskap mellom bilforhandleren og kjøperen, kan den alminnelige omsetningsverdien for kjøretøyet ikke settes lavere enn til listepris med tillegg av fraktkostnader fram til forretningen og med fradrag for alminnelig rabatt. Det må kunne dokumenteres at alminnelig rabatt gis ved omsetning av samme slags kjøretøy uten innbytte på tidspunktet for beregning av merverdiavgift.

§ 4-7. Tap på utestående fordringer og heving**§ 4-7-1. Endelig konstatert tap**

- (1) En utestående fordring anses endelig tapt dersom
 - a) foretatt tvangsinndrivning eller inkasso har vært forgjeves,
 - b) fordringen er en kundefordring som ikke er innfridd seks måneder etter forfall, til tross for minst tre purringskrav med normale purringsintervaller og slik aktivitet fra kreditors side som forholdene tilsier,
 - c) offentlig gjeldsmegling, konkurs-, likvidasjons- eller avviklingsbehandling i skyldnerens bo gjør det klart at bomidlene ikke gir eller ikke vil gi fordringen dekning, eller
 - d) fordringen ellers ut fra en samlet vurdering må anses klart uerholdelig.
- (2) En fordring anses likevel ikke tapt i den utstrekning den er tilstrekkelig sikret ved pant, kausjon e.l.

§ 4-8. Forenklet beregningsgrunnlag**§ 4-8-1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til baneanlegg og vei**

Avgiftssubjekter som benytter det forenklede beregningsgrunnlaget som nevnt i merverdiavgiftsloven § 4-8 skal for hvert anlegg bokføre på egne konti eller ved bruk av egne koder varer og materialer til vei eller baneanlegg som skal avgiftsberegnes på denne måten og varer og materialer som ikke skal det (ikke-varige driftsmidler og tilriggninger).

§ 4-9. Hovedregel**§ 4-9-1. Alminnelig omsetningsverdi – motorkjøretøy i bilbransjen**

- (1) Ved bilforhandleres uttak av nye motorkjøretøy kan den alminnelige omsetningsverdien ikke settes lavere enn til listepris med tillegg av fraktkostnader fram til forretningen og med fradrag for alminnelig rabatt. Det må kunne dokumenteres at alminnelig rabatt gis ved omsetning av samme slags kjøretøy uten innbytte på tidspunktet for beregning av merverdiavgift.
- (2) Dersom uttaket er så omfattende at det kan anses som storforbruk, kan den alminnelige omsetningsverdien settes til listepris med tillegg av fraktkostnader fram til forretningen og med fradrag for storforbrukerrabatt som gis eller ville blitt gitt ved omsetning til storforbrukere.

§ 4-9-2. Alminnelig omsetningsverdi – drikkevarer i hotell- og restaurantbransjen mv.

Ved uttak av mineralvann, øl og vin til eier og ansatte i kafé-, restaurant-, hotell- og cateringvirksomhet, kan den alminnelige omsetningsverdien settes til anskaffelseskost med et tillegg på 100 prosent. Dette gjelder likevel bare for drikkevarer som tas ut i forbindelse med arbeidet og til måltider som inngår i kostavtale.

§ 4-9-3. Alminnelig omsetningsverdi – matvarer i hotell- og restaurantbransjen mv.

- (1) Ved uttak av kost til eier og ansatte i kafé-, restaurant-, hotell- og cateringvirksomhet, kan den alminnelige omsetningsverdien settes til
 - a) Skattedirektoratets satser for fri kost når disse legges til grunn ved beregning av forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift, eller
 - b) Riksavtalens satser når de ansatte får kosten på arbeidsstedet mot avkorting i avtalt lønn.
- (2) Satsene anses som bruttopriser, merverdiavgift medregnet.

§ 4-9-4. Alminnelig omsetningsverdi – veldedige og allmenntilrette institusjoner og organisasjoner

Ved uttak av varer til kiosk- eller serveringsvirksomhet som er unntatt etter merverdiavgiftsloven § 3-12 tredje ledd, kan den alminnelige omsetningsverdien settes til anskaffelseskost. Det samme gjelder dersom uttaket skjer til et avgiftssubjekt i organisasjonen som er særskilt registrert etter merverdiavgiftsloven § 2-2 annet ledd.

Kapittel 5. Merverdiavgiftssatsene og områdene for disse**§ 5-2. Næringsmidler****§ 5-2-1. Varer som anses som næringsmidler**

- (1) Varer anses som næringsmidler dersom de har en kvalitet som gjør at de er egnet til å konsumeres av mennesker og de omsettes til slikt konsum.
- (2) Dersom det oppstår tvil om en vare er å anse som et næringsmiddel, kan det legges vekt på om varen anses som et næringsmiddel etter generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler.

§ 5-2-2. Varer som ikke anses som næringsmidler

(1) Med legemidler menes stoff, droger eller preparater som er legemiddel etter legemiddeloven § 2. Legemiddel som etter legemiddeloven skal ha markedsføringstillatelse, anses ikke som legemiddel før markedsføringstillatelse er gitt eller det er gitt særskilt unntak fra plikten til å ha slik tillatelse.

(2) Med tobakksvarer menes varer som er tobakksvare etter forskrift 6. februar 2003 nr. 141 om innhold i og merking av tobakksvarer § 3 nr. 1.

(3) Med alkoholholdige drikkevarer menes drikkevarer som inneholder mer enn 0,7 volumprosent alkohol.

(4) Med vann fra vannverk menes vann fra vannverk som nevnt i drikkevannsforskriften § 3 nr. 4.

§ 5-2-3. Råvarer og innsatsvarer

Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning mv. av råvarer og innsatsvarer som anses som næringsmidler, herunder råvarer og innsatsvarer som omsettes til produksjon av varer som ikke anses som næringsmidler.

§ 5-2-4. Kombinerte varer

(1) Kombinerte varer anses som næringsmidler dersom verdien av den andre varen utgjør en ubetydelig andel av den kombinerte varen. Med kombinerte varer menes varer som består av et næringsmiddel og en annen vare der også den andre varen har egen funksjon eller verdi og varene framstår som en enhet.

(2) Et næringsmiddel og dets emballasje anses som en kombinert vare dersom emballasjen har en egen funksjon eller verdi i tillegg til å skulle emballere.

§ 5-2-5. Serveringstjenester

(1) Med serveringstjenester menes servering av mat- eller drikkevarer dersom forholdene ligger til rette for fortæring på stedet. Levering av ferdig mat (catering) anses som serveringstjenester dersom det i tillegg leveres tjenester med utleie av serveringspersonale, dekking og rydding av servise mv.

(2) Det anses også som servering dersom mat- eller drikkevarer fortæres i lokaler som ligger i tilknytning til serveringssted på skip og arbeidsplasser, i hotell, teater, kino o.l.

(3) Som serveringstjenester anses ikke omsetning av mat- eller drikkevarer når varene ikke skal fortæres på stedet. Omsetning av tradisjonelle kioskvarer anses ikke som omsetning av serveringstjenester selv om varene skal fortæres på stedet.

§ 5-5. Romutleie i hotellvirksomhet mv.**§ 5-5-1. Fordeling av vederlaget ved overnatting med hel- og halvpensjon**

(1) Ved romutleie i hotellvirksomhet mv. der vederlaget, merverdiavgift medregnet, gjelder både overnatting og servering, skal det foretas en fordeling av vederlaget.

(2) Ved helpensjon kan vederlaget fordeles med 45 prosent på omsetning med alminnelig sats og 55 prosent på omsetning med redusert sats. Ved halvpensjon kan vederlaget fordeles med 30 prosent på omsetning med alminnelig sats og 70 prosent på omsetning med redusert sats. Med helpensjon menes pensjon som omfatter tre måltider. Med halvpensjon menes pensjon som omfatter frokost og ett annet måltid. Som måltid anses også matpakke eller annen lettere servering. Det er et vilkår for å benytte denne fordelingen at andelen med alminnelig sats dekker råvarekostnadene, lønnskostnadene og andre variable kostnader i forbindelse med servering, og gir et rimelig bidrag til dekning av faste kostnader og fortjeneste.

(3) Dersom vederlaget ikke fordeles etter annet ledd, skal fordelingen skje etter beregning av de faktiske kostnadene.

§ 5-5-2. Fordeling av vederlaget ved overnatting med frokost

Vederlaget, merverdiavgift medregnet, for overnatting som inkluderer frokost, skal fordeles slik at andelen med alminnelig sats dekker råvarekostnadene og gir et rimelig bidrag til dekning av faste kostnader og fortjeneste.

Kapittel 6. Fritak for merverdiavgift**§ 6-2. Tidsskrift****§ 6-2-1. Tidsskrift**

Med tidsskrift menes enhver annen publikasjon enn avis dersom

- a) den kommer ut periodisk med minst to nummer i året etter en fast utgivelsesplan
- b) den er nummerert og er ledd i en ikke tidsbegrenset rekke
- c) den omsettes til en forhåndsbestemt pris eller utdeles til foreningsmedlemmer og
- d) alle numrene har samme tittel.

§ 6-2-2. Publikasjoner som ikke er tidsskrift

Følgende publikasjoner er ikke tidsskrift:

- a) almanakker og andre periodiske publikasjoner med kalendarium
- b) notebled og -hefter
- c) programmer for forestillinger, stevner mv.
- d) trykksaker for utfylling, innsetting, klebing og hefting

- e) fortegnelser eller tabeller over tallforhold for avlesning eller utregning av beløp eller andre tallmessige uttrykte enheter som priser, lønn, rabatter, poenger, gebyrer, skatter, mynt, mål, vekt o.l.
- f) trafikkruiter
- g) fortegnelser over eiendommer, varer, driftsmidler, utstillingsgjenstander, beholdninger og annet løsøre
- h) fortegnelser over tjenesteytelser, prosjekter o.l.
- i) lotterifortegnelser
- j) adresse- og firmafortegnelser
- k) fortegnelser over gater og tjenestesteder
- l) fortegnelser over abonnenter
- m) fortegnelser over takster, priser, gebyrer, salærer, frakter, aksje- og valutakurser o.l.
- n) fortegnelser over debitorer og kreditorer.

§ 6–2–3. Abonnements- og foreningstidsskrift

(1) Omsetning av tidsskrift er fritatt for merverdiavgift dersom minst 80 prosent av netto opplag av tidsskriftet i en sammenhengende periode på tolv måneder har vært eller vil bli omsatt til betalende abonnenter eller utdelt til foreningsmedlemmer som betaler kontingent til foreningen og foreningen utgir tidsskriftet.

(2) Netto opplag omfatter

- a) solgte løssalgseksemplarer
- b) betalte abonnementer
- c) eksemplarer som deles ut til foreningsmedlemmer
- d) gratisutdelte eksemplarer, unntatt bilagsblad til annonsører og reklamebyråer for annonsekontroll.

(3) Ved fastsettelse av andel til foreningsmedlemmer kan det bare regnes med ett eksemplar til hvert medlem. Dersom et foreningsmedlem er en forening, kan det i tillegg til medlemsandelen regnes med ett eksemplar til hvert av medlemmene i denne foreningen.

§ 6–2–4. Utenlandske abonnements- og foreningstidsskrift

Omsetning av utenlandske abonnements- og foreningstidsskrift er fritatt for merverdiavgift dersom minst 80 prosent av de eksemplarene av tidsskriftet som omsettes i merverdiavgiftsområdet i en sammenhengende periode på tolv måneder omsettes til betalende abonnenter eller utdeles til foreningsmedlemmer som betaler kontingent til foreningen og foreningen utgir tidsskriftet.

§ 6–2–5. Politiske, litterære eller religiøse tidsskrift

Omsetning av tidsskrift med overveiende politisk, litterært eller religiøst innhold er fritatt for merverdiavgift selv om vilkårene i § 6–2–3 og § 6–2–4 ikke er oppfylt.

§ 6–2–6. Trykking av tidsskrift

(1) Trykking av tidsskrift for en forening er fritatt for merverdiavgift dersom foreningen utdeler minst 80 prosent av netto opplag til foreningens medlemmer uten særskilt vederlag. Det samme gjelder dersom det utdelte antall eksemplarer til foreningsmedlemmene og antallet omsatte eksemplarer til betalende abonnenter til sammen utgjør minst 80 prosent av netto opplag. § 6–2–3 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

(2) Trykking av tidsskrift med overveiende politisk, litterært eller religiøst innhold er fritatt for merverdiavgift. Ved trykking av slike tidsskrift for en forening gjelder ikke vilkårene i første ledd.

(3) Denne paragrafen gjelder ikke for trykking av tidsskrift for en oppdragsgiver som er registreringspliktig etter merverdiavgiftsloven § 2–1 for omsetning av tidsskrift.

§ 6–2–7. Melding om nytt tidsskrift mv.

(1) Når et nytt tidsskrift etableres eller introduseres og når et tidsskrifts avgiftsmessige stilling endres, skal utgiver eller importør sende melding om dette til skattekontoret og til næringsdrivende som omsetter tidsskriftet i siste omsetningsledd. Dersom utgiveren er en forening, skal foreningen også sende melding til trykkeriet.

(2) Meldingen skal være skriftlig og undertegnet av utgiveren eller importøren, i tillegg til revisor.

(3) Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

- a) tidsskriftets tittel
- b) utgiverens navn og adresse
- c) om tidsskriftet er merverdiavgiftspliktig eller fritatt for merverdiavgift
- d) fra hvilket nummer avgiftsplikten eller fritaket inntreffer.

§ 6–2–8. Eldre årganger og enkelthefter av tidsskrift

Omsetning av eldre årganger og enkelthefter av et ellers avgiftsfritt abonnementstidsskrift, er fritatt for merverdiavgift dersom omsetningen hovedsakelig skjer til abonnenter og til opprinnelig pris.

§ 6–2–9. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Avgiftssubjekter som i siste omsetningsledd omsetter tidsskrift som er fritatt for merverdiavgift skal bokføre kjøp og omsetning av slike tidsskrift på egne konti eller ved bruk av egne koder. Ved vareopptelling skal tidsskrift fritatt for merverdiavgift føres opp på egne lister.

(2) Avgiftssubjekter som til videreførere omsetter tidsskrift som er fritatt for merverdiavgift skal innrette sin bokføring slik at det for den enkelte kunde kan gis særskilte oppgaver over denne delen av omsetningen.

§ 6-3. Bøker**§ 6-3-1. Bøker**

Med bøker menes publikasjoner som ikke er aviser eller tidsskrift.

§ 6-3-2. Publikasjoner som ikke er bøker

Følgende publikasjoner er ikke bøker:

- a) trykksaker for utfylling, innsetting, klebing, hefting, ut- eller avriving
- b) småtrykk som rundskriv, sirkulærer, brosjyrer, prospekter, foldere o.l.
- c) reglementer, instruksjer, vedtekter, forskrifter, lover, traktater, avtaler, stortingsdokumenter, kunngjøringer fra offentlige institusjoner
- d) trykte referater av forhandlinger
- e) trykk av dommer, skjønn, registre, matrikler o.l.
- f) skole- og studieplaner, forelesnings- og kurskataloger
- g) organisasjons- og reguleringsplaner o.l.
- h) almanakker, årskalendere og andre publikasjoner med kalendarium
- i) programmer for utstillinger, samlinger, forestillinger, stevner og andre arrangementer
- j) fortegnelser eller tabeller over tallforhold for utregning av beløp eller andre tallmessig uttrykte enheter som priser, lønn, rabatter, poenger, gebyrer, skatter, mynt, mål, vekt o.l.
- k) noteblad, -hefter og -bøker, sangbøker anses likevel som bøker selv om de inneholder noter
- l) trafikkruiter
- m) løse omslag og permer dersom omslaget eller permen ikke skal omslutte en bok eller bestemt publikasjon som er fritatt for merverdiavgift
- n) samlinger av bildetrykk o.l. dersom sidene er uten tekst eller bare angir stedsnavn, personnavn eller betegnelser, korte instruksjoner e.l.
- o) fortegnelser over eiendommer, varer, driftsmidler, utstillingsgjenstander, beholdninger og annet løsøre
- p) lotterifortegnelser
- q) adresse- og firmafortegnelser
- r) fortegnelser over gater og tjenestesteder
- s) fortegnelser over abonnenter
- t) fortegnelser over takster, priser, gebyrer, salærer, frakter, aksje- og valutakurser o.l.
- u) andre kart enn atlas, med atlas menes heftede eller innbundne kartverk som omfatter minst ett land
- v) reklametrykksaker, herunder trykt skrift som deles ut gratis og tiltrekker oppmerksomheten mot flere bedrifters, en bransjes eller en nærings varer eller tjenester
- w) andre trykte publikasjoner som i henhold til særskilt trykningsoppdrag leveres til internt bruk for en bedrift.

§ 6-3-3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

§ 6-2-9 gjelder tilsvarende for bøker.

§ 6-5. Elektrisk kraft mv. til husholdningsbruk i Nord-Norge**§ 6-5-1. Husholdningsbruk**

Med husholdningsbruk menes bruk for

- a) eneboliger, leiligheter, hybler og fritidsboliger, herunder hytter, setrer, koier o.l.,
- b) aldershem, barneverninstitusjoner, sentre for familie og barn og daginstitusjoner for barn, men ikke sykehjem og boliger med heldøgns omsorg og pleie,
- c) fellesvaskeri, garasjer og andre fellesanlegg i eller for boliger mv. som nevnt i bokstav a og b.

§ 6-5-2. Alternative energikilder

Som alternative energikilder anses blant annet energi fra fjernvarmeanlegg. Fossile energikilder anses ikke som alternative energikilder.

§ 6-6. Kjøretøy mv.**§ 6-6-1. Varer som er omfattet av fritaket**

Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-6 annet ledd omfatter det tidligere registrerte kjøretøyet slik det er tatt inn av selgeren med utstyr, påbygg mv. Dersom det ikke betales særskilt vederlag omfatter fritaket også

- a) utstyr og påbygg som monteres på eller installeres i kjøretøyet i den utstrekning det er påbudt i kjøretøyforskriftene for vedkommende type, merke og årsmodell eller er nødvendig for å bringe kjøretøyet i vanlig stand og til de spesifikasjoner som er vanlige for vedkommende type, merke og årsmodell,
- b) bensin og annet drivstoff som leveres på tank, påfylt smøreolje, reservehjul og verktøy som vanligvis følger med kjøretøy,
- c) deler og andre varer som går med under arbeid som nevnt i § 6-6-2 bokstav a.

§ 6-6-2. Tjenester som er omfattet av fritaket

Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-6 annet ledd omfatter følgende arbeid for selgerens regning:

- a) reparasjon, vedlikehold og klargjøring av kjøretøy og utstyr som nevnt i § 6-6-1 bokstav a

- b) montering og installering av utstyr og påbygg som nevnt i § 6–6–1 bokstav a.

§ 6–7. Tjenester som gjelder offentlig vei

§ 6–7–1. Vei

Med vei menes

- a) veikroppen med veidekke,
- b) andre innretninger som bygges eller monteres av hensyn til veiens bruk, bevaring eller sikring som permanent eller provisorisk trafikkåre for så vel kjørende som gående trafikk,
- c) bruer, tunneler, fyllinger mv. for framføring av veien,
- d) ferjekaier eller andre kaier som utelukkende bygges av hensyn til videretransport av de veifarende og som inngår som ledd i veinettet,
- e) møteplasser, snuplasser, holdeplasser, busslommer, rasteplasser, parkerings- og opplagsplasser mv. som bygges av hensyn til trafikkavviklingen på veien,
- f) kantstein, rekkverk, fortau, rabatter og trafikkøyer, veiskilter og andre fast monterte trafikkregulerende arrangementer uten lys eller automatikk,
- g) fotgjengerunderganger eller -bruer,
- h) dreneringssystem med overvannsledninger, grøfter mv., overbygninger, snøskjermer eller andre innretninger til sikring mot ras eller snødriver,
- i) beplantninger og forstøtningsmurer, motfyllinger o.l.

§ 6–7–2. Offentlig vei

Med offentlig vei menes vei eller gate som er åpen for allmenn ferdsel og som blir vedlikeholdt av stat, fylke eller kommune etter reglene i vegloven kapittel IV. Som offentlig vei anses også vei som anlegges for privat regning dersom den er åpen for allmenn ferdsel og det vedtas av stat, fylkeskommune eller kommune at veien skal tas opp som offentlig vei.

§ 6–7–3. Tjenester som er omfattet av fritaket

Fritaket omfatter tjenester med

- a) planlegging, prosjektering, anlegg, reparasjon og vedlikehold av offentlig vei
- b) framstilling på verksted eller fabrikk av bruer og senketunneler eller deler av slike til offentlig vei
- c) tjenester med neddriving eller destruksjon av offentlig vei.

§ 6–7–4. Tjenester som ikke er omfattet av fritaket

(1) Fritaket omfatter ikke tjenester med planlegging, prosjektering, anlegg, reparasjon og vedlikehold av innretninger som ikke bygges av hensyn til en vei eller gates bruk, bevaring eller sikring som trafikkåre. Dette gjelder selv om innretningene bygges innenfor det området som regnes med til veien eller gaten. Som avgiftspliktig anses i alle tilfeller tjenester som gjelder

- a) gjerder, grunder, bommer, ferister mv.
- b) leskur eller andre bygg på holdeplasser mv.
- c) andre kaier enn de som er nevnt i § 6–7–1 bokstav d, brygger, demninger mv.
- d) lysende veiskilt, trafikklys og -fyr, vei- eller gatebelysning med stolper og armatur og annet maskinelt eller elektrisk utstyr som motorer og pumper til vippebru, og kabler eller andre ledninger for krafttilførsel til innretninger som nevnt
- e) skinner, kabler og annet utstyr for skinnegangsvogner eller trolleybusser
- f) avløps-, vann- eller gassledninger, kraft- og eller telelinjer.

(2) Dersom det samtidig med bygging, reparasjon, vedlikehold, utvidelse eller omlegging av vei, blir lagt ned avløps-, vann- eller gassledninger, kraft- eller telelinjer eller det foretas forberedende arbeider for montering av liknende innretninger innenfor det område som regnes med til veien, er sprenging, graving, gjenfylling og komprimering som er nødvendig av hensyn til de nevnte ledninger, kabler og innretninger, likevel omfattet av fritaket.

§ 6–7–5. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Avgiftssubjekter som anlegger vei som nevnt i § 6–7–2 annet punktum skal dokumentere fritaket med en bekreftelse fra stat, fylke eller kommune om at veien skal tas opp som offentlig vei.

(2) Avgiftssubjekter som utfører tjenester som nevnt i § 6–7–3 og som samtidig omsetter varer som inngår i vei, bru eller senketunnel, skal bokføre omsetning av tjenester som er fritatt for merverdiavgift på egne konti eller ved bruk av egne koder.

§ 6–8. Tjenester som gjelder baneanlegg

§ 6–8–1. Baneanlegg

Med baneanlegg menes

- a) banekroppen med banedekket, skinnegang og -spor, kjøreledning med master og strømskinner, lys-, signal- og sikringsanlegg, likerettere, transformatorer med tilhørende apparatanlegg,
- b) bruer, tunneler, fyllinger, snuplasser, avkjøringsspor, herunder spor med tilbehør og fundamenter innenfor vognhall og verksted,

- c) gjerder, rekkverk, kantstein, rabatter, trafikkøyer, veier, gangstier, underganger for allmenn trafikk og andre faste trafikkregulerende arrangementer,
- d) baneanleggets dreneringssystem med overvannsledninger, grøfter mv., overbygninger og andre faste innretninger til sikring av baneanlegget, herunder forstøtningsmurer, motfyllinger o.l.,
- e) anlegg og omlegging av avløps-, vann- og gassledninger, kabler eller andre ledninger for strøm- og gasstilførsel, telelinjer i den utstrekning det er nødvendig for framføring og drift av banen,
- f) stasjonsbygninger og stasjonsanlegg i den utstrekning bygningene eller anleggene er nødvendige for drift av banen,
- g) bygninger for transformatorer, likerettere og styrings- og kontrollanlegg.

§ 6-8-2. Tjenester som er omfattet av fritaket

Fritaket omfatter tjenester med

- a) planlegging, prosjektering, anlegg, reparasjon og vedlikehold av baneanlegg utelukkende for skinnegående, kollektiv persontransport,
- b) framstilling på verksted eller fabrikk av bruer eller deler av bruer til slik bane.

§ 6-8-3. Tjenester som ikke er omfattet av fritaket

Fritaket omfatter ikke tjenester som gjelder

- a) frittstående verksteder, lagerbygg, vognhaller og andre bygninger enn de som er nevnt i § 6-8-1 med innretninger og utstyr
- b) innretninger, installasjoner, innredninger mv. for andre formål enn kollektiv persontransport
- c) rullende materiell
- d) løst utstyr.

§ 6-8-4. Registrerings og dokumentasjonsplikt mv.

Avgiftssubjekter som utfører tjenester som nevnt i § 6-8-2 og som samtidig omsetter varer som inngår i bane eller bru, skal bokføre omsetning av tjenester som er fritatt for merverdiavgift på egne konti eller ved bruk av egne koder.

§ 6-9. Fartøy mv.

§ 6-9-1. Fiskefartøy

Med fartøy til yrkesmessig fiske i merverdiavgiftsloven § 6-9 første ledd bokstav f menes fartøy som kun benyttes til fiske og som er skikket til dette når det gjelder byggemåte og utstyr, og som ikke er bygget for framdrift med utenbordsmotor, herunder hekkaggregat,

§ 6-9-2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fiskefartøy under 15 meter

For fiskefartøy under 15 meter skal fritaket dokumenteres med en bekreftelse fra skattekontoret om at kjøperen er registrert i Merverdiavgiftsregisteret og i løpet av de siste tolv måneder har hatt omsetning av råfisk, sel, hval, tang eller tare som overstiger beløpgrensen for registrering i merverdiavgiftsloven § 2-1. Videre skal det foreligge en erklæring fra kjøper om at fartøyet utelukkende er til bruk i yrkesmessig fiske.

§ 6-9-3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av fartøy

(1) Fritak etter merverdiavgiftsloven § 6-9 annet ledd første punktum skal dokumenteres med salgsdokument og bekreftelse fra kjøperen som inneholder opplysninger om hvilket fartøy tjenesten gjelder. Dersom tjenesten ikke utføres på fartøyet, må selgeren også ha en bekreftelse fra kjøperen om at den varen som tjenesten gjelder inngår i fartøyet driftsutstyr.

(2) Ved fritak etter merverdiavgiftsloven § 6-9 annet ledd annet punktum skal varen faktureres i samme salgsdokument som den utførte tjenesten. Det kan benyttes et eget salgsdokument dersom det i dette henvises til salgsdokumentet som gjelder tjenesten. Selgeren av varen må ha en bekreftelse fra kjøperen om at varen er mottatt.

§ 6-10. Luftfartøy mv.

§ 6-10-1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av luftfartøy

§ 6-9-3 gjelder tilsvarende for fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-10 annet ledd.

§ 6-11. Plattformer, rørledninger mv.

§ 6-11-1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av plattformer

§ 6-9-3 gjelder tilsvarende for fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-11 annet ledd.

§ 6-11-2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av rørledninger

Salgsdokumentet skal merkes «Merverdiavgift ikke beregnet».

§ 6-12. Oppføring av ambassadebygg

§ 6-12-1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Fritaket skal dokumenteres med bekreftelse fra skattekontoret om at omsetningen er fritatt for merverdiavgift.

§ 6–13. Internasjonale militære styrker og kommandoenheter**§ 6–13–1. Militære enheter fra USA**

(1) Omsetning av varer og tjenester til militære enheter fra USA som oppholder seg permanent i merverdiavgiftsområdet er fritatt for merverdiavgift.

(2) Omsetning av varer fra den militære enheten til personell ved denne er fritatt for merverdiavgift.

§ 6–13–2. NATO-hovedkvarter

(1) Omsetning av varer og tjenester fra kantiner, klubber, foreninger, restauranter og barer på NATO-hovedkvarter til personell og offisielle gjester er fritatt for merverdiavgift dersom omsetningen er knyttet til NATOs virksomhet.

(2) Omsetning av varer fra utsalgssted på NATO-hovedkvarter til utenlandsk NATO-personell er fritatt for merverdiavgift.

§ 6–13–3. Utenlandske NATO-styrker

Bryggeriers omsetning av rimelige mengder øl til utenlandske NATO-styrker på øvelse er fritatt for merverdiavgift.

§ 6–13–4. Forhåndslagring av militært utstyr

Omsetning av varer og tjenester i forbindelse med utenlandske NATO-styrkers forhåndslagring av militært utstyr i merverdiavgiftsområdet er fritatt for merverdiavgift.

§ 6–13–5. Drivstoff mv. til militære luftfartøy

Omsetning av drivstoff og smøremidler til militære luftfartøy fra land tilsluttet NATO eller Partnerskap for fred er fritatt for merverdiavgift.

§ 6–13–6. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Fritakene i § 6–13–1 første ledd og § 6–13–3 til § 6–13–5 skal dokumenteres med salgsdokument og bekreftelse fra kjøperen på hvilket fritatt formål anskaffelsen er til.

§ 6–17. Tilsvarende fritak som ved omsetning**§ 6–17–1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved uttak av varer ut av merverdiavgiftsområdet**

§ 6–21–1 gjelder tilsvarende ved uttak av varer ut av merverdiavgiftsområdet.

§ 6–20. Primærnæringer**§ 6–20–1. Næringer som er omfattet av fritaket**

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–20 første ledd gjelder avgiftssubjekter som skal levere omsetningsoppgave én gang i året etter merverdiavgiftsloven § 15–4.

(2) Fritaket gjelder tilsvarende for avgiftssubjekter i jord- og skogbruk ved uttak av uforedlet virke fra allmenning innenfor rammen av allmenningsretten.

§ 6–20–2. Vilkår for fritak ved uttak av virke fra egen skog mv.

(1) Uttak av foredlet virke fra egen skog innen jordbruk og skogbruk til privat bruk eller til formål innenfor rammene av disse næringene er fritatt for merverdiavgift dersom foredlingen er utført på

a) egen gårdssag og gårdssaga brukes 80 prosent eller mer til foredling for eget forbruk,

b) allmenningssag og foredlingen skjer innen rammen av allmenningsretten. Dersom allmenningssaga ikke brukes 80 prosent eller mer til foredling av virke for de allmenningsberettigtes eget forbruk innen rammen av allmenningsretten, gjelder fritaket bare for 50 prosent av materialenes omsetningsverdi.

(2) Fritaket gjelder også for tømmerverdien ved leieskjæring av skurtømmer. Som leieskjæring anses også leveranser av skurtømmer til sagbruk når ferdige materialer av samme treslag og kvalitet tas tilbake i bytte fra sagbrukets lager. Ved slikt bytte anses materialutbyttet å utgjøre 50 prosent av det skårne tømmerets volum.

§ 6–20–3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved leveranser av skurtømmer til sagbruk

Ved fritak etter § 6–20–2 annet ledd annet punktum skal begge parter ytelser spesifiseres i samme salgsdokument.

§ 6–20–4. Uttak til sameie- eller fellestiltak

Uttak av produkter til sameie- eller fellestiltak som drives i tilknytning til næring innen jordbruk og skogbruk er fritatt for merverdiavgift dersom tiltaket

a) inngår som ledd i produksjon eller lagring for den enkelte sameier, herunder sameie i driftsbygninger, skogsveisameie, sambeite mv., og

b) ikke er registreringspliktig etter merverdiavgiftsloven § 2–1.

§ 6–20–5. Fast eiendom i tilknytning til primærnæringene

Uttak av varer og tjenester til bruk for oppføring eller vedlikehold av seter- og skogshusvær i jord- og skogbruk eller gjeterhytte i reindriftsnæringen er fritatt for merverdiavgift dersom bygget er avskrivbart driftsmiddel etter skatteloven.

§ 6–21. Utførsel av varer**§ 6–21–1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved utførsel av varer**

(1) Fritaket skal dokumenteres med salgsdokument, tolldeklarasjon og attest for utførsel i samsvar med tollforskriften § 4–23–2 annet og tredje ledd.

(2) For varer som er unntatt fra deklareringsplikt ved utførsel etter tollforskriften § 4–11–2, jf. § 3–1–15 første ledd bokstav g, skal fritaket dokumenteres med salgsdokument og attest for utførsel som nevnt i tollforskriften § 4–23–2 annet og tredje ledd.

§ 6–21–2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved utførsel av varer til petroleumsvirksomheten

(1) Når varer utføres til norsk del av kontinentalsokkelen til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster skal fritaket dokumenteres med salgsdokument, tolldeklarasjon og attest for utførsel i samsvar med tollforskriften § 4–23–2 annet og tredje ledd.

(2) For varer som er unntatt deklareringsplikt, jf. tollforskriften § 4–11–2, jf. § 3–1–15 første ledd bokstav f, skal fritaket dokumenteres med salgsdokument, attest for utførsel som nevnt i tollforskriften § 4–23–2 annet og tredje ledd og en skriftlig bestilling fra kjøperen. Bestillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i bokføringsforskriften § 5–1–1 nr. 1–4.

(3) Både kjøperen og selgeren skal oppbevare et eksemplar av bestillingen.

§ 6–22. Utførsel av tjenester**§ 6–22–1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved utførsel av tjenester**

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–22 første ledd skal dokumenteres med salgsdokument og opplysninger som viser at tjenesten helt ut er til bruk utenfor merverdiavgiftsområdet. Dersom tjenestene gjelder arbeid på varer, skal varene utføres etter bestemmelsene i § 6–21–1 og § 6–21–2.

(2) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–22 annet og tredje ledd skal dokumenteres med salgsdokument der det framgår at mottakerens adresse er utenfor merverdiavgiftsområdet.

§ 6–23. Varer som legges inn på tollager**§ 6–23–1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.**

Fritaket skal dokumenteres med salgsdokument der det framgår at leveringsstedet er kjøperens tollager.

§ 6–24. Varer som videreselges ut av merverdiavgiftsområdet**§ 6–24–1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.**

(1) Fritaket skal dokumenteres med salgsdokument og en skriftlig bestilling fra kjøperen. Bestillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i bokføringsforskriften § 5–1–1 nr. 1–4, samt opplysning om til hvilket land varen videreselges. Salgsdokumentet skal merkes «Merverdiavgift ikke beregnet».

(2) Både kjøperen og selgeren skal oppbevare et eksemplar av bestillingen.

§ 6–25. Varer til turister**§ 6–25–1. Minimumsbeløp for fritak**

(1) For varer til personer som er bosatt i Danmark, Finland eller Sverige eller som oppholder seg på Svalbard eller Jan Mayen, er det et vilkår for fritak at den enkelte vares salgspris er minst 1000 kroner, merverdiavgift ikke medregnet. Som en vare anses også flere varer som normalt utgjør en vareenhet.

(2) For varer til personer som er bosatt i andre land, er det et vilkår for fritak at den enkelte fakturabeløp er minst 250 kroner, merverdiavgift ikke medregnet.

§ 6–25–2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til turister fra andre land enn Danmark, Finland eller Sverige

(1) Ved omsetning til personer som er bosatt i andre land enn Danmark, Finland eller Sverige skal fritaket dokumenteres med utfylt blankett RD-0032. Det samme gjelder ved omsetning til personer som har opphold på Svalbard eller Jan Mayen. Blanketten må være påført tollmyndighetenes utførselsattest innen én måned etter at varen ble levert.

(2) Dersom gjennomføringen av fritaket skjer gjennom et privat selskap skal fritaket dokumenteres med salgsdokument fra selskapet og kopi av tilbakebetalingsblankett til kjøperen.

§ 6–25–3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til turister fra Danmark, Finland eller Sverige

Ved omsetning til personer som er bosatt i Danmark, Finland eller Sverige skal fritaket dokumenteres med salgsdokument der kjøperens navn og bostedsadresse framgår og innførselsdokument fra kjøperens hjemland som viser innførselsdato og at merverdiavgift er betalt.

§ 6–26. Utsalg på lufthavn ved utreise**§ 6–26–1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.**

Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–26 annet ledd skal dokumenteres med salgsdokument som inneholder kjøperens navn, adresse, passnummer og rutenummer.

§ 6–27. Utsalg på lufthavn ved ankomst**§ 6–27–1. Mengde vare**

Fritaket gjelder den mengde vare som kan innføres tollfritt etter tollforskriften § 5–1–1 og § 5–1–2.

§ 6–28. Transporttjenester**§ 6–28–1. Tilknytningstransport**

(1) Det er et vilkår for fritak etter merverdiavgiftsloven § 6–28 annet ledd at

- a) det på forhånd er inngått avtale om sammenhengende transport
- b) billett er utstedt fra første avreisested i merverdiavgiftsområdet til endelig bestemmelsessted utenfor merverdiavgiftsområdet eller omvendt
- c) hele transporten skjer med samme type transportmiddel
- d) påfølgende transport påbegynnes innen 24 timer og står i direkte forbindelse med den første.

(2) Fritaket gjelder både transport som skjer med transportmiddel som går i rute og med transportmiddel som er chartret, og selv om den påfølgende transporten innebærer skifte av stasjon, lufthavn, båthavn mv. dersom vilkårene for øvrig er oppfylt.

§ 6–28–2. Varetransport

(1) Det er et vilkår for fritak at tjenestene faktureres i henhold til et transportdokument til varemottakeren, varesenderen eller en utenlandsk transportør, speditør o.l.

(2) Gjelder tjenesten varetransport direkte mellom sted i merverdiavgiftsområdet og sted utenfor merverdiavgiftsområdet, kan den faktureres også til norsk speditør.

§ 6–28–3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Fritaket for transport av varer skal dokumenteres med skriftlig avtale som gjelder hele strekningen. Avtalen skal inneholde opplysninger om avsender, avsendersted, mottaker og mottakersted, samt vederlag.

(2) Fritaket for transport av personer skal dokumenteres med en reisebeskrivelse og opplysninger om tidspunktene for eventuell tilknytningstransport. Dokumentasjonen kan tas inn i salgsdokumentet, den skriftlige avtalen eller billetten.

(3) Ved samtrafikk til eller fra merverdiavgiftsområdet kan flere enn ett transportdokument benyttes som dokumentasjon for avgiftsfri omsetning for hele strekningen, dersom dokumentene er påført krysshenvisninger av transportør. Tilsvarende gjelder ved tilknytningstransport.

§ 6–30. Varer og tjenester til fartøy*Utenlandske fartøy***§ 6–30–1. Varer som er omfattet av fritaket**

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–30 første ledd omfatter alle varer til bruk for fartøyet dersom varene leveres direkte til fartøyet. Fritaket gjelder ikke for varer som forbrukes på fartøy som ligger i opplag i merverdiavgiftsområdet.

(2) Fritaket omfatter ikke varer for salg til passasjerer på fartøy som er bestemt for persontransport mellom Norge og Danmark, Sverige eller Finland. Fritaket gjelder likevel for varer som kan selges ombord etter tollforskriften § 4–23–4, jf. § 4–23–6.

§ 6–30–2. Tjenester som er omfattet av fritaket

Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–30 første ledd omfatter tjenester som helt ut er til bruk for fartøyet.

§ 6–30–3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Fritaket i § 6–30–1 skal dokumenteres med salgsdokument som skal inneholde opplysning om hvilket fartøy varene er levert til. Selgeren må ha en bekreftelse fra kjøperen på at varene er mottatt om bord til bruk på fartøyet. Bekreftelsen må gis ved levering av varene.

(2) Ved levering av varer som nevnt i § 6–30–1 annet ledd annet punktum skal fritaket også dokumenteres med tillatelse til proviantering etter tollforskriften § 4–23–6, jf. § 4–23–4.

(3) Fritaket i § 6–30–2 skal dokumenteres med salgsdokument som skal inneholde opplysning om hvilket fartøy tjenesten gjelder.

*Norske fartøy i utenriks fart***§ 6–30–4. Varer som er omfattet av fritaket**

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–30 annet ledd omfatter alle varer til bruk for fartøyet dersom varene leveres direkte til fartøyet. Fritaket gjelder ikke for varer som forbrukes på fartøy som ligger i opplag i merverdiavgiftsområdet.

(2) Fritaket omfatter ikke varer for salg til passasjerer på fartøy som er bestemt for persontransport mellom Norge og Danmark, Sverige eller Finland. Fritaket gjelder likevel for varer som kan selges ombord etter tollforskriften § 4–23–6, jf. § 4–23–4.

(3) For mat, drikke og tobakkvarer til forpleining eller omsetning til mannskap gjelder begrensningene i tollforskriften § 4-23-4 tredje ledd tredje punktum og § 4-23-5 annet ledd.

(4) Dersom fartøyet befinner seg utenfor merverdiavgiftsområdet, kan varene leveres til rederens speditør dersom speditøren tollekspederer varene direkte for utførsel.

§ 6-30-5. Tjenester som er omfattet av fritaket

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-30 annet ledd omfatter tjenester som gjelder

- a) sleping av fartøy
- b) utleie av varig driftsutstyr som leveres til fartøy
- c) rett til å disponere kommunal havn som nevnt i merverdiavgiftsloven § 3-11 annet ledd bokstav j
- d) teletjenester.

(2) Fritaket omfatter også formidlingstjenester omsatt til norsk reder som gjelder transport av varer med fartøy i utenriks fart.

§ 6-30-6. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Fritaket i § 6-30-4 skal dokumenteres med salgsdokument som skal inneholde opplysning om hvilket fartøy varene er levert til. Selgeren må ha en bekreftelse fra kjøperen på at varene er mottatt om bord til bruk på fartøyet. Bekreftelsen må foreligge på leveringstidspunktet.

(2) Ved levering av varer som nevnt i § 6-30-4 annet ledd annet punktum skal fritaket også dokumenteres med tillatelse til proviantering etter tollforskriften § 4-23-6, jf. § 4-23-4.

(3) Ved levering av varer som nevnt i § 6-30-4 tredje ledd skal fritaket også dokumenteres med tolldeklarasjon.

(4) Ved levering av varer som nevnt § 6-30-4 fjerde ledd skal fritaket også dokumenteres med en skriftlig bestilling fra kjøperen. Bestillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i bokføringsforskriften § 5-1-1 nr. 1-4, samt opplysning om hvilket fartøy varene skal leveres til. Både kjøperen og selgeren skal oppbevare et eksemplar av bestillingen. Kravet til bekreftelse som nevnt i første ledd gjelder ikke.

Norske spesialfartøy til bruk i petroleumsvirksomhet til havs

§ 6-30-7. Varer som er omfattet av fritaket

Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-30 tredje ledd omfatter alle varer til bruk for spesialfartøyet.

§ 6-30-8. Tjenester som er omfattet av fritaket

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-30 tredje ledd omfatter tjenester som gjelder

- a) sleping av fartøy
- b) utleie av varig driftsutstyr som leveres til fartøy
- c) rett til å disponere kommunal havn som nevnt i merverdiavgiftsloven § 3-11 annet ledd bokstav j.

(2) Fritaket omfatter også formidlingstjenester omsatt til norsk reder som gjelder transport av varer med spesialfartøy.

§ 6-30-9. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Fritaket i § 6-30-7 skal dokumenteres med salgsdokument og en skriftlig bestilling fra kjøperen. Bestillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i bokføringsforskriften § 5-1-1 nr. 1-4, samt opplysning om hvilket fartøy varene skal leveres til. Selgeren må ha en bekreftelse fra kjøperen på at varene er mottatt til bruk i petroleumsvirksomhet til havs. Bekreftelsen må foreligge på leveringstidspunktet.

(2) Både kjøperen og selgeren skal oppbevare et eksemplar av bestillingen.

Andre norske fartøy

§ 6-30-10. Varer til norske fiske- og fangstfartøy som oppholder seg utenfor merverdiavgiftsområdet

Omsetning av mat, drikke og tobakkvarer til norske fiske- og fangstfartøy er fritatt for merverdiavgift dersom det er gitt tillatelse til proviantering etter tollforskriften § 4-23-8, jf. § 4-23-4. Det er et vilkår for fritak at varene leveres direkte til fartøyet.

§ 6-30-11. Varer og tjenester til fartøy som oppholder seg utenfor merverdiavgiftsområdet

(1) Omsetning av varer til andre fartøy enn norske fiske- og fangstfartøy som har oppdrag som medfører et sammenhengende opphold utenfor merverdiavgiftsområdet på minst 14 dager er fritatt for merverdiavgift. Det er et vilkår for fritak at varene leveres direkte til fartøyet og at de blir brukt i næringsvirksomhet eller i offentlig tjeneste. Fritaket omfatter ikke varer som forbrukes på fartøy som ligger i opplag i merverdiavgiftsområdet.

(2) For mat, drikke og tobakkvarer til forpleining eller omsetning til mannskap gjelder begrensningene i tollforskriften § 4-23-4 tredje ledd tredje punktum og § 4-23-5 annet ledd.

(3) Omsetning av følgende tjenester til fartøy som nevnt i første ledd er fritatt for merverdiavgift

- a) sleping av fartøyet
- b) utleie av varig driftsutstyr som leveres til fartøyet
- c) rett til å disponere kommunal havn som nevnt i merverdiavgiftsloven § 3-11 annet ledd bokstav j.

§ 6-30-12. *Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fartøy som oppholder seg utenfor merverdiavgiftsområdet*

(1) Fritakene i § 6-30-10 og § 6-30-11 skal dokumenteres med salgsdokumentet som skal inneholde opplysning om hvilket fartøy varene er levert til. Selgeren må ha en bekreftelse fra kjøperen på at varene er mottatt om bord til bruk i fartøy som oppholder seg utenfor merverdiavgiftsområdet. Bekreftelsen må foreligge på leveringstidspunktet.

(2) Ved levering av varer som nevnt i § 6-30-10 og § 6-30-11 annet ledd skal fritaket også dokumenteres med tolldeklarasjon.

§ 6-30-13. *Fartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet*

(1) Omsetning av proviant og forbruksvarer til følgende fartøy er fritatt for merverdiavgift dersom varene leveres direkte til fartøyet og fartøyet for den enkelte tur går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet:

- a) fartøy på minst 15 meter som i innenriks fart driver persontransport eller varetransport
- b) bergings- og slepefartøy på minst 15 meter
- c) marinefartøy
- d) skolefartøy.

(2) Fritaket omfatter ikke varer for salg til passasjerer på fartøy som er bestemt for persontransport mellom Norge og Danmark, Sverige eller Finland. Fritaket gjelder likevel for varer som kan selges om bord etter tollforskriften § 4-23-6, jf. § 4-23-4.

(3) For mat, drikke og tobakksvarer til forpleining eller omsetning til mannskap gjelder begrensningene i tollforskriften § 4-23-4 tredje ledd tredje punktum og § 4-23-5 annet ledd.

(4) Dersom fartøyet befinner seg utenfor merverdiavgiftsområdet, kan varene leveres til rederens speditør dersom speditøren tollekspederer varene direkte for utførsel.

§ 6-30-14. *Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet*

(1) Fritaket i § 6-30-13 skal dokumenteres med salgsdokumentet som skal inneholde opplysning om hvilket fartøy varene er levert til. Selgeren må ha en bekreftelse fra kjøperen på at varene er mottatt om bord til bruk i fartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet. Bekreftelsen må foreligge på leveringstidspunktet.

(2) Ved levering av varer som nevnt i § 6-30-13 annet ledd annet punktum skal fritaket også dokumenteres med tillatelse til proviantering etter tollforskriften § 4-23-6, jf. § 4-23-4.

(3) Ved levering av varer som nevnt i § 6-30-13 tredje ledd skal fritaket også dokumenteres med tolldeklarasjon.

(4) Ved levering av varer som nevnt i § 6-30-13 fjerde ledd skal fritaket også dokumenteres med en skriftlig bestilling fra kjøperen. Bestillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i bokføringsforskriften § 5-1-1 nr. 1-4, samt opplysning om hvilket fartøy varene er levert til. Både kjøperen og selgeren skal oppbevare et eksemplar av bestillingen. Kravet til bekreftelse som nevnt i første ledd gjelder ikke.

§ 6-31. *Varer og tjenester til luftfartøy*

§ 6-31-1. *Luftfartøy i utenriks fart*

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-31 første ledd omfatter alle varer til bruk for luftfartøy dersom varene leveres direkte til luftfartøyet. Fritaket omfatter ikke varer for salg til passasjerer på luftfartøy som er bestemt for persontransport mellom Norge og Danmark, Sverige eller Finland. Fritaket gjelder likevel for varer som kan selges ombord etter tollforskriften § 4-23-9, jf. § 4-23-4.

- (2) Fritaket omfatter tjenester som gjelder
- a) sleping av luftfartøy
 - b) utleie av varig driftsutstyr som leveres til luftfartøy
 - c) rett til å disponere lufthavn for luftfartøy.

§ 6-31-2. *Luftfartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet*

(1) Omsetning av proviant og forbruksvarer til luftfartøy som i innenriks fart driver persontransport eller varetransport og til militære luftfartøy er fritatt for merverdiavgift dersom varene leveres direkte til luftfartøyet og luftfartøyet for den enkelte tur går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet.

(2) Fritaket omfatter ikke varer for salg til passasjerer på luftfartøy som er bestemt for persontransport mellom Norge og Danmark, Sverige eller Finland. Fritaket gjelder likevel for varer som kan selges ombord etter tollforskriften § 4-23-9, jf. § 4-23-4.

§ 6-31-3. *Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for luftfartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet*

(1) Fritakene i § 6-31-1 og § 6-31-2 skal dokumenteres med salgsdokument som skal inneholde opplysninger om hvilket luftfartøy varene er levert til. For flydrivstoff skal luftfartøyets bestemmelsessted framgå av salgsdokumentet. For andre varer må selgeren ha en bekreftelse fra kjøperen på at varene er mottatt om bord til bruk for luftfartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet. Bekreftelsen må foreligge på leveringstidspunktet.

(2) Ved levering av varer som nevnt i § 6-31-2 annet ledd annet punktum skal fritaket også dokumenteres med tillatelse til levering etter tollforskriften § 4-23-9, jf. § 4-23-4.

§ 6–32. Varer og tjenester til petroleumsvirksomheten**§ 6–32–1. Varer som er omfattet av fritaket**

Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–32 første ledd omfatter alle varer.

§ 6–32–2. Tjenester som er omfattet av fritaket

(1) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–32 første ledd omfatter tjenester som utføres på andre anlegg eller innretninger enn de som er nevnt i merverdiavgiftsloven § 6–11 og som er til bruk i havområder utenfor merverdiavgiftsområdet i forbindelse med utforskning og utnytting av undersjøiske naturforekomster. Fritaket omfatter tjenester som utføres på utstyr og driftsmidler knyttet til slike anlegg eller innretninger og tjenester som gjelder prosjektering, tegning, konstruksjon og annen teknisk bistand vedrørende slike anlegg eller innretninger.

(2) Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6–32 annet ledd omfatter tjenester med lagring, lossing, transport mv. av varer.

§ 6–32–3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til bruk i petroleumsvirksomheten

(1) Fritaket i § 6–32–1 skal dokumenteres med salgsdokument og en skriftlig bestilling fra kjøperen. Bestillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i bokføringsforskriften § 5–1–1 nr. 1–4. Salgsdokumentet skal merkes «Merverdiavgift ikke beregnet».

(2) Både kjøperen og selgeren skal oppbevare et eksemplar av bestillingen.

§ 6–33. Reklamepublikasjoner på fremmed språk mv.**§ 6–33–1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.**

Fritaket skal dokumenteres med et eksemplar av den fritatte publikasjonen eller filmen og en skriftlig bestilling fra kjøperen hvor det framgår at publikasjonene eller reklamefilmene er til bruk utenfor merverdiavgiftsområdet.

§ 6–34. Forskriftsfullmakt**§ 6–34–1. Oppbevaringsplikt mv.**

(1) Bekreftelse som nevnt i dette kapitlet skal tas inn i salgsdokumentet så langt dette er praktisk mulig.

(2) Dokumentasjonen som nevnt i dette kapittel skal oppbevares sammen med salgsdokument eller på annen lett kontrollerbar måte. Dokumentasjonen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i bokføringsloven

Kapittel 7. Varer som det ikke skal beregnes merverdiavgift av ved innførsel**§ 7–4. Luftfartøy og varer til luftfartøy mv.****§ 7–4–1. Luftfartøy i utenriks fart og luftfartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet**

(1) Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved flyselskapers innførsel av varer til bruk for luftfartøy i utenriks fart.

(2) Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved flyselskapers innførsel av proviant og forbruksvarer til luftfartøy som i innenriks fart driver persontransport mot vederlag eller varetransport eller til militære luftfartøy dersom luftfartøyet for den enkelte tur går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet.

§ 7–6. Varer som mottas vederlagsfritt**§ 7–6–1. Varer som leveres på grunn av garanti**

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av deler som en utenlandsk selger leverer vederlagsfritt som erstatning for defekte deler dersom leveringen skjer som ledd i en innenlandsk reparasjon på grunn av en garanti.

§ 7–6–2. Varer som leveres for klinisk utprøving

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av legemidler som utdeles vederlagsfritt for klinisk utprøving dersom Statens legemiddelverk har gitt registreringsfritak.

§ 7–6–3. Varer som leveres for testing i laboratorier

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som laboratorier og forskningsinstitutter tilknyttet universiteter og høyskoler mottar vederlagsfritt for testing i laboratorier. Det er et vilkår at varene gjenutføres, destrueres eller lignende etter testingen.

§ 7–6–4. Reproduksjonsmateriale

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av reproduksjonsmateriale som andre NATO-land har stilt vederlagsfritt til disposisjon for Forsvarets militærgeografiske tjeneste.

§ 7–8. Varer av utdannende, vitenskapelig og kulturell art**§ 7–8–1. Varer av utdannende, vitenskapelig og kulturell art**

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i tollforskriften § 5–7–4. første ledd bokstav c og annet ledd bokstav b og c.

Kapittel 8. Fradrag for inngående merverdiavgift

§ 8-2. Fradragsrett for anskaffelser delvis til bruk i registrert virksomhet

§ 8-2-1. Oppføring og drift av bygg mv.

(1) Dersom kostnadene ved oppføring av bygg som er til bruk både i den registrerte virksomheten og til andre formål fordeler seg tilnærmet likt per kvadratmeter gulvflate til de ulike formål, kan inngående merverdiavgift på kostnadene fordeles på grunnlag av gulvflate til bruk i den registrerte virksomheten i forhold til byggets samlede gulvflate.

(2) Inngående merverdiavgift kan fordeles på samme måte som nevnt i første ledd på kostnader til

- a) tilbygg, påbygg og ombygging
- b) opparbeidelse av tomt, anlegg av vei, vann og avløp mv.
- c) installasjoner og særskilte innredninger eller utstyr som inngår i bygget, herunder heis-, fyrings- og ventilasjonsanlegg mv.
- d) vedlikehold og reparasjoner
- e) drift.

(3) Dersom det er avtalt en annen fordeling av kostnader som nevnt i bokstav d og e med leietakerne, kan denne brukes.

§ 8-2-2. Felles driftskostnader

Dersom varer og tjenester anskaffes til bruk under ett for virksomhetens felles drift, kan fradrag for inngående merverdiavgift på kostnadene kreves for så stor del som svarer til den avgiftspliktige omsetning og uttak, merverdiavgift ikke medregnet, i forhold til virksomhetens samlede omsetning i forrige regnskapsår. Det er et vilkår for slik fordeling at den i rimelig grad gjenspeiler bruken.

§ 8-2-3. Beltemotorsykel

Et registrert avgiftssubjekt i reindriftsnæringen har også rett til fradrag for inngående merverdiavgift på kostnadene til anskaffelse og drift for den andel en beltemotorsykel som nevnt i § 1-3-1 annet ledd benyttes til kjøring til og fra reinflokken.

§ 8-3. Andre begrensninger i fradragsretten

§ 8-3-1. Fast eiendom i tilknytning til primærnæringene

Det er fradragsrett for inngående merverdiavgift på kostnader til oppføring og vedlikehold av seter- og skogshusvære i jord- og skogbruk, samt gjeterhytter i reindriftsnæringen, dersom disse er avskrivbare driftsmidler etter skatteloven.

§ 8-3-2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til bruk som gave eller utdeling i reklameøyemed

Ved fradrag for inngående merverdiavgift på anskaffelser av varer til bruk som gave utenfor merverdiavgiftsområdet eller til utdeling i reklameøyemed utenfor merverdiavgiftsområdet, gjelder § 6-21-1 tilsvarende.

§ 8-3-3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fartøy og luftfartøy i utenriks fart

(1) Rederi eller flyselskap som etter merverdiavgiftsloven § 8-3 annet ledd krever fradrag for inngående merverdiavgift på varer til bruk på fartøy eller luftfartøy i utenriks fart som nevnt i merverdiavgiftsloven § 6-30 annet ledd eller § 6-31 første ledd, skal føre eget lagerregnskap med egen konto for levering til hvert fartøy eller luftfartøy.

(2) Ved rederiets eller flyselskapets levering til fartøy eller luftfartøy skal ansvarshavende om bord bekrefte at varene er mottatt. Bekreftelsen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares av rederiet eller flyselskapet i samsvar med bestemmelsene i bokføringsloven.

§ 8-6. Anskaffelser foretatt før registrering

§ 8-6-1. Hvilke anskaffelser et tilbakegående avgiftsoppgjør omfatter

Et tilbakegående avgiftsoppgjør omfatter inngående merverdiavgift på varer og tjenester som er anskaffet før den to-måneders terminen registreringen ble foretatt i. Dette gjelder både for avgiftssubjekter som leverer to-måneders terminoppgaver og for avgiftssubjekter som leverer årsterminoppgave.

§ 8-6-2. Frivillig registrerte avgiftssubjekter

(1) Utleier av bygg eller anlegg som er registrert etter merverdiavgiftsloven § 2-3 første ledd, har bare rett til tilbakegående avgiftsoppgjør dersom omsetningen ikke har oversteget beløpsgrensen i § 2-1 før registreringsterminen. Det gis ikke tilbakegående avgiftsoppgjør på kapitalvarer som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9-1 annet ledd bokstav b i den grad bygget eller anlegget ikke er leid ut innen seks måneder etter fullføringen av byggetiltaket.

(2) Registrert bortforpakter, registrert utleier av jordbruksarealer og registrert skogsveiforening, jf merverdiavgiftsloven § 2-3 annet og tredje ledd, har ikke rett til tilbakegående avgiftsoppgjør dersom virksomheten har hatt omsetning før registreringsterminene, uavhengig av beløpsgrensen i merverdiavgiftsloven § 2-1.

§ 8–6–3. Søknad

Søknad om tilbakegående avgiftsoppgjør sendes til skattekontoret.

Kapittel 9. Justering og tilbakeføring av inngående merverdiavgift**§ 9–1. Justering eller tilbakeføring av inngående merverdiavgift****§ 9–1–1. Inngående merverdiavgift påløpt i forbindelse med byggetiltak**

Med inngående merverdiavgift påløpt i forbindelse med byggetiltak som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9–1 annet ledd bokstav b menes

- a) merverdiavgift som skal betales for tjenester som anskaffes i forbindelse med byggetiltaket,
- b) merverdiavgift som skal betales for byggetjenester som et avgiftssubjekt, jf. merverdiavgiftsloven § 3–22 og § 3–26, selv utfører i forbindelse med byggetiltaket, herunder byggeledelse, byggeadministrasjon og annen administrasjon av slike arbeider, eller merverdiavgift som skulle vært betalt dersom slike tjenester hadde vært utført for ikke fradragsberettigede formål,
- c) merverdiavgift som skal betales for varer som anskaffes og tilføyes eiendommen i forbindelse med byggetiltaket.

§ 9–1–2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved anskaffelse og framstilling av kapitalvarer

(1) Anskaffelse og framstilling av kapitalvarer som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9–1 annet ledd skal registreres på særskilt konto eller annen oppstilling. Oppstillingen skal for hver kapitalvare vise

- a) hvilken kapitalvare det gjelder
- b) anskaffelses- eller fullføringstidspunkt
- c) anskaffelseskostnad uten merverdiavgift
- d) total merverdiavgift
- e) fradragsført merverdiavgift ved anskaffelsen
- f) fradragsrett ved anskaffelsen angitt i prosent

g) de justeringer som virksomheten skal gjøre etter merverdiavgiftsloven § 9–2 og § 9–3 spesifisert med beløp per år.

(2) For kapitalvarer som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9–1 annet ledd bokstav b, må anskaffelsen registreres slik at anskaffelseskostnaden kan spesifiseres på fradragsberettigede og ikke-fradragsberettigede formål. Den som er frivillig registrert for utleie av bygg må kunne spesifisere anskaffelseskostnaden for hver enkelt leietaker.

(3) Dokumentasjon som nevnt i denne paragrafen skal oppbevares i ti år etter siste år i justeringsperioden.

§ 9–1–3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bruk av kapitalvarer

(1) Når kapitalvarer som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9–1 annet ledd bokstav a brukes både til fradragsberettiget og ikke-fradragsberettiget formål, skal den tid kapitalvaren brukes til de ulike formål dokumenteres. Dersom dette vanskelig lar seg gjøre, kan forholdet mellom merverdiavgiftspliktig og ikke-merverdiavgiftspliktig omsetning benyttes som mål på tidsbruken.

(2) Bruk av kapitalvarer som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9–1 annet ledd bokstav b skal dokumenteres med målsatte tegninger eller lignende av bygget eller anlegget slik at det klart framgår hvordan bygget eller anlegget er disponert til fradragsberettigede og ikke-fradragsberettigede formål. Ved endringer i bruken av bygget eller anlegget, skal det ved utgangen av justeringsåret foreligge en oversikt over bruken gjennom justeringsåret. Ved frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg gjelder § 2–3–2.

(3) Dokumentasjon som nevnt i denne paragrafen skal oppbevares i ti år etter siste år i justeringsperioden.

§ 9–3. Overføring av retten og plikten til å justere inngående merverdiavgift**§ 9–3–1. Justeringsplikt og -rett**

(1) Med overføring av justeringsplikten menes overføring av den framtidige plikten overdrageren har til å justere ned fradraget for inngående merverdiavgift dersom bruken av kapitalvaren til fradragsberettigede formål reduseres.

(2) Med overføring av justeringsretten menes overføring av den framtidige retten overdrageren har til å justere opp fradraget for inngående merverdiavgift dersom bruken av kapitalvaren til fradragsberettigede formål øker.

§ 9–3–2. Vilkår for overføring av justeringsplikten

(1) Det er et vilkår for overføring av justeringsplikten at mottakeren er et registrert avgiftssubjekt på overdragelsestidspunktet eller blir et registrert avgiftssubjekt senest i samme termin som overdragelsen skjer. Dersom mottakerens fradragsrett er mindre enn overdragerens fradragsrett, kan mottakeren bare overta den delen av overdragerens justeringsplikt som svarer til mottakerens fradragsrett for kapitalvaren. Den resterende delen av justeringsplikten må justeres samlet av overdrageren.

(2) Det er et vilkår for overføring av justeringsplikten at mottakeren samtykker i overføringen.

(3) Dersom mottakeren er en kommune eller andre kompensasjonsberettigede, kan justeringsplikten overføres på de samme vilkår som nevnt i første og annet ledd i den utstrekning kapitalvaren anskaffes til bruk i virksomhet som er kompensasjonsberettiget etter lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

§ 9-3-3. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved overføring av justeringsplikten

(1) En overføring av justeringsplikten skal dokumenteres med en skriftlig, underskrevet avtale med opplysninger om

- a) overdragerens og mottakerens navn, adresse og organisasjonsnummer
- b) opplysninger som nevnt i § 9-1-2 første ledd bokstav a til f
- c) overdragerens og mottakerens fradragsrett ved overdragelsen angitt i prosent
- d) resterende justeringsbeløp for overdrageren
- e) angivelse av beløp for den justeringsplikten som overføres
- f) hvordan inngående merverdiavgift fordeler seg på de ulike delene av kapitalvaren ved overdragelse som gjelder kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9-1 annet ledd bokstav b, jf. § 9-1-2 annet ledd.

(2) Dersom opplysninger som nevnt i første ledd endres etter at avtalen er inngått, skal overdrageren rette dette overfor mottakeren dersom opplysningene kan påvirke mottakerens justeringsplikt.

(3) Dersom overdrageren har en avtale som nevnt i første ledd fra tidligere eier av kapitalvaren, skal en kopi av denne avtalen gis til mottakeren dersom den inneholder opplysninger som kan påvirke mottakerens justeringsplikt.

(4) Ved overføring av justeringsplikten skal mottakeren på konto eller oppstilling som nevnt i § 9-1-2 føre oversikt over kapitalvaren og de justeringer av inngående merverdiavgift som mottakeren har plikt til å gjøre.

(5) Dokumentasjon som nevnt i denne paragrafen skal oppbevares i ti år etter siste år i justeringsperioden. Avtale som nevnt i første og tredje ledd skal oppbevares av både overdrageren og mottakeren.

§ 9-3-4. Vilkår for overføring av justeringsretten

Det er et vilkår for overføring av justeringsretten at mottakeren er næringsdrivende og at kapitalvaren anskaffes til bruk i næringsvirksomheten, eller at mottakeren er en kommune eller en annen kompensasjonsberettiget mottaker etter lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

§ 9-3-5. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved overføring av justeringsretten

(1) Overføring av justeringsretten skal dokumenteres med en skriftlig underskrevet oppstilling fra overdrageren som inneholder de opplysninger som framgår av § 9-3-3 første ledd.

(2) § 9-3-3 annet, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende ved overføring av justeringsretten.

(3) Dokumentasjon som nevnt i denne paragrafen skal oppbevares i ti år etter siste år i justeringsperioden. Oppstilling som nevnt i første ledd skal oppbevares av både overdrageren og mottakeren.

§ 9-3-6. Overføring av leietakers justeringsplikt og -rett

(1) Når en leietaker som har anskaffet en kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9-1 annet ledd bokstav b framleier eller på annen måte overlater sin bruksrett til andre, overføres leietakerens justeringsplikt og -rett for inngående merverdiavgift som er knyttet til kapitalvaren til den nye innehaveren av bruksretten på samme vilkår som nevnt i § 9-3-2 og § 9-3-4.

(2) Når bruksretten opphører overføres leietakerens justeringsplikt og -rett til innehaveren av eiendommen dersom partene ikke har avtalt noe annet.

§ 9-3-7. Overføring av justeringsplikt og -rett og plikt ved fellesregistrering

(1) Når et avgiftssubjekt trer inn i en fellesregistrering som nevnt i merverdiavgiftsloven § 2-2 tredje ledd, overføres justeringsplikten og -retten for avgiftssubjektets kapitalvarer til den fellesregistrerte enheten.

(2) Når et avgiftssubjekt trer ut av en slik fellesregistrering, overføres justeringsplikten og -retten til avgiftssubjektet for avgiftssubjektets egne kapitalvarer.

§ 9-3-8. Overdragerens oppfylling av justeringsplikten etter overføring

Den som overfører en justeringsplikt må selv oppfylle justeringsplikten ved justeringshendelser som inntreffer etter at justeringsplikten er overført dersom vedkommende har fradragsført inngående merverdiavgift som ikke er tatt med i avtalen som nevnt i § 9-3-3 og en mottaker på grunn av dette må endre avgiftsberegningen i sin disfavør. Det samme gjelder dersom overdrageren har gitt andre feilaktige eller mangelfulle opplysninger i avtalen og en mottaker på grunn av dette må endre avgiftsberegningen i sin disfavør.

§ 9-5. Beregning av justeringsbeløpet mv.**§ 9-5-1. Innberetning av justering**

(1) Ved endringer i bruken av kapitalvare i forhold til fradragsberettigede formål, skal det skje en årlig justering av inngående merverdiavgift. Årlig justering skal innberettes i omsetningsoppgaven etter oppgavefristene i merverdiavgiftsloven § 15-8. Ved avvikende regnskapsår skal justering innberettes i omsetningsoppgaven for terminen for regnskapsårets avslutning.

(2) Ved overdragelse av kapitalvare eller opphør av avgiftspliktig virksomhet, skal det skje en samlet justering av inngående merverdiavgift for den resterende delen av justeringsperioden. Samlet justering skal innberettes i omsetningsoppgaven for terminen overdragelsen eller opphøret skjer.

§ 9-6. Salg mv. av personkjøretøy

§ 9-6-1. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved omsetning mv. av personkjøretøy

Tilbakeføringen skal skje ved en korrigering på omsetningsoppgaven for den termin personkjøretøyet selges eller omdisponeres til bruk som ikke ville gitt fradragsrett for inngående merverdiavgift.

§ 9-7. Salg mv. av fast eiendom før fullføring**§ 9-7-1. Vilkår for overføring av tilbakeføringsplikten**

(1) Det er et vilkår for overføring av tilbakeføringsplikten at mottakeren er et registrert avgiftssubjekt på overdragelsestidspunktet eller blir et registrert avgiftssubjekt senest i samme termin som overdragelsen skjer. Dersom mottakerens fradragsrett er mindre enn overdragerens fradragsrett, kan mottakeren bare overta den delen av overdragerens tilbakeføringsplikt som svarer til mottakerens fradragsrett for kapitalvaren. Den resterende delen av tilbakeføringsplikten må tilbakeføres samlet av overdrageren.

(2) Det er et vilkår for overføring av tilbakeføringsplikten at mottakeren samtykker i overføringen.

(3) Dersom mottakeren er en kommune eller andre kompensasjonsberettigede, kan tilbakeføringsplikten overføres på de samme vilkår som nevnt i første og annet ledd i den utstrekning kapitalvaren anskaffes til bruk i virksomhet som er kompensasjonsberettiget etter lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

§ 9-7-2. Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved overføring av tilbakeføringsplikten

(1) En overføring av tilbakeføringsplikten skal dokumenteres med en skriftlig, underskrevet avtale med opplysninger om

- overdragerens og mottakerens navn, adresse og organisasjonsnummer
- de opplysninger som framgår av § 9-1-2 første ledd bokstav a til f
- overdragerens og mottakerens fradragsrett ved overdragelsen angitt i prosent
- resterende tilbakeføringsbeløp for overdrageren
- angivelse av beløp for den tilbakeføringsplikten som overføres
- hvordan inngående merverdiavgift fordeler seg på de ulike delene av kapitalvaren ved overdragelse som gjelder kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 9-1 annet ledd bokstav b, jf. § 9-1-2 annet ledd.

(2) Dersom opplysninger som nevnt i første ledd endres etter at avtalen er inngått, skal overdrageren rette dette overfor mottakeren dersom opplysningene kan påvirke mottakerens tilbakeføringsplikt.

(3) Dersom overdrageren har en avtale som nevnt i første ledd fra tidligere eier av kapitalvaren, skal en kopi av denne avtalen gis til mottakeren dersom den inneholder opplysninger som kan påvirke mottakerens tilbakeføringsplikt.

(4) Ved overføring av tilbakeføringsplikt, skal mottakeren på konto eller oppstilling på samme måte som nevnt i § 9-1-2 føre oversikt over kapitalvaren og de tilbakeføringer av inngående merverdiavgift som mottakeren har plikt til å gjøre.

(5) Dokumentasjon som nevnt i denne paragrafen skal oppbevares i ti år etter overtakelsesåret. Avtale og oppstilling som nevnt i første ledd skal oppbevares av både overdrageren og mottakeren.

§ 9-8. Salg mv. av bygg og anlegg som er fullført før 1. januar 2008**§ 9-8-1. Registrerings-, dokumentasjonsplikt mv. ved omsetning mv. av bygg og anlegg som er fullført før 1. januar 2008**

Tilbakeføringen skjer ved korreksjon på omsetningsoppgaven for den termin bruksendringen har funnet sted i.

Kapittel 10. Refusjon av merverdiavgift**§ 10-1. Næringsdrivende uten forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet****§ 10-1-1. Minimumsbeløp for refusjon mv.**

(1) Det refunderes bare inngående merverdiavgift for beløp over 2 000 kroner. Dersom refusjonssøknaden gjelder et helt kalenderår eller resten av et kalenderår, kan det gis refusjon for beløp ned til 200 kroner.

(2) Det refunderes ikke inngående merverdiavgift som refunderes av tollmyndighetene etter merverdiavgiftsloven § 10-7 til § 10-9.

§ 10-1-2. Søknad om refusjon, registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Søknad om refusjon sendes til skattekontoret senest seks måneder etter utløpet av det kalenderåret søknaden gjelder for. Søknaden skal gjelde en periode på minst tre måneder, maksimalt et kalenderår. Perioden kan være kortere enn tre måneder dersom den utgjør resten av et kalenderår. Søknaden kan kun omfatte merverdiavgift på varer eller tjenester som er levert i denne perioden.

(2) Søknaden skal inneholde en beskrivelse av næringsvirksomhetens art og skal vedlegges

- salgsdokument
- attestert tolldeklarasjon dersom varen er innført til merverdiavgiftsområdet
- bekreftelse fra offentlig myndighet i det land virksomheten drives om at søkeren i søknadsperioden har drevet slik næringsvirksomhet med mindre slik bekreftelse er framlagt tidligere i samme år.

(3) Dersom varen ikke er forbrukt av den næringsdrivende i søknadsperioden og den kan være gjenstand for videresalg, skal søknaden vedlegges tolldeklarasjon og attest for utførsel i samsvar med tollforskriften § 4-23-2 annet og tredje ledd.

(4) Skattedirektoratet kan fastsette skjema for søknad.

§ 10-2. Fremmede lands ambassader og konsulater

§ 10-2-1. Tjenester til ambassadebygg

Det refunderes inngående merverdiavgift ved kjøp av følgende tjenester som gjelder fremmede lands faste eiendom som benyttes som ambassade eller konsulat:

- a) vann og avløps-, renovasjons- og feiertjenester
- b) reparasjon og vedlikehold av fast eiendom, herunder rengjørings- og snøryddingstjenester
- c) meglerprovisjoner ved kjøp av fast eiendom.

§ 10-2-2. Andre varer og tjenester til offisiell bruk

(1) Det refunderes inngående merverdiavgift ved kjøp av følgende varer og tjenester til offisiell bruk ved ambassader og konsulater:

- a) møbler, spill, lamper, service, glass- og porselensvarer, gardiner, persiennner, tepper, madrasser og møbelstoffer
- b) elektriske vifter, luftfuktere og -rensere
- c) elektrisk kjøkkenutstyr, vaskemaskiner, elektriske ovner og rengjøringsmaskiner
- d) kontormaskiner
- e) alarm- og sikkerhetssystemer, herunder vakttjenester og drift av sikkerhetsalarmer, nødaggregater
- f) brannvernutstyr
- g) gressklippere og snøfresere
- h) trykking av varer av mindre verdi
- i) elektrisk kraft
- j) telefon, teleks, telefaks og internettabonnement
- k) rengjørings- og snøryddingstjenester
- l) radioapparater, båndopptakere, platespillere, TV-apparater, stereoanlegg, videoopptakere, antenner for radio og TV
- m) bildekk og bilfelger
- n) meglerprovisjoner ved leie av fast eiendom
- o) leie av parkeringsplasser.

(2) Første ledd bokstav d, e, f og j gjelder også merverdiavgift påløpt ved leie, reparasjon og vedlikehold.

§ 10-2-3. Varer og tjenester til personlig bruk

(1) Det refunderes inngående merverdiavgift ved kjøp av følgende varer og tjenester til personlig bruk for diplomatisk personell og konsulære tjenestemenn:

- a) radioapparater, båndopptakere, platespillere, TV-apparater, videoopptakere og stereoanlegg, antenner for radio og TV og PC
- b) møbler, spill, lamper, servise, glass- og porselensvarer, gardiner, persiennner, tepper, madrasser og møbelstoffer
- c) orgler og pianoer
- d) elektrisk kjøkkenutstyr, vaskemaskiner, strykemaskiner og strykejern, støvsugere og symaskiner
- e) bildekk og bilfelger
- f) elektrisk kraft, telefon og alarm- og sikkerhetssystemer for ambassadører og faste charge d'affaires' bolig.

(2) Det refunderes også inngående merverdiavgift på telefon for den som for en periode fungerer som øverste leder for stasjonen. Det er et vilkår for refusjon at det framlegges bekreftelse fra stasjonen om at vedkommende har hatt ambassadørens eller den faste charge d'affaires' funksjoner i den perioden det søkes om refusjon for.

(3) Det er et vilkår for refusjon at hvert varekjøp er på minst 1500 kroner, merverdiavgift medregnet. Dette gjelder ikke for varer og tjenester som nevnt i første ledd bokstav f.

§ 10-2-4. Varer og tjenester til USAs ambassade mv.

Det refunderes inngående merverdiavgift på alle varer og tjenester til USAs ambassade, dets personell og familie.

§ 10-2-5. Søknad om refusjon, registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Søknad om refusjon sendes til skattekontoret gjennom Utenriksdepartementet etter utløpet av det enkelte kvartal. Søknaden skal kun omfatte betalte anskaffelser innenfor kvartalet.

(2) Søknaden skal inneholde en liste med oversikt over salgsdokumentene. Salgsdokumentene skal oppbevares i tre år fra utløpet av det enkelte kvartal.

(3) Skattedirektoratet kan fastsette skjema for søknad og bilagsliste.

§ 10-3. Internasjonale organisasjoner og samarbeidsprosjekter

§ 10-3-1. Omfanget av refusjonen

(1) Det refunderes inngående merverdiavgift ved kjøp av varer og tjenester til offisiell bruk ved NATO-hovedkvarteret

- a) offisiell bruk for NATOs internasjonale stab og dens organisasjon
- b) bruk for styrker fra USA på øvelse i merverdiavgiftsområdet.

(2) Det refunderes inngående merverdiavgift på varer og tjenester som nevnt i § 10-2-1 og § 10-2-2 til offisiell bruk for internasjonale organisasjoner og samarbeidsprosjekter som i overenskomst er innrømmet fritak for merverdiavgift.

§ 10-3-2. Søknad om refusjon, registrerings-, dokumentasjonsplikt mv.

(1) Søknad om refusjon sendes til skattekontoret etter utløpet av det enkelte kvartal og senest seks måneder etter utløpet av det år kjøpet ble foretatt. Søknaden skal kun omfatte betalte anskaffelser innenfor kvartalet.

(2) Søknaden skal inneholde en oversikt over salgsdokumentene. Salgsdokumentene skal oppbevares i tre år fra utløpet av det enkelte kvartal.

(3) Skattedirektoratet kan fastsette skjema for søknad og bilagsliste.

§ 10-4. Nødhjelpsaksjoner**§ 10-4-1. Søknad om refusjon, registrerings-, dokumentasjonsplikt mv.**

Søknad om refusjon sendes til skattekontoret sammen med salgsdokument, tolldeklarasjon og attest for utførsel som nevnt i § 6-21-1.

§ 10-6. Lottfiskere**§ 10-6-1. Vilkår for refusjon**

Det er et vilkår for refusjon av inngående merverdiavgift at lottfiskeren er registrert i Merverdiavgiftsregisteret.

§ 10-6-2. Søknad om refusjon, registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Søknad om refusjon sendes skattekontoret sammen med salgsdokument. Søknad må framsettes etter utløpet av det kvartal kjøpet har funnet sted og senest innen tre år etter kjøpet.

(2) Skattedirektoratet kan fastsette skjema for søknad om refusjon.

Kapittel 11. Beregning og betaling av merverdiavgift**§ 11-6. Utbetaling ved forlis mv.****§ 11-6-1. Minimumsbeløp for utbetaling**

Det er et vilkår for utbetaling av inngående merverdiavgift at

- a) tapet av verdier til sammen utgjør minst 10 000 kroner beregnet etter gjenanskaffelsesverdi, merverdiavgift ikke medregnet, og
- b) overskytende inngående merverdiavgift ved avregningen utgjør minst 2 000 kroner.

§ 11-6-2. Søknad om utbetaling, registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

(1) Søknad om utbetaling av inngående merverdiavgift sendes til skattekontoret innen tre måneder etter utløpet av den kalendermåned da tapet skjedde.

(2) Søknaden skal være vedlagt omsetningsoppgave som skal omfatte

- a) særskilt avregning av utgående og inngående merverdiavgift fra 1. januar i det året søknaden sendes og fram til utløpet av siste kalendermåned før søknadsdato,
- b) opplysninger om eventuell mottatt refusjon av inngående merverdiavgift i samme tidsrom for redskapshold i lottfiske.

(3) Omsetningsoppgaven skal bare omfatte omsetning i fiske og ikke omsetning som nevnt i merverdiavgiftsloven § 15-1 tredje ledd.

(4) Skattedirektoratet kan fastsette skjema for søknad.

Kapittel 12. Avgiftsmyndighetene**§ 12-2. Klagenemnda for merverdiavgift****§ 12-2-1. Klagenemndas sammensetning**

(1) Klagenemnda består av en leder og fire andre medlemmer, hver med ett varamedlem. Leder og leders varamedlem skal oppfylle vilkårene for å være tingrettsdommer. Minst ett øvrig medlem og dette medlemmets varamedlem skal være registrert eller statsautorisert revisor.

(2) Klagenemndas medlemmer og varamedlemmer oppnevnes av Finansdepartementet for en bestemt periode.

(3) For å avlaste de faste medlemmene kan Skattedirektoratet i samråd med klagenemndas leder bestemme at varamedlemmene skal tre inn i klagenemnda etter en nærmere fastsatt ordning.

§ 12-2-2. Saksforberedelse på skattekontoret

(1) Skattekontoret skal forberede saken for klagenemnda og avgi innstilling til nemnda. Innstillingen skal inneholde en redegjørelse for de faktiske forhold i saken og for anførslene i klagen. Sakens dokumenter skal følge skattekontorets innstilling.

(2) Skattedirektoratet kan fastsette rutiner for saksbehandlingen i samråd med klagenemndas leder.

§ 12-2-3. Skriftlig behandling eller behandling i møte

Klagenemndas leder avgjør om en sak skal behandles skriftlig eller i møte. En sak skal likevel behandles i møte når minst to medlemmer av klagenemnda krever det.

§ 12-2-4. Skriftlig behandling

Når klagenemnda behandler en sak skriftlig skal klagenemndas medlemmer gi skriftlig uttrykk for voteringen. De medlemmer som er enige i innstillingen fra skattekontoret, kan vise til denne. De øvrige skal grunngi voteringen.

§ 12-2-5. Behandling i møte

(1) Når klagenemnda behandler en sak i møte, skal det føres møteprotokoll. Protokollen skal vise voteringen. De medlemmer som er enige i innstillingen fra skattekontoret, kan vise til denne. De øvrige skal grunngi voteringen i protokollen.

(2) Klagenemndas leder kan i den enkelte sak bestemme at skattekontoret og klageren skal ha rett til å møte i klagenemnda.

§ 12-2-6. Beslutninger i klagenemnda

(1) Klagenemnda er beslutningsdyktig når minst tre medlemmer, herunder leder eller leders varamedlem, er til stede i møtet eller deltar i voteringen ved den skriftlige behandlingen.

(2) Beslutninger treffes ved simpelt flertall. Ved stemmelikhet har leder eller leders varamedlem dobbeltstemme.

Kapittel 14. Registrering i Merverdiavgiftsregisteret mv.**§ 14-1. Søknad om registrering****§ 14-1-1. Søknad om registrering i Merverdiavgiftsregisteret**

(1) I tillegg til de opplysninger som skal meldes til Enhetsregisteret, skal søknaden inneholde opplysninger om

- a) tidspunkt for start av virksomheten,
- b) tidspunkt for når omsetning og uttak omfattet av merverdiavgiftsloven overstiger beløpsgrensen for registrering,
- c) virksomhetens bankkontonummer og
- d) virksomhetens telefonnummer.

(2) Søknaden skal vedlegges dokumentasjon på at beløpsgrensen for registrering er oversteget.

(3) Ved overtagelse av virksomhet skal tidligere eiers navn, adresse og organisasjonsnummer oppgis. Det må samtidig opplyses om det er overtatt varer og tjenester fritatt for merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven § 6-14.

(4) Det må opplyses særskilt om søknaden gjelder

- a) frivillig registrering etter merverdiavgiftsloven § 2-3,
- b) særskilt registrering etter merverdiavgiftsloven § 2-2 annet ledd, eller
- c) fellesregistrering etter merverdiavgiftsloven § 2-2 tredje ledd.

(5) Ved søknad om forhåndsregistrering etter merverdiavgiftsloven § 2-4, må det opplyses om størrelsen på foretatte investeringer, budsjettert årlig omsetning omfattet av merverdiavgiftsloven samt når beløpsgrensen for registrering forventes å bli nådd.

(6) Er virksomheten registrert i Enhetsregisteret, skal organisasjonsnummeret oppgis.

Kapittel 15. Opplysningsplikt om egne forhold mv.**§ 15-3. Oppgavetermin ved lav omsetning****§ 15-3-1. Søknadsfrister ved endring av terminlengde**

(1) Søknad om å levere omsetningsoppgave en gang i året (årsterminoppgave) må være kommet fram til skattekontoret senest 1. februar for at endringen skal kunne gis virkning for inneværende kalenderår.

(2) Nyregistrerte kan søke om årsterminoppgave fra registrering.

(3) Søknad om endring til alminnelig oppgavetermin etter merverdiavgiftsloven § 15-2 må være kommet fram til skattekontoret senest 1. desember for å kunne gis virkning fra 1. januar året etter. Endringen skal gjelde for minst to påfølgende kalenderår.

§ 15-3-2. Meldeplikt

Avgiftssubjekt som leverer årsterminoppgave og som ser at omsetningen vil overstige en million kroner i løpet av kalenderåret, skal straks melde fra til skattekontoret.

§ 15-3-3. Årsterminoppgave – avslag på søknad og tilbakekall

(1) Skattekontoret kan avslå en søknad om å levere årsterminoppgave eller bestemme at retten til å levere årsterminoppgave skal tilbakekalles dersom

- a) avgiftssubjektet ikke har overholdt sin oppgave- eller betalingsplikt,
- b) avgiftssubjektet i vesentlig grad har overtrådt andre bestemmelser i merverdiavgiftsloven eller
- c) omsetningen i løpet av kalenderåret overstiger beløpsgrensen.

(2) Vedtak om tilbakekall av retten til å levere årsterminoppgave skal gjelde for minst to påfølgende kalenderår.

(3) Når overtredelse som nevnt i første ledd er vesentlig kan vedtak om tilbakekall av retten til å levere årsterminoppgave gis virkning allerede for det kalenderår overtredelsen gjelder. Første ledd bokstav c anses som vesentlig overtrådt når omsetningen har oversteget beløpsgrensen med minst 25 prosent og avgiftssubjektet burde ha forutsett dette.

§ 15-4. Oppgavetermin for primærnæringer mv.**§ 15-4-1. Plikt til å levere primærnæringsoppgave**

(1) Avgiftssubjekt som i jordbruk, husdyrhold, hagebruk, gartneri og skogbruk produserer og omsetter egne produkter skal levere primærnæringsoppgave. Dette gjelder likevel ikke dersom formålet er å omsette eller foredle produkter fra jordbruk, husdyrhold, hagebruk, gartneri og skogbruk, herunder salgslag, fruktlager, meieri, slakteri, sagbruk mv.

(2) Som husdyrhold anses avl, oppdrett og hold av husdyr, herunder tamrein og pelsdyr, til bruk i jord- og skogbruk eller for produksjon av melk, kjøtt, skinn, ull, egg mv. Likestilt med husdyrhold anses etter denne bestemmelse bihold.

(3) Som hagebruk eller gartneri anses dyrking av grønnsaker, frukt, bær og blomster og andre plantevekster på friland eller under glass, plast o.l., samt tiltrekking av planter.

(4) Det skal også leveres primærnæringsoppgave for næringsvirksomhet som består i

- a) utnyttelse av rett til jakt, fiske, jord, torv, sand, grus, stein, sanking av bær, kongler, mose, tang, tare o.l.
- b) utføring av tjenester for andre med betydelige driftsmidler som minst 80 prosent av tiden nyttes i egen jord- eller skogbruksvirksomhet eller utleie av slike driftsmidler, forutsatt at virksomheten drives i tilknytning til jord- eller skogbruket og ikke utøves som selvstendig næring.

§ 15-7. Levering og signering**§ 15-7-1. Signatur mv. ved elektronisk leverte oppgaver**

(1) Elektronisk leverte oppgaver skal anses underskrevet ved bruk av

- a) kvalifisert sertifikatløsning, eller
 - b) fødselsnummer og organisasjonsnummer, samt bruk av PIN-kode som gir fullmakt til å godkjenne oppgaven.
- (2) Tildeling av PIN-kode skjer på den måte som Skattedirektoratet bestemmer.

§ 15-7-2. Avvisning av mangelfulle oppgaver

(1) Elektronisk leverte oppgaver kan avvises av mottakssentralen eller stoppes ved innsending i følgende tilfeller:

- a) manglende lesbarhet i mottakssystemet,
- b) avsender eller oppgavepliktig lar seg ikke identifisere eller
- c) formelle eller logiske feil, uten at feilen blir rettet eller at det blir gitt noen nærmere forklaring på feilen.

(2) Oppgaver som er avvist etter første ledd anses som ikke levert.

§ 15-9. Tidfesting**§ 15-9-1. Vederlag fra det offentlige**

(1) Salgsdokument for vederlag som fastsettes og betales av offentlig myndighet blant annet etter

- a) straffeprosessloven § 78 første ledd
- b) salærforskriften og
- c) forskrift om stykkprissatser for advokater

kan utstedes på det tidspunkt vederlaget blir fastsatt. Det samme gjelder for vederlag fastsatt med hjemmel i konkursloven § 157 og § 158 og for vederlag til bobestyrer, borevisor og skifteforvalter etter skifteloven § 91d og § 91f, jf. § 35.

(2) Dersom det mottas delbetaling for utført arbeid, skal salgsdokument for dette utstedes når delbetalingen mottas.

§ 15-10. Dokumentasjonsplikt

Bestemmelser til utfylling av merverdiavgiftsloven § 15-10 fjerde ledd er gitt i eller i medhold av bokføringsloven.

§ 15-14. Adgang til å oppgi merverdiavgift i salgsdokumentasjon mv.

§ 15–14–1. Samvirkeforetak mv.

(1) Foreninger og samvirkeforetak som tilvirker eller forhandler produkter fra medlemmenes fiske, skogbruk eller jordbruk med binæringer, herunder hagebruk, gartneri, husdyrhold og reindrift, kan oppgi merverdiavgift i salgsdokument på vegne av selger selv om selger ikke er registrert i Merverdiavgiftsregisteret.

(2) Minst 80 prosent av foreningens eller samvirkeforetakets totalomsetning må gjelde tilvirkning eller omsetning av medlemmenes produkter som nevnt i første ledd. Det er videre et vilkår at det foretas avregning og utstedes salgsdokument ved alle kjøp av slike produkter fra både medlemmer og ikke-medlemmer.

(3) Skattekontoret kan samtykke i at andre tilvirkere eller forhandlere skal omfattes av første ledd, jf. bokføringsforskriften § 5–2–1 tredje ledd bokstav b. Det er et vilkår at disse tilvirkere eller forhandlere selv foretar avregning og utsteder salgsdokument ved alle slike kjøp og at minst 80 prosent av totalomsetningen skjer en gros. For slakterier som er godkjent av Mattilsynet er vilkåret at minst 50 prosent av vedkommende slakteris totalomsetning skjer en gros.

§ 15–14–2. Forhandlere av hjemmeproduserte håndverks- og husflidsarbeider

(1) Husflidsutsalg som kjøper produkter fra hjemmeprodusenter av håndverks- og husflidsarbeid kan oppgi merverdiavgift i salgsdokument på vegne av selger selv om selger ikke er registrert i Merverdiavgiftsregisteret.

(2) Med husflidsutsalg menes forretning som omsetter varer som nevnt i første ledd fra husflidslagets medlemmer, og der minst 80 prosent av eierinteressene tilhører laget, enten alene eller sammen med andre lag og institusjoner som arbeider for husflid. Det er et vilkår at det foretas avregning og utstedes salgsdokument ved alle kjøp av produkter fra hjemmeprodusentene.

(3) Skattekontoret kan samtykke i at annen forretning kan likestilles med husflidsutsalg når minst 80 prosent av totalomsetningen av produkter som nevnt i første ledd skjer en gros. Det samme gjelder når salgsvirksomheten drives av humanitære organisasjoner o.l. for omsetning av eldres og uføres produkter som nevnt i første ledd, jf. bokføringsforskriften § 5–2–1 tredje ledd bokstav d.

§ 15–14–3. Registrerings-, dokumentasjonsplikt mv.

Samvirkeforetak, husflidsutsalg og andre som har fått samtykke fra skattekontoret, jf. § 15–14–1 og § 15–14–2, kan pålegges å sende skattekontoret

- a) oppgave som viser årlig samlet varelevering, brutto salgsvederlag og merverdiavgiftsbeløp for hver enkelt selger, eller
- b) gjenpart av alle salgsdokumenter.

Kapittel 17. Bindende forhåndsuttalelser**§ 17–4. Forskriftsfullmakt**

Bestemmelser til utfylling av merverdiavgiftsloven kapittel 17 er fastsatt av Finansdepartementet i forskrift 14. juni 2005 nr. 550 om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker.

Kapittel 22. Sluttbestemmelser**§ 22–1. Endringer i merverdiavgiftsregelverket****Endringer av merverdiavgiftssats****§ 22–1–1. Hovedregel om registrerings og dokumentasjonsplikt**

Omsetning som gjelder varer og tjenester som er levert, men ikke fakturert før merverdiavgiftssatsen ble endret, skal skilles ut ved bokføringen.

§ 22–1–2. Leverte, ikke fakturerte ytelser

(1) Avgiftssubjekter skal utarbeide en oversikt over varer og tjenester som er levert, men ikke fakturert før satsen ble endret.

(2) Oppstillingen skal vise leveringsdato, kundens navn, adresse, ytelsenes art og avtalt vederlag. Oppstillingen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i bokføringsloven.

(3) De leverte ytelsene skal faktureres senest innen en måned etter at satsen ble endret. Omsetningen, som skal avgiftsberegnes med den gamle merverdiavgiftssatsen, skal tas med i den ordinære omsetningsoppgaven.

§ 22–1–3. Prosjekter – levering etter hvert

(1) Avgiftssubjekter som har prosjekter hvor levering skjer etter hvert, skal utarbeide en oppstilling over varer og tjenester som er levert før satsen ble endret.

(2) Oppstillingen skal for hvert prosjekt vise oppdragsgivers navn, adresse, prosjektets art og verdien av det som er levert før endringstidspunktet. Oppstillingen skal for hvert prosjekt også vise summen av delfakturaer og gjenstående beløp på det tidspunktet satsen ble endret.

(3) Oppstillingen eller underbilag til denne skal vise hvordan verdien av det som er levert på det enkelte prosjekt før satsen ble endret, er beregnet, fordelt på direkte arbeidslønn, direkte materialer, andre direkte kostnader, tillegg for indirekte kostnader og fortjeneste.

(4) Dersom det før satsen ble endret er foretatt betaling ut over verdien av de leverte ytelsene (forskudd) og det dermed uriktig er beregnet for mye merverdiavgift, skal dette framgå av oppstillingen. Ved fakturering etter at satsen er endret skal det tas hensyn til dette. Korreksjonene skal tas med i den ordinære omsetningsoppgaven.

(5) Dokumentasjon som nevnt i denne paragrafen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i bokføringsloven.

(6) Det skal framgå av sluttavregningen hvor stor del av det samlede vederlag som er avgiftsberegnet med henholdsvis gammel og ny merverdiavgiftssats

§ 22–1–4. Bygge- eller anleggsarbeider for egen regning

For bygge- eller anleggsarbeider som utføres for egen regning skal det på siste omsetningsoppgave før satsen endres tas med omsetningsverdien av det som er utført. § 22–1–3 første til femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 22–1–5. Korreksjoner som gjelder omsetning før satsen ble endret

Korreksjoner etter at satsen ble endret som følge av heving av kjøp, tap på utestående fordringer, innbetalinger på tidligere avskrevne fordringer o.l. som gjelder omsetning av varer og tjenester før satsen ble endret, skal tas med i den ordinære omsetningsoppgaven. Andre korreksjoner skal tas med i endringsoppgave (tilleggsoppgave eller korrigert oppgave).

§ 22–2. Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser

§ 22–2–1. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010. Fra samme dato oppheves

- forskrift 20. august 1969 nr. 1 om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven
- forskrift 14. oktober 1969 nr. 1 om innhold av salgsdokumenter m.v.
- forskrift 5. november 1969 nr. 1 om gjennomføring av fritaket for merverdiavgift på elektrisk kraft og energi levert fra alternative energikilder til husholdningsbruk i fylkene Finnmark, Troms og Nordland
- forskrift 11. november 1969 nr. 1 om fritak for merverdiavgift m.v. ved omsetning og innførsel av fiskefartøyer under 15 meter største lengde
- forskrift 10. desember 1969 nr. 1 om registrering av offentlige institusjoner i et særskilt avgiftsmanntall
- forskrift 13. desember 1969 nr. 1 om gjennomføringen av avgiftsfritaket for tidsskrifter
- forskrift 20. desember 1969 nr. 1 om forholdsmessig fradrag for inngående avgift etter merverdiavgiftsloven
- forskrift 20. desember 1969 nr. 2 om gjennomføringen av avgiftsfritaket for bøker
- forskrift 29. desember 1969 nr. 9016 om bokføring for næringsdrivende som i siste ledd omsetter bøker og tidsskrifter fritatt for merverdiavgift
- forskrift 30. desember 1969 nr. 9019 om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven
- forskrift 23. februar 1970 nr. 1 vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen
- forskrift 12. mars 1970 nr. 9404 om avregning av inngående avgift for samvirkeforetak m.v.
- forskrift 26. mai 1970 nr. 3 om avgiftsfri transport direkte til eller fra utlandet
- forskrift 28. juli 1970 nr. 9926 om regler om direkte transport til og fra utlandet og om legitimasjon for avgiftsfrihet etter Finansdepartementets forskrift av 26. mai 1970 nr. 3
- forskrift 31. juli 1970 nr. 9825 om legitimasjonsregler for omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet m.v.
- forskrift 18. august 1970 nr. 9795 om redusert merverdiavgiftssats for transport av kjøretøy på ferge eller annet fartøy på innenlands veisamband
- forskrift 5. oktober 1970 nr. 2 om levering av årsoppgave og om avgiftsfrie uttak i jordbruk med binæringer og skogbruk
- forskrift 10. november 1970 nr. 9793 om levering av årsoppgave i fiske
- forskrift 19. november 1970 nr. 2 om frivillig registrering av skogsveiforeninger
- forskrift 22. januar 1971 nr. 2 om fritak for merverdiavgift vedrørende reparasjon, vedlikehold og ombygging av skip og luftfartøyer
- forskrift 17. februar 1971 nr. 9796 om legitimasjonsregler for avgiftsfri omsetning av tjenester og varer i forbindelse med reparasjon, vedlikehold, nybygging og ombygging av skip m.v. i henhold til merverdiavgiftsloven § 17 første ledd nr. 2
- forskrift 30. mars 1971 nr. 1 om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske
- forskrift 25. oktober 1971 nr. 2 om avgrensning av uttrykket «personkjøretøyer»
- forskrift 24. november 1971 nr. 1 om avgiftsfritak for reklametjenester for utenlandsk regning
- forskrift 30. november 1971 nr. 4153 om regler om søknad om særskilt avgiftavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave
- forskrift 16. juni 1972 nr. 1 om avgiftsfritak for garantireparasjoner som utføres for utenlandsk oppdragsgiver
- forskrift 20. november 1972 nr. 3 om avgiftsfritak for visse tjenester som gjelder offentlig veg

- forskrift 5. desember 1972 nr. 3 om overgangs- og særregler for næringsdrivende som utfører vegarbeid i siste omsetningsledd
- forskrift 22. august 1973 nr. 3 om frivillig registrering av bortforpaktere av landbrukseiendom
- forskrift 19. februar 1974 nr. 3944 om omsetning av varer og tjenester til bruk til havs i forbindelse med utforsking og utnytting av undersjøiske naturforekomster
- forskrift 22. februar 1974 nr. 1 om legitimasjon av avgiftsfri omsetning av varer til bruk til havs i forbindelse med utforsking og utnytting av undersjøiske naturforekomster
- forskrift 15. november 1974 nr. 2 om avgiftsfritak for visse tjenester som gjelder baneanlegg utelukkende for skinnegående, kollektiv persontransport
- forskrift 9. desember 1974 nr. 9799 om overgangs- og særregler for næringsdrivende som utfører banearbeid i siste omsetningsledd
- forskrift 12. desember 1975 nr. 2 om beregning og oppkreving av merverdiavgift ved innførsel av varer
- forskrift 10. juni 1976 nr. 1 om avgiftsplikt for bilforhandlere som registrerer kjøretøyer på egne navn i motorvognregisteret
- forskrift 31. mars 1977 nr. 2 om tilbakeføring av fradragsført merverdiavgift etter bruksendring
- forskrift 31. mars 1977 nr. 4933 om registrering av utenlandsk næringsdrivende ved representant m.v.
- forskrift 28. november 1977 nr. 1 om fordeling av pensjonspriser i hoteller og andre herberger mellom avgiftspliktig og avgiftsfri omsetning etter merverdiavgiftsloven
- forskrift 18. september 1978 nr. 1 om avgrensning av fritaket for merverdiavgift for brukte kjøretøyer etter merverdiavgiftsloven § 16 første ledd nr. 11
- forskrift 17. oktober 1978 nr. 3 om avgrensning av inngående avgift overfor hjemmeprodusenter av håndverks- og husflidsarbeider
- forskrift 29. desember 1980 nr. 9798 om overgangs- og særregler for verksted eller fabrikk som i siste omsetningsledd framstiller bruer eller deler av bruer til offentlig veg eller baneanlegg utelukkende for skinnegående, kollektiv persontransport
- forskrift 24. januar 1989 nr. 58 om beregning av merverdiavgift på personkjøretøyer som er anskaffet eller uttatt til bruk i yrkesmessig utleievirksomhet eller persontransportvirksomhet
- forskrift 10. mars 1989 nr. 158 om fastsettelse av den alminnelige omsetningsverdi på motorkjøretøyer ved bilforhandleres uttak – innbytte mv.
- forskrift 19. oktober 1989 nr. 1114 om fastsettelse av den alminnelige omsetningsverdi for uttak av drikkevarer i hotell- og restaurantbransjen
- forskrift 1. juli 1992 nr. 491 om avgrensning og gjennomføring av fritaket for merverdiavgift ved uttak av tjenester til fordel for veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner
- forskrift 1. juli 1992 nr. 492 om avgrensning og gjennomføring av bruken av redusert beregningsgrunnlag for merverdiavgift ved veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoners salg av gjenstander til betydelig overpris
- forskrift 23. desember 1992 nr. 1205 om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift fra 1. januar 1993 og ved overgang fra kontantprinsippet til regnskapsprinsippet
- forskrift 22. desember 1994 nr. 1168 om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift fra 1. januar 1995
- forskrift 25. juni 1996 nr. 611 om refusjon av merverdiavgift til utenlandske næringsdrivende
- forskrift 22. august 1997 nr. 932 om avgrensning av begrepet «kunstverk» ved kunstnerens omsetning og innførsel av egne kunstverk
- forskrift 22. august 1997 nr. 933 om omsetning av brukte varer, kunstverk, samleobjekter og antikviteter
- forskrift 27. november 2000 nr. 1179 om frivillig registrering av utbygger av vann- og avløpsanlegg
- forskrift 13. desember 2000 nr. 1290 om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift fra 1. januar 2001
- forskrift 6. juni 2001 nr. 573 om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven
- forskrift 6. juni 2001 nr. 574 om avgrensning av merverdiavgiftsunntaket for omsetning av sosiale tjenester
- forskrift 15. juni 2001 nr. 682 om avgrensning av merverdiavgiftsunntaket for omsetning av helsetjenester
- forskrift 15. juni 2001 nr. 683 om redusert merverdiavgiftssats for næringsmidler
- forskrift 15. juni 2001 nr. 684 om merverdiavgift ved kjøp av tjenester fra utlandet, Svalbard eller Jan Mayen
- forskrift 29. juni 2001 nr. 800 om levering av årsterminoppgave for registreringspliktig næringsdrivende med liten omsetning
- forskrift 15. januar 2002 nr. 25 om tidspunkt for innbetaling av merverdiavgift som skal tilbakeføres av næringsdrivende som driver kjøreopplæring
- forskrift 18. oktober 2002 nr. 1201 om elektronisk innsending av merverdiavgiftsoppgaver og leveringssted for papirbaserte oppgaver
- forskrift 3. september 2003 nr. 1127 om tidfesting av merverdiavgift på vederlag fra det offentlige mv.
- forskrift 26. november 2004 nr. 1524 om overgangsregler ved beregning av forhøyet og redusert merverdiavgift fra 1. januar 2005

- forskrift 13. desember 2005 nr. 1583 om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift på næringsmidler, persontransporttjenester mv., kinoframvisninger og kringkastingsavgift fra 1. januar 2006
- forskrift 29. november 2006 nr. 1321 om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift på næringsmidler fra 1. januar 2007
- forskrift 19. desember 2007 nr. 1589 om justering av inngående merverdiavgift for kapitalvarer
- forskrift 18. desember 2007 nr. 1471 om overgangsregler ved behandling av klage- og endringssaker etter merverdiavgiftsloven i forbindelse med reorganiseringen av skatteetaten
- forskrift 26. juni 2008 nr. 648 om beregning av merverdiavgift ved sletting av klimakvoter.

15. des. Nr. 1541 2009

Forskrift om endring i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m., forskrift om krav til opplæring, prøve og kompetanse for utrykningskjøring (utrykningsforskriften) og forskrift om kjøretøyverksteder

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 15. desember 2009 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 26, § 27, § 28, § 42, § 43 og § 43a, delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462, delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196 og delegeringsvedtak 20. august 2009 nr. 1530.
EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24a (direktiv 2008/65/EF). Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmels- og EØS-henvisningsfelt skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 1. oktober 2004 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 26, § 27, § 28, § 42, § 43 og 43a, jf. delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462, delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196 og delegeringsvedtak 20. august 2009 nr. 1530.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1a (direktiv 2005/36/EF), vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF) og vedlegg XIII nr. 24a (direktiv 91/439/EØF endret ved direktiv 94/72/EF, direktiv 96/47/EF, direktiv 97/26/EF, direktiv 2000/56/EF og direktiv 2008/65/EF).

§ 2–1 tredje ledd bokstav a skal lyde:

- a) innehavere av norsk førerkort eller kompetansebevis som har eller har hatt førerett i klasse A1, A, B, M 146, M 147, S eller T,

§ 2–1 femte ledd andre punktum skal lyde:

Kravet om førerett i klasse B gjelder ikke for elever i det offentlige skoleverk som gjennomgår yrkesopplæring i samsvar med direktiv 2003/59/EF forutsatt at eleven har gjennomført trafikalt grunnkurs.

§ 4–2 første ledd skal lyde:

Ved øvingskjøring må det benyttes kjøretøy som er godkjent som lærevogn, med mindre annet fremgår av denne forskriften.

§ 5–10 tredje ledd første punktum skal lyde:

Alle kjøretøy skal ha ABS-bremser.

§ 7–6 første ledd skal lyde:

Obligatorisk opplæring i et trinn, og veiledningstime i trinn 2 og 3, skal være innmeldt til regionvegkontoret før obligatorisk opplæring i nytt trinn påbegynnes. Når obligatorisk opplæring i klasse S gis over et kort tidsrom, kan opplæringen meldes inn samlet. Opplæringen må være innmeldt senest 2 uker etter at den er gjennomført og all obligatorisk opplæring må være innmeldt senest 3 virkedager før praktisk prøve kan avlegges. Innmeldingen skal skje elektronisk til Trafikkskole-, sensor- og kursarrangørregisteret (TSK-registeret).

§ 8–1 tredje ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Alternativt kan 2 elever som faller inn under unntakene i § 8–2 første ledd bokstavene b), c) eller d) tas i tillegg til de 16 elevene under opplæring i førstehjelp.

§ 8–2 første ledd bokstav b) skal lyde:

- b) innehavere av norsk førerkort eller kompetansebevis som har eller har hatt førerett i klasse A1, A, B, M 146, M 147, S eller T,

§ 28–1 tredje ledd skal lyde:

Er det åtte eller færre elever på kurset er det tilstrekkelig med én lærer. Det skal være minst to lærere dersom det er mellom ni og 16 elever på kurset. Ved 17 og 18 elever på kurset skal det være tre lærere. Eleven skal så langt det er mulig følges opp av samme lærer gjennom hele kurset.

§ 31–6 nytt andre og tredje ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning av trafikkskole etter § 5–2 og kursarrangør etter § 5–4 skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være en måned. Saksbehandlingsfristen løper fra det tidspunktet Statens vegvesen har mottatt all nødvendig dokumentasjon.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning av trafikkskole etter § 5–2 eller kursarrangør etter § 5–4.

II

I forskrift 12. juni 2009 nr. 637 om krav til opplæring, prøve og kompetanse for utrykningskjøring (utrykningsforskriften) gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmels- og EØS-henvisningsfelt skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 12. juni 2009 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 26, § 27, § 28, § 42, § 43 og § 43a, jf. delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462, delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196 og delegeringsvedtak 20. august 2009 nr. 1530, jf. forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. vedlegg 1 § 2, § 3, § 4, § 5 og § 6.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1a (direktiv 2005/36/EF) og vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF).

§ 42 nytt sjette og syvende ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning som kursarrangør etter § 9 skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være en måned. Saksbehandlingsfristen løper fra det tidspunkt Statens vegvesen har mottatt all nødvendig dokumentasjon.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning av kursarrangør etter § 9.

III

I forskrift 13. mai 2009 nr. 589 om kjøretøyverksteder gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmels- og EØS-henvisningsfelt skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 13. mai 2009 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 19a og § 43a, delegeringsvedtak 18. juni 2004 nr. 907 og delegeringsvedtak 20. august 2009 nr. 1530.

EØS-henvisningsfelt: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1a (direktiv 2005/36/EF) og vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF).

§ 19 overskriften skal lyde:

§ 19. Saksbehandlingsregler

§ 19 nytt andre og tredje ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning av kjøretøyverksted etter § 2 og søknad om særlig arbeidstillatelse etter § 4, skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være en måned. Saksbehandlingsfristen løper fra det tidspunktet Statens vegvesen har mottatt all nødvendig dokumentasjon.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning av kjøretøyverksted etter § 2 eller særlig arbeidstillatelse etter § 4.

IV

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1542 2009

Forskrift om regulering av fisket etter vassild i Norges økonomiske sone i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 37. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i 2010.

§ 2. Totalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2–24, kan i Norges økonomiske sone innenfor en totalkvote på 12 000 tonn fiske og lande vassild. Av dette avsettes 300 tonn vassild til forskningsfangst.

§ 3. Åpningsdato

Fisket etter vassild kan ta til 15. februar 2010.

§ 4. Periodekvote

Innenfor totalkvoten på 12 000 tonn vassild avsettes en periodekvote på 1755 tonn til fiske etter 17. mai.

§ 5. Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan fiske og lande inntil 600 tonn vassild.

§ 6. Bifangst

For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det i Norges økonomiske sone tillatt å ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

§ 7. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskiftning av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantumet som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 8. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta eller lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvoten på 9 945 tonn vassild frem til og med 17. mai eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket, herunder endre maksimalkvotens størrelse.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

15. des. Nr. 1543 2009**Forskrift om lossing, lasting, lagring og transport innen kommunens sjøområde og havner innenfor samme område av farlige stoffer og varer**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 40. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

Kapittel I. Generelle bestemmelser**§ 1-1. Formål**

Formålet med denne forskriften er å styrke sikkerheten for personer, eiendom og miljø ved lossing, lasting, lagring og transport av farlig gods innen kommunens sjøområde og havner innenfor samme område.

§ 1-2. Geografisk virkeområde

Forskriften gjelder innen kommunens sjøområde og havner innefor samme område.

Kommunestyret kan bestemme at forskriften, eller enkelte bestemmelser i forskriften, ikke skal gjelde deler av kommunens sjøområde og havner innenfor samme område. Slik begrensning må godkjennes av Kystverkets hovedkontor.

§ 1–3. Saklig virkeområde

Forskriften gjelder håndtering, lagring og transport av alt farlig gods som er definert i § 1–5, med unntak av:

- a) drivstoff for stasjonære motorer som brukes innen kommunens sjøområde og havner innenfor samme område, eller egen drivstoffbeholdning på fartøy eller kjøretøy,
- b) farlig gods som er en del av fartøys eller kjøretøys utstyr,
- c) farlig gods i små mengder til personlig bruk (for eksempel sigarettene, kokeapparater, propanflasker mv.).

Farlig gods som kun passerer gjennom kommunens sjøområde og ikke skal losses eller lastes, faller utenfor denne forskriften.

§ 1–4. Unntak

Denne forskriften får ikke anvendelse for Forsvaret ved beredskap og i krig. Forskriften gjelder ikke for norske eller utenlandske krigsskip.

§ 1–5. Definisjoner

I denne forskriften betyr:

ADR-konvensjonen: Den europeiske avtale om internasjonal vegtransport av farlig gods med bilagene A og B, samt vedlegg til disse, slik det fremgår av Forente Nasjoners dokument ECE/TRANS/80 (Vol. I og II).

RID-reglementet: Reglement for internasjonal jernbanetransport av farlig gods, slik det fremgår av vedlegg til bilag B (CIM) til Overenskomst om internasjonal jernbanetrafikk (COTIC).

ICAO T/I: Tekniske instruksjoner for sikker transport av farlig gods i luften, slik det fremgår av Doc. 9284-AN/905 med senere tilføyelser og endringer.

SOLAS 1974: Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs med senere tilføyelser og endringer.

IMDG-koden: Den internasjonale sjøfartsorganisasjon IMOs kode for farlig gods, vedtatt ved resolusjon A. 81 (IV), med senere tilføyelser og endringer.

UN-nummer: Identifikasjonsnummer som den farlige vare har fått i publikasjonen Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, utgitt av De Forente Nasjoner.

Farlig gods:

Sjøtransport: Et hvert stoff, pakket eller i bulk, som omfattes av bestemmelsene i den internasjonale sjøsikkerhetskonsensjon SOLAS 1974 kap. VII,

- del A med BC-koden, appendix B, for faste bulkklaster og IMDG-koden for pakket gods,
- del B med kodene IBC og BCH for flytende kjemikalier i bulk og
- del C med kodene IGC og Gas Carrier Code.

Bulkklaster i fareklasse 4.2, som utgjør en fare for varmeutvikling og antennelse på grunn av oksidering når de fraktes i større mengder om bord på fartøy, er ikke å betrakte som farlig gods i henhold til denne forskrift. Kystverkets hovedkontor utarbeider liste over disse stoffer.

Landtransport: Et hvert stoff, pakket eller uemballert, som omfattes av bestemmelsene i RID/ADR.

Lufttransport: Et hvert stoff som omfattes av bestemmelsene i ICAO T/I.

Pakket farlig gods: Farlig gods pakket i forskriftsmessig emballasje i henhold til bestemmelsene i IMDG-koden og/eller RID/ADR og/eller ICAO T/I.

Fartøy: Som definert i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann, enhver flytende innretning som kan brukes som transportmiddel, fremkomstmiddel, oppholdssted, produksjonssted eller lagersted, herunder undervannsfartøyer av enhver art.

Tankkjøretøy og tankvogn: Som definert i ADR-konvensjonen, RID-reglementet eller IMDG-koden.

Tankinnretning: Faste tanker, løstanker, tanklekter eller tankkjøretøy og tankvogner.

Leker: Fartøy som ikke har eget fremdriftsmiddel.

Havneadministrasjonen: Kommunal eller interkommunal administrasjon som, i samsvar med lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann, skal påse at loven og bestemmelser gitt i medhold av loven, etterleves.

Kai: En hvilken som helst kai, dokk, pir, brygge, fortøynings- eller ankerplass eller losse- eller lasteplass i sjøen.

Kaioperatør: Den som forestår den daglige driften av kaien.

Container: Som definert i ADR-konvensjonen, RID-reglementet eller IMDG-koden.

Tankcontainer: Som definert i ADR-konvensjonen, RID-reglementet eller IMDG-koden.

Håndtering: Lossing, lasting eller overføring av stoffer, samt rengjøring, rensing, gassfriing eller ballastering av fartøys tanker som inneholder faste eller flytende stoffer eller damper og gasser.

Lossing og lasting: Enhver overføring av gods mellom transportmidler eller overføring til eller fra transportmiddel.

Kapittel II. Generelle aktsomhetsbestemmelser ved håndtering av farlig gods**§ 2–1. Aktsomhetsplikt**

Enhver som arbeider med farlig gods eller har ansvar for å kontrollere arbeidet med farlig gods, skal påse at farlig gods håndteres slik at det ikke oppstår fare for helse og liv eller skade på miljø og materielle verdier.

§ 2-2. Tilsyn

Kaioperatøren har ansvar for at farlig gods som håndteres eller midlertidig oppbevares på kaien, holdes under regelmessig tilsyn, og at de personer som håndterer godset, har tilstrekkelig informasjon om godsets egenskaper.

§ 2-3. Brannslukkingsutstyr på kaien

Kaioperatøren skal påse at det på kaien finnes nødvendig brannslukkingsutstyr til øyeblikkelig bruk.

§ 2-4. Reparasjonsarbeid

Ethvert reparasjons-, vedlikeholds- eller annet arbeid skal, når det kan medføre fare på grunn av tilstedeværelse av farlig gods, ikke påbegynnes uten særlig tillatelse av havneadministrasjonen. Havneadministrasjonen kan kreve at fartøy eller annet transportmiddel skal legges eller plasseres på et spesielt anvist sted under arbeidet.

§ 2-5. Røking mv.

Røking og enhver bruk av åpen ild eller annen tennkilde er forbudt i forbindelse med håndtering av brann- og eksplosjonsfarlig gods.

§ 2-6. Håndtering av farlig gods under særlige værforhold

Fartøyets fører og kaioperatøren skal påse at farlig gods ikke håndteres under værforhold som kan forårsake en vesentlig økning av den fare håndtering av godset representerer.

§ 2-7. Belysning

Kaioperatøren skal påse at område hvor farlig gods håndteres, er hensiktsmessig belyst, og skal vurdere om det vil være nødvendig med sterkere belysning enn bestemt i andre lover og forskrifter.

§ 2-8. Påvirkede personer

Fartøyets fører og kaioperatøren skal påse at ingen som er påvirket av rusmiddel, tillates å delta i arbeidsoperasjoner som omfatter håndtering av farlig gods. Kaioperatøren skal videre påse at slike personer holdes borte fra områder hvor håndtering av farlig gods pågår.

Kapittel III. Melding om farlig gods som ankommer kommunens sjøområde og havner innenfor samme område**§ 3-1. Melding**

Agent eller transportør for, eller fører av, transportmiddel som bringer farlig gods inn i kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område, skal gi melding til havneadministrasjonen om hva slags farlig gods som bringes inn og i hvilke mengder. Melding skal gis minst 24 timer før ankomst. Er ikke dette mulig, skal melding gis så snart ankomsttidspunktet kan fastlegges. Fristen kan reduseres med havneadministrasjonens samtykke.

Havneadministrasjonen skal underrette Skipskontrollen såfremt fartøy ikke har nødvendig dokumentasjon for transporten, eller mangler de nødvendige sertifikater.

§ 3-2. Unntak fra meldeplikten

Unntatt fra meldeplikten er:

- a) farlig gods som transporteres i begrensede mengder, enten i henhold til IMDG-kodens avsnitt 18 eller ADR-konvensjonens MARGNR. 10010 og 10011,
- b) farlig gods som er anbrakt på eller i transportenheter, tankinnretninger, jernbanevogner eller containere, og som ankommer kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område med fartøy som går til og fra havner i Norge i regelmessig rute, og anløper kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område minst en gang i døgnet. Dette gjelder også farlig gods som på samme måte transporteres på fartøyer i regelmessig rute innen kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område.

Kapittel IV. Forhold vedrørende fartøyer**§ 4-1. Unntak for fartøy i regelmessige, korte rute**

Dette kapittel gjelder ikke fartøy som går til og fra havner i Norge i regelmessig rute med pakket farlig gods anbrakt på eller i transportenheter eller jernbanevogner og containere, og som anløper kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område minst en gang i døgnet. Kapitlet gjelder heller ikke fartøyer som går innen kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område i regelmessig rute.

§ 4-2. Signaler

Føreren er ansvarlig for at fartøy som fører brann- og eksplosjonsfarlige stoffer i større mengder enn angitt av Kystverkets hovedkontor, skal vise følgende signal:

- a) om dagen rødt flagg (internasjonalt signal B) på stormasten eller annet lett synlig sted og
- b) om natten eller i dårlig sikt en rundtlysende lanterne med rødt lys og plassert slik at den ikke kan forveksles med andre foreskrevne lyssignaler.

Når et fartøy som skyver og et fartøy som blir skjøvet forover er fast sammenkoplet som en samlet enhet, er det tilstrekkelig at signal vises av det fartøy som skyver.

§ 4-3. Sikkerhetsavstand til fartøy som viser signaler

Det skal holdes sikker avstand til fartøy som viser signal.

Annet fartøy skal ikke fortøye langsides fartøy som viser signal i henhold til § 4-2, uten særlig tillatelse av havneadministrasjonen og det signalførende fartøyets fører.

§ 4-4. Kommunikasjon ved buksering

Ved buksering av fartøy over 50 brt. som fører farlig gods, eller flere fartøyer som til sammen er over 50 brt., hvorav minst ett fartøy fører farlig gods, skal fører av bukserende fartøy forvisse seg om at det er god kommunikasjon mellom fartøyene.

§ 4-5. Fortøyning og landligge

Fører av fartøy som fører farlig gods eller som skal losse eller laste farlig gods i større mengde enn angitt av Kystverkets hovedkontor, skal rådføre seg med havneadministrasjonen, før fartøyet fortøyes. Kaioperatøren skal forvisse seg om at de fortøyninger som brukes, er tilstrekkelige med hensyn til styrke, type og antall.

Fører av tankskip og andre fartøyer over 400 brt. som skal losse eller laste farlig gods i oljehavn, plikter å bestille fortøyningsfolk.

Kaioperatøren skal forvisse seg om at fartøyet har tilstrekkelig fendring mellom kaien og fartøyet.

§ 4-6. Forhalingsberedskap og forhaling

Fører av fartøy som nevnt i § 4-5 første ledd, skal påse at fartøyet til enhver tid er klar til å forhale.

Utenom i nødssituasjoner skal fartøy nevnt i § 4-5 første ledd, ikke forhales med mindre havneadministrasjonen tillater eller påbyr det.

§ 4-7. Små reparasjoner

Havneadministrasjonen eller kaioperatøren kan gi tillatelse til at små reparasjoner av kort varighet foretas uten at forhalingsberedsskapen nevnt i § 4-6 opprettholdes. Dette gjelder ikke fartøy som fører eksplosiver.

§ 4-8. Vakthold

Fører av fartøy som har farlig gods om bord i større mengde enn angitt av Kystverkets hovedkontor, skal påse at det til enhver tid er tilstrekkelig mannskap om bord til forsvarlig vakthold.

Kapittel V. Emballasje og merking av pakket farlig gods**§ 5-1. Emballasje**

Denne forskriften er ikke til hinder for at farlig gods som ankommer kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område med bil eller jernbane, og som skal videretransporteres med fartøy eller fly, kan ha emballasje i henhold til bestemmelsene som gjelder for de transportmidlene godset skal videretransporteres med.

Tom emballasje som har inneholdt farlig gods og som ikke er rengjort, skal behandles som farlig gods.

§ 5-2. Merking

Denne forskrift er ikke til hinder for at farlig gods som ankommer kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område med bil eller jernbane og som skal videretransporteres med fartøy eller fly, kan være merket etter bestemmelsene som gjelder for de transportmidler godset skal videretransporteres med.

§ 5-3. Unntak for farlig gods på fartøy i regelmessige, korte ruter

Pakket farlig gods som er anbrakt på eller i transportenheter, jernbanevogner eller containere, og som ankommer kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område med fartøy som går til og fra havner i Norge i regelmessig rute og anløper kommunens sjøområde eller havner i samme område minst en gang i døgnet, tillates å være emballert og merket i henhold til RID/ADR som alternativ til IMDG-koden. Dette gjelder også for tilsvarende gods som transporteres med fartøyer i regelmessig rute innen kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område.

Kapittel VI. Lossing og lasting av eksplosiver**§ 6-1. Anvendelse av reglene**

Unntatt fra dette kapittel er eksplosiver i fareklasse 1.4 og eksplosiver i enhver annen fareklasse, dersom den samlede mengde ikke overstiger 10 kilo. Eksplosiver i forenlighetsgruppe L omfattes likevel av kapitlet, uansett mengde.

§ 6-2. Mengdebegrensning for eksplosiver

Enhver havn kan motta eksplosiver i fareklasse 1.1 i mengder inntil 5 tonn TNT-ekvivalent.

Kystverkets hovedkontor kan, i samråd med Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern, gi permanent eller tidsbegrenset tillatelse til å motta eksplosiver i fareklasse 1.1 i større mengder enn 5 tonn TNT-ekvivalenter. Tillatelsen kan gis for spesielle områder. Søknad om slik permanent eller tidsbegrenset tillatelse utarbeides i samsvar med Kystverkets anvisninger.

Eksplosiver i andre fareklasser kan mottas i havnene uten mengdebegrensninger. Melding om eksplosiver skal alltid gis i samsvar med § 3-1.

§ 6–3. Tillatelse til lossing og lasting

Før lossing eller lasting av eksplosiver påbegynnes, skal fører av fartøy, agent eller transportør innhente tillatelse av havneadministrasjonen, såfremt mengden angitt i § 6–1 overskrides. Dette gjelder ikke for eksplosiver som er anbrakt på eller i transportenheter, jernbanevogner, tankinnretninger og containere, som ankommer kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område med fartøy som går til og fra havner i Norge i regelmessig rute, og anløper kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område minst en gang i døgnet. Heller ikke gjelder dette eksplosiver anbragt på tilsvarende måte på fartøy i regelmessig rute innen kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område.

§ 6–4. Sikkerhetstiltak i forbindelse med lossing og lasting

Havneadministrasjonen skal utpeke en person med ansvar for lossing og lasting av eksplosiver. Dersom kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område består av flere kaiområder hvor lasting og lossing av eksplosiver kan foretas, kan det utpekes ansvarlig person for det enkelte kaiområde i tillegg til ansvarlig person for hele kommunens sjøområde og havner innenfor samme område.

Ansvarshavende skal ta forholdsregler mot at eksplosiver kommer bort, blir stjålet eller behandles feilaktig. Stuasjeplan skal leveres ansvarshavende, og rekkefølgen av lossing eller lasting skal foregå etter ansvarshavendes instruksjoner, og for øvrig i samsvar med reglene for lossing og lasting av eksplosiver i IMDG-koden introduction class 1. Ansvarshavende skal påse at det settes opp egnet oppslag om at lossing og lasting av eksplosiver pågår.

§ 6–5. Besittelse av eksplosiver

Enhver person som mottar eksplosiver, skal gi kvittering for mottakelse. Mottakeren skal ta forholdsregler mot at eksplosivene kommer bort, blir stjålet eller feilaktig behandlet. Dersom eksplosiver tapes overbord eller på annen måte mistes, skal dette rapporteres til havneadministrasjonen.

§ 6–6. Tilsyn og hurtig fjerning av fartøy, kjøretøy og jernbanevogn som er lastet med eksplosiver

Transportmiddel som fører eksplosiver, skal aldri være uten regelmessig tilsyn. Får transportmidlet opphold på mer enn 8 timers varighet, skal de lokale brannvernmyndighetene og havneadministrasjonen informeres.

Transportmidlet kan forlanges fjernet eller plassert på anvist sted, og nødvendige sikringstiltak kan kreves iverksatt. Dersom det før transporten starter, er klart at varen vil få opphold i havnen av mer enn 24 timers varighet, og transportvolumet er så stort at oppbevaringstillatelse er nødvendig, skal det søkes om oppbevaringstillatelse i henhold til § 9–1.

Ved ankomst til havnen skal lossing eller lasting, hvis mulig, være påbegynt innen 2 timer.

§ 6–7. Fartøy som bare brukes i kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område

Fører av fartøy som bare brukes i kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område og som fører eksplosiver, er ansvarlig for at fartøyet ikke har passasjerer om bord. Hvis fartøyet fører eksplosiver i faregruppe 1.4 forenlighetsgruppe S kan passasjerer medtas.

Personer som skal motta eksplosivene eller skal arbeide med eksplosivene i forbindelse med havnearbeid, regnes ikke som passasjerer i denne bestemmelse.

Kapittel VII. Lossing og lasting av fartøy med farlige flytende stoffer i bulk**§ 7–1. Tillatelse til lossing og lasting**

Før lossing eller lasting starter, skal fører av fartøy enten dokumentere for havneadministrasjonen eller den havneadministrasjonen bestemmer, at fartøyet har et gyldig certificate of fitness i henhold til SOLAS 1974 kap. VII med dertil gjeldende koder, utstedt av vedkommende lands myndighet hvor fartøyet er registrert, eller innhente skriftlig tillatelse fra havneadministrasjonen.

§ 7–2. Tillatelse til overføring fra fartøy til fartøy

Førere av fartøyer er ansvarlig for at ingen overføring av farlige flytende stoffer finner sted gjennom rørledning fra fartøy til fartøy, uten at skriftlig tillatelse er innhentet fra havneadministrasjonen.

§ 7–3. Sikkerhetstiltak i forbindelse med lossing og lasting og overføring fra fartøy til fartøy

- Før lossing eller lasting kan starte, skal fører av fartøy og kaioperatør underskrive en fartøy-kai kontrolliste som viser at nødvendige forholdsregler er tatt. Hver av dem beholder et eksemplar av listen. Listen skal være tilgjengelig for inspeksjon under lossing og lasting. Begge parter er ansvarlige for at lossing og lasting foregår i samsvar med listen. Kystverkets hovedkontor bestemmer hvilke opplysninger kontrollisten skal inneholde.
- Før overføring fra fartøy til fartøy kan starte, skal førere av begge fartøyer underskrive en kontrolliste som viser at nødvendige forholdsregler er tatt. Hver av dem beholder et eksemplar som skal være tilgjengelig for inspeksjon under overføringen. Begge parter er ansvarlige for at overføringen foregår i samsvar med listen. Kystverkets hovedkontor bestemmer hvilke opplysninger kontrollisten skal inneholde.
- Kaioperatøren skal påse at det finnes et passende oppslag på kaien når lossing, lasting og overføring fra fartøy til fartøy foregår.

Kapittel VIII. Lagring av farlige bulklaster og pakket farlig gods

§ 8-1. Lagring av flytende bulklaster

Før farlige bulklaster lagres, skal operatøren av lagertank og kaioperatøren rådføre seg med de lokale brannvernmyndigheter om hvilke forholdsregler som bør tas for å unngå brann.

Operatør av lagertank hvor bulklaster skal lagres, er ansvarlig for at lagertanken er konstruert, utført, oppstilt og prøvet på en slik måte at den kan brukes og vedlikeholdes uten fare for helse, liv, eiendom og miljø. I de tilfeller der det foreligger krav til sertifisering av lagertank, er operatøren pliktig til å påse at gyldig godkjennelse foreligger før tanken fylles med farlige stoffer.

Operatøren er ansvarlig for at tanken, før påfylling, er rengjort på en slik måte at det ikke er risiko for farlige reaksjoner mellom det stoffet som fylles og stoff som befinner seg på tanken fra før. Dette gjelder også selv om stoffene hver for seg ikke er klassifisert som farlige.

§ 8-2. Lagring av faste bulklaster

- a) For å unngå brannfare er operatør av lagertank ansvarlig for at farlige faste stoffer i bulk ikke lagres slik at luftens oksygeninnhold i tanken minskes.
- b) For å unngå brannfare er operatør av lagertank ansvarlig for at farlige faste stoffer lagres slik at muligheten for oksydasjon unngås. Slike stoffer må ikke oppbevares nær varme eller tennkilde.
- c) Operatør av lagertank er ansvarlig for at stoffer som i kontakt med vann kan utvikle brennbare eller giftige gasser eller bli selvantennelige, beskyttes mot vann for å unngå fare. Dessuten må alle nødvendige tiltak iverksettes for å hindre at noen blir utsatt for giftige gasser i farlige konsentrasjoner.
- d) Operatør av lagertank er ansvarlig for at nødvendige forholdsregler tas med hensyn til farlige stoffer som kan utvikle eksplosjonsfarlig støv, f.eks. ved å begrense støvkonsentrasjonen i luften i lukket rom, og ved å utelukke tennkilder.
- e) Operatør av lagertank er ansvarlig for at stoffene ikke lagres med uforenlige stoffer eller materialer, slik at det kan oppstå farlige reaksjoner.

§ 8-3. Lagring av containere og tankinnretninger som inneholder farlige stoffer og annet pakket farlig gods

Pakket farlig gods, unntatt eksplosiver, som skal lagres, skal adskilles i henhold til nedenstående bestemmelser:

- a) for pakket farlig gods som lagres utendørs: IMDG-koden eller bestemmelser om lagring av pakket farlig gods som gis av Kystverkets hovedkontor, eller
- b) for pakket farlig gods som lagres innendørs: Bestemmelser om lagring av pakket farlig gods som gis av Kystverkets hovedkontor.

For containere skal det fremlegges pakkesertifikat utarbeidet av person som er ansvarlig for pakkingen. Av pakkesertifikatet skal det framgå hva slags farlig gods containeren inneholder.

Havneadministrasjonen er ansvarlig for at det på angitt plass finnes dokumentasjon som viser beholdningen av farlig gods. Det skal også utarbeides, og slås opp på lett synlig sted, en kortfattet arbeidsinstruks for håndtering og lagring av farlig gods.

Dersom det ikke foreligger generell tillatelse til å oppbevare brannfarlig pakket farlig gods lengre enn 8 timer, skal melding gis til de lokale brannvernmyndigheter, når oppbevaringen strekker seg ut over dette tidsrom.

Det kan settes nærmere betingelser for oppbevaring. Oppbevaring kan helt eller delvis nektes, eller det kan påbys at oppbevaringen skal skje på avgrenset og låsbar plass merket for formålet. Pakket farlig gods som er brannfarlig og som transporteres i begrensede mengder i henhold til IMDG-kodens avsnitt 18 eller i henhold til ADR MARGNR. 10011, er unntatt fra kravet om oppbevaringstillatelse.

§ 8-4. Parkering av tankkjøretøy som fører farlige flytende bulklaster

Kaioperatøren skal anvisse parkeringsplass på kaien for tankkjøretøy som fører farlige flytende bulklaster, og som skal stå parkert over 8 timer. Parkeringsplassen skal være inngjerdet og avlåst, eller under konstant oppsyn. Parkeringen skal skje forenlig med godsets art, og med nødvendige sikkerhetsavstander mellom kjøretøy og annet farlig gods som oppbevares. Såfremt det ikke finnes en slik plass, skal føreren varsle havneadministrasjonen som er ansvarlig for å anvisse parkeringsplass. For øvrig er fører av tankkjøretøy ansvarlig for at kjøretøyet ikke parkeres på et sted hvor helse, liv, eiendom eller miljø kan utsettes for fare. Når kjøretøyet ikke er parkert på anvist plass, skal det alltid være under tilsyn.

§ 8-5. Lagring av brannfarlige stoffer på fartøy

Fartøy som har brannfarlige stoffer om bord, skal fortøyes eller oppankres på plasser godkjent av havneadministrasjonen.

Havneadministrasjonen skal orientere de lokale brannvernmyndigheter om mengder og fareklasse for de brannfarlige stoffer som oppbevares.

Kapittel IX. Oppbevaring av eksplosiver

§ 9-1. Tillatelse til oppbevaring

Ved oppbevaring må eksplosiver, innenfor sin klasse eller forenlighetsgruppe, ikke utgjøre større mengde enn det er utarbeidet plan for innen kommunes sjøområde eller havner innenfor samme område eller del av dette. Dersom det

dreier seg om mengder over 250 kg eksplosiv vare, skal slik plan være godkjent av Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern.

Fartøy i kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område som oppbevarer eksplosiver, skal innhente tillatelse fra havneadministrasjonen til oppbevaringen.

De lokale brannvernmyndighetene skal alltid orienteres om mengder, fareklasse og gruppe for de eksplosiver som oppbevares i kommunes sjøområde eller havner innenfor samme område.

Kapittel X. Utslipp av farlige stoffer

§ 10-1. Begrensning av farlig utslipp til sjø

Dersom kaioperatøren krever det, skal fører av fartøy påse at alle spygatt holdes lukket mens håndtering av farlig gods pågår, samt påse at spygatt kontrolleres med jevne mellomrom. Ved håndtering av etsende væsker og komprimerte gasser kan spygatt holdes åpne forutsatt rikelig vanntilførsel. Kaioperatøren må forvisse seg om at alle drenhull og rør samt andre avløpsåpninger er lukket mens håndtering av farlige væsker pågår.

§ 10-2. Begrensning av farlig utslipp til luft

Under arbeid med farlige væsker i bulk skal forholdsregler tas for å kontrollere utslipp av gasser til atmosfæren. Arbeid med gassfriing, tankvask og nøytralgass skal ikke utføres uten tillatelse av havneadministrasjonen.

Kapittel XI. Beredskap

§ 11-1. Utarbeidelse av beredskapsplan

Havneadministrasjonen skal ordne sin beredskap på en slik måte at sikkerhet for personer og beskyttelse av liv, helse og eiendom ivaretas. Beredskapen skal samordnes med politi, de lokale brannvernmyndigheter og med kommunale og interkommunalt utvalg mot akutt forurensing.

Havneadministrasjonen kan pålegge at det utarbeides interne beredskapsplaner for de enkelte kaiområder. Beredskapsplan skal anvendes i tilfelle av ulykker i forbindelse med håndtering eller lagring av farlig gods, og skal utarbeides i henhold til retningslinjer fastsatt av Kystverkets hovedkontor. Planen skal gjøres kjent for politi og lokale brannvernmyndigheter.

§ 11-2. Beredskapsarrangement på kaien

Når fartøy med farlig gods om bord ligger ved kai, eller fartøy skal losse eller laste farlig gods, skal kaioperatøren forvisse seg om at det hele tiden er god kommunikasjon med brannvernmyndighetene, og at det finnes gode rømmingsmuligheter i tilfelle uhell.

Dersom mengden av et eller flere farlige stoffer som er om bord på fartøyet eller som skal lastes eller losses er større enn angitt av Kystverkets hovedkontor, skal kaioperatøren, før lossing eller lasting, informere fartøyets fører om hvilket brannsløkkingsutstyr, alarmsystem og beredskapsarrangement som finnes på kaien. Kaioperatøren skal også informere fartøyets fører om hvordan alarmsystemet utløses og gi skriftlig beskjed om hvordan brannvernmyndighetene kontaktes.

Før øvrig skal kaioperatøren før lossing eller lasting:

- a) forvisse seg om at brannvernmyndighetene kan få øyeblikkelig informasjon om hvor farlige bulkklaster oppbevares om bord, teknisk betegnelse, mengde, hvilke farer som er karakteristiske for lasten og hvilke sikkerhetstiltak som skal tas,
- b) forvisse seg om at brannvernmyndighetene kan få øyeblikkelig informasjon om hvor pakket farlig gods er stuert om bord, teknisk betegnelse, mengde, hvilke farer som er karakteristiske for godset og hvilke sikkerhetstiltak som skal tas.

§ 11-3. Informasjonsplikt ved ulykker

- a) Havneadministrasjonen skal umiddelbart etter en ulykke kontakte politi, brannvesen eller forurensningmyndigheter.
- b) Under opphold innen havneområdet skal fartøyets fører informere havneadministrasjonen om enhver ulykke hvor farlig gods er involvert.
- c) Kaioperatøren skal informere havneadministrasjonen og fartøyets fører om enhver ulykke hvor farlig gods er involvert.
- d) Dersom det oppstår ulykke under håndtering av farlig gods, skal operasjonen straks stanses og rapporteres til havneadministrasjonen av kaioperatør og fartøyets fører. Operasjonen skal ikke gjenopptas før forholdsregler er tatt og havneadministrasjonen har godkjent disse.

§ 11-4. Tiltak ved brann om bord og på land

Ved brann om bord og på land skal det varsles med fartøyets fløyte med et langt og vedvarende støt. Samtidig alarmeres brannvernmyndighetene. Alle omkringliggende fartøy skal avbryte lossing eller lasting og gjøre klar til avgang.

Kapittel XII. Andre bestemmelser**§ 12-1. Kommunestyrets adgang til å fastsette utfyllende bestemmelser**

Kommunestyret kan fastsette utfyllende bestemmelser som skal godkjennes av Kystverkets hovedkontor.

§ 12-2. Inspeksjon

Havneadministrasjonen og ansvarlig myndighet kan inspisere transportmiddel samt åpne farlig gods som er emballert. Havneadministrasjonen og ansvarlig myndighet kan også kontrollere alle dokumenter som er av betydning for sikkerheten ved behandling av farlig gods, og som er i transportutøveren eller kaioperatørens besittelse. Etterkommes ikke krav om inspeksjon, kan transportmiddelet og godset avvises eller forlanges fjernet.

§ 12-3. Avvisning og fjerning av farlig gods

Havneadministrasjonen kan, når forhold ved godset, emballasje, merking, dokumentasjon eller transportmåte tilsier det, nekte et transportmiddel som fører farlig gods, adgang til kommunens sjøområde eller havner innenfor samme område, eller avvise godset. Havneadministrasjonen kan, såfremt farlig gods gjør det påkrevet av sikkerhetshensyn, gi pålegg om fjerning av transportmiddel eller gods. Hvis ikke pålegget etterkommes innen fastsatt frist, kan transportmiddelet eller godset fjernes for eierens eller transportutøvernes regning og risiko. Under særlige omstendigheter kan transportmiddelet eller godset fjernes uten foregående pålegg.

§ 12-4. Klage

Vedtak truffet i medhold av denne forskrift, kan påklages i medhold av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 12.

§ 12-5. Avvik

Kystverkets hovedkontor kan gjøre unntak fra denne forskrift eller gi utdypende bestemmelser.

§ 12-6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 21. juli 1992 nr. 579 om lossing, lasting, lagring og transport innen havnedistriktet av farlige stoffer og varer.

15. des. Nr. 1544 2009**Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk fra Nordsjøen, og fra Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 5 704 tonn torsk i norske farvann i Nordsjøen. Av dette kvantum avsettes 85 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 155 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3. Gruppekvoter

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 3 437 tonn torsk i Nordsjøen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 105 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 4. Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyets hjemmelslengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–14,99 meter	5	30
15,00–20,99 meter	10	60
på eller over 21,00 meter	20	120

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy med mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyets største lengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–14,99 meter	4	5
15,00–20,99 meter	4	10
på eller over 21 meter	4	15

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske inntil 7 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene i 2010.

§ 5. Bifangst

Fartøy som fisker med trål eller reke-trål kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120 mm i Nordsjøen kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120 mm eller ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen i Skagerrak, kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 10 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak kan ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Bifangst regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingssедler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag 24.00.

§ 6. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak for fartøy som erverves til utskifting av fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd som oppfyller vilkårene for bruk av leiefartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 7. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 8. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting, forlengelse til større fartøy eller forkortelse til mindre fartøy, skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregisteret innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 60, § 61 og § 64 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova). På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

15. des. Nr. 1545 2009

Forskrift om ankomst- og avgangsmeldinger og om adgang til fartøy, anlegg og innretninger

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 22.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56k (direktiv 2002/6EF). Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Ankomst- og avgangsmelding for fartøyer

Fører av fartøy som skal anløpe havn i kommunens sjøområde skal om mulig minst 24 timer før ankomst rapportere til havneadministrasjonen i overensstemmelse med vedlegg 1, med unntak for de opplysninger som kreves i punktene 11 og 18–23 i vedlegget. I lasteerklæringen skal det oppgis lastens art og totale mengde samt art, vekt og antall av lasteenheter som skal losses eller lastes i havnen.

Dersom sjøreisen er kortere enn 24 timer, skal ankomstmelding gis senest ved avgang fra siste havn.

Fører av norsk fiske- eller fangstfartøy med største lengde over 20 meter kan gi ankomstmelding senere enn 24 timer før ankomst, dersom ankomststed og ankomsttid ikke er klarlagt.

Føreren skal også melde fra om endringer i beregnet ankomsttid.

Fører av fartøy som er pliktig til å gi ankomstmelding skal også gi avgangsmelding i overensstemmelse med vedlegg 1.

Bestemmelsene i første til femte ledd gjelder ikke for orlogsfartøyer, fritidsbåter og norske fiske- og fangstfartøyer med største lengde under 20 meter, fartøyer som går i regelmessig rute, og fartøyer som kun trafikkerer innenfor kommunens sjøområde. Fører av slike fartøyer som skal anløpe havn i kommunens sjøområde skal likevel om mulig minst 24 timer før ankomst gi melding til havneadministrasjonen om beregnet ankomsttid (ETA) og skal også melde avgang. For orlogsfartøyer skal i tillegg oppgis navn og kjennetegn. Førere av øvrige slike fartøyer har likevel plikt til å gi melding og opplysninger dersom havneadministrasjonen bestemmer det.

Havneadministrasjonen kan samtykke i at også andre enn de fartøyer som er nevnt i foregående ledd, kan unnlate å gi ankomstmelding eller opplysninger, eller at opplysningene kan gis på et senere tidspunkt.

Havneadministrasjonen skal holdes underrettet om ruteplanene til rutegående fartøy.

Kommunestyret kan bestemme at denne paragraf bare skal gjelde ved anløp av havn i deler av kommunens sjøområde.

§ 2. Adgang til fartøy, anlegg og innretninger for statlige og kommunale tjenestemenn

Tjenestemenn i Kystverket og kommunal havneadministrasjon har under utførelse av sin tjeneste uhindret adgang til fartøy, anlegg og innretninger.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 13. desember 1988 nr. 1011 om ankomst- og avgangsmelding og om adgang til fartøy, anlegg og innretninger.

Vedlegg 1 (IMOs allmenne deklarasjon)

Annex 1 (IMO General Declaration)

For å lese deklarasjonen se her:

15. des. Nr. 1546 2009

Forskrift om fartsbegrensninger i sjø, elv og innsjø

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 8 og § 13. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. (virkeområde)

Forskriften gjelder for fartøy som definert i havne- og farvannslovens § 4 første ledd, herunder sjøfly på vannet, i territorialfarvannet og indre farvann og i elver og innsjøer så langt de er farbare med fartøy fra sjøen.

§ 2. (generell fartsbegrensning)

Fartøyer skal utvise forsiktighet og avpasse farten etter fartøyets størrelse, konstruksjon, manøvreringsevne og farvannsforholdene, slik at det ikke ved bølgeslag eller på annen måte oppstår skade eller fare for skade på personer, herunder badende, andre fartøyer, farvannets strandlinjer, kaier, akvakulturanlegg eller omgivelsene for øvrig.

§ 3. (fartsbegrensning ved passering av badende og ferdselsforbud mv. innenfor oppmerkede badeområder)

Fartøy som nevnt i § 1 som passerer innenfor en avstand av 50 meter fra steder hvor bading pågår, skal ikke gå med større fart enn 5 knop (ca. 9,2 km/time).

Ankring av eller ferdsel med maskindrevne fartøyer eller seilfartøyer, herunder seilbrett, innenfor merkebøyer utlagt ved offentlige badeplasser¹ er forbudt unntatt i forbindelse med ervervsmessig låssetting av fisk i posenot. Det er ikke tillatt å fortøye i merkebøyer.

¹ Jf. IALA-merkesystem – spesialmerker.

§ 4. (lokale fartsbegrensninger)

Innenfor kommunens sjøområde og i kommunens innsjøer og elver, kan kommunestyret treffe enkeltvedtak og fastsette lokale forskrifter om fartsbegrensninger. Forskrifter fastsatt av kommunestyret skal godkjennes av Kystverkets hovedkontor før de gis virkning.

Utenfor kommunens sjøområde og kommunens innsjøer og elver, kan Kystverkets hovedkontor treffe enkeltvedtak og fastsette lokale forskrifter om fartsbegrensninger.

Innenfor kommunens sjøområde og i kommunens innsjøer og elver kan Kystverkets hovedkontor oppheve eller endre enkeltvedtak eller forskrift om fartsbegrensning gitt av kommunestyret i hovedled eller viktig biled. Kystverkets hovedkontor kan også selv treffe enkeltvedtak eller fastsette forskrift i slike farvann. Før Kystverkets

hovedkontor fastsetter, opphever eller endrer forskrift etter leddet her, skal kommunestyrets uttalelse innhentes. Kommunestyrets uttalelse skal også innhentes før Kystverkets hovedkontor treffer enkeltvedtak etter leddet her.

§ 5. (kunngjøring og skilting)

Forskrifter om lokale fartsbegrensninger skal kunngjøres i «Norsk Lovtidend» og «Etterretninger for Sjøfarende». Kommunen bør sørge for at lokale forskrifter om fartsbegrensninger fastsatt for farvann innenfor kommunens grenser også blir kunngjort i lokalavisene eller på annen hensiktsmessig måte.

Lokale fartsbegrensninger fastsatt i forskrift skal merkes med skilt i de aktuelle farvann. Kystverkets hovedkontor fastsetter skiltene utforming og utførelse og godkjenner plasseringen i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 19 og § 20.

Innenfor kommunens sjøområde og i kommunens innsjøer og elver har kommunen ansvaret for oppsetting og vedlikehold av skilt. Utenfor kommunens sjøområde og kommunens innsjøer og elver har Kystverket ansvaret. Det kan settes vilkår for enkeltvedtak eller lokale forskrifter om fartsbegrensninger.

§ 6. (unntaksbestemmelse)

Fartsbegrensninger gjelder ikke for

- a) forsvaret, politiets, tollvesenets og brannvesenets fartøyer, samt losfartøyer og ambulansefartøyer,
- b) fartøyer med lege om bord, eller
- c) fartøyer i sjøredningstjenesten

hvor overskridelse av fartsbegrensningen er nødvendig for å få utført utrykningen eller oppdraget.

Fartøyer som nevnt i første ledd, skal om mulig vise varsellys eller på annen måte varsle om utrykningen eller oppdraget.

§ 7. (dispensasjon)

Innenfor sine myndighetsområder etter § 4 kan Kystverkets hovedkontor og kommunestyret gi dispensasjon fra § 3 og fra forskrifter om fartsbegrensninger. Dispensasjon kan bare skje etter begrunnet søknad. Dispensasjon skal videre bare skje i særlige tilfeller og det skal legges vekt på at det ikke oppstår slik skade eller fare for skade som beskrevet i § 2.

Dispensasjon skal gjøres tidsbegrenset.

Kystverkets hovedkontor kan delegere myndighet etter første ledd til Kystverkets regionkontor. Kommunestyret kan tilsvarende delegere til havnestyret.

Innvilgelse eller avslag på søknad om dispensasjon kan påklages. Kystverkets hovedkontor er klageinstans hvis vedtaket er truffet av Kystverkets regionkontor, kommunestyret eller havnestyret. Fiskeri- og kystdepartementet er klageinstans hvis vedtaket er truffet av Kystverkets hovedkontor.

§ 8. (straffansvar)

Overtredelse av forskriften, herunder enkeltvedtak eller lokale forskrifter gitt i medhold av den, straffes med bøter etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 62.

§ 9. (ikrafttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tid oppheves forskrift 19. juni 2003 nr. 748 om fartsbegrensninger i sjø, elv og innsjø.

15. des. Nr. 1547 2009

Forskrift om kommunale forskrifter om orden i og bruk av farvann og havner

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 14 og § 42. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. (mal)

Kommunene skal bruke mal fastsatt av Kystverkets hovedkontor når de fastsetter forskrifter om orden i og bruk av farvann og havner etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 14 første ledd og § 42 første ledd.

§ 2. (godkjennelse)

Forskrifter som nevnt i § 1 skal godkjennes av Kystverkets hovedkontor før de gis virkning. Endringer av forskriftenes geografiske virkeområde og endringer av forskriftenes bestemmelser om straffansvar som gjøres i forbindelse med ikrafttredelse av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann, trenger ikke slik godkjennelse.

§ 3. (ikrafttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1548 2009**Forskrift om overgangsregler for behandling av søknader ved ikrafttredelse av ny lov om havner og farvann**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 64, jf. delegeringsvedtak 4. desember 2009 nr. 1457. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. (Hvilke søknader ny lov gjelder)

Søknad om tiltak som er kommet inn til Kystverket eller kommunen før 1. januar 2010 behandles etter reglene i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. og forskrifter gitt med hjemmel i denne. Klage behandles etter de samme regler som vedtaket.

§ 2. (Ikrafttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1549 2009**Forskrift om anvendelse av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann for elver og innsjøer som ikke er farbare med fartøy fra sjøen**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 2. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann får anvendelse for elver og innsjøer som ikke er farbare med fartøy fra sjøen når det gjelder

- a) forskrifter om fartsbegrensninger gitt med hjemmel i samme lovs § 13,
- b) forbud mot ferdsel innenfor oppmerkede badeområder fastsett med hjemmel i samme lovs § 13, og
- c) tillatelse til etablering, fjerning, flytting eller endring av innretninger og anlegg for navigasjonsveiledning, jf. samme lovs § 19 og § 20.

§ 2. Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tidspunkt oppheves vedtak 9. juli 1999 nr. 801 om anvendelse av lov om havner og farvann mv. av 8. juni 1984 nr. 51 i elv og i innsjø.

15. des. Nr. 1550 2009**Forskrift om endring i forskrift om skips navn, kjenningssignal og hjemsted mv.**

Hjemmel: Fastsett av Sjøfartsdirektoratet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 3, jf. delegeringsvedtak 14. juni 2002 nr. 540, lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 5 fjerde ledd, § 7, § 8, § 9 og § 11 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 6. oktober 1972 nr. 3, delegeringsvedtak 6. november 1972 nr. 4694 og delegeringsvedtak 10. november 1972 nr. 4695, lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2 og § 10 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095, delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 591. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 27. juni 2002 nr. 754 om skips navn, kjenningssignal og hjemsted m.v. gjøres følgende endringer:

§ 5 tredje ledd bokstav a skal lyde:

- a) registrerte skip, jf. sjøloven § 11 annet ledd

§ 6 skal lyde:

Skip som er målepliktige skal ha kjenningssignal. Kjenningssignalet tildeles i slike tilfeller av Skipsregistrene.

Kjenningssignal skal også tildeles fiske- og fangstfartøy med største lengde på 10,67 meter og derover, ikke-målepliktige skip som skal innføres i skipsregisteret, samt ikke-målepliktige skip som skal ha offentlig sertifikat.

Skipets kjenningssignal beholdes uendret så lenge skipet ikke er gått tapt, hugget opp, ikke er omregistrert mellom norsk ordinært skipsregister og norsk internasjonalt skipsregister, eller ikke er å anse som norsk, jf. sjøloven § 28 og NIS-loven § 2.

Ved ny registrering i norsk register innen 5 år etter at fartøyet ble slettet for registrering i annet lands register eller for fartøy under 15 meter som er blitt frivillig slettet, kan samme kjenningssignal tildeles dersom dette ikke er tatt i bruk på nytt.

§ 7 annet ledd skal lyde:

For nye skip formidles IMO identifikasjonsnummer av Skipsregistrene samtidig med tildeling av kjenningssignal. Skip som innføres fra utlandet, og som av utenlandsk myndighet er gitt et IMO identifikasjonsnummer, beholder dette uendret.

§ 8 skal lyde:

Ved innføring i skipsregistrene skal eier, med de begrensningene som er fastsatt i sjøloven § 8 tredje ledd, velge mellom hjemsteder som er godkjent av Skipsregistrene.

§ 9 skal lyde:

Skip som befinner seg i Norge:

- a) Hvis skipets målebrev legges frem for skipsregisterfører for endring av navn, eier eller hjemsted, skal registerføreren påføre endringene i målebrevet.
- b) Er endringen ikke påført skipets målebrev ved registreringen, plikter skipsføreren å oppsøke en av Sjøfartsdirektoratets stasjoner og fremlegge nasjonalitetsbeviset for påføring av endringer i målebrevet.

Når skipet befinner seg i utlandet plikter skipsfører, når han har mottatt nytt eller midlertidig nasjonalitetsbevis, å oppsøke nærmeste utenriksstasjon og fremlegge nasjonalitetsbeviset for påtegning på målebrev og nødvendige øvrige skipspapirer.

§ 10 første ledd skal lyde:

Kjenningsignal og IMO nummer skal merkes slik som bestemt i den til enhver tid gjeldende forskrift om måling av fartøyer. Dette gjelder også for ikke-målepliktige fartøy.

§ 12 annet ledd skal lyde:

Skal skipet overtas i norsk havn, skal rederiet innlevere skipets målebrev, sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar for skade ved oljesøl eller bunkeroljesøl samt øvrige norske skipspapirer og bekreftelse på at kjenningssignalet er uthugget, til Sjøfartsdirektoratet. Nasjonalitetsbeviset sendes til skipsregistrene.

§ 12 fjerde ledd skal lyde:

Internasjonale sikkerhetsattest for utstyr, konstruksjon og radio samt internasjonalt lastelinjesertifikat kan overlates ny eier når det er gitt en påtegning om ugyldighet på grunn av overføring til fremmed stats flagg av Sjøfartsdirektoratet, norsk utenriksstasjon eller autorisert klasseinstitusjon.

§ 12 femte ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1551 2009

Forskrift om endring i midlertidig forskrift om irakere som tidligere har hatt midlertidig og begrenset arbeidstillatelse i Norge

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 38 sjette ledd, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I midlertidig forskrift 13. november 2009 nr. 1369 om irakere som tidligere har hatt midlertidig og begrenset arbeidstillatelse i Norge gjøres følgende endring:

§ 2 annet ledd skal lyde:

Det er et vilkår at førstegangs søknad om oppholdstillatelse ble fremsatt gjennom politiet før 1. september 2005.

II

Endringen trer i kraft straks.

16. des. Nr. 1552 2009

Forskrift om endring i forskrift om vederlag for opphold i institusjon m.v.

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2–3 og § 6–9 og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven) § 11–2. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 26. april 1995 nr. 392 om vederlag for opphold i institusjon m.v. gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Vederlaget må ikke overstige de reelle oppholdsutgifter. Kapitalutgiftene skal ikke tas med i beregningen av oppholdsutgiftene. Kommunen fastsetter oppholdsutgiftene ved den enkelte institusjon.

Av inntekter inntil folketrygdens grunnbeløp, fratrasket et fribeløp på kroner 6 400 pr. år, kan det kreves betalt 75 % årlig. Betalingen skal begrenses slik at enhver har i behold til eget bruk minst 25 % av folketrygdens grunnbeløp i tillegg til fordelene av fribeløpet. Av inntekter utover folketrygdens grunnbeløp betales inntil 85 %.

Kommunen kan kreve vederlag av barn som har opphold i institusjon. En forutsetning for kommunens vederlagskrav er at barnet har selvstendig inntekt. Foreldrenes inntekts- og formuesforhold skal holdes utenfor vederlagsberegningen.

Som inntekt regnes årets inntekter på grunnlag av pensjon, andre løpende trygdeytelser, arbeidsinntekt, næringsinntekt, leieinntekt, renter og annen avkastning av formue, etter fradrag av skatt og gjeldsrenter. Avkastning av erstatning for fremtidige utgifter regnes ikke som inntekt.

Kommunen kan kreve opplysninger om inntektsforhold som er nødvendig for å kunne fastsette vederlaget.

Dersom beboerens økonomiske situasjon endrer seg vesentlig, eller tidligere vedtak viser seg å bygge på uriktige opplysninger, skal saken tas opp til ny vurdering. Viser skatteoppgjøret for foregående år at det ikke er beregnet riktig vederlag, skal det skje et etteroppgjør.

Arbeids- og velferdsetaten kan holde tilbake utbetaling av trygdeytelser og andre samordnede ytelser som legges til grunn for betaling av vederlag etter denne forskrift, jf. folketrygdloven § 22–7.

§ 4 skal lyde:

Kommunen kan ta betaling med inntil kroner 125 pr. døgn for korttidsopphold og med inntil kroner 66 for det enkelte dag- eller nattopphold.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

16. des. Nr. 1553 2009

Forskrift om endring i forskrift til lov om sosiale tjenester m.v.

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven) § 1–2, § 7–6, § 7–9, § 7–10, § 7–11, § 7–12, § 11–2, § 11–4, § 11–5 og § 12–2 og lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2–3 femte ledd. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 4. desember 1992 nr. 915 til lov om sosiale tjenester m.v. gjøres følgende endring:

§ 8–4 skal lyde:

Når kommunen bestemmer det maksimale vederlag en person skal betale pr. år for tjenester som nevnt i § 8–1 skal betalingen beregnes på grunnlag av husstandens samlede skattbare nettoinntekt før særfradrag. Siste tilgjengelige skatteligning pr. 1. januar i det aktuelle året legges til grunn med mindre inntekten er vesentlig endret. Til inntekten legges også hjelpestønad fra folketrygden til hjelp i huset, mens omsorgslønn som nevnt i § 8–2 nr. 5 skal trekkes fra inntektsgrunnlaget.

Dersom husstandens samlede skattbare nettoinntekt før særfradrag er under 2 G, skal samlet vederlag for tjenester som nevnt i § 8–1 ikke overstige et utgiftstak på kroner 160 pr. måned.

Til husstanden regnes bare ektefeller/samboere og i tillegg barn under 18 år, dersom hjelpen ytes på grunnlag av barnets omsorgs- eller pleiebehov.

Hvis et av husstandens medlemmer betaler vederlag for langtidsopphold etter § 3 jf. § 6 i forskriften 26. april 1995 nr. 392 om vederlag for opphold i institusjon m.v. – eller mottar avkortede trygdeytelser på grunn av opphold utenfor hjemmet, regnes vedkommende ikke som medlem av husstanden etter bestemmelsen i annet ledd.

Departementet gir veiledende retningslinjer for beregningen av vederlag for tjenester som nevnt i § 8–1.

For adgangen til å beregne vederlag for annen praktisk bistand enn den som er nevnt i § 8–1 gjelder § 8–3 annet til og med femte ledd tilsvarende.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

16. des. Nr. 1554 2009

Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16 og § 46 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2010.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fra 1. januar 2010, fiske og lande 135 297 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 1 500 tonn til estimert bifangst i 2010, samt 2 360 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Av totalkvoten kan inntil 88 702 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområdene II, IVa, VIa nord for 56° 30' N, VIIb og VII vest av 12° V. Av dette kvantum kan 22 175 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

Av totalkvoten kan inntil 22 515 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3. Gruppekvote for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fartøy med kolmuletråltillatelse, jf. § 2–23 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 98 854 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 67 935 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 17 652 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 4. Gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. § 2–6 og § 2–10 i konsesjonsforskriften, kan fiske og lande inntil 32 583 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone kan fartøy med nordsjøtråltillatelse bare fiske og lande kolmule sør for 64° N.

Av gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 19 161 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 4 953 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 5. Maksimalkvoter og fartøykvoter

For fartøy med kolmuletråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette fartøykvoter.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette maksimalkvoter på grunnlag av basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvoteene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf. § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd i konsesjonsforskriften.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt etter denne bestemmelse for forskjellige områder.

§ 6. Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske i 2010 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvoteene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Fartøy med kolmuletråltillatelse kan overføre inntil 10 % av gjestående kvote i 2010 til 2011. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

§ 7. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 8 kan fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2010.
- Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak for fartøy som erverves til utskifting av fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd som oppfyller vilkårene for bruk av leiefartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 9. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske.

§ 10. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er kolmule forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 11. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 12. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 60, § 61, § 63 og § 64 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) eller § 31 i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven). På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

16. des. Nr. 1555 2009

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 8–3. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 7. september 2006 nr. 1062 til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 gjøres følgende endring:

§ 8–3 skal lyde:

Regnskapsregisterets vedtak i sak om ettergivelse av forsinkelsesgebyr, jf. regnskapsloven § 8–3 tredje ledd, kan påklages til Statens innkrevingssentral.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

16. des. Nr. 1556 2009

Forskrift om endring i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 1–3, § 1–4 og § 10–17. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 første ledd oppheves. Nåværende annet og tredje ledd blir første og annet ledd.

§ 1–4 første ledd oppheves. Nåværende annet og tredje ledd blir første og annet ledd.

§ 10–31 og § 10–32 skal lyde:

§ 10–31. Dokumentasjon

(1) Verdipapirforetak skal foreta lydopptak av alle telefonsamtaler i tilknytning til ytelse av investeringstjenester som nevnt i verdipapirhandelloven § 2–1 første ledd nr. 1 til 6.

(2) Verdipapirforetak skal etablere betryggende rutiner for dokumentasjon av kommunikasjon gjennom andre kommunikasjonskanaler når disse benyttes i tilknytning til ytelse av investeringstjenester som nevnt i første ledd.

§ 10–32. Gjenfinning av dokumentasjon

(1) Lydopptak skal minst kunne gjenfinnes etter følgende søkekriterier:

- a) Inngående og utgående telefonnummer
- b) Tidspunkt for samtalen og
- c) Ansatte hos foretaket som utførte samtalen.

(2) Dokumentasjon av kommunikasjon gjennom andre kommunikasjonskanaler skal minst kunne gjenfinnes etter følgende søkekriterier:

- a) Kundens identitet
- b) Tidspunkt for kommunikasjon og
- c) Ansatte hos foretaket som utførte kommunikasjonen.

§ 10–34 første ledd bokstav a og b skal lyde:

- a) at det gjøres lydopptak av alle telefonsamtaler som omfattes av § 10–31 første ledd,
- b) at dokumentasjon av kommunikasjon gjennom andre kommunikasjonskanaler enn telefon i tilknytning til ytelse av investeringstjenester også oppbevares,

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2010.

16. des. Nr. 1557 2009

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 16. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 45 første ledd skal lyde:

(1) Minstemål fastsett i § 43 nr. 16 gjelder ikke for sei til bruk i egen husholdning eller for sei som fiskes til eget agnforbruk. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon for agnfiske av sei som ikke er til eget agnforbruk.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1558 2009

Forskrift om regulering av fisket etter øyepål i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16. Kunngjort 17. desember 2009 kl. 15.20.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande øyepål i 2010.

§ 2. Deltakelse og maksimalkvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande 81 000 tonn øyepål i perioden fra og med 1. mai til og med 31. oktober.

Fiskeridirektoratet kan fastsette maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse på grunnlag av basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvoten. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsett konsesjonskapasitet, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd.

§ 3. Bifangst av øyepål

Uten hinder av § 1 kan øyepål fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 5. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 6. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er øyepål forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter øyepål når totalkvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også stoppe fisket etter øyepål eller innføre områdebegrensninger dersom innblandingen av torsk, sei, hyse, breiflabb eller tobis i fangstene av øyepål overstiger de grenser som er fastsatt i utøvelsesforskriften 22. desember 2004 nr. 1878 § 37, eller innblandingen av makrell overstiger 10 % i vekt i de enkelte fangster.

§ 8. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 60, § 61 og § 64 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1580 2009**Forskrift om endring i forskrift i medhold av oreigningslova § 29**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 18. desember 2009 med heimel i lov 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eigedom § 29. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

I

I forskrift 2. juni 1960 nr. 4 i medhold av oreigningslova § 29 blir det gjort følgjande endring:

Punkt 3 skal lyde:

3. Før det blir gjort vedtak om eller gitt samtykke til eiendomsinngrep, skal saken i alminnelighet være forelagt til uttalelse for de departementer hvis saksområde inngrepet berører. Frarår et av departementene inngrepet, kan vedtak om det bare treffes av Kongen.

Samtykke til eiendomsinngrep kan ikke gis av fylkesmannen i medhold av delegering i saker som skal legges frem for fylkesmannen etter oreigningslova § 12 første ledd annet punktum. Det samme gjelder når saken vedrører forhold over fylkesgrensene eller reiser betydelige prinsipielle problemer. Saken sendes i begge tilfelle med fylkesmannens uttalelse til vedkommende departement til avgjørelse.

II

Endringa tek til å gjelde 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1581 2009**Vedtak om endring i ikrafttredelse av lov 24. april 2009 nr. 22 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 24. april 2009 nr. 22 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) del II. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

I kgl.res. 24. april 2009 nr. 447 om ikrafttredelse av lov 24. april 2009 nr. 22 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) gjøres følgende endring:

Lov 24. april 2009 nr. 22 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) trer i kraft 1. januar 2010, med unntak av nye § 8–2 og § 8–3 som trer i kraft 1. juli 2010.

18. des. Nr. 1582 2009**Endringer i departementstrukturen fra 1. januar 2010**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

1. Opprettelse av Arbeidsdepartementet (AD), Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD), Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet (FAD) og Kulturdepartementet (KUD).
2. Nedleggelse av Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet og Kultur- og kirkedepartementet.
3. ---
4. ---
5. Overføring av ansvaret for Innvandringsavdelingen fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet til Justis- og politidepartementet.
6. Overføring av ansvaret for lover til departementene i samsvar med et vedlagt forslag.
7. Delegering til departementene til å foreta de endringer i forskrifter, avtaler, instruksjer og bestemmelser som er en nødvendig følge av omorganiseringen.
8. Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

Vedlegg 1. Oversikt over lover Arbeidsdepartementet skal ha ansvaret for

- Lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard, § 4
- Lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister
- Lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr. Gjelder for petroleumsvirksomhet på landanleggene Kårstø, Kollsnes, Sture, Nyhamna inkl. reservegasskraftverket, Tjeldbergodden, Slagentangen, Melkøya og Mongstad og for de planlagte gasskraftverkene i Hammerfest, Skogn og Grenland.
- Lov 22. april 1932 nr. 1 om merkning av vekten på tunge kolli som fraktes med fartøi (lov om merkning på tunge kolli)
- Lov 13. desember 1946 nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner
- Lov 13. desember 1946 nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner
- Lov 26. april 1947 nr. 1 om 1. og 17. mai som høgtidsdager
- Lov 27. juni 1947 nr. 10 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard
- Lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn
- Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse
- Midlertidig lov 29. juni 1951 nr. 34 om tillegg til lover av 13. desember 1946 om 1) Krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner og 2) Krigspensjonering for militærpersoner
- Lov 6. juli 1951 nr. 4 om Norges Krigsskaderåd
- Lov 14. desember 1951 nr. 11 om pensjonsordning for statsråder
- Lov 19. desember 1952 nr. 7 om lønnsnemnd i arbeidstvister
- Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.
- Lov 17. juli 1953 nr. 2 om erstatning for krigsskade på eiendom og interesse
- Lov 26. november 1954 nr. 3 om stønad ved krigsskade på person
- Lov 9. november 1956 nr. 1 om tillegg til lov om Statens Pensjonskasse av 28. juli 1949
- Lov 14. desember 1956 nr. 7 om forsynings- og beredskapstiltak, § 30
- Lov 21. desember 1956 nr. 1 om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn m. fl.
- Lov 3. mai 1957 om pensjonering av fastlønt befal som etter søknad gis avskjed med redusert lønn og tjenesteplikt

- Lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere
- Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser
- Lov 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd
- Lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker, § 8, § 8c, § 14, § 17a, § 17b
- Lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker; § 9, § 11 og § 12
- Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere
- Lov 6. mai 1966 om pensjonsordning for Stortingets ombudsmann for forvaltningen
- Lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten
- Lov 22. mars 1968 nr. 2 om tillegg til 1) lov om krigspensjonering for militærpersoner av 13. desember 1946 og 2) lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner av 13. desember 1946
- Lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakkskader, § 6 og § 12
- Lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v.
- Lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester, § 4
- Lov 12. juni 1981 nr. 61 om pensjonsordningen for stortingsrepresentanter¹
- Lov 21. mai 1982 nr. 29 om opphevelse av lov av 9. november 1956 om pensjonsordningen for åremålstilsatte
- Lov 21. mai 1982 nr. 25 om tillegg til lov 28. juli 1949 om Statens Pensjonskasse
- Lov 21. juni 1985 nr. 83 om ansvarlige selskaper og kommandittselskaper, § 2–10 og § 2–13, annet ledd
- Lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie
- Lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering
- Lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 58a og § 11a, § 13, § 50, § 51 første ledd bokstav a, § 54, § 55 og § 56 første ledd for forhold omfattet av § 58a
- Lov 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon
- Lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven)
- Lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak, § 20 og § 33
- Lov 8. november 1991 nr. 76 om kommunale og fylkeskommunale eldreråd
- Lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester, § 4–5 og kapitlene 5 og 5A
- Lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven)
- Lov 11. juni 1993 nr. 64 om avtalefestet pensjon for offentlige tjenestemenn m. fl.
- Lov 1. juli 1994 nr. 49 om avtalefestet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.
- Lov 23. august 1996 nr. 63 om allmenngjøring av bestemmelser i tariffavtale om europeiske samarbeidsutvalg m.v.
- Lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet. Bestemmelser som gjelder sikkerhet, hovedsakelig kapittel IX og X.
- Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven), for så vidt gjelder:
 - Kapittel 1 Formål og definisjoner m.m.
 - Kapittel 2 Medlemskap
 - Kapittel 3 Pensjonskomponentene, trygdetid, pensjonspoeng, beregning av pensjoner, forsørgingstillegg, med unntak av § 3–15 Pensjongsgivende inntekt (under Finansdepartementet)
 - Kapittel 4 Dagpenger under arbeidsløshet
 - Kapittel 5 Stønad ved helsetjenester, for så vidt gjelder § 5–24 Stønad til helsetjenester i utlandet (kapitlet for øvrig under Helse- og omsorgsdepartementet)
 - Kapittel 6 Grunnstønad og hjelpestønad
 - Kapittel 7 Stønad ved gravferd
 - Kapittel 8 Sykepenger
 - Kapittel 9 Stønad ved barns og andre nære pårørendes sykdom
 - Kapittel 10 Ytelser under medisinsk rehabilitering
 - Kapittel 11 Ytelser under yrkesrettet attføring
 - Kapittel 12 Tidsbegrenset uførestønad og uførepensjon
 - Kapittel 13 Yrkesskadedekning
 - Kapittel 15 Stønad til enslig mor eller far
 - Kapittel 16 Ytelser til tidligere familiepleier
 - Kapittel 17 Ytelser til gjenlevende ektefelle
 - Kapittel 18 Barnepensjon
 - Kapittel 19 Alderspensjon
 - Kapittel 21 Saksbehandling i trygdesaker. Anke- og klagebehandling m.m.
 - Kapittel 22 Utbetaling, med unntak av § 22–2 Utbetaling ved direkte oppgjør, § 22–4 Disponering av ytelser til langtidspasienter i helseinstitusjon og § 22–5 Felles trivselsordninger for langtidspasienter (under Helse- og omsorgsdepartementet)
 - Kapittel 23 Finansiering, med unntak av § 23–2 Arbeidsgiveravgift, § 23–3 Trygdeavgift, § 23–5 Produktavgift ved fiske m.m., § 23–9 Tilskott fra kommunene og fylkeskommunene, § 23–10 Tilskott fra staten og § 23–11 Folketrygdens midler – folketrygdfondet (under Finansdepartementet)

- Kapittel 24 Saksbehandling i avgiftssaker m.m., for så vidt gjelder § 24–2 Trygdeetatens oppgaver (kapitlet forøvrig under Finansdepartementet)
 - Kapittel 25 Forskjellige bestemmelser, med unntak av § 25–6 Tap av retten til å praktisere for trygdens regning og § 25–7 Utelukkelse fra å utstede legeerklæringer (under Helse- og omsorgsdepartementet)
 - Kapittel 26 Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser. Endringer i andre lover
 - Lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper; § 6–4, § 6–5, § 6–35
 - Lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper; § 6–4, § 6–5, § 6–35 og § 6–37
 - Lov 21. august 1998 nr. 65 om pensjonsordning for ballettdansere, sangsolister og korsangere ved den Norske Opera
 - Lov 15. januar 1999 nr. 1 om pensjonsordning for ledsagere i utenriksstjenesten
 - Lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver. Gjelder for petroleumsvirksomhet på landanleggene Kårstø, Kollsnes, Sture, Nyhamna inkl. reservegasskraftverket, Tjeldbergodden, Slagentangen, Melkøya og Mongstad og for de planlagte gasskraftverkene i Hammerfest, Skogn og Grenland.
 - Lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsløven)
 - Lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevlingsloven)
 - Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) med unntak av kapittel 13 Vern mot diskriminering (under Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet)
 - Lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen (arbeids- og velferdsforvaltningsloven)
 - Lov 22. desember 2006 nr. 98 om endringer i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten mv.
 - Lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven): Forskriftsmyndighet etter loven § 5, kapittel 3, § 56, kapittel 13 og § 127 for så vidt gjelder arbeidsinnvandring eller innreise og opphold i riket for utlendinger som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen, i den utstrekning myndigheten ligger til departementet, samt annet forvaltningsansvar etter lovens kapittel 3 og 13, unntatt ansvaret for lovbestemmelsene som sådanne som legges til Justisdepartementet.
- 1 Pensjonsordningen for stortingsrepresentanter er Stortingets ordning og lovforvaltningsansvaret er derfor i praksis begrenset.

Vedlegg 2. Oversikt over lover Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet skal ha ansvaret for

- Lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v.
- Lov 30. juni 1955 nr. 20 om når norsk tenestemakt kan halda brudvigging i utlandet og utenlandsk tenestemakt i Noreg § 2, § 6, § 7 og § 11.
- Lov 28. april 1978 nr. 18 om behandling av forbrukertvister.
- Lov 2. juni 1978 nr. 38 om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser og separasjoner.
- Lov 9. juni 1978 nr. 45 om likestilling mellom kjønnene (likestillingsloven).
- Lov 6. mars 1981 nr. 5 om barneombud.
- Lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova).
- Lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v.
- Lov 28. februar 1986 nr. 8 om adopsjon.
- Lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap del I og del III.
- Lov 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven).
- Lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven).
- Lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser og reisegaranti (pakkereiseloven).
- Lov 13. juni 1997 nr. 37 om salg av tidsparter i fritidsbolig (tidspartloven).
- Lov 13. juni 1997 nr. 39 om endringer i lov av 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) m.v.
- Lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer.
- Lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre (kontantstøtteloven).
- Lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven).
- Lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd (barnetrygdloven).
- Lov 9. mai 2003 nr. 29 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) og lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkontorloven) mv.
- Lov 19. desember 2003 nr. 120 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper, lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper og i enkelte andre lover (likestilling i styrer i statsaksjeselskaper, statsforetak, allmennaksjeselskaper mv.).
- Lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. (diskrimineringsloven).
- Lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven).
- Lov 10. juni 2005 nr. 40 om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda (diskrimineringsombudsloven).
- Lov 17. juni 2005 nr. 58 om råd eller anna representasjonsordning i kommunar og fylkeskommunar for menneske med nedsett funksjonsevne m.m.

- Lov 7. april 2006 nr. 6 om endringer i barnelova mv. (omfang av samvær, styrking av meklingsordningen, tiltak for å beskytte barn mot overgrep, foreldreansvar etter dødsfall, tilbakebetaling av barnebidrag mv.).
- Lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.).
- Lov 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere (introduksjonsloven).
- Lov 20. juni 2008 nr. 42 om forbud mot diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven).
- Lov 9. januar 2009 nr. 2 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. (markedsføringsloven).
- Lov 27. mars 2009 nr. 16 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. (barnesakkyndig kommisjon).
- Lov 19. juni 2009 nr. 43 om endringer i diskrimineringsombudsloven, markedsføringsloven og barneombudsloven.
- Lov 19. juni 2009 nr. 44 om kommunale krisesentertilbud (krisesenterlova).
- Lov 19. juni 2009 nr. 45 om endringer i barnevernloven.

Vedlegg 3. Oversikt over lover Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet skal ha ansvaret for

- Kong Christian Den Femtis Norske Lov av 15. april 1687 Anden Bog. Om Religionen og Geistligheden
- Lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn
- Lov 11. oktober 1946 nr. 1 om Norsk Lysingsblad
- Lov 30. juni 1955 nr. 20 om når norsk tenestemakt kan halda brudvigjing i utlandet og utanlandsk tenestemakt i Noreg for så vidt gjelder sjømannsprester (§ 1) og feltprester (§ 3)
- Lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister
- Lov 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom for så vidt gjelder grunn til formål som nevnt i § 2 nr. 1 (kyrkje og kyrkjegard)
- Lov 7. juli 1967 nr. 13 om husleieregulering m.v. for boliger
- Lov 7. juni 1974 nr. 22 om prisregler for jern og stål
- Lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m.
- Lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold
- Lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak
- Lov 27. november 1992 nr. 117 om offentlig støtte
- Lov 11. juni 1993 nr. 66 om pristiltak
- Lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred
- Lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke
- Lov 7. juni 1996 nr. 32 om kirkegårder, kremasjon og gravferd
- Lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond
- Lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser
- Lov 18. februar 2000 nr. 11 om omdanning av deler av Statsbyggs eiendomsvirksomhet til aksjeselskap
- Lov 20. desember 2002 nr. 88 om endringer i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak mv.
- Lov 11. april 2003 nr. 20 om granskningskommisjonen for Mehamn-ulykken 11. mars 1982 med et Twin Otter passasjerfly
- Lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv.
- Lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger
- Lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven), kap. 1, 2 og 3, samt § 49 annet forvaltningsansvar enn ansvaret for lovbestemmelsene. (Ansvaret for lovbestemmelsene som sådan ligger under Justis- og politidepartementet).
- Lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene
- Lov 19. juni 2009 nr. 99 om endringer i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer
- Kirkelige anordninger gitt i medhold av Grunnloven § 16.

Vedlegg 4. Oversikt over lover Kulturdepartementet skal ha ansvaret for

- Lov 4. november 1948 nr. 1 om avgift på omsetning av billedkunst
- Lov 13. desember 1948 nr. 5 om Riksteatret
- Lov 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstneres prestasjoner m.v.
- Lov 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom for så vidt gjelder grunn til formål som nevnt i § 2 nr. 4, 5, 34, 38 og 39
- Lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven)
- Lov 9. april 1965 nr. 1 om avgift til Det norske komponistforbund
- Lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna
- § 23 og § 23a til § 23f i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner, jf. forskrift 9. februar 1979 nr. 8785 om faglig ansvarsfordeling etter kulturminneloven § 1 nr. 5 og § 12 nr. 3.

- Lov 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentlig tjeneste
- Lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynsamfunn
- Lov 12. juni 1981 nr. 68 om forbud mot profesjonell boksing
- Lov 20. desember 1985 nr. 108 om folkebibliotek
- Lov 15. mai 1987 nr. 21 om film og videogram
- Lov 29. mai 1987 nr. 23 om bibliotekvederlag
- Lov 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument
- Lov 18. mai 1990 nr. 11 om stadnamn
- Lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. (pengespilloven)
- Lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv
- Lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting
- Lov 28. mai 1993 nr. 52 om vederlag for visning av billedkunst og kunsthåndverk m.v.
- Lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven)
- Lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting
- Lov 15. juni 2001 nr. 73 om organisert kampaktivitet som tillater knockout
- Lov 29. juni 2007 nr. 86 om forbud mot prispåslag ved videresalg av billetter til kultur- og idrettsarrangementer (svartebørsloven)
- Lov 29. juni 2007 nr. 87 om registrering av innsamlinger (innsamlingsregistreringsloven)
- Lov 29. juni 2007 nr. 88 om register for frivillig virksomhet (frivillighetsregisterloven)
- Lov 29. juni 2007 nr. 89 om offentlege styresmakters ansvar for kulturverksemd (kulturlova)
- Lov 13. juni 2008 nr. 41 om redaksjonell fridom i media.

Vedlegg 5. Overføring av forvaltningsansvaret for lover til Justis- og politidepartementet ansvaret for

Justis- og politidepartementet (JD) får overført:

- Forvaltningsansvaret for lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her: Ansvar for loven som sådan, forskriftsmyndighet etter loven i den utstrekning myndigheten ligger til departementet, samt annet forvaltningsansvar etter loven, unntatt forvaltningsansvaret etter kapittel 3 og kapittel 13 som legges til Arbeidsdepartementet.
- Lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) kap. 1, 2 og 3 samt § 49, ansvaret for lovbestemmelsene som sådan. (Øvrig forvaltningsansvar etter bestemmelsene vil ligge i Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet.)

18. des. Nr. 1583 2009

Ikraftsetting av lov 18. desember 2009 nr. 137 om endringer i folketrygdloven og helseregisterloven m.m. (innføring av automatisk frikortordning og etablering av nødvendige registre m.m.)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 18. desember 2009 nr. 137 om endringer i folketrygdloven og helseregisterloven m.m. (innføring av automatisk frikortordning og etablering av nødvendige registre m.m.) del IV. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Ikraftsetting av Stortingets vedtak 15. desember 2009 til lov om endringer i folketrygdloven og helseregisterloven m.m. (innføring av automatisk frikortordning og etablering av nødvendige registre m.m.). Loven skal gjelde fra 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1584 2009

Ikraftsetting av lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 50 første ledd. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2009 kl. 14.20.

Loven trer i kraft 1. januar 2010.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 17/2003 s. 2795 (i forskrift 12. desember 2003 nr. 1533 om endring i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter)

§ 1–2 fjerde ledd første komma skal lyde:

Med godkjent *lokale menes lager*,

Nr. 11/2009 s. 1796 (i forskrift 1. oktober 2009 nr. 1253 om endring i forskrift 3. september 2001 nr. 1100 om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften))

Ledeteksten til endringen i § 16 andre ledd skal lyde:

§ 16 andre ledd *andre punktum* skal lyde:

Nr. 11/2009 s. 1805, 1806 (i forskrift 13. oktober 2009 nr. 1265 om særskilte beskyttelsestiltak ved import fra India av krepsdyr fra akvakulturanlegg til konsum eller fôr)

I § 2 og § 3 skal henvisningene til henholdsvis direktiv 2002/657/EF og direktiv 2002/675/EF endres til *vedtak 2002/657/EF*.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2009-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2003	17	2795	Forskrift nr. 1533	13
2005	11	1835	Forskrift nr. 1055	1
2006	13	1642	Forskrift nr. 1081	5
2007	8	1199	Forskrift nr. 904	2
2007	11	1539	Forskrift nr. 1268	10
2007	12	1669, 1670, 1671	Forskrift nr. 1369	3
2008	3	525, 526, 544	Forskrift nr. 240	2
2008	4	627	Lov nr. 9	3
2008	4	639	Forskrift nr. 1809	2
2008	6	1028	Forskrift nr. 559	2
2008	13	1774	Forskrift nr. 1266	1
2009	1	95	Forskrift nr. 1544	8
2009	1	149	Forskrift nr. 1617	2
2009	1	157	Forskrift nr. 1622	3
2009	2	294	Forskrift nr. 153	5
2009	2	295	Forskrift nr. 154	5
2009	3	466	Forskrift nr. 240	4
2009	4	565	Lov nr. 22	5
2009	4	636	Forskrift nr. 441	9
2009	6	840	Forskrift nr. 554	9
2009	8	1362	Vedtak nr. 866	10
2009	9	1461	Forskrift nr. 959	10
2009	10	Forside	Forside	11
2009	11	1796	Forskrift nr. 1253	13
2009	11	1805, 1806	Forskrift nr. 1265	13

B-PostAbonnement

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2009 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no